

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΒ'

Τρίτη 20 Φεβρουαρίου 2007

Αθήνα, σήμερα στις 20 Φεβρουαρίου 2007, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.13' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής κ. **ΑΝΝΑΣ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Σας εύχομαι Καλή Σαρακοστή.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Δημήτριο Βαρβαρίγο, Βουλευτή Ζακύνθου, τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο αναφέρεται η ανάγκη πρόσληψης προσωπικού στο εργοστάσιο του 304 Π.Ε.Β. στο Βόλο.

2) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται σε αίτημα απαλλαγής από τις στρατιωτικές υποχρεώσεις.

3) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο επισημαίνεται η άμεση ανάγκη προστασίας των φοινικόδενδρων στο Βάι.

4) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμαρχος Ιεράπετρας διαμαρτύρεται για τη μετάθεση υπαλλήλου του Ταχυδρομικού Γραφείου Μαλών.

5) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Παναγιώτης Καρράς διαμαρτύρεται για την ακυρότητα των ελληνικών διαβατηρίων πριν την ημερομηνία λήξης τους.

6) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΕΡΑΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία οι κάτοικοι του χωριού Φίλουρου Θεσσαλονίκης ζητούν να παραμείνει στην περιοχή τους ο παθολόγος γιατρός για την εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων του Ο.Α.Ε.Ε..

7) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Ένωση Επιστημόνων Ερευνητών Υπουργείου Γεωργίας ζητεί τη διατήρηση και ενίσχυση με προ-

σωπικό και υλικοτεχνική υποδομή του Ινστιτούτου ελαίας και οπωροκηπευτικών του Ε.Θ.Ι.Α.Γ.Ε. στην Καλαμάτα.

8) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΛΜΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμαρχος Αλυζίας ζητεί την επάνδρωση του Αστυνομικού Σταθμού Μύτικα Αιτωλ/νίας.

9) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Τ.Ο.Ε.Β. Προβατά Σερρών ζητεί την ένταξη του έργου της διώρυγας Μητρουσίου στο Δ' Κ.Π.Σ..

10) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Ένωση Αστυνομικών Λάρισας ζητεί τον ορισμό αναδόχου και την έναρξη των εργασιών ανέγερσης του Αστυνομικού Μεγάρου Λάρισας.

11) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του Ιδρύματος «Μέριμνα» Πάτρας ζητεί τη δημοσιοποίηση του ιδρύματος με τη σημερινή του μορφή.

12) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Νικόλαος Σεργής, κάτοικος Ελαιώνα Σερρών, ζητεί επιδότηση για αγορά κατοικίας σε προβληματική περιοχή.

13) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμαρχος Αλιστράτης Σερρών ζητεί την ένταξη των παραποτάμιων εκτάσεων του ποταμού Αγγίτη στο πρόγραμμα απονιτροποίησης περιοχών βεβαρημένων από νιτρορύπανση.

14) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμαρχος Στρυμονικού Σερρών ζητεί την απλοποίηση των διαδικασιών στα θέματα παραχώρησης εκτάσεων για τη χρήση βοσκοτόπων.

15) Η Βουλευτής Πέλλας κ. ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά, με την οποία οι εργαζόμενοι στα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών με Αναπηρία ζητούν ενημέρωση για τη συνέχιση της λειτουργίας των εν λόγω κέντρων.

16) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Διαπεριφερειακός Σύλλογος Εργαζομένων «Βοήθεια στο Σπίτι» Περιφερειών Δυτικής Ελλάδας και Πελοποννήσου ζητεί την ένταξη των προγραμμάτων «Βοήθεια στο Σπίτι» στις κοινωνικές υπηρεσίες των Ο.Τ.Α. κ.λπ..

17) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Οικολογική Κίνηση Πάτρας ζητεί την επίσηυση των διαδικασιών υπογραφής της Κ.Υ.Α. για την προστασία της περιοχής των Υγροτόπων Κοτυχίου – Στροφυλιάς Αχαΐας.

18) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Παρασκευάς Γεώργιος διαμαρτύρεται για τις υπηρεσίες του Νοσοκομείου Ευαγγελισμός Εύβοιας.

19) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Ένωση Ξενοδόχων Εύβοιας διαμαρτύρεται για τις διαδικασίες έγκρισης επενδυτικού προγράμματος.

20) Ο Βουλευτής Καστοριάς κ. ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων Δυτικής Μακεδονίας «Βοήθεια στο Σπίτι» ζητεί τη συνέχιση της λειτουργίας των δομών «Βοήθεια στο Σπίτι», τη μονιμοποίηση των εργαζομένων σ' αυτές κ.λπ..

21) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμαρχος Δρυμαλίας Κυκλάδων ζητεί τη μετάταξη υπαλλήλου στο δήμο του.

22) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Πρόεδρος του Δ.Δ. Ακρωτηρίου Θήρας ζητεί την αποκατάσταση του στεγάστρου του Αρχαιολογικού Χώρου Ακρωτηρίου Θήρας.

23) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Επιμελητηριακός Όμιλος Ανάπτυξης Ελληνικών Νησιών ζητεί να δοθεί η δυνατότητα στις μμε Νησιωτικές επιχειρήσεις να διαθέτουν χωρίς περιορισμούς τα τοπικά τους προϊόντα, μέσω των καταστημάτων των αεροδρομίων.

24) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Δονούσας Κυκλάδων διαμαρτύρεται για τη σύναψη σύμβασης που αφορά στην εξυπηρέτηση δρομολογιακών γραμμών με το Ο/Γ «EXPRESS SKOPELITIS».

25) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμαρχος Δρυμαλίας Κυκλάδων ζητεί την επιλογή πρότασης που αφορά στη στέγαση του Πυροσβεστικού Κλιμακίου Νάξου.

26) Ο Βουλευτής Ν. Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμαρχος Ασπροπύργου ζητεί να εγκριθεί η χρηματοδότηση για τις απαλλοτριώσεις εκατέρωθεν της Λεωφόρου Ειρήνης στον Ασπρόπυργο.

27) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο αναφέρεται καταγγελία που αφορά στις μετακινήσεις προσωπικού του Υ.Ε.Θ.Α..

28) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμος Αλυζίας Αιτωλ/νίας ζητεί την επάνδρωση του Αστυνομικού Σταθμού Μύτικα της Α.Δ. Αιτωλ/νίας.

29) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δικηγορικός Σύλλογος Σύρου ζητεί την αναστολή της απόσπασης Πρωτοδίκου από το Πρωτοδικείο Σύρου.

30) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην καθυστέρηση της οριστικής διανομής στους ακτήμονες αγρότες των εκτάσεων που καταλαμβάνουν οι πρώην λίμνες Αγουλινίτσας, Μουριάς και το έλος της Κάστας στον Νομό Ηλείας.

31) Ο Βουλευτής Ρεθύμνης κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στις διαμαρτυρίες του Σωματείου ΑΜΕΑ Ν. Ρεθύμνου για τον αποκλεισμό των ατόμων με προβλήματα όρασης από την εκπαίδευση, σχετικά με τις σύγχρονες τεχνολογίες.

32) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Κ.Τ.Ε.Λ. Ηρακλείου – Λασιθίου Α.Ε. περιοχής λιμένος Ηρακλείου διατυπώνει τις θέσεις του, σχετικά με τη δημιουργία ενιαίου Κ.Τ.Ε.Λ. στην Κρήτη.

33) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμαρχος Σητείας ζητεί την επέκταση του Δημοτικού Αεροδρομίου Σητείας.

34) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Πολιτιστικός Σύλλογος Τουρλωτής Σητείας ζητεί οικονομική ενίσχυση.

35) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο αναφέρεται το αίτημα μετάθεσης της ημερομηνίας εορτασμού της Μάχης της Κρήτης.

36) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Ορφανός Γεώργιος, κάτοικος Ιεράπετρας ζητεί τη διαγραφή των χρεών τα οποία έχει στον Ο.Ε.Κ..

37) Ο Βουλευτής Β'Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία ζητεί την ένταξη στον κρατικό προϋπολογισμό της μισθοδοσίας των εργαζομένων με αναπηρία που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες των δήμων και των δημοτικών επιχειρήσεων.

38) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Αγελαδοτροφικός Σύλλογος Νομού Ηλείας διαμαρτύρεται για τις συνθήκες παραγωγής και προσφοράς του γάλακτος.

39) Ο Βουλευτής Β'Πειραιώς κ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η κ. Κατσούλη Ελένη, καθηγήτρια Μουσικής, ζητεί να δοθεί επίδομα γάμου στους χρευσμένους.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 2243/12-12-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Δραγασάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β13-610(ΠΛΟ)28-12-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αρ. πρωτ. 2243/12.12.06 ερώτησης του Βουλευτή κ. Ι. Δραγασάκη; σχετικά με το προαναφερόμενο θέμα, σας διαβιβάζουμε το με αρ. πρωτ. Π/426/406/20.12.06 έγγραφο του Προέδρου της Ελληνικής Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας (Ε.Ε.Α.Ε), με το οποίο δίδονται τα ζητούμενα στην ερώτηση στοιχεία.

Ο Υφυπουργός
Ι. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

2. Στην με αριθμό 1900/1-12-06 ερώτηση της Βουλευτού κ. Χρυσής Αράπογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β13-582/19-12-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων η Βουλευτής Χρυσή Αράπογλου με θέμα «Παράνομη διακίνηση και εμπορία γενετικά τροποποιημένων

προϊόντων», σας επισυνάπτουμε το με αριθ. πρωτ. 22435/12-12-2006 έγγραφο του Ενιαίου Φορέα Ελέγχου Τροφίμων (Ε.Φ.Ε.Τ.)

Ο Υφυπουργός
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

3. Στην με αριθμό 2182/8-12-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ.90022/30356/1461 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθ. πρωτ. 2182/8 12.06 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Μανώλης Στρατάκης, σχετικά με το ανωτέρω θέμα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Ταμείο Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (Τ.Α.Δ.Κ.Υ.) στην υπ' αριθμ. 26/19.7.2006 συνεδρίασή του έλαβε την απόφαση για τη χορήγηση έκτακτης οικονομικής ενίσχυσης στους βοηθηματούχους του, ίση με το ποσό ενός (1) μηνιαίου βοηθήματος.

Με τις διατάξεις του άρθρου 66 του ν. 2084/1992 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει με το άρθρο 19 του ν. 2606/1998 ορίζεται, μεταξύ των άλλων, ότι οι αυξήσεις των συντάξεων και οι λοιπές παροχές των φορέων κοινωνικής ασφάλισης χορηγούνται με υπουργικές αποφάσεις εντός των ορίων της εισοδηματικής πολιτικής.

Με την υπ' αριθμ. 20102/13252/618/31.5.2006 (741 Β') Υπουργική Απόφαση ήδη χορηγήθηκαν στους συνταξιούχους του εν λόγω Ταμείου αυξήσεις για το έτος 2006 σε ποσοστό 4% με το οποίο εξαντλείται πλήρως το επιτρεπόμενο όριο της εισοδηματικής πολιτικής. Συνεπώς δεν είναι δυνατόν να δοθεί για το έτος 2006 επιπλέον παροχή με τη μορφή της έκτακτης οικονομικής ενίσχυσης (παρ.3 του άρθ.1 του ν.δ.4577/1966), δεδομένου ότι αυτή υπερβαίνει το όριο της εισοδηματικής πολιτικής.

Κατόπιν τούτου, το Υπουργείο δεν προτίθεται να προβεί στην έγκριση της ανωτέρω απόφασης του Δ.Σ. του Τ.Α.Δ.Κ.Υ. για τη χορήγηση έκτακτης οικονομικής ενίσχυσης στους βοηθηματούχους του Ταμείου.

Ο Υπουργός
ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ»

4. Στην με αριθμό 3284/19-1-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Μαρκόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ5/ΗΛ/Α/Φ6/19/3819/16-2-07 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Όπως γνωρίζετε, η ΔΕΗ είναι ανώνυμη εταιρεία, εισηγμένη στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών και τα θέματα τα οποία τίγονται στην ερώτηση αφορούν αποκλειστικά αποφάσεις των καταστατικών οργάνων της εταιρείας και του Διοικητικού της Συμβουλίου.

Σε κάθε περίπτωση το Υπουργείο Ανάπτυξης, εκ της νομοθεσίας, δεν έχει καμία αρμοδιότητα σε επιχειρηματικά ζητήματα της εταιρείας.

Ο Υπουργός
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

5. Στην με αριθμό 3480/24-1-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεωργίου Κοντογιάννη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3402/13-2-07 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Κοντογιάννης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που μας παρέιχαν εγγράφως οι

Δ/νσεις Ανάπτυξης των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ηλείας και Μεσσηνίας αντίστοιχα, απαραίτητη προϋπόθεση για την έκδοση άδειας λειτουργίας των ελαιολαβείων, είναι η προηγούμενη έκδοση άδειας διάθεσης υγρών αποβλήτων από την αρμόδια Δ/νση Υγείας και η έγκριση περιβαλλοντικών όρων από τις Υπηρεσίες Περιβάλλοντος.

Η τήρηση των εν λόγω αδειών και εγκρίσεων ελέγχεται και από τα όργανα των Δ/νσεων Ανάπτυξης και, όπου διαπιστώνονται παραβάσεις, επιβάλλονται οι προβλεπόμενες από το Ν. 3325/05 κυρώσεις.

Για θέματα της αρμοδιότητάς τους θα απαντήσουν το συνεργαζόμενο Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ, καθώς και το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, προς το οποίο κοινοποιούμε το παρόν έγγραφο με συνημμένη τη σχετική ερώτηση.

Ο Υπουργός
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ»

6. Στις με αριθμό 3561/25-1-07, 3338/22-1-07 και 3703/30-1-07 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Ροδόλας Ζήση, Βασιλείου Κεγκέρογλου και Πέτρου Κατσιλιέρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3403/13-2-07 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση των παραπάνω ερωτήσεων που κατέθεσαν αντίστοιχα οι Βουλευτές κ. Ρ. Ζήση και οι κ.κ. Β. Κεγκέρογλου και Π. Κατσιλιέρης, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Όσον αφορά τα μέτρα στήριξης και ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας των αρτοποιειών, στην παρ. 1 του άρθρου 7 του προσφάτως ψηφισθέντος σχεδίου νόμου «Παραγωγή και διάθεση προϊόντων αρτοποιίας και συναφείς διατάξεις», έχουν προβλεφθεί μέτρα για την ενίσχυση των επιχειρήσεων της αρτοποιίας και συγκεκριμένα έχουν καθοριστεί τα κριτήρια και η διαδικασία υπαγωγής τους σε προγράμματα που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο της κείμενης νομοθεσίας για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητάς τους, την ανανέωση και τον εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεών τους, καθώς και τη βελτίωση της ποιότητας των παραγόμενων προϊόντων.

2. Όσον αφορά στη σήμανση του φρέσκου άρτου αυτή ρυθμίζεται κατ' αρχήν από κοινοτικές οδηγίες. Επισημαίνεται όμως, ότι θα γίνει προσπάθεια προς την Κοινότητα για την θεσμοθέτηση της αναγραφής της ημερομηνίας παραγωγής καθώς και της χώρας προέλευσης στη συσκευασία του φρέσκου άρτου.

Ο Υπουργός
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ»

7. Στις με αριθμό 2233/12.12.06 και 2481/18.12.06 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Παρασκευής Χριστοφιλοπούλου, Φώτη Κουβέλη και Αθανασίου Λεβέντη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 152827/10.1.07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις με αρ. 2233/12.12.2006 και 2481/18.12.2006 ερωτήσεις, που κατατέθηκαν στη Βουλή από τους Βουλευτές- κ.κ. Ε. Χριστοφιλοπούλου, Φ. Κουβέλη και Θ. Λεβέντη, αναφορικά με την ποιότητα του πόσιμου νερού των Δημοτικών Σχολείων Ν. Α. Αττικής, τα οποία υδροδοτούνται από το Δίκτυο Ύδρευσης της Ε.Υ.Δ.Α.Π., σας γνωρίζουμε τα εξής:

Μετά τις ανακοινώσεις του ΠΑΚΟΕ, περί αποτελεσμάτων ποιότητας πόσιμου νερού Δημοτικών Σχολείων περιοχών Ανατ. Αττικής, με στόχο τη διερεύνηση της ακρίβειας των στοιχείων του ΠΑΚΟΕ, έγιναν οι εξής ενέργειες:

Α) Η αρμόδια Δ/νση Υγείας Ν.Α. Αττικής, σε συνεργασία με τους υπεύθυνους Δήμους της Αν. Αττικής, πραγματοποίησε δειγματοληψίες στα ίδια σχολεία των περιοχών της Αν. Αττικής.

Β) Το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σε συνεργασία με την Ε.Υ.Δ.Α.Π., πραγματοποίησε σε σχολεία των ίδιων περιοχών, παράλληλες δειγματοληψίες πόσιμου νερού.

Από τις εργαστηριακές αναλύσεις των παραπάνω δειγματοληψιών, που διενεργήθηκαν σε διαπιστευμένα, σύμφωνα με τη νομοθεσία εργαστήρια, προέκυψε ότι το πόσιμο νερό είναι σύμφωνο με τις απαιτήσεις της κείμενης νομοθεσίας για την ποιό-

τητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.

Συγκεκριμένα:

· σύμφωνα με τα στοιχεία των αναλύσεων των δειγμάτων που ελήφθησαν από την Ε.Υ.Δ.Α.Π., στα οποία έγιναν οργανοληπτικοί (2 παραμέτρων), μικροβιολογικοί (6 παραμέτρων) και χημικοί (13 παραμέτρων) προσδιορισμοί, το πόσιμο νερό των σχολείων είναι απολύτως ασφαλές και σύμφωνο με την ΚΥΑ Υ2/2600/2001 «Ποιότητα νερού ανθρώπινης» για όλες τις παραμέτρους που εξετάστηκαν στα διαπιστευμένα εργαστήρια της Υπηρεσίας Ελέγχου Ποιότητας Ύδατος.

· σύμφωνα με τα στοιχεία των αναλύσεων των δειγμάτων που ελήφθησαν από το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και εστάλησαν στο διαπιστευμένο Κεντρικό Εργαστήριο Δημόσιας Υγείας του Υ.Υ.Κ.Α. για μικροβιολογικές παραμέτρους, το πόσιμο νερό των Δημοτικών Σχολείων των περιοχών Α. Αττικής είναι απηλλαγμένο οιασδήποτε μικροβιολογικής επιβάρυνσης, απολύτως ασφαλές και σύμφωνο με την ΚΥΑ Υ2/2600/2001 «Ποιότητα νερού ανθρώπινης»

Όσον αφορά στις εργαστηριακές αναλύσεις του ΠΑΚΟΕ, δεν έχει γνωστοποιηθεί το εργαστήριο αναλύσεων του ΠΑΚΟΕ και εάν αυτό διαθέτει την απαιτούμενη από τη νομοθεσία διαπίστευση ή διασφάλιση ποιότητας. Επιπλέον στα αποτελέσματα του δεν φαίνονται τα αποτελέσματα μετρήσεων υπολειμματικού χλωρίου και θιολήτας του νερού, ως ενδεικτικά της ικανοποιητικής απολύμανσης, ενώ παρατηρείται σημαντικό συστηματικό σφάλμα προς τα άνω στις τιμές των ολικών και κοπρανωδών κολολακτοβακτηριοειδών καθώς και των νιτρικών και φωσφορικών ιόντων. Αυτό γίνεται ιδιαίτερα κρίσιμο στις μετρήσεις των μικροβιολογικών παραμέτρων, επειδή οδηγεί σε λανθασμένες εντυπώσεις και στην δημιουργία δυσπιστίας σε μαθητές και γονείς.

Επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με την προαναφερόμενη ισχύουσα νομοθεσία ΚΥ Α/2600/01 για το «νερό ανθρώπινης κατανάλωσης»:

1) υπεύθυνοι για τις υδρεύσεις Δήμων είναι η Δημοτική Αρχή ή ο αντίστοιχος για την ύδρευση Τοπικός Οργανισμός ή Επιχείρηση ή Σύνδεσμος Δήμων και Κοινοτήτων, οι οποίοι έχουν την ευθύνη της μελέτης, κατασκευής, λειτουργίας και συντήρησης του συστήματος ύδρευσης, καθώς και της διενέργειας υγειονομικών αναγνωρίσεων και εργαστηριακών εξετάσεων. Όλα αυτά έχουν στόχο την παροχή πόσιμου νερού σε ποσότητα επαρκή για τις ανάγκες του υδρευόμενου πληθυσμού, χωρίς διακοπές, το δε σύστημα ύδρευσης να είναι απαλλαγμένο από κάθε υγειονομικό κίνδυνο.

Για το Νομό Αττικής και στο μεγαλύτερο μέρος αυτού υπεύθυνος φορέας είναι η ΕΥ.Δ.Α.Π..

Οι υπεύθυνοι σε συνεργασία με τις Δ/σεις Υγείας των Ν.Α. συλλέγουν τα απαραίτητα στοιχεία ποιότητας του πόσιμου νερού και αναλαμβάνουν τις αναγκαίες δράσεις αντιμετώπισης των προβλημάτων:

- εύρεση νέων κατάλληλων πηγών υδροληψίας
- καθαρισμοί δεξαμενών
- εγκατάσταση αυτόματων συστημάτων χλωρίωσης,
- συστηματική παρακολούθηση ποιότητας πόσιμου νερού και
- ενημέρωση του πληθυσμού

2) Οι εργαστηριακές αναλύσεις για την δοκιμαστική και ελεγκτική παρακολούθηση του νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση σύμφωνα με το παράρτημα II, της προαναφερόμενης ΚΥΑ, θα πρέπει να διενεργούνται από τους υπεύθυνους (ΟΤΑ, Δ.Ε.Υ.Α. κλπ) μόνο:

- α) σε οργανωμένα εργαστήρια των Ο.Τ.Α. Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης ή
- β) σε ιδιωτικά διαπιστευμένα εργαστήρια και εφόσον όλα τα ανωτέρω πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος III και με συχνότητα που αναφέρεται στο παράρτημα II της προαναφερόμενης ΚΥΑ, σε συνάρτηση με την παροχή του πόσιμου νερού ή του υδρευόμενου πληθυσμού.

Ο Υφυπουργός
Α. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ»

8. Στην με αριθμό 2537/19.12.06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ 90022/31554/2507/11.1.07 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από το Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη, σχετικά με τη συμμετοχή των ασφαλιστικών οργανισμών στις δαπάνες προληπτικής ιατρικής, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Με το άρθρο 33 του νόμου 2676/1999 και την κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου αυτού εκδοθείσα κοινή υπουργική απόφαση καθιερώθηκε η δωρεάν υποχρεωτική προληπτική ιατρική, για τους ασφαλισμένους - συνταξιούχους, καθώς και για τα μέλη οικογενείας τους, με σκοπό την έγκαιρη διάγνωση και τη λήψη μέτρων για την πρόληψη της εκδήλωσης ή την αποτροπή της εμφάνισης νοσηρών καταστάσεων.

Η προληπτική ιατρική, τις δαπάνες για την οποία αναλαμβάνουν όλοι οι ασφαλιστικοί οργανισμοί, περιλαμβάνει: α) εμβολιασμούς παιδιών και ενηλίκων, σύμφωνα με το εθνικό πρόγραμμα εμβολιασμών, β) εξετάσεις προγεννητικού ελέγχου (ειδικές αιματολογικές εξετάσεις για τη διαπίστωση κληρονομικών παθήσεων), γ) εξετάσεις για την πρόληψη γυναικολογικών καρκίνων (μαστογραφίες, test-pap), δ) εξέταση για την πρόληψη καρκίνου του προστάτη (PSA), ε) εξετάσεις χοληστερόλης ή εξετάσεις για την πρόληψη καρδιοπαθειών (χοληστερόλη, κλπ.), στ) κολονοσκόπηση και μικροσκοπική εξέταση για αιμοσφαιρίνη στα κόπρανα για τη διάγνωση του καρκίνου του παχέως εντέρου και ζ) προληπτικές οδοντιατρικές εργασίες σε παιδιά ηλικίας μέχρι 14 ετών (ετήσιο πακέτο).

Οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου και των ασφαλιστικών οργανισμών, καταβάλλουν κάθε προσπάθεια ώστε, με κάθε πρόσφορο μέσο, να ενημερώνουν τους ασφαλισμένους τους για τη σημασία των παροχών της προληπτικής ιατρικής και των εμβολιασμών, τονίζοντας ότι η έγκαιρη διάγνωση των ασθενειών και η πρόληψη εκδήλωσης νοσηρών καταστάσεων, προφυλάσσει την υγεία τους και βελτιώνει την ποιότητα ζωής τους.

Στόχος μας είναι να διευρύνουμε τις δωρεάν εξετάσεις προληπτικής ιατρικής σε όλους τους Έλληνες.

Σήμερα διαπιστώνεται σε πολλές περιπτώσεις: είτε να υπάρχουν εμβόλια που καθυστερούν να ενταχθούν στο Εθνικό Πρόγραμμα ή δεν εντάσσονται καθόλου, είτε οι ασφαλισμένοι να μην συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις που τίθενται στο πρόγραμμα για τη χορήγησή τους.

Στις περιπτώσεις αυτές αποτέλεσμα είναι να επιβαρύνονται οι ίδιοι οι ασφαλισμένοι με το 100% της τιμής ενός εμβολίου. Η νέα ρύθμιση για συμμετοχή κάποιων ασφαλισμένων στο κόστος κάποιων εμβολίων αφορά μόνο στα εμβόλια υψηλού κόστους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 33 του ν. 2679/1999. Αυτά θα χορηγούνται με κάποια μικρή κυμαινόμενη συμμετοχή εφόσον συσταγογραφούνται από τον θεράποντα γιατρό. Για οικονομικά ασθενείς κατηγορίες ασφαλισμένων δεν θα υπάρχει καμία οικονομική επιβάρυνση ως συμμετοχή, ακόμη και για τα εμβόλια εκείνα για τα οποία μέχρι σήμερα υπήρχε συμμετοχή από 25% έως και 100%.

Ο Υπουργός
ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ»

9. Στην με αριθμό 2503/18.12.06 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Βέρας Νικολαΐδου και Αντωνίου Σκυλλάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ. 900α/5317/8905/12.1.07 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 2503/18-12-06 ερώτησης της Βουλής των Ελλήνων, που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ. Βέρα Νικολαΐδου και κ. Αντώνης Σκυλλάκος, με θέμα τις προοπτικές των ΕΑΣ ΑΒΕΕ σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Αναφορικά με το θέμα του τυφεκίου 5,56mm, το ΥΠΕΘΑ εξετάζει διεξοδικά την επιχειρησιακή σκοπιμότητα και την αναγκαιότητα της προμήθειας των ως άνω τυφεκίων για την κάλυψη των αναγκών του Ελληνικού Στρατού. Ειδικότερα, λαμβάνονται υπόψη το πεδίο στο οποίο καλείται να επιχειρήσει ο Στρατός Ήφρας και οι ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις του φορητού

οπλισμού, όπως αυτές διαμορφώνονται μέσω της χρήσης εξελιγμένων τύπων τυφεκίων από συμμαχικούς στρατούς.

Σχετικά με τις παραγγελίες, πιο συγκεκριμένα, μέχρι σήμερα και μόνο εντός του 2006, ανατέθηκαν:

- Προμήθεια 2.320 πολυβόλων 5,56 MINIMI, διοπτρών νυκτερινής σκόπευσης και φυσιγγίων 5,56 χιλιοστών για το Στρατό Ήφρας, συνολικού ύψους 61.799.758,16 ΕΥΡΩ (σύμβαση 001Α/2006).

- Προμήθεια εκπαιδευτικών φυσιγγίων 76/62 ΟΤΟ MELARA για το Πολεμικό Ναυτικό, ύψους 1,1 εκατομμυρίων ΕΥΡΩ (σύμβαση 004Β/2006).

- Προμήθεια πλακούντων TNT για το Στρατό Ήφρας, ύψους 1,49 εκατομμυρίων ΕΥΡΩ (σύμβαση 005Α/2006).

- Προμήθεια 2.643 φυσιγγίων αρμάτων APFSDS-T 105mm για τον Στρατό Ήφρας, ύψους 5.868.543,63 ΕΥΡΩ.

- Προμήθεια επιπλέον πυρομαχικών αρμάτων 105 χιλιοστών για το Στρατό Ήφρας, ύψους 5,8 εκατομμυρίων ΕΥΡΩ (option της σύμβασης 018Α/2002).

- Προμήθεια πυρομαχικών εκπαιδύσεως για το Στρατό Ήφρας, ύψους 5,96 εκ. ΕΥΡΩ.

- Πρόγραμμα παραγωγής πιστολιού 9 χιλ. USP.

- Πρόγραμμα παραγωγής πολυβομβιδοβόλων 40 χιλ. GMG και όλμου 60 χιλ.

Επίσης αναμένεται σύντομα η υπογραφή σύμβασης με το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας για παραγωγή όλμων 81 χιλιοστών. Επιπροσθέτως, σας γνωρίζουμε ότι, ολοκληρώθηκαν οι σχετικές διαπραγματεύσεις για τους όρους προμήθειας εκπαιδευτικών πυρομαχικών αεροσκαφών για τις ανάγκες του ΓΕΑ, εκτιμώμενου ύψους 4 εκατομμυρίων ΕΥΡΩ.

Ως προς το πρόγραμμα των 120 mm, βρίσκεται σε εξέλιξη και τα ΕΑΣ ΑΒΕΕ συμμετέχουν ως κύριος υποκατασκευαστής με ποσοστό Ε.Π.Α. τουλάχιστον 53% στην κατασκευή των πυρομαχικών επιχειρήσεων 120 mm και 60% των αντίστοιχων πυρομαχικών ασκήσεων.

Πλέον των ως άνω αναφερομένων, η εταιρεία διεκδικεί και άλλα προγράμματα που συμπεριλαμβάνονται στο ΕΜΠΑΕ, όπως Υλικά Μέσα για Εκσυγχρονισμό Σύγχρονου Μαχητή, Πυροτεχνικά Μέσα Διασπάσεως Ναρκοπεδίων, Καταστροφή Πυρομαχικών, κ.λ.π..

Σε κάθε περίπτωση εξελίσσονται, οι προβλεπόμενες από τη σχετική νομοθεσία, διαδικασίες για την πιθανή υπογραφή και νέων συμβάσεων εκτιμώμενου ύψους 88.500.000 ΕΥΡΩ.

Οι αριθμοί και τα αντικείμενα που σας παρατίθενται είναι λογικό να διαφοροποιούνται, συχνά αυξητικά, ως αποτέλεσμα της εργώδους προσπάθειας που καταβάλλει το Υπουργείο, οι υπηρεσίες του και τα Γενικά Επιτελεία για τη στήριξη της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας.

Αυτή είναι η προσφορά του ΥΠ.ΕΘ.Α για το εργασιακό μέλλον των εργαζομένων στην εταιρεία που σαφέστατα διασφαλίζεται με τις παραπάνω παραγγελίες οι οποίες έχουν ήδη ανατεθεί αλλά και αυτών που πρόκειται να ανατεθούν στο εγγύς μέλλον από την ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Τέλος, ως προς τα ακίνητα των ΕΑΣ ΑΒΕΕ, πρόθεση της διοίκησης είναι να μη προβεί σε πώληση αυτών, αλλά να υπάρξει αξιοποίησή τους με εκμετάλλευσή τους, αφού ολοκληρωθούν οι εργασίες για τη σύνταξη μητρώου ακινήτων της εταιρείας και εκτίμηση της αξίας τους. Η αξιοποίηση θα αφορά ακίνητα που δεν χρησιμοποιούνται στις παραγωγικές δραστηριότητες της εταιρείας.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ

10. Στην με αριθμό 2478/18.12.06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολάου Νικολόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 138364/ΠΕ/ΙΗ/10.1.07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 2478/18-12-06, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Νίκος Νικολόπουλος, σχετικά με τις εξαρτησιογόνες ουσίες και στα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το ΥΠΕΠΘ, για θέματα αγωγής και προαγωγής της υγείας

των μαθητών και μαθητριών, πρόληψης της χρήσης των εξαρτησιογόνων ουσιών και παροχής συμβουλευτικής στη σχολική κοινότητα, όρισε Υπευθύνους Αγωγής Υγείας στις Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης της χώρας και ίδρυσε 16 Συμβουλευτικούς Σταθμούς Νέων (ΣΣΝ) από τους οποίους λειτουργούν 15, με Υπευθύνους, αποσπασμένους μόνιμους εκπαιδευτικούς. Οι ΣΣΝ είναι στελεχωμένοι από αποσπασμένους μόνιμους εκπαιδευτικούς με ειδικότητα Κοινωνικού Λειτουργού και κλάδου ΠΕ02 (πτυχίο του Τμήματος Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικής & Ψυχολογίας με κατεύθυνση ψυχολογίας ή πτυχίο Ψυχολογίας ή με μεταπτυχιακούς τίτλους σπουδών στην Ψυχολογία). Έργο των ΣΣΝ είναι η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, η στήριξη όσων εκπαιδευτικών εφαρμόζουν προγράμματα Αγωγής Υγείας και η συμβουλευτική γονέων, μαθητών & εκπαιδευτικών.

Επιπροσθέτως, το ΥΠΕΠΘ προχώρησε στην ίδρυση 43 Συμβουλευτικών Σταθμών Νέων (ΣΣΝ), σύμφωνα με την αρ. πρωτ. 104492/Γ7/10-10-2006/ΦΕΚ 1556 τ. Β' 24-10-2006 Κ.Υ.Α. (συναρμόδια Υπουργεία: Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας & Οικονομικών και το Υπουργείο Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης). Το ΥΠΕΠΘ βρίσκεται στο στάδιο της δημιουργίας οργανικών θέσεων για τους πιο πάνω 43 ΣΣΝ, ώστε να στελεχωθούν σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, που προβλέπουν θέσεις ειδικών επιστημόνων, μεταξύ των οποίων δύο (2) ιατρών, δύο (2) Ψυχολόγων και δύο (2) Κοινωνικών Λειτουργών σε κάθε ΣΣΝ, για να καλυφθούν οι ανάγκες των σχολείων όλων των νομών της χώρας μας.

Στο πλαίσιο δράσης του ΥΠΕΠΘ, για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών είναι η βελτίωση του περιεχομένου του Μνημονίου Συναντήληψης και Συνεργασίας που είχε υπογραφεί στις 17-12-2003 μεταξύ του ΥΠΕΠΘ, Υπουργείου Υγείας & Πρόνοιας και ΟΚΑΝΑ, με στόχο την οριοθέτηση των ρόλων των εμπλεκόμενων φορέων και τη διαμόρφωση σαφούς πλαισίου συνεργασίας, έτσι ώστε να επιτευχθεί το μέγιστο δυνατό όφελος.

Επιπρόσθετα, στα σχολεία Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης εφαρμόζονται προγράμματα πρόληψης χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών στο πλαίσιο της Αγωγής Υγείας και καταλαμβάνουν δύο βασικούς άξονες, τον άξονα «Ψυχική Υγεία Διαπροσωπικές Σχέσεις» και τον άξονα «Πρόληψη χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών».

Σκοπός των προγραμμάτων αυτών είναι η ανάπτυξη προσωπικών και κοινωνικών δεξιοτήτων για επιλογές που προασπίζουν και προάγουν την ψυχική, σωματική και κοινωνική υγεία των μαθητών και μαθητριών, με την υιοθέτηση θετικών στάσεων και συμπεριφορών.

Για τα θέματα αυτά έχει παραχθεί από το ΥΠΕΠΘ εκπαιδευτικό υλικό με θέμα «Ψυχική Υγεία - Διαπροσωπικές Σχέσεις» και έχει αγοραστεί το εκπαιδευτικό πακέτο «Στηρίζομαι στα πόδια μου» του ΟΚΑΝΑ-ΕΠΙΨΥ, τα οποία έχουν εγκριθεί από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο ως εργαλεία στήριξης των εκπαιδευτικών και των μαθητών που συμμετέχουν σε προγράμματα πρόληψης. Επίσης, τα θέματα πρόληψης χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών έχουν συμπεριληφθεί και εγκριθεί με τις Πράξεις 17/4-12-2001 του τμήματος Πρωτοβάθμιας, 21/24-09-2001 του τμήματος Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και 24/6-09-2001 του τμήματος ΤΕΕ του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου στα Προγράμματα Σπουδών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης όλων των βαθμίδων και στο Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Προγραμμάτων Σπουδών, τα οποία έχουν διαβιβαστεί στα σχολεία με τα υπ' αριθμ. Φ11.2/81878436/Γ1/25-7-2002, Γ2/60067-11-2001, Γ2/43520/25-4-2002, (ΦΕΚ 543/τ.Β/1-5-2002), Γ2/21072β (ΦΕΚ304/13-03-2003 τ.Β).

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ

11. Στην με αριθμό 2644/21.12.06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Μαγκριώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ./ΓΡ.ΥΠ/Κ.Ε./153/12.1.07 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 2644/21.12.06

ερώτησης του Βουλευτή κ. Γιάννη Μαγκριώτη, σας πληροφορούμε ότι:

Το Υπουργείο Πολιτισμού προέβη στις 29.12.2006 στην αγορά του διατηρητέου πρώην βιομηχανικού συγκροτήματος της «ΥΦΑΝΕΤ», στην Θεσσαλονίκη, από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, έναντι τιμήματος 10.200.000,00 ευρώ. Την επιταγή για την αγορά παρέδωσε ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Πολιτισμού κ. Χρήστος Ζαχόπουλος, στον κ. Άνθιμο Θωμόπουλο, Γενικό Διευθυντή Οικονομικών και Λειτουργικής Στήριξης της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος.

Το διατηρητέο κτήριο θα στεγάσει το Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, πωλητήριο του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων και άλλες πολιτιστικές και συνοδές λειτουργίες.

Η αγορά αυτή, για την οποία υπήρξε θετική γνωμοδότηση από το Κεντρικό Συμβούλιο Νεοτέρων Μνημείων, κατά την 37η/08.11.2006 Συνεδρίασή του, αποτελεί ένα ακόμη μεγάλο βήμα για την εφαρμογή του κυβερνητικού προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας στον πολιτισμό. Η Θεσσαλονίκη και η Ελλάδα εξοπλίζονται με μία ακόμη σημαντική υποδομή.

Το εν λόγω πρώην βιομηχανικό συγκρότημα είναι κηρυγμένο ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο, σύμφωνα με την αρ. πρωτ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/458/45645/05.09.1993 Υ.Α. (Φ.Ε.Κ. 726/Β/20.09.1993), διότι αποτελεί δείγμα της διαχρονικής εξέλιξης της βιομηχανικής αρχιτεκτονικής στη χώρα μας, καθώς και μάρτυρα μιας σημαντικής εποχής για τη νεότερη ιστορία της πόλης της Θεσσαλονίκης.

Με τις μεθοδικές και συντονισμένες ενέργειες της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού, το συγκρότημα αυτό εντάσσεται πλέον στον «ζωντανό» ιστό της πόλης, η οποία «εξοπλίζεται» με άλλον ένα σημαντικό χώρο πολιτισμού, προκειμένου να καταστεί κέντρο παραγωγής πολιτισμού στον ευρύτερο χώρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και της Ανατολικής Μεσογείου. Σημειώνεται ότι και η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος και το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών έδειξαν την απαραίτητη καλή θέληση και συνεργάστηκαν αρμονικά, προκειμένου να ξεπεραστούν προβλήματα σχετικά με την επελθούσα μεταβολή των αντικειμενικών αξιών.

Κάτι ανάλογο δεν είχε πραγματοποιηθεί κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Το Υπουργείο Πολιτισμού, μεθοδικά και προγραμματισμένα, ασκεί πολιτιστική πολιτική σε όλη την επικράτεια και παράγει έργο σημαντικό.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ»

12. Στην με αριθμό 2554/19.12.06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεωργίου Σούρλα, δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ.ΥΠ/Κ.Ε/145/11.1.07 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 2554/19.12.06 ερώτησης του Βουλευτή κ. Γεωργίου Σούρλα, σας πληροφορούμε ότι:

Στις Σποράδες διατηρείται σημαντικός τομέας της υποβρύχιας πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Αναμφισβήτητα, το πλέον σημαντικό ναυάγιο της περιοχής θεωρείται το μεγάλο εμπορικό πλοίο των Κλασικών χρόνων της νήσου Περιστεράς - Αλοννήσου. Βυθίστηκε την εποχή του Πελοποννησιακού Πολέμου παρασύροντας στο βυθό πολύτιμο φορτίο χιλιάδων αμφορέων οίνου. Η αρχαιολογική ανασκαφή διεκόπη το 2000, αλλά πρόσφατα τον Δεκέμβριο, κλιμάκιο της Εφορείας Εναλίων Αρχαιοτήτων καταδύθηκε στο ναυάγιο με στόχο τον έλεγχο της υφιστάμενης κατάστασης και τον προγραμματισμό της συνέχισης της ανασκαφής για τον Σεπτέμβριο του 2007.

Περαιτέρω υποβρύχιας ανασκαφής προγραμματίστηκαν σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Εναλίων Αρχαιολογικών Ερευνών για τον Ιούνιο του ίδιου έτους σε ρωμαϊκό ναυάγιο των δυτικών ακτών του Παγασητικού Κόλπου.

Εποικοδομητική απέβη η ανταλλαγή απόψεων με την τοπική αυτοδιοίκηση και επιχειρηματιών του χώρου στην προσπάθεια ανάδειξης των αρχαίων ναυαγίων. Εξετάσθηκε η περίπτωση

δημιουργίας επισκέψιμου υποβρύχιου αρχαιολογικού πάρκου και μουσείου, δίνοντας ώθηση στην οικονομική και τουριστική ανάπτυξη.

Επί προσθέτως, ένα μικρό διατηρητέο κτήριο της Αλοννήσου που έχει παραχωρηθεί στην Εφορεία Εναλίων Αρχαιοτήτων, προωθείται ως εκθεσιακός χώρος αμφορέων προερχομένων από τα ναυάγια της περιοχής. Ταυτόχρονα, προσεφέρθη στο Υπουργείο Πολιτισμού ιδιωτική έκταση για την δημιουργία εργαστηρίων συντήρησης και μουσείου του μεγάλου Κλασσικού ναυαγίου.

Η Εφορεία Εναλίων Αρχαιοτήτων έχει εντοπίσει αρκετά άλλα ναυάγια των Ελληνορωμαϊκών και Βυζαντινών χρόνων στα νησιά των Σποράδων, όπως τα βυζαντινά ναυάγια που βυθίστηκαν σε σύγκρουση μεταξύ τους, αλλά το υψηλό κόστος εξερεύνησής τους, επιτρέπει την διεξαγωγή μόνο συγκεκριμένου αριθμού ανασκαφών κατ' έτος.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ»

13. Στην με αριθμό 1503/22-11-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2114/14-12-06 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στη με αριθμ. πρωτ. 1503/22-11-2006 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Φ. Κουβέλη, σχετικά με τις απολύσεις εργαζομένων και μελών του σωματίου εργαζομένων στην Henkel Ελλάς Α.Ε.Β.Ε., σας πληροφορούμε τα εξής:

Η Κοινωνική Επιθεώρηση Ελευσίνας, στις 26-10-2006, πραγματοποίησε έλεγχο στις αποθήκες των εταιρειών HENKEL ΕΛΛΑΣ και ABEE RILKEN Α.Ε. στην περιοχή Μάνδρας Αττικής. Διαπιστώθηκε υπέρβαση των χρονικών ορίων εργασίας (απασχόληση Σάββατα-Κυριακές). Η ως άνω Υπηρεσία βρίσκεται στο στάδιο εξέτασης των στοιχείων που προσκόμισαν οι ανωτέρω εταιρείες και αναμένει συμπληρωματικές γραπτές εξηγήσεις, για τις περαιτέρω νόμιμες ενέργειές της.

Όσον αφορά στις απολύσεις μελών της διοίκησης του Σωματίου της επιχείρησης (όπως αναφέρεται στην καταγγελία), σας πληροφορούμε, ότι καμία προσφυγή δεν έχει γίνει στην εν λόγω Υπηρεσία και σε τηλεφωνική επικοινωνία, τόσο με τον πρόεδρο του εργοστασιακού Σωματίου όσο και με τον Διευθυντή Ανθρώπινου Δυναμικού, δηλώθηκε ότι στην εταιρεία ουδέποτε έγιναν απολύσεις εργαζομένων που ανήκουν στη διοίκηση του Σωματίου.

Σχετικά με την καταγγελία που αναφέρεται στο Γιατρό Εργασίας, εκπρόσωπος της εταιρείας πληροφόρησε την Υπηρεσία μας ότι αυτή αφορά στο Γιατρό Εργασίας της εταιρείας RILKEN Α.Ε. (θυγατρική της HENKEL ΕΛΛΑΣ) στις εγκαταστάσεις Κηφισιάς με τον οποίο η εταιρεία είχε συνάψει Σύμβαση Παροχής Ανεξάρτητων Υπηρεσιών. Σύμφωνα με τον όρο 7 της ως άνω Σύμβασης «Η διάρκεια της παρούσης Συμβάσεως είναι αορίστου χρόνου και δύναται να καταγγέλλεται ελευθέρως με προειδοποίηση ενός μηνός στο έτερο μέλος». Η εταιρεία προχώρησε στην καταγγελία της Σύμβασης στις 21-03-2006 καταβάλλοντας και αποζημίωση. Αιτία της λύσης της σύμβασης είναι η κατάρρευση του κλάδου παραγωγής και η μεταφορά των εργαζομένων στην ΦΑΜΑΡ και η προ πολλού δρομολογηθείσα γενικότερη οικονομική και λειτουργική αναδιοργάνωση της επιχείρησης. Οι ανάγκες για Γιατρό Εργασίας της εταιρείας RILKEN καλύφθηκαν από τον Γιατρό Εργασίας του Ομίλου. Ο απολυθείς Γιατρός Εργασίας έχει προσφύγει κατά της απόλυσής του στα αρμόδια δικαστήρια.

Το Κέντρο Πρόληψης Επαγγελματικού Κινδύνου (ΚΕΠΕΚ) Αθηνών & Κρήτης πραγματοποίησε στις 30-11-06 έλεγχο στα κεντρικά γραφεία της επιχείρησης στο Μοσχάτο, κατά τον οποίο διαπιστώθηκε ότι η εταιρεία απασχολεί Γιατρό Εργασίας, ο οποίος έχει οριστεί για όλες τις εγκαταστάσεις της εταιρείας. Στο συγκεκριμένο έλεγχο, παρίστατο ο ίδιος ο Γιατρός Εργασίας παρουσία του οποίου πραγματοποιήθηκε δειγματοληπτικός έλεγχος των ιατρικών φακέλων. Επίσης πραγματοποιήσε

έλεγχου και στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης στην Μεταμόρφωση, οι οποίες είχαν ελεγχθεί και στο παρελθόν και η επιχείρηση είχε συμμορφωθεί με τις υποδείξεις των Επιθεωρητών σε θέματα προστασίας της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων.

Το ΚΕΠΕΚ Δυτικής Αττικής & Πελοποννήσου πραγματοποίησε έλεγχο στις 6-12-06 στις αποθήκες της επιχείρησης στη Μάνδρα Αττικής παρουσία του εκπροσώπου των εργαζομένων κ. Στάθη Τραχανατζή. Κατά τον έλεγχο διαπιστώθηκαν τα εξής:

α) Απασχολείται ο ίδιος Γιατρός Εργασίας από τις αρχές του έτους, οπότε ξεκίνησε η λειτουργία της αποθήκης,

β) έχουν συμβεί 2 ατυχήματα εντός του 2006, τα οποία δεν είχαν αναγγελθεί στην αρμόδια Υπηρεσία μας. Η επιχείρηση κλήθηκε να παράσχει γραμμές εξηγήσεις εντός προθεσμίας 5 ημερών για την παράβαση αυτή.

Ο Υπουργός
ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ

14. Στην με αριθμό 1718/28-11-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Μανιάτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 315/8-12-06 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Μανιάτης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Κατά τη Σύνοδο του Συμβουλίου Γεωργίας-Αλιείας που πραγματοποιήθηκε στις 20 και 21 Νοεμβρίου 2006 συμφωνήθηκε, σε πολιτικό επίπεδο, πρόταση Κανονισμού του Συμβουλίου που αφορά τα διαχειριστικά μέτρα ορθολογικής εκμετάλλευσης των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο.

Στη νέα πρόταση, που υιοθετήθηκε από ελληνικής πλευράς, λαμβάνονται υπόψη τα βιολογικά, κοινωνικά και οικονομικά χαρακτηριστικά της Μεσογείου και εφαρμόζοντας την προληπτική προσέγγιση, λαμβάνονται μέτρα για την προστασία και τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων και των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, προκειμένου να επιτευχθεί βιώσιμη εκμετάλλευση. Ειδικότερα, περιλαμβάνονται νέα περιοριστικά μέτρα στη λειτουργία των πλέον δυναμικών εργαλείων συρομένων και κυκλικών δικτύων, καθορίζεται ελάχιστη απόσταση αλιείας από την ακτή προκειμένου να διαφυλαχθεί μέρος της παράκτιας ζώνης και να προστατευθούν οι περιοχές γόνου και τα ευαίσθητα ενδιαιτήματα. Επίσης προβλέπονται αυξήσεις των μεγεθών των ματιών των δικτύων των συρομένων και των μεγεθών των χρησιμοποιούμενων αγκιστριών για την αλιεία συγκεκριμένων ειδών ώστε να αποφευχθούν περαιτέρω αυξήσεις των ποσοστών θνησιμότητας των ιχθυδίων και να μειωθεί ουσιαστικά η ποσότητα των απορρίψεων νεκρών θαλάσσιων οργανισμών στην θάλασσα από αλιευτικά σκάφη, ενώ εφαρμόζεται υποχρεωτικά η χρήση δικτύων τετράγωνων ματιών στα συρόμενα εργαλεία.

Για την λήψη διαχειριστικών μέτρων σε διάφορες περιοχές της χώρας έχουν υποβληθεί στη Δ/ση Θαλάσσιας Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων αιτήματα από διάφορους φορείς. Δεδομένου ότι πολλά από τα αιτούμενα περιοριστικά μέτρα της αλιείας καλύπτονται από την Πρόταση Κανονισμού για τροποποίηση του ισχύοντος Κανονισμού για την Μεσόγειο, αυτά θα εξετασθούν μετά την έκδοση του Κανο-

νισμού, οπότε και θα γίνουν και οι σχετικές προσαρμογές σε εθνικό επίπεδο.

Επισημαίνεται ότι η λήψη ρυθμιστικών μέτρων αλιείας, όπως απαγορεύσεις εργαλείων κ.λπ., τα οποία πέραν της περιβαλλοντικής έχουν και κοινωνική και οικονομική διάσταση, θα πρέπει απαραίτητα να στοιχειοθετούνται από τεκμηριωμένα επιστημονικά στοιχεία και δεδομένα, υποχρέωση που υπαγορεύεται και από τον «βασικό» Κανονισμό της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΚΑΛΠ), Καν.(ΕΚ) 2371/2002 (άρθρο 2), «για τη διατήρηση και τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής».

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΖΙΑΚΟΣ

15. Στην με αριθμό 1445/21-11-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στυλιανού Ματζαπετάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ.900α/5282/8860/4-12-06 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 144/21-11-2006 ερώτησης της Βουλής των Ελλήνων, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Στέλιος Ματζαπετάκης, με θέμα τις πτήσεις μαχητικών αεροσκαφών, σας γνωρίζουμε ότι αν και το ΥΠΕΘΑ δεν σχολιάζει δηλώσεις και δημοσιεύματα του ξένου τύπου, ιδιαίτερα όταν αυτά είναι παντελώς ανυπόστατα και αναληθή, εντούτοις, επειδή στην συγκεκριμένη περίπτωση η άκριτη υιοθέτησή του εν λόγω δημοσιεύματος, τόσο από μερίδα του ελληνικού τύπου όσο και από εσάς, όπως δείχνει εξάλλου και η χρήση εκ μέρους σας του όρου «προδότης», δεν συνάδει με την εμπιστοσύνη με την οποία περιβάλλει ο ελληνικός λαός τις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας μας και την Ηγεσία τους, έχουμε να σας επιστημόσουμε τα ακόλουθα:

Η ημέρα των Αρχαγγέλων περιλαμβάνεται στον πίνακα αργιών των εθνικών και θρησκευτικών εορτών, τον οποίο, από το 1998 και κατ' έτος, καταρτίζουν και αμοιβαίως κοινοποιούν τα Υπουργεία Εξωτερικών προς αποφυγή προγραμματισμού ασκήσεων στις εν λόγω αργίες στα πλαίσια του μνημονίου ΠΑΠΟΥΛΙΑ-ΓΙΛΜΑΖ.

Μέσα στα πλαίσια της πρόσφατης επίσκεψης (01-04 Νοεμβρίου) του Στρατηγού Μπουγιούκανιτ στην Αθήνα και του θετικού κλίματος που διαμορφώθηκε στις συναντήσεις του με τους Έλληνες επιτελείς, επισημάνθηκε από το ΓΕΕΘΑ στην τουρκική πλευρά η αργία της 8ης Νοεμβρίου και ζητήθηκε από αυτήν η ακύρωση προγραμματισμένων για τη συγκεκριμένη ημερομηνία αεροπορικών δραστηριοτήτων, απαίτηση η οποία υλοποιήθηκε από την τουριστική πλευρά. Σε εφαρμογή από πλευράς μας των προβλεπόμενων από το προαναφερθέν μνημόνιο, δεν πραγματοποιήθηκαν ασκήσεις τη συγκεκριμένη ημέρα.

Επιπρόσθετα, σας κάνουμε γνωστό ότι δεν εκτελέστηκε πτήση πολεμικού αεροσκάφους την 8η Νοεμβρίου από Κρήτη προς Λάρισα. Τέλος, σας διαβεβαιώνουμε κατηγορηματικά ότι ουδέποτε ζητήθηκε οποιαδήποτε άδεια από την τουρκική πλευρά και πολλά μάλλον ποτέ ο Αρχηγός ΓΕΑ δεν είχε τηλεφωνική συνομιλία με τον τούρκο στρατηγό Μπουγιούκανιτ για τέτοιο ζήτημα.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές και ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Θα προταχθεί η με αριθμό 1281/16-11-2007 ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Βαρβαρίγου προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη δυσφήμιση του ελαιολάδου στην αγορά της Κίνας.

Η ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Στις 31 Οκτωβρίου 2006 η εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» στη στήλη «Η ΑΛΛΗ ΟΨΗ» και με τίτλο «Παρατράγουδα στο Πεκίνο (με δήθεν επιχειρηματίες)» αναφέρεται στο ταξίδι του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αλογοσκούφη στο Πεκίνο. Στην αποστολή συμμετείχαν και εξήντα Έλληνες επιχειρηματίες.

Το δημοσίευμα αναφέρει ότι «επίσης η ελληνική πρεσβεία στο Πεκίνο ήταν εμφανώς ανήσυχη από φαινόμενο εμφάνισης στην αγορά της Κίνας ελληνικού ελαιολάδου -όχι επωνύμου- που μόνο ελαιολάδο δεν ήταν, με αποτέλεσμα να δυσφημίσει όχι μόνο το συγκεκριμένο ελληνικό προϊόν, αλλά και την ελληνική παραγωγή συνολικά.

Τα φαινόμενα αυτά δεν πρέπει να επαναληφθούν. Όχι μόνο πρέπει να αποκλειστούν από μελλοντικές αποστολές οι συγκεκριμένοι επιχειρηματίες, αλλά ίσως είναι μια ευκαιρία να ξανασκεφθεί το δημόσιο την όλη πολιτική του στο θέμα αυτό. Σήμερα όλοι συμφωνούν ότι η ποιότητα αποτελεί το σημαντικότερο όπλο για την ανταγωνιστικότητα των προϊόντων και την επικράτησή του στις αγορές.

Είναι προφανές ότι τη στιγμή που επιχειρείται το άνοιγμα της αγοράς της Κίνας για το ελαιολάδο, προκαλείται μια τεράστια ζημία στην οικονομία της χώρας και τους Έλληνες ελαιοπαραγωγούς, από τη διάθεση νοθευμένου ελαιολάδου στη νέα αγορά της Κίνας.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1) Τι μέτρα θα πάρει για να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστησαν οι Έλληνες ελαιοπαραγωγοί από τη δυσφήμιση του ελαιολάδου στην αγορά της Κίνας, που προκλήθηκε από άτομα της αποστολής του κ. Αλογοσκούφη;

2) Με ποιο τρόπο θα αποτρέψει παρόμοιες συμπεριφορές και αρνητικές συνέπειες για τα ελληνικά προϊόντα στις αγορές του εξωτερικού;»

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Φώλιας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε, και θα ήθελα να ευχηθώ και εγώ με τη σειρά μου «Καλή Σαρακοστή».

Χαίρομαι, ιδιαίτερα, για την ερώτηση που κατατίθεται, διότι μας δίνεται η ευκαιρία να πούμε πέντε πράγματα για τη φιλοσοφία και τη στρατηγική των εξαγωγών, ιδιαίτερα των προϊόντων με υψηλή προστιθέμενη αξία, όπως είναι το ελαιολάδο.

Κατ' αρχάς, θέλω να παρακαλέσω σε θέματα που άπτονται της ουσίας της εθνικής οικονομίας, σε θέματα που άπτονται των εξαγωγών, να είμαστε όλοι μας πάρα πολύ προσεκτικοί, διότι όλοι εξίσου «πονάμε» για την επιτυχία του εγχειρήματος των εξαγωγών, διότι όσο πιο καλά πάνε οι εθνικές εξαγωγές, τόσο πιο καλά θα πάει η οικονομία μας, τόσο πιο καλά θα πάει ο τόπος μας.

Γι' αυτό θα παρακαλέσω πιο μεγάλη προσοχή όταν βγάζουμε δημόσια κάποια αρνητικά στοιχεία για τα δικά μας προϊόντα. Και το λέω αυτό, διότι πρώτα απ' όλα αυτό το ελαιολάδο το οποίο αναφέρεται στο δημοσίευμα, είναι ελαιολάδο το οποίο βρέθηκε νοθευμένο στην αγορά της Κίνας, μη επώνυμο προϊόν - δεν είχε καμία ένδειξη ότι είναι ελληνικό - ήταν συσκευασμένο στη Κίνα και είχε πάνω του ετικέτα στα κινέζικα που έλεγε «ελληνικό προϊόν». Δεν μπορούσε, λοιπόν, αυτό να εντοπιστεί ως ελληνικό, δεδομένου ότι η Κίνα δεν έχει αυστηρές προδιαγραφές ως προς τη σήμανση των προϊόντων της.

Το δεύτερο που έχω να επισημάνω, είναι ότι αυτό το προϊόν - αυτό το νοθευμένο δείγμα, το κακό, το οποίο δεν ξέρουμε καν

αν είχε σχέση με Ελλάδα- είναι παλιό προϊόν. Είχε προηγηθεί πολύ πριν πάει η αποστολή του Υπουργού στην Κίνα. Ως εκ τούτου, δεν υπάρχει καμία ζημία που να έχουν υποστεί οι Έλληνες παραγωγοί από αυτό το προϊόν αμφιβόλου ποιότητας, αμφιβόλου προελεύσεως, το οποίο εντοπίστηκε στην αγορά της Κίνας.

Επίσης, εκείνο που θέλω να πω είναι ότι το ελληνικό ελαιολάδο χαίρει πολύ μεγάλης εκτιμήσεως στην Κίνα σήμερα, μετά από συντονισμένες προσπάθειες που έχουν γίνει μέχρι τώρα. Μια από τις έξι μεγάλες επώνυμες εταιρείες που συμμετείχαν σ' αυτήν την αποστολή, προβλέπει ότι για το έτος 2007 θα έχει αύξηση των εξαγωγών ελαιολάδου κατά 40%, σε σχέση με το 2006.

Όσο δε αφορά το δεύτερο σκέλος, που αφορά το τι θα κάνουμε για να αποτρέψουμε τέτοιου είδους φαινόμενα στο μέλλον, θα ήθελα να σας πω ότι ήδη από το Σεπτέμβριο του 2006, όταν πληροφορηθήκαμε και εμείς το μη κανονικό ελαιολάδο στη Κίνα, έχει συσταθεί μια επιτροπή υπό το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών κ. Μέργο, στην οποία μετέχουν οι εμπλεκόμενοι φορείς για να ληφθούν εκείνα τα μέτρα τα οποία θα αποτρέψουν τα φαινόμενα, που θα μπορούσαν ενδεχομένως να δυσφημίσουν το ελληνικό ελαιολάδο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Μου επιτρέπετε ακόμη ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Μπορείτε να συνεχίσετε και μετά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Βεβαίως.

Ήδη οι αποφάσεις έχουν παρθεί. Έχουν τεθεί σε εφαρμογή και είναι οι μεγαλύτεροι και περισσότεροι έλεγχοι στο σημείο εξαγωγής, οι οποίοι γίνονται στα τελωνεία και στο Γενικό Χημείο του Κράτους.

Επιπλέον, ο Οργανισμός Προώθησης Εξαγωγών (Ο.Π.Ε.), σε συνεργασία με τη Διεπαγγελματική Οργάνωση του Κλάδου Ελαιολάδου και Ελιάς, ήδη από την 1η Δεκεμβρίου του 2006 διενεργεί δειγματοληψίες στα ράφια καταστημάτων του εξωτερικού, όσον αφορά την ποιότητα των προϊόντων. Η Κίνα είναι μέσα σ' αυτό το δείγμα. Αυτά τα δείγματα, που παίρνονται από τα ελληνικά προϊόντα, στέλνονται στο εξειδικευμένο εργαστήριο ελαιολάδου του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Επίσης, θέλω να σημειώσω ότι, ασφαλώς, αφού το δείγμα είχε βρεθεί στην Κίνα πολύ παλαιότερα, δεν συμμετείχε στην ομάδα των επιχειρηματιών, που συνόδευαν τον Υπουργό Οικονομίας αυτός ο οποίος υπονοείται ότι ήταν και επιπλέον...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υφυπουργέ, θα συμπληρώσετε στη δευτερολογία σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κλείνω μ' αυτό και συνεχίζω μετά, κυρία Πρόεδρε.

Επειδή λέτε ότι κάποιοι επιχειρηματίες που ήταν μαζί, δεν ακολούθησαν το πρόγραμμα συναντήσεων, σας πληροφορώ ότι από τους εξήντα επιχειρηματίες πραγματοποιήθηκαν πεντακόσιες επιχειρηματικές συναντήσεις και ελάχιστοι - και αυτοί δικαιολογημένοι - ήταν αυτοί που δεν έκαναν τις συναντήσεις τους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας ευχαριστώ πολύ.

Το λόγο έχει ο κ. Βαρβαρίγος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κατ' αρχάς, επτά Βουλευτές υποβάλαμε το ερώτημα στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και στον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Ο Υπουργός Οικονομίας δεν ευερεστίθη να απαντήσει, δείχνοντας, βεβαίως, έτσι το σεβασμό του στην κοινοβουλευτική διαδικασία. Όμως, ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης κ. Μπασιάκος απάντησε. Να σας δώσω και την απάντηση. Θα την καταθέσω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Βαρβαρίγος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματειάς της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Λέει, λοιπόν, ότι στο πλαίσιο των παραπάνω έχουν εγκριθεί

προγράμματα προβολής και προώθησης ελαιολάδου στις αγορές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και τρίτων χωρών, όμως κανένα από αυτά δεν περιλαμβάνει ενέργειες στην αγορά της Κίνας.

Ο κ. Μπασιάκος λέει: «Την ζημιά δεν την έκανα εγώ. Δεν έχω σχέση με την Κίνα. Απελθέτω απ' εμού το ποτήριον! Δικό σας είναι το πρόβλημα.»

Βεβαίως, για μας το ζήτημα δεν είναι ποιος έχει την ευθύνη, ο κ. Μπασιάκος ή ο κ. Αλογοσκούφης. Είναι πρόβλημα για την ελληνική οικονομία και για τους παραγωγούς. Είστε Κυβέρνηση και έχετε την ευθύνη.

Κύριε Υφυπουργέ, για την ανταγωνιστικότητα, τουλάχιστον, ένας σημαντικός παράγων που την καθορίζει είναι η ποιότητα και η ταυτότητα των προϊόντων. Το ελαιόλαδο είναι ένα από τα ελάχιστα προϊόντα που παράγει η χώρα μας, που δεν είναι απλώς ποιοτικά άξιο και άριστο. Χαρακτηρίζεται ως φάρμακο. Αλίμονο αν με τέτοιες ενέργειες καταστρέψουμε την ταυτότητα και την ποιότητα αυτού του προϊόντος!

Ήδη έχω την πρόσφατη έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος κ. Γκαργκάνα που λέει ότι αυξήθηκαν οι εισαγωγές κατά ένα τεράστιο ποσοστό. Το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου έχει αυξηθεί κατά 50% σε σχέση με το 2005. Από το 8% του Α.Ε.Π. έφθασε στο 12% περίπου. Και βεβαίως πώς θα καλύψουμε αυτά τα ανοίγματα; Με ποια ανταγωνιστικότητα των προϊόντων μας, αν υπάρχουν τέτοιες συμπεριφορές; Εμείς θέλουμε να τους αποκαλύψετε.

Εγώ δεν λέω ότι αυτοί είναι κάποιοι απατεώνες, που πήγαν να κάνουν ζημιά. Πιθανόν να παρεισέφρησαν, γιατί ήθελαν να δυσφημίσουν το προϊόν.

Κύριε Υφυπουργέ, πιθανόν δεν θέλουν να ανοίξουν νέες αγορές. Θέλουν ομήρους τους παραγωγούς και τους καταναλωτές. Πέρυσι το λάδι πήγαινε στα 4 ευρώ για ένα μήνα, για να ανέβουν οι τιμές στα ράφια και παρέμειναν σταθερές, παρά το γεγονός ότι η τιμή του έχει πέσει κατά 50% φέτος.

Τέσσερα ευρώ πέρυσι, 2,20 ευρώ φέτος το έξτρα παρθένο με 0,3% οξύτητα, που στα ράφια είναι 1% η οξύτητα και το πουλούν 6-7,5 ευρώ. Παράνομες εισαγωγές, νοθεία, ανακάτεμα του ελληνικού με το εισαγόμενο υποβαθμισμένης ποιότητας! Οι καταναλωτές είναι εξαπατημένοι, γιατί αγοράζουν ένα προϊόν που δεν έχει την ποιότητα, που πρέπει και το πληρώνουν πανάκριβα και εξοντώνονται και οι παραγωγοί. Πώς θα προστατέψουμε τα ελληνικά προϊόντα; Πώς θα προστατέψουμε την ελληνική οικονομία;

Θέλω – επιτρέψτε μου, κυρία Πρόεδρε, για μισό λεπτό - να σας αναφέρω και μια πληροφορία: Ελληνοαμερικάνος επιχειρηματίας, ο οποίος ενδιαφέρεται και εμπορεύεται προϊόντα στην αγορά της Κίνας, ενδιαφέρθηκε να πάει να πουλήσει λάδι, έκανε έρευνα στην αγορά και στο Πεκίνο βρήκε τείχος άρνησης απέναντι στο ελληνικό ελαιόλαδο, μετά τη δυσφήμιση που έγινε και απέναντι στα ελληνικά προϊόντα.

Έχουμε την απαίτηση, κύριε Υπουργέ, να εξυγιανθεί το κύκλωμα, γιατί είναι κύκλωμα ελεγχόμενο, που ληστεύει παραγωγούς και καταναλωτές και έχετε την ευθύνη να το κάνετε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών):

Ενδεχομένως, δεν αντιληφθήκατε που είπα ότι το δείγμα που βρέθηκε στην Κίνα, μόνο κατά δήλωση στα κινεζικά γράφει «ελληνικό». Από πουθενά δεν προκύπτει ότι είναι ελληνικό και το να δυσφημούμε εμείς τα δικά μας προϊόντα μέσα σ' αυτήν τη Βουλή, είναι ό,τι χειρότερο μπορούμε να κάνουμε!

Καμία υπηρέσια δεν προσφέρουμε. Επιμένετε να κατηγορείτε το ελληνικό ελαιόλαδο ως μειωμένο και τους Έλληνες παραγωγούς ως απατεώνες. Μην το κάνετε. Σας παρακαλώ πολύ. Κακό στον τόπο μας κάνουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Να πούμε την αλήθεια...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Με ακούσατε, σας άκουσα και θα με ξανακούσετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ,

κύριε Βαρβαρίγο. Εσείς μιλήσατε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Είπα και προηγουμένως ότι είναι περιζήτητο το ελληνικό ελαιόλαδο στην Κίνα. Είπα, επίσης, ότι οι εταιρείες οι οποίες εξαγουν επώνυμα προϊόντα, προβλέπουν δραστική αύξηση των εξαγωγών τους σε ελαιόλαδο στην Κίνα για το 2007. Αυτό σημαίνει ότι το προϊόν αξιολογείται θετικά. Δεν έχω ακούσει πουθενά αυτά που λέτε εσείς, για τείχος άρνησης στο ελληνικό ελαιόλαδο. Για όνομα του Θεού! Ας προσέχουμε τα λόγια μας εδώ μέσα. Μας παρακολουθεί όλη η Ελλάδα και όχι μόνο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Ρωτήστε την πρεσβεία στην Κίνα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Δεν χρειάζεται να ρωτήσω. Ήμουν στην Κίνα και είμαστε καθημερινά σε επικοινωνία.

Εκείνο το οποίο επίσης θέλω να σας πω, είναι ότι ο Ο.Π.Ε. - γιατί μας ενδιαφέρει η αύξηση των εξαγωγών στην πράξη, όχι στη θεωρία να έχουμε να λέμε λόγια - αναφέρει τα εξής: Το 2003 δεν υπήρχε καμία αποστολή επιχειρηματιών στο εξωτερικό. Το 2005 έγιναν δέκα αποστολές. Το 2006 έγιναν τριάντα δύο αποστολές. Και το 2007 προγραμματίζονται σαράντα επτά, ακριβώς, για να προωθήσουμε τα εκλεκτότερα των ελληνικών προϊόντων.

Συμφωνώ μαζί σας ότι το ελληνικό ελαιόλαδο είναι ευλογημένο από το Θεό, είναι βάλαμο. Δεν είναι λάδι. Και γι' αυτό προωθούμε τα καλύτερα προϊόντα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Εκείνο για το οποίο θέλω να σας διαβεβαιώσω, είναι το εξής: Πονάμε και νοιαζόμαστε πάρα πολύ. Και δεν αναγνωρίζω σε κανέναν το δικαίωμα μεγαλύτερης ευαισθησίας στην ποιότητα των ελληνικών προϊόντων, για το τι θα στείλουμε εκεί.

Θα σας διαβάσω μία περικοπή από αυτό που είπα εγώ πέρυσι το Νοέμβριο στην Κίνα, μιλώντας σε δημοσιογράφους, σε συνέντευξη Τύπου, μαζί με τον Υπουργό μας - ειρήσθω εν παρόδω, σας παρακαλώ πολύ μην καταλογίζετε στον Υπουργό ότι δεν θέλει να έρθει να μιλήσει εδώ, εκπροσωπώ τον Υπουργό, εκπροσωπώ το Υπουργείο Οικονομίας, δεν υπάρχει καμία ασβèsια προς το Σώμα και αυτό είναι αποδεδειγμένο...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Καταθέσαμε γραπτή ερώτηση επτά Βουλευτές και δεν απάντησε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Υφυπουργέ, να ολοκληρώσετε την απάντηση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κλείνω - αν έχετε την καλοσύνη να μου επιτρέψετε - μ' αυτό που είπαμε σαν Υπουργείο - ο ομιλών - σε συνέντευξη Τύπου στην Κίνα. Αιχμή του δόρατος είναι το ελαιόλαδο το οποίο έχει και το συμβολισμό του, αλλά και την κορυφαία ποιότητα. Εκείνο το οποίο χρειάζεται, είναι να αντιληφθούμε όλοι μας ότι αυτή η εκστρατεία προς την κινεζική αγορά είναι μία, πραγματικά, μακροχρόνια προσπάθεια, η οποία θέλει ένα πολύ καλό συντονισμό, θέλει πολύ στενή παρακολούθηση. Κυρίως, όμως, θέλει πολύ μεγάλη σοβαρότητα σε επίπεδο επιχειρηματιών, διότι μπορεί να προσπαθείς επί χρόνια να κτίσεις μία αγορά, αλλά αρκεί μια αστοχία ενός επιχειρηματία για να την τινάξει στον αέρα. Και δεν είμαστε διατεθειμένοι να το δούμε αυτό να συμβαίνει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υφυπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Γι' αυτό θα επαναλάβω ότι θέλουμε τη βοήθεια όλων των επιχειρηματιών, να περάσετε το μήνυμα ότι δεν υπάρχει περίπτωση να επιτρέψουμε σε οποιονδήποτε, ο οποίος θέλει, δρώντας πονηρά, να προσποριστεί κέρδη αθέμιτα μέσα από μία...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ολοκληρώθηκε ο χρόνος, κύριε Υφυπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): ...ή οτιδήποτε άλλο. Δεν θα επιτρέψουμε να συμβεί αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Να δώσετε τα ονόματα στη δημοσιότητα

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ολοκληρώθηκε ο

χρόνος, κύριε Υφυπουργέ.

Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Η δεύτερη με αριθμό 3032/12.1.2007 ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Γκατζή προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την καταβολή των χρημάτων στους κατά τόπους Αγροτικούς Συνεταιρισμούς, για το πρόγραμμα καταπολέμησης του δάκου στο Νόμο Μαγνησίας, διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεν ειδοποιούν το Βουλευτή δύο ώρες πιο μπροστά. Θα μπορούσα να είχα άλλες δουλειές στην επαρχία και να έμεινα. Και έχω έρθει ειδικά γι' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ερευνήθηκε, κύριε Γκατζή. Ήταν αιφνίδια, όμως, η αδιαθεσία του κυρίου Υπουργού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Δεν το αμφισβητώ αυτό, αλλά θα πρέπει να μας ενημερώνετε πιο μπροστά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Η υπηρεσία ειδοποιήθηκε ένα τέταρτο πριν ειδοποιηθείτε κι εσείς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Αν ήταν έκτακτο, εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Έτσι είναι. Έκτακτο περιστατικό. Σας βεβαιώνω. Ερευνήθηκε.

Θα συζητηθεί η πρώτη με αριθμό 3035/12.1.2007 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εμμανουήλ Στρατάκη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη χρηματοδότηση δημιουργίας Κέντρου Μητέρας και Παιδιού στο «Πανάνειο» Νοσοκομείο Ηρακλείου.

Συγκεκριμένα η ερώτηση του κ. Στρατάκη έχει ως εξής:

«Το Κέντρο Μητέρας και Παιδιού έχει αποφασιστεί εδώ και τέσσερα χρόνια από την επιστημονική επιτροπή του «Βενιζελείου» να δημιουργηθεί στο «Πανάνειο», πρώην δημοτικό Νοσοκομείο Ηρακλείου.

Σύμφωνα με την μελέτη του ΟΑΝΑΚ, εκτός από την δημιουργία του Κέντρου Μητέρας και Παιδιού και Διαγνωστικού Κέντρου Γενετικής, στο ιστορικό κτήριο σχεδιάζεται να λειτουργήσει και ένας σύγχρονος συνεδριακός χώρος, στον οποίο θα καλύπτονται δραστηριότητες όπως επιμόρφωση προσωπικού, εκπαίδευση από απόσταση, τηλειατρική, πρόσβαση σε διεθνή ιατρικά κέντρα, ηλεκτρονική βιβλιοθήκη ιατρικών θεμάτων κ.λπ..

Ωστόσο η πρώτη φάση της μελέτης που προβλέπει τη στερέωση του κτηρίου, παραμένει ανολοκλήρωτη καθώς διακόπηκαν σε κρίσιμη φάση οι εργασίες στήριξης των θεμελίων, λόγω έλλειψης χρημάτων και εγκατάλειψης του έργου από τον εργολάβο και αυτήν τη στιγμή υπάρχει κίνδυνος ακόμη και κατάρρευσής του.

Το ποσό που απαιτείται για να ολοκληρωθούν τα αρχιτεκτονικά του κτηρίου ανέρχεται στο ποσό των 1,613 εκατομμυρίων ευρώ, ενώ από την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού δεν έχουν εκταμιευθεί εξασφαλισμένες πιστώσεις, που ανέρχονται στο ποσό των 1,1 εκατ. ευρώ.

Επειδή η άμεση συντήρηση του κτηρίου του «Πανάνειου», που λειτούργησε ως το πρώτο θεραπευτήριο στο Ηράκλειο, κρίνεται αναγκαία και είναι ιδιαίτερα σημαντική η συνέχιση των απαραίτητων εργασιών, προκειμένου να προχωρήσουν οι μελέτες της β' φάσης, που αφορούν στη μετατροπή του πρώην νοσοκομείου σε Κέντρο Φροντίδας Μητέρας και Παιδιού.

Ερωτώνται, οι κ.κ. Υπουργοί: Αν προτίθενται να δώσουν εντολή για την άμεση διάθεση χρημάτων από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού με βάση τις προηγούμενες εγκρίσεις, προκειμένου να προχωρήσουν οι εργασίες ολοκλήρωσης αυτού του τόσο σημαντικού κέντρου.»

Στην ερώτηση του κ. Στρατάκη θα απαντήσει ο κ. Γιαννόπουλος

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Θα αναφερθώ στην ιστορία του «Πανανείου Νοσοκομείου».

Όπως το ξέρετε πολύ καλύτερα εσείς από εμάς, κύριε Στρατάκη, το «Πανάνειο Νοσοκομείο» ανήκει στο «Βενιζέλειο». Έγινε

την περίοδο 1895-1902. Ήταν μια δωρεά του Παναού και της Αθηνάς Θεοδουλάκη με αποκλειστική χρήση υπηρεσιών υγείας όπως καθορίζεται γενικά στη διαθήκη. Από το 1960 και μετά έπαψε να λειτουργεί, λόγω του ότι τις δραστηριότητες τις ανέλαβε το «Βενιζέλειο Νοσοκομείο». Το 1987 κηρύσσεται ιστορικό διατηρητέο και βέβαια είχε την ιστορία που είχε διαδραματίσει όλα αυτά τα χρόνια. Το 2002 το «Πανάνειο» εντάσσεται σε ένα χρηματοδοτικό πρωτόκολλο του Υπουργείου Πολιτισμού και πραγματικά και με το δῆμο γίνεται τότε η προσπάθεια δημιουργίας ενός κέντρου Μητέρας Παιδιού και όχι μόνο στο επίπεδο αυτού του συμβουλευτικού χαρακτήρα, αλλά και ένα διαγνωστικό κέντρο γενετικής. Επίσης προβλέπονται μεταξύ των άλλων μονάδα οικογενειακού προγραμματισμού, προγεννητικού ελέγχου, παιδοψυχιατρικής, εργοθεραπείας, λογοθεραπείας, κλινικής γενετικής, κυτταρογενετικής κ.λπ..

Η πρώτη φάση ανάπλασης - το γνωρίζετε - χρηματοδοτήθηκε με το ποσό του 1.760.000 ευρώ. Στις 31 Μαρτίου συνάπτεται η προγραμματική σύμβαση μεταξύ «Βενιζελείου», Π.Ε.Σ.Υ.Π. Κρήτης, Δήμου Ηρακλείου. Εκπονούνται όλες οι περιβαλλοντικές μελέτες όπως επίσης και η γεωτεχνική και τοπογραφική μελέτη. Πέρασε από το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο. Όλες αυτές οι δεσμεύσεις οι οποίες υπήρχαν για την μετεξέλιξη, δημιουργία, του κέντρου αυτού Μητέρας-Παιδιού ολοκληρώθηκαν και αυτήν τη στιγμή, σήμερα, η σύμβαση κατασκευής σε ένα ποσό που ανέρχεται σε 1.368.000 ευρώ υπεγράφη στις 9/12/2004. Υπάρχει όντως μια καθυστέρηση, χωρίς αυτό όμως να μαρτυρεί την ενδεχομένης μη δημιουργία του κέντρου αυτού.

Σήμερα που μιλάμε, έχουν εκταμιευθεί όσον αφορά στη μελέτη 261.000 ευρώ και υπολείπεται ένα μικρό χρηματικό ποσό της τάξεως των 90.000 ευρώ, όπως επίσης και ο πρώτος συγκριτικός πίνακας στο επίπεδο της κατασκευής είναι 339.000 ευρώ με υπολειπόμενη χρηματοδότηση κατασκευής 1.041.000 ευρώ.

Αυτή είναι η οικονομική κατάσταση η οποία παρουσιάζεται σήμερα. Στην δευτερολογία μου θα σας πω, ακριβώς, για το χρηματοδοτικό πρωτόκολλο που ήθελε προκύψει για την τελείωση του Ιδρύματος Μητέρας Παιδιού στο «Πανάνειο Νοσοκομείο».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο συνάδελφος κ. Στρατάκης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, εγώ δεν αντιλέγω ότι αυτά που αναφέρατε εδώ είναι τα ακριβή στοιχεία και αλίμονο. Βέβαια, εγώ θα προτιμούσα να είναι εδώ ο Υφυπουργός Πολιτισμού, ο Υφυπουργός Αθλητισμού στη συγκεκριμένη περίπτωση, που έχει αναλάβει να εκταμιεύσει και τα χρήματα για τη στερέωση του κτηρίου, γιατί πρέπει να πούμε ότι είναι η τέταρτη φορά που εγκαταλείπει ο εργολάβος το κτήριο, μετά τις 27/7/2005 που ήταν η πρώτη φορά που εγκατέλειψε την εργολαβία. Την εγκατέλειψε ξανά στις 25/1/2006, στις 13/4/2006, στις 27/7/2006, γιατί ακριβώς δεν γίνονται οι απαιτούμενες εκταμιεύσεις των χρημάτων. Έχουμε απλήρωτους λογαριασμούς ακόμα από τον τρίτο, τον τέταρτο, τον πέμπτο λογαριασμό. Αυτό σημαίνει δηλαδή στην πράξη ότι υπάρχει μία συστηματική κωλοσιεργία και μία αδυναμία της πολιτείας να καλύψει υποχρεώσεις που έχει ήδη αναλάβει.

Το πρόβλημα δεν είναι ότι θα καθυστερήσει ένα έργο, μόνο που είναι και αυτό σημαντικό, γιατί, όπως είπατε, συμπεριλαμβανόντας, πράγματι, στη μελέτη του ΟΑΝΑΚ σωρεία άλλων θεμάτων, που μπορούν να καλυφθούν από το συγκεκριμένο κέντρο, αλλά το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι υπάρχει κίνδυνος να καταρρεύσει εντελώς το κτήριο διότι πολύ σωστά είπατε ότι είναι κτήριο ενός αιώνα και παραπάνω, ότι έχει προβλήματα, ότι βγήκε διατηρητέο, ότι έχουν γίνει κάποιες εργασίες. Αυτές σταμάτησαν και το έργο δεν προχωρεί. Πρέπει να γίνει στερέωση και να προχωρήσουν τα υπόλοιπα, που είναι αναγκαία προκειμένου να φθάσουμε σ' αυτό το στάδιο που προβλέπουν οι μελέτες.

Αυτά που πολύ καλά τα αναφέρατε μαζί με τα άλλα, που αναφέρονται στην εκπαίδευση και όλα αυτά που είναι όχι μόνο γνωστά, αλλά επιπλέον είναι αναγκαία, ιδιαίτερα σε μία ηλεκτρονι-

κή εποχή, όπως ξέρουμε, όπου είτε τα διάφορα συστήματα e-health ηλεκτρονικής υγείας ή τα άλλα της τηλεϊατρικής είναι αναγκαίο να διαχυθούν και ιδιαίτερα σε νησιωτικές περιοχές όπως είναι η Κρήτη.

Θα έλεγα λοιπόν ότι αν έχετε μεν συγκεκριμένες απαντήσεις να μας δώσετε, αυτό θα είναι καλό, αλλά θα είναι πιο καλό να υπάρξουν τα χρήματα, που είναι αναγκαία για να ολοκληρωθούν οι εργασίες, εκ των οποίων πολλές έχουν ξεκινήσει, να πληρωθεί ο εργολάβος, να γίνει η στερέωση, να προχωρήσει η υλοποίηση των μελετών όπως ακριβώς έχουν εκπονηθεί. Τα 1.100.000 ευρώ περίπου που είναι αναγκαίο να διατεθούν και έχουν υπογραφεί, θα πρέπει να διατεθούν όσο το δυνατόν πιο γρήγορα για να ολοκληρωθεί το έργο, γιατί αυτό έχει ανάγκη και το Ηράκλειο, αλλά και στο συγκεκριμένο κτήριο που διαφορετικά θα καταρρεύσει.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Γιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε συνάδελφε, χαίρομαι για την ιδιαίτερή σας πατρίδα. Πραγματικά ενδιαφέρεστε για ένα τόσο σημαντικό έργο, που θα έχει μεγάλη σημασία στον ευαίσθητο χώρο του γνωστικού αντικείμενου μητέρας-παιδιού.

Δεν μπορώ να γνωρίζω την πιστοληπτική επιφάνεια της εταιρείας «Αίθριον» που ανέλαβε όλη αυτήν την εργολαβία, όμως θέλω να σας διαβεβαιώσω για ένα πράγμα, ότι εντός των ημερών θα κληθεί ο ανάδοχος να μας δώσει σαφείς εξηγήσεις για τις καθυστερήσεις και το ξέρετε πολύ καλά ότι πάντοτε «βούτιρο στο ψωμί» όλων αυτών των εμπλεκόμενων στα δημόσια έργα είναι οι οποιεσδήποτε παρεκκλίσεις-αποκλίσεις από τις

μελέτες κατασκευής. Όταν υπάρχει μία απόκλιση στη μελέτη, να μεν στην πρώτη επικοινωνία και διαβούλευση την ασπάζονται, μετά όμως υπάρχουν οι απαιτήσεις και οι αιτιάσεις, που ξέρετε πολύ καλά με τι τιμές πηγαίνουν, που ξεπερνάνε το ΑΤΟΕ και φθάνουν στις τιμές που θέλουν αυτοί να επιβάλουν στα έργα. Έρχεται τότε η υπηρεσία, έρχεται ο φορέας υλοποίησης και έχει τις διαφοροποιήσεις του, γι' αυτό υπήρξαν και καθυστερήσεις προς τους συγκριτικούς πίνακες με τις αποκλίσεις που είχαμε.

Ένα να ξέρετε, κύριε Στρατάκη, ότι το έργο θα ολοκληρωθεί και δόθηκε σήμερα μία ευκαιρία. Εγώ αναλαμβάνω να υλοποιήσουμε αυτό το έργο μετά απ' όλη αυτήν την κακοδαιμονία που υπήρξε από πλευράς της εργοληπτικής εταιρείας. Θα εξαντλήσουμε όλα τα περιθώρια και θα σας ενημερώσω άμεσα στη διαβούλευση που θα υπάρχει με τον εντεταλμένο της εταιρείας «Αίθριον» για την ολοκλήρωση αυτού του έργου που τόσο το έχετε ανάγκη, αλλά και εμάς μας ενδιαφέρει αυτό το χρονίζον έργο να ολοκληρωθεί για να αποδώσει καρπούς. Δεν είναι μόνο να το ολοκληρώσουμε σαν κατασκευάσμα, είναι και να μπορέσουμε να το λειτουργήσουμε. Εφόσον εμπλέκεται και η Τοπική Αυτοδιοίκηση, με προγραμματική σύμβαση που θα έχουμε τη δυνατότητα να υπάρχει και με το νοσοκομείο, θα μπορέσουμε να το στελεχώσουμε για να επιτελέσει το καθήκον του σ' όλα τα γνωστικά αντικείμενα. Δεν είναι μόνο το τμήμα της γενετικής και το τμήμα μητέρας-παιδιού, αλλά είναι και η λογοθεραπεία, η εργασιοθεραπεία και αυτή η υψηλή αποστολή που έχει να επιτελέσει στο νομό σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Υπουργό.

Ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΒΟΥΛΗΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των προτάσεων Αναθεώρησης του Συντάγματος σύμφωνα με τα άρθρα 110 του Συντάγματος και 119 του Κανονισμού της Βουλής.

Στην προηγούμενη συνεδρίαση ολοκληρώθηκε η συζήτηση επί της πρώτης ενότητας, δηλαδή επί των άρθρων 1 έως και 22 του Συντάγματος. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί η δεύτερη ενότητα, δηλαδή τα άρθρα 24 έως και 79, καθώς και το άρθρο 117 του Συντάγματος, συμπεριλαμβανομένων και τριών προτάσεων Βουλευτών, που αφορούν σε θέματα νομοθετικής λειτουργίας της Βουλής.

Η πρώτη πρόταση Βουλευτών αφορά στο άρθρο 73 παράγραφοι 3 και 4, άρθρο 75 παράγραφοι 3 και 5 εδάφιο γ' και δ', άρθρο 75 παράγραφος 2 και άρθρο 76 παράγραφος 3 του Συντάγματος και προτείνεται από το Βουλευτή κ. Σωκράτη Κοσμίδη που υπογράφει πρώτος και από άλλους Βουλευτές του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος.

Η δεύτερη πρόταση αφορά στο άρθρο 73 παράγραφος 3 και η τρίτη στο άρθρο 76 παράγραφος 6 του Συντάγματος, οι οποίες προτείνονται επίσης από το Βουλευτή κ. Σωκράτη Κοσμίδη και από άλλους Βουλευτές.

Σ' ό,τι αφορά τους χρόνους των ομιλιών, σας υπενθυμίζω ότι ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας και οι ειδικοί αγορητές θα μιλήσουν για δεκαπέντε λεπτά, οι ειδικοί εισηγητές θα μιλήσουν για δέκα λεπτά, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι για δεκαπέντε λεπτά, οι εγγεγραμμένοι ομιλητές για οκτώ λεπτά, οι αρμόδιοι Υπουργοί για δεκαπέντε λεπτά και οι λοιποί Υπουργοί για δέκα λεπτά.

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να μιλήσουν θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα έως το τέλος της ομιλίας του δεύτερου ομιλητή. Για τη διευκόλυνση των συναδέλφων των μικρότερων κομμάτων προτείνω να δεχθούμε την εναλλάξ καταγραφή των συναδέλφων στον κατάλογο ομιλητών.

Η Βουλή συμφωνεί:

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Η Βουλή συμφωνήσει.

Το λόγο έχει ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε σήμερα στη δεύτερη ενότητα επί των προτάσεων της Νέας Δημοκρατίας για την Αναθεώρηση του Συντάγματος. Για τη συνέχεια του πράγματος επιτρέψτε μου να επισημάνω ότι συζητώντας την προηγούμενη ενότητα, στην οποία συμπεριλαμβανόταν και το άρθρο 16, τονίζαμε από αυτό το βήμα ότι πολύ πιο σύντομα από την αναθεώρηση του άρθρου 16 η Κυβέρνηση θα κάνει πράξη τη δέσμευσή της ότι για τη Νέα Δημοκρατία αποτελεί υψίστη εθνική και μεγάλη κοινωνική προτεραιότητα η αναβάθμιση του δημοσίου πανεπιστημίου. Λίγες μέρες μετά, συγκεκριμένα σήμερα - γι' αυτό το επισημαίνω - τόσο με δηλώσεις του Πρωθυπουργού όσο και με εκτενή συνέντευξη της αρμοδίας συναδέλφου, της Υπουργού Παιδείας κ. Γιαννάκου, η Κυβέρνηση έδωσε ολοκληρωμένο στη δημοσιότητα το νομοσχέδιο του νέου νόμου-πλαίσου για την αναβάθμιση του δημοσίου πανεπιστημίου, το οποίο πλέον κατατίθεται στη Βουλή. Θα συζητηθεί στην αρμόδια επιτροπή, θα συζητηθεί στην Ολομέλεια, θα γίνει νόμος του ελληνικού κράτους. Αυτό που λέμε και αυτά για τα οποία δεσμευόμαστε τα κάνουμε πράξη. Ιδού το δείγμα γραφής, ιδού η απόδειξη της συνέπειας της Νέας Δημοκρατίας!

Στην υπό συζήτηση ενότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περιλαμβάνονται ορισμένες πολύ βασικές και πολύ κρίσιμες διατάξεις του ισχύοντος Συντάγματος. Θα ξεκινήσω από το άρθρο 24, από την ερμηνευτική δήλωση και από το άρθρο 117 παράγραφοι 3 και 4 του Συντάγματος. Γύρω από αυτό το άρθρο έχει γίνει πάρα πολύς θόρυβος και έχει γίνει πολύς

θόρυβος, γιατί, επιτρέψτε μου να πω, θεωρούμε ως Νέα Δημοκρατία ότι δεν έχει κατανοηθεί το περιεχόμενο και η σημασία της προτάσεως που κάνουμε. Για τη Νέα Δημοκρατία ο σεβασμός και η αναβάθμιση του περιβάλλοντος αποτελεί καθήκον ζωής για τους λειτουργούς του πολιτικού συστήματος της χώρας μας.

Δεν νομίζουμε ότι στο όνομα της οποιασδήποτε αναπτυξιακής προσπάθειας, θα πρέπει να θυσιάσουμε την ποιότητα ζωής. Ας δούμε όμως τι έγινε τα τελευταία χρόνια στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου, στους νόμους οι οποίοι ψηφίζονταν εδώ, στον υφιστάμενο καταστατικό χάρτη της ελληνικής πολιτείας. Όλα πήγαιναν καλά. Αλλά, έξω από αυτήν την Αίθουσα, είχαμε φαινόμενα καταπάτησης δασών, είχαμε φαινόμενα αυθαίρετης δόμησης σε μεγάλη κλίμακα, είχαμε φαινόμενα τα οποία υποβάθμιζαν δραστικά την ποιότητα ζωής. Στα λόγια λοιπόν, όλα πήγαιναν καλά. Στην πράξη, η υπόθεση «περιβάλλον», αυτό το υπέρτατο δημόσιο αγαθό, γνώριζε μια δραστική υποβάθμιση.

Τι λέμε ως Νέα Δημοκρατία; Λέμε, να έρθουμε να εκλογικεύσουμε το υφιστάμενο πλαίσιο κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να κατοχυρώνουμε και να διασφαλίζουμε την προστασία των δασικών οικοσυστημάτων, που αποτελούν το οξυγόνο ζωής και ταυτόχρονα να βάζουμε τέτοια πλαίσια, τέτοιους κανόνες, τέτοιες κρηπίδες, που να εξασφαλίζουν τη βιώσιμη ανάπτυξη μέσα σε συνθήκες σεβασμού και προστασίας του περιβάλλοντος.

Ερώτημα: Ακούγεται δύσκολο. Απάντηση: Είναι δύσκολο. Ερώτημα: Είναι δυνατό; Απάντηση: Βεβαίως, είναι δυνατό. Άλλες χώρες το έχουν πετύχει σε μεγάλο βαθμό. Δεν βλέπουμε γιατί δεν μπορεί προς την ίδια κατεύθυνση της επιτυχίας και της διασφάλισης και των δύο στόχων να κινηθεί και η δική μας χώρα.

Τι λέμε, λοιπόν, και είναι απλό και ξεκάθαρο; Οριοθετούμε χρονικά την όλη διαδικασία. Με την 11η Ιουνίου του 1975, την ημερομηνία, δηλαδή, κατά την οποία ξεκίνησε η εφαρμογή στην πράξη του Συντάγματος του '75, του Συντάγματος μετά την δικτατορία, λέμε πως ό,τι αποδεδειγμένα ήταν δάσος εκείνη τη περίοδο, προστατεύεται και δεν αλλάζει. Αν ήταν δάσος ή δασική έκταση, δεν αλλάζει ο χαρακτήρας του με τίποτε. Είναι σαφές, είναι ξεκάθαρο, δεν επιδέχεται αμφισβήτηση.

Θεωρούμε ότι αυτή η ημερομηνία δημιουργεί ένα πλαίσιο ασφάλειας δικαίου, αλλά ταυτόχρονα δίνει τη δυνατότητα να αξιοποιηθούν όλα τα υφιστάμενα τεκμήρια μέσα στις συνθήκες της απλής λογικής, μέσα σ' ένα λειτουργικό πλαίσιο καταστατικής διάταξης του Συντάγματος, για να μπορέσουμε να πετύχουμε αποτελεσματική προστασία του δασικού οικοσυστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι προέρχεσθε από την Περιφέρεια Αττικής, αλλά και όσοι προέρχεσθε από την υπόλοιπη χώρα, ιδιαίτερα από περιοχές όπου έχουμε δάση ή έχουμε και αγροτικές εκμεταλλεύσεις, γνωρίζετε ότι εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας έχουν καταστεί όμηροι τέτοιου είδους καταστάσεων. Το αποτέλεσμα ποιο είναι; Το αποτέλεσμα είναι ως λειτουργοί του πολιτικού συστήματος, όπως είπα και πριν, να είμαστε ικανοποιημένοι με αυτά που γράφουμε στα χαρτιά, αλλά στην πράξη η διαφθορά και οι ένομες καταστάσεις να καλπάζουν. Δεν γνωρίζουμε ότι το περίγραμμα που έχει θέσει ο νομοθέτης, συνταγματικός και κοινός, μέχρι σήμερα, έχει οδηγήσει στο να δημιουργηθούν στις οικείες περιοχές της Δημόσιας Διοίκησης, πελώριες εστίες διαφθοράς; Αυτή είναι η αλήθεια. Δεν γνωρίζουμε ότι εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας έχουν ταλαιπωρηθεί και εάν δεν αλλάξουμε τα πράγματα, θα εξακολουθήσουν να ταλαιπωρούνται;

Ας μου επιτραπεί να πω το εξής: Από τη πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης - δεν είναι παρούσα η Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά ήταν παρούσα στην αρμόδια επιτροπή - ακούσαμε να διατυπώνεται ένας αντίλογος του τύπου «πάτε να παραδώσετε τα δάση στους οικοπεδοφάγους». Μα ήταν η Νέα Δημοκρατία που κυβερνούσε τα τελευταία είκοσι χρόνια, όταν η καταπάτηση δημοσίων δασών, όταν η οικοπεδοποίηση καμένων δασών έγινε καθημερινή πρακτική; Κυβερνούσε η Νέα Δημοκρατία ή κυβερνούσε το Π.Α.Σ.Ο.Κ.;

Ήταν η Νέα Δημοκρατία που εμπόδιζε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. να ολο-

κληρώσει την υπόθεση του Κτηματολογίου και την υπόθεση του Δασολογίου; Διότι κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αν είχε ολοκληρωθεί η υπόθεση του Κτηματολογίου, αν είχε ολοκληρωθεί η υπόθεση του Δασολογίου, αν είχαν ολοκληρωθεί οι περιφημοί δασικοί χάρτες, δεν θα χρειαζόταν σήμερα να προτείνουμε αυτά που προτείνουμε για την αλλαγή στο Συνταγματικό Χάρτη της χώρας. Αυτή είναι η αλήθεια. Θα είχαμε διασώσει πάρα πολλά από αυτά που κινδυνεύουν ή από αυτά που έπρεπε να έχουν διασωθεί.

Έχω να κάνω ακόμη μια παρατήρηση - και ας μου επιτραπεί να πω ότι η παρατήρηση είναι καλόπιστη - προς την πλευρά και των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας, που ασκώντας το δικαίωμα να διατυπώσουν μία ανεξάρτητη άποψη και μία ανεξάρτητη φωνή, ένα δικαίωμα το οποίο σέβομαι απόλυτα, διαφοροποιήθηκαν κατά την ενδεικτική, γιατί όπως ξέρετε η επιτροπή εισιγείται, ψηφοφορία στην αρμόδια για την Αναθεώρηση Επιτροπή της Βουλής.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εγώ αντιλαμβάνομαι και ορισμένες επιφυλάξεις που μπορεί να έχετε ορισμένοι από εσάς, αντιλαμβάνομαι τις επιφυλάξεις αυτές και τις θεωρώ απολύτως χρήσιμες, για τη δουλειά που θα γίνει στην επόμενη Βουλή. Αυτό όμως που πρέπει να αντιληφθούμε όλοι και όλες, είναι ότι εδώ δεν ερχόμαστε με την ενδεικτική πρόταση που καταθέτει η Νέα Δημοκρατία ως προς το περιεχόμενο να δεσμεύουμε την επόμενη Βουλή, γιατί δεν το μπορούμε. Εδώ καλούμεθα να αποφασίσουμε, αν θα αναθεωρηθεί το άρθρο 24 σε συνδυασμό με το άρθρο 117 ή όχι. Ας ψηφίσουμε, λοιπόν, για την αναθεώρηση και ας έλθουμε όλοι μαζί, αξιοποιώντας και τις χρήσιμες επιφυλάξεις, αξιοποιώντας και τους χρησιμότερους προβληματισμούς, στην επόμενη Βουλή με τους όποιους συσχετισμούς - εμείς πιστεύουμε ότι ο ελληνικός λαός και κάτω από τις υφιστάμενες συνθήκες της φυγομαχίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα δώσει μεγαλύτερη και ισχυρότερη κοινοβουλευτική πλειοψηφία στη Νέα Δημοκρατία - ας έλθουμε, λοιπόν, να καταγράψουμε και να καταρτίσουμε την τελική διατύπωση στο Σύνταγμα μέσα σε συνθήκες συναίνεσης, μέσα σε συνθήκες δημόσιου κοινοβουλευτικού διαλόγου, σε συνθήκες σύγκλισης, λαμβάνοντας απολύτως υπ' όψιν και τις όποιες θεμιτές, γιατί όχι, επιφυλάξεις και τους όποιους προβληματισμούς.

Τώρα ο χρόνος δεν επαρκεί να αναφερθώ σ' όλα τα προτεινόμενα άρθρα. Γι' αυτό είμαι υποχρεωμένος να εστιάσω την προσοχή μου κατά την κρίση μου στα πλέον σημαντικά, όχι ότι αυτό σημαίνει πως αυτά που θα παραλείψω είναι ασήμαντα, αλλά θα δώσω την έμφαση, που πρέπει να δοθεί κατά την κρίση μου στις προτάσεις εκείνες της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίες θεωρώ πως πρέπει να ακουστούν από αυτό το Βήμα και πρέπει να αξιολογηθούν ανάλογα.

Στα πλαίσια της πρότασής μας για την αναθεώρηση του άρθρου 29 παράγραφος 2 του Συντάγματος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως θα δούμε και στη συζήτηση στην τρίτη ενότητα, που περιλαμβάνει το άρθρο 100 για τη θέσπιση του Συνταγματικού Δικαστηρίου, θεωρούμε ότι στα θέματα της διαφάνειας που αφορούν τον πολιτικό κόσμο θα πρέπει να κάνουμε μία γενναία τομή.

Επειδή σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα δεν βρίσκεται κανείς τυχαία και επειδή προσωπική μου άποψη είναι ότι κάποιοι που ελεεινολογούν τον πολιτικό κόσμο και το κάνουν πάρα πολύ εύκολα στα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, θα ήταν καλύτερο να αποδείξουν πρώτα τις δικές τους διαφανείς συναλλαγές και να πείσουν τον ελληνικό λαό για τη δική τους διαφάνεια. Θεωρώ όμως, ότι επειδή ακριβώς τα τελευταία χρόνια αποτελεί την εύκολη καραμέλα σ' ένα μεγάλο μέρος των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας το να ελεεινολογείται και να κατηγορείται άνευ αποδείξεων και τεκμηρίων ο πολιτικός κόσμος, θεωρώ ότι πρέπει να λύσουμε αυτό το θέμα άπαξ και διά παντός.

Η Νέα Δημοκρατία προτείνει να ανατεθεί ο έλεγχος των οικονομικών, των λειτουργικών δαπανών, των εκλογικών και προεκλογικών δαπανών, κομμάτων και υποψηφίων Βουλευτών στο Συνταγματικό Δικαστήριο. Και βεβαίως, αφήνουμε την πόρτα ανοιχτή να επεκταθεί αυτός ο έλεγχος του πόθεν έσχες μέσω του Συνταγματικού Δικαστηρίου και σε άλλες κατηγορίες, οι

οποίες ασκούν εξουσία. Αντιλαμβάνεστε τι ακριβώς εννοώ και νομίζω ότι ο χρόνος δεν μου επιτρέπει να επεκταθώ.

Σε κάθε περίπτωση, θα πετύχουμε έτσι να μη βρίσκεται ο ρόλος του ελεγχόμενου και του ελεγκτού στα ίδια χέρια. Θα πετύχουμε να αντιμετωπίσουμε, κατά τρόπο που δίνει τέρμα στις σχετικές συζητήσεις, συζητήσεις που όπως σας είπα, πολλές φορές γίνονται εκ του πονηρού- και από αυτούς που δεν είναι πρόθυμοι να αποδείξουν τις δικές τους διαφανείς συναλλαγές, για να αποκαταστήσουμε οριστικά και τελεσίδικα την τιμή του πολιτικού κόσμου.

Καθώς η σημερινή συζήτηση, αν θέλετε, εντάσσεται χρονικά στην αρχή του 2007, μέσα στο οποίο, ανεξάρτητα με το πότε θα γίνουν οι εκλογές -ο Πρωθυπουργός σωστά είπε ότι οι εκλογές θα γίνουν στην ώρα τους- φαίνεται ότι δημιουργείται χωρίς την υπατιότητα ή την πρωτοβουλία της Νέας Δημοκρατίας, προεκλογικό κλίμα, θεωρώ, λοιπόν, ότι σ' αυτά τα πλαίσια, στα πλαίσια της αποσαφήνισης των σχέσεων που αφορούν τον πολιτικό κόσμο, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τους οικονομικά ισχυρούς, την ποιότητα της δημοκρατίας μας, θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε και το μεγάλο θέμα των δημοσκοπήσεων, το θέμα της λεγόμενης δημοσκοπικής δημοκρατίας. Ξέρω ότι έχουν αναλάβει κάποιοι συνάδελφοι πρωτοβουλίες, όπως υπάρχει πρωτοβουλία και εκ του Προεδρείου, που προς τιμήν του Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Σούρλα. Νομίζω ότι πρέπει να είμαστε περισσότερο ψύχραιμοι και toλμηροί προς την κατεύθυνση αυτή.

Ο χρόνος δεν επιτρέπει να καλύψω όλο το φάσμα των προτάσεων της Νέας Δημοκρατίας. Αλλά δεν μπορώ να αποφύγω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ στο θέμα του άρθρου 57.

Το άρθρο 57 δεν είναι ένα θέμα που αφορά μια βουλευτική συντεχνία, δεν είναι ένα θέμα που αφορά το επάγγελμα ή τη στενή επαγγελματική καριέρα του Έλληνα και της Ελληνίδα Βουλευτού. Είναι ένα θέμα που αφορά την ποιότητα της δημοκρατίας. Και θα πρέπει να έχουμε το θάρρος να πούμε ότι με την προηγούμενη σύνθεση η Βουλή έκανε λάθος. Διαπράξαμε ένα θεσμικό ολίσθημα. Η λύση η οποία ορθώνεται ενώπιόν μας είναι μία: να απαλείψουμε από το Σύνταγμα κάθε απαγόρευση ασκήσεως επαγγέλματος και να παραπέμψουμε ουσιαστικά σε ειδικό νόμο, ο οποίος θα εκδοθεί στη συνέχεια και θα θέσει τους απαραίτητους περιορισμούς. Γιατί βεβαίως δεν είναι σωστό, για παράδειγμα, ένας Βουλευτής ο οποίος ασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου, να είναι συνήγορος εμπόρου ναρκωτικών. Υπάρχουν μια σειρά από βασικές οριοθετήσεις. Πρέπει να υπάρξουν ορισμένοι βασικοί περιορισμοί που πρέπει να τεθούν. Άλλο όμως αυτό και άλλο να είμαστε η μόνη χώρα στην Ευρώπη, η οποία θέτει το συνολικό, τον απόλυτο, τον κατηγορηματικό περιορισμό, απαγόρευση δηλαδή, ασκήσεως επαγγέλματος από τον Έλληνα και την Ελληνίδα Βουλευτή.

Σε τελευταία ανάλυση το θέμα, όπως σας είπα, αφορά την ποιότητα του πολιτικού μας συστήματος, αφορά την ποιότητα του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος. Θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε από πού θέλουμε τα επόμενα χρόνια να προέρχεται το πολιτικό προσωπικό του τόπου, το έμφυχο δυναμικό, που θα καλείται να κυβερνήσει τη χώρα. Δεν θα πρέπει να έχει ασκήσει επάγγελμα για να αποκτήσει κοινωνική και επαγγελματική συνείδηση; Θα καλείται να κυβερνήσει μέσα από το δοκιμαστικό σωλήνα μιας κλαδικής, ενός κόμματος, των «ημετέρων» ενός πολιτικού γραφείου ή εν πάση περιπτώσει των παράκλιτων μιας κληρονομικής διαδοχής;

Νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η ιδέα έχει ωριμάσει στο σύνολο περίπου των συναδέλφων. Δεν απομένει παρά να το αποδείξουμε και στην ψηφοφορία που θα ακολουθήσει την επόμενη Πέμπτη.

Υπάρχουν μια σειρά ακόμα σημαντικές διατάξεις του Συντάγματος, την αναθεώρηση των οποίων προτείνει η Νέα Δημοκρατία. Ο χρόνος δεν επαρκεί για να αναφερθώ σε όλες, μεταξύ αυτών όμως βρίσκεται και το άρθρο 62.

Για το θέμα της βουλευτικής ασυλίας θα πω δύο-τρεις σκέψεις, κυρία Πρόεδρε, για να ολοκληρώσω, με την άδειά σας. Ο θεσμός της βουλευτικής ασυλίας -και νομίζω ότι είναι κάτι το

οποίο πρέπει να ακουστεί σε αυτήν την Αίθουσα- δεν θεσπίστη- κε υπέρ του Βουλευτή. Δεν είναι κάποιο προνόμιο του Βουλευ- τή έναντι των άλλων συμπολιτών του. Ο θεσμός αυτός της βου- λευτικής ασυλίας θεσπίστηκε υπέρ του πολίτη. Ο πολίτης είναι ο εντολέας και ο Βουλευτής είναι ο εντολοδόχος του πολίτη. Και ο πολίτης, που στέλνει τον Βουλευτή εδώ, τον θέλει, ει- δυνατόν, να είναι θωρακισμένος απέναντι σε κάθε λογής ιδιωτι- κά συμφέροντα, για να μπορεί να φέρει τη φωνή του πολίτη μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Εάν ο Βουλευτής έχει το φόβο, εάν ο Βουλευτής είναι τρωτός, όταν θα κάνει την παραμικρή καταγ- γελία την οποία διαβιβάζει μέσω αυτού ο Έλληνας και η Ελλη- νίδα που τον έχουν ψηφίσει, πώς είναι δυνατόν να ασκήσει το λειτούργημά του, την αποστολή για την οποία βρίσκεται με την ψήφο του Ελληνικού λαού μέσα στην Εθνική Αντιπροσωπεία; Η βουλευτική ασυλία, λοιπόν, είναι ένας θεσμός που δημιουργή-θηκε και ασκείται υπέρ του πολίτη.

Εμείς λέμε -και αυτό έχει ωριμάσει σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής, επειδή έχουν γίνει σφάλματα στο παρελθόν και επειδή τα σφάλματα αυτά εξέθεσαν τον πολιτικό κόσμο- ότι δεν νοείται βουλευτική ασυλία για οτιδήποτε δεν αφορά την υπό στενή έννοια άσκηση των πολιτικών και κοινοβουλευτικών καθηκόντων του Βουλευτή. Το λέμε ξεκάθαρα. Θέλουμε να μπει στο Σύνταγ-μα και από εκεί και πέρα δεν αφήνουμε το παραμικρό να μείνει ασχολίαστο ή να πέσει κάτω.

Ο πολιτικός κόσμος έχει δεχθεί πολλά πυρά τα τελευταία χρόνια, όπως σας είπα πριν από ορισμένες πλευρές, που επι- μένουν να μην θέλουν να ελεγχθούν οι δικές τους διαδικασίες και δοσοληψίες. Εμείς θεωρούμε ότι σε αυτήν την ιστορία πρέ- πει να μπει ένα φρένο και το φρένο αυτό να μπει εδώ και τώρα.

Πριν κλείσω, γιατί ο χρόνος δεν επαρκεί, δεν μπορώ να αφήσω ασχολίαστη μια πρόταση που προέρχεται από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και με την οποία το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ζητά το όριο ηλικίας για το εκλέγεσθαι να κατέβει στα είκοσι ένα χρόνια.

Επειδή η πρόταση αυτή ακούγεται πολύ ευχάριστα και άκου- σα συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να λένε στην αρμόδια επιτροπή «να κάνουμε ένα δώρο στη νέα γενιά, να δείξουμε ότι επι- στευόμαστε τη νέα γενιά» -είδατε τι ωραία ακούγεται- το χαρα- κτήρισα και θα το επαναλάβω ενώπιόν σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως ένα ακόμα δείγμα ωμού και απεριφράστου λαϊ- κισμού από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αυτό που ζητούν οι νέοι άνθρωποι είναι να ασκήσουν το δικαίωμα στην εργασία, να ασκήσουν το δικαίωμα στη ζωή, στο επάγγελμα, να δημιουργή- σουν οικογένεια, να τους δώσουμε και να κατοχυρώσουμε αυτές τις δυνατότητες. Εμείς πιστεύουμε ότι αντίθετα θα είχε νόημα να θεσπίσουμε περιορισμό για το εκλέγεσθαι -και το λέω αν θέλετε εμφαντικά, περιφραστικά, συμβολικά- αλλά έχει το νόημά του να έχει κολλήσει αριθμό ενσήμων κάποιος, ο οποίος θα διεκδικήσει την ψήφο του ελληνικού λαού και θα θελήσει να μπει σε αυτήν την Αίθουσα για να ασκήσει το ιερό δικαίωμα να εκπροσωπεί κοινωνικές κατηγορίες του ελληνικού πληθυσμού.

Κατά συνέπεια, ως είμαστε περισσότερο συνεπείς στη νέα γενιά, εκεί που μας έχει ανάγκη. Ας αφήσουμε τους λαϊκισμούς. Το χρονικό όριο του εκλέγεσθαι είναι πολύ καλά εκεί που είναι και ας φανούμε περισσότερο συνεπείς στους νέους με τον πραγματικό τρόπο που επιζητούν και θέλουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελ- φοι, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ κ. Κολοζώφ έχει ορίσει ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Σκυλλάκο και Κοινοβου- λευτικό Εκπρόσωπο τον συνάδελφο κ. Άγγελο Τζέκη.

Ο κ. Σκυλλάκος έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Το κύριο ζήτημα στην ενότητα αυτή που συζητάμε είναι το άρθρο 24, η δασική πολιτική όπως κατο- χυρώνεται από άποψη κατευθύνσεων στο Σύνταγμα, γενικότε- ρα η πολιτική απέναντι στο περιβάλλον.

Δεν είναι ψέμα ότι είμαστε από τους πρωταθλητές στη μη καλή αντιμετώπιση του περιβάλλοντος. Μόνο να δούμε τι γίνε- ται με τις χωματερές, τι γίνεται με τα εκπεμπόμενα αέρια που επιβαρύνουν το φαινόμενο του θερμοκηπίου, αυτά μόνο αρκούν. Διότι, εάν πάμε και στα δάση, τότε ολοκληρώνεται η εικόνα για τη χώρα μας.

Εφαρμόζεται μία αντιδασική πολιτική διαρκείας, μία πολιτική διαρκείας ενάντια στο περιβάλλον. Εμείς το θεωρούμε ένα διαρκές έγκλημα, που θα το πληρώσουν οι μετέπειτα γενιές. Μόνο εάν κάνουμε μία σύγκριση με το πόσα δάση είχαμε και πόσα έχουμε, μπορούν να βγουν τα αναγκαία συμπεράσματα.

Η πολιτική που εφάρμοσαν και τα δύο κόμματα που εναλ- λάσσονται στην εξουσία δημιούργησε τις εκατοντάδες χιλιάδες αυθαίρετα, το τσιμέντο που επικρατεί παντού πλέον στις πόλεις και όχι μόνον αυτά, αλλά και το φαινόμενο των καταπατητών, τη μη αναδάσωση ακόμη και αυτών που καίγονται, τη μη ύπαρξη ακόμη δασολογίου και κτηματολογίου και δεν ξέρουμε πόσα χρόνια θα χρειαστούν ακόμα, για να γίνουν αυτά.

Επειδή ακούω ότι υπάρχουν καλές προθέσεις από την πλευ- ρά της Νέας Δημοκρατίας, όπως έλεγε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι έχει καλές προθέσεις απέναντι στα δάση, ας ανατρέξουμε και για τα δύο κόμματα στην πρόσφατη ιστορία. Υπάρχει ο ν.998/1979 για τα χορτολιβαδικά, όπως επονομάστηκε. Ήταν προσπάθεια της Νέας Δημοκρατίας να αποχαρακτηριστούν δασικές εκτάσεις περίπου τριάντα πέντε εκατομμυρίων στρεμμάτων. Ο νόμος αυτός κηρύχθηκε από το Συμβούλιο της Επικρατείας αντισυ- νταγματικός.

Ο ν.1734/1987 για τους βοσκοτόπους έγινε επί ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Θα αποχαρακτηρίζονταν σαράντα εκατομμύρια στρέμματα. Κηρύ- χθηκε από το Συμβούλιο της Επικρατείας αντισυνταγματικός. Το Συμβούλιο της Επικρατείας και ειδικά το πέμπτο τμήμα του, έβαζε εμπόδια.

Έρχεται η Αναθεώρηση του 2001. Με πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και σύμφωνη γνώμη της Νέας Δημοκρατίας αλλάζει το άρθρο, όχι όσο θα ήθελαν, γιατί έκαναν πίσω σε ορισμένες διατυπώ- σεις, αλλά έγιναν κάποιες αλλαγές. Η προστασία του δάσους, από αμιγώς κρατική, μετατρέπεται σε προστασία που μπορεί να την κάνει και ο καθένας ατομικά. Όποιος, λοιπόν, ατομικά έχει ιδιοκτησία δάσους, μπορεί να αναλαμβάνει και τη διαχείριση και την προστασία, με όλα τα συνεπαγόμενα. Και υπήρχαν δήμαρ- χοι και κοινοτάρχες που βοήθησαν σε αρνητική κατεύθυνση με την ατομική αυτή, δήθεν, προστασία του δάσους.

Δεύτερη ρύθμιση ήταν η αλλαγή του προσορισμού. Δηλαδή θα μπορούσαν να αλλάζουν χρήση μόνο τα κρατικά για δημόσιο συμφέρον. Έρχεται η αναθεώρηση του 2001 και λέει ότι θα μπορούν και τα ιδιωτικά να αλλάζουν χρήση.

Το τρίτο σημείο που θέλω να αναφέρω, έχει σχέση με το πότε θα μπορούσε να γίνει εύκολα ο αποχαρακτηρισμός, πότε δηλα- δή δεν θα θεωρούνταν δάσος. Ενώ εάν ήταν μέχρι 85% δασω- μένο το οικοπέδο ή η συγκεκριμένη έκταση, θεωρούνταν δάσος, έρχεται νόμος εκτελεστικός, με βάση τις αλλαγές που έγιναν στο Σύνταγμα το 2001, και λέει «όχι το 85%, αλλά το 70%». Δηλαδή πολύ πιο εύκολα μπορεί να μην θεωρείται δάσος ή δασική έκταση, για να αξιοποιείται οικοδομικά και επιχειρη- ματικά. Τι έγινε με το νόμο αυτό, το ν.3208/2003; Επικρέμειται απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, για να κηρυχθεί και αυτός αντισυνταγματικός.

Επειδή, λοιπόν, συμβαίνουν αυτά, δηλαδή τα εμπόδια από το Συμβούλιο της Επικρατείας, δεν θέλουμε το Συμβούλιο της Επι- κρατείας. Επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταργήθηκε η δυνατότητα το 5ο Τμήμα να κηρύσσει αντισυνταγματικό το νόμο και έπρεπε να πάει στην Ολομέλεια και τώρα εδώ ερχόμαστε και τα ισοπεδω- νουμε όλα. Δεν θα αποφασίζει τελικά το Συμβούλιο της Επικρα- τείας, αλλά το ελεγχόμενο από την εκάστοτε κυβέρνηση συνταγματικό δικαστήριο.

Ξέρουμε ότι υπάρχουν συμφέροντα. Ποια είναι αυτά τα συμ- φέροντα; Πρώτα-πρώτα είναι τα πολύ μεγάλα συμφέροντα. Ήδη, ενόψει της Αναθεώρησης που προτείνει η Νέα Δημοκρα- τία λέγεται ότι έχουν έτοιμα τα σχέδια και την αγορά, την αξιο- ποίηση ολόκληρων εκτάσεων για τουριστικούς λόγους είτε για ξενοδοχεία είτε για δεύτερη κατοικία, που θα πουλήσουν κατοι- κίες μαζικά. Μιλάμε για εκατοντάδες μέχρι και χιλιάδες κατοι- κίες, που θα βγουν στο σφυρί και θα είναι δασικές εκτάσεις που θα έχουν αποχαρακτηρισθεί.

Είναι οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί, οι οποίοι επιδιώκουν μία λύση για να κτίσουν. Εμείς δεν λέμε να χάσουν, αλλά θα μπο- ρούσε να δοθεί μία λύση σε άλλες περιοχές, όχι εδώ στην Αττι-

κή ή εκεί που είναι επιβαρυνμένο το περιβάλλον. Η Νέα Δημοκρατία, εν όψει και των εκλογών, αξιοποιεί τη δυνατότητα που έχει με την Αναθεώρηση για να απευθυνθεί στους μικροϊδιοκτήτες που έκαναν ένα αυθαίρετο, που είναι αμφιλεγόμενο αν είναι δικό τους ή δεν είναι, που έχουν κάποιες εκκρεμότητες, αν είναι δάσος ή δεν είναι, για κάποιες μικροϊδιοκτησίες σε ορισμένα χωριά κ.λπ..

Είναι υπαρκτό το ζήτημα, αλλά γιατί δεν δόθηκε λύση τόσα χρόνια; Και βάζει κανείς από εμάς ή από άλλο κόμμα να γκρεμιστούν ολόκληρες συνοικίες ή ολόκληροι οικισμοί, οι οποίοι έχουν κτιστεί κατά αυθαίρετο τρόπο; Τίποτα. Απλώς επενδύετε και λέτε ότι θα δοθεί τώρα λύση, αφού και οι δύο κυβερνήσεις και των δύο κομμάτων τους «αρμέγουν» οικονομικά με πρόστιμα, με το ένα, με το άλλο, αφού δεν κάνουν τις αναγκαίες υποδομές, γιατί κοστίζουν οι αναγκαίες υποδομές και οι περιοχές δεν έχουν αναβαθμιστεί. Μπορεί να έχουν κτιστεί, αλλά δεν είναι αναβαθμισμένες, γιατί δεν υπάρχουν υποδομές. Απευθύναστε τώρα στους μικροϊδιοκτήτες. Γίνεται σαφώς για προεκλογικούς λόγους. Το αποτέλεσμα είναι ότι με κάθε νόμο, όταν ψηφίζεται και με κάθε αναθεώρηση στο άρθρο 24 έχουμε καινούργιο κύμα αυθαιρέτων.

Τι προτείνει η Νέα Δημοκρατία; Χειροτερεύει ακόμα περισσότερο την υπάρχουσα κατάσταση, την ανατρέπει θα μπορούσα να πω. Πρώτον, δάσος θεωρείται αυτό που ήταν δάσος με βάση τις αεροφωτογραφίες του 1945 ή του 1963. Έρχεται τώρα η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας και λέει «ό,τι ήταν δάσος το 1975». Δηλαδή πολλές περιοχές που αποψιλώθηκαν, που παράνομα άλλαξαν χρήση, θα νομιμοποιηθεί η μετατροπή τους είτε σε αγροτικές καλλιέργειες είτε δεν ξέρω σε ποια άλλη χρήση, πολύ περισσότερο που δεν υπάρχουν και αεροφωτογραφίες του 1975. Και ένα μεγάλο μέρος από αυτές -ορισμένοι λένε οι μισές εκτάσεις- ανάμεσα στο '45 και στο '75, οι οποίες έπαψαν να είναι δάση στην πράξη -ενώ θεωρούνται κατά το Συμβούλιο της Επικρατείας δάση και αυτή είναι η αλήθεια, ότι δεν μπορεί σύμφωνα με το Σύνταγμα να αλλάξουν χρήση- είναι καταπατημένες, ιδιαίτερα επί χούντας και θα νομιμοποιηθούν και οι καταπατητές. Η πρώτη μεγάλη ζημιά γίνεται με αυτήν την πρόταση.

Η δεύτερη γίνεται με την κατάργηση της αρχής της αειφορίας σύμφωνα με την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας και την επικράτηση της αρχής της λεγόμενης βιώσιμης ανάπτυξης. Δεν είναι ουδέτερες έννοιες, έχουν περιεχόμενο: Βιώσιμη ανάπτυξη σημαίνει ανάπτυξη σε βάρος του περιβάλλοντος, σε βάρος των δασών, εκμετάλλευση επιχειρηματική. Αυτό εννοούν.

Το τρίτο ζήτημα έχει να κάνει με την αλλαγή της χρήσης με βάση τις ανάγκες του χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού, που σε αυτή την περίπτωση *a priori*, εκ των προτέρων, θα θεωρείται ότι εξυπηρετείται δημόσιο συμφέρον και θα πρέπει να αποδειχθεί το αντίθετο, ότι δεν υπάρχει το δημόσιο συμφέρον. Το τεκμήριο δε είναι ότι υπάρχει εξ αρχής δημόσιο συμφέρον.

Το τέταρτο έχει σχέση με το άρθρο 117, που ανοίγει το δρόμο να μην αναδασώνονται, όπως επιβάλει το 117, υποχρεωτικά όσες δασικές εκτάσεις καταστράφηκαν από πυρκαγιά ή από άλλο λόγο. Είναι υποχρεωτική με το άρθρο 117 και παύει να είναι υποχρεωτική. Ανοίγει ο δρόμος ώστε να μην είναι υποχρεωτική. Και οι απαλλοτριώσεις δασών, ενώ ήταν μόνο υπέρ του δημοσίου συμφέροντος, τώρα μπορεί και αυτό να αλλάξει με το άρθρο 117 και να μην είναι υπέρ του δημοσίου συμφέροντος, υπέρ του συμφέροντος του κράτους, αλλά απαλλοτριώσεις υπέρ των ιδιωτικών συμφερόντων, πολύ περισσότερο που υπάρχουν οι συμπράξεις Τοπικής Αυτοδιοίκησης και δημοσίου με επιχειρηματικά συμφέροντα. Αυτοί είναι οι λόγοι για τους οποίους είμαστε εντελώς αντίθετοι με την Αναθεώρηση του άρθρου 24.

Επιγραμματικά θα αναφερθώ στα άλλα άρθρα, που είναι αρκετά. Σε ορισμένα μόνο τους τίτλους θα προλάβω να αναφέρω και μία αξιολόγηση πολύ σύντομη.

Σημασία για μας έχει το άρθρο 28. Με το προηγούμενο Σύνταγμα μήκη στο άρθρο 28 μία ερμηνευτική δήλωση ότι βρισκόμαστε στην πορεία ενσωμάτωσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση για να λειτουργήσει σαν αυτόματος πιλότος και να δίνε-

ται η δυνατότητα δια της ερμηνείας και δια της διολίσθησης να λέμε ότι υπερισχύει το ευρωπαϊκό δίκαιο, όταν δεν μπορούμε να αλλάξουμε τις συνταγματικές διατάξεις. Αυτό καλλιεργείται συστηματικά από την πλευρά Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας και από την πλευρά πολλών Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και από τα δύο κόμματα ουσιαστικά.

Αυτό δεν είναι αρκετό. Σήμερα στο άρθρο 28 με την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας γίνεται ακόμα ένα βήμα, να μπορούν να παραχωρούνται αρμοδιότητες της ελληνικής πολιτείας, του ελληνικού κράτους σε διεθνείς οργανισμούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο ΝΑΤΟ με απόφαση της Βουλής, όχι με εκατόν ογδόντα, αλλά με εκατόν πενήντα ένα Βουλευτές. Για ποιο λόγο; Διότι η δυσάρεσκεια απέναντι σε αυτούς τους οργανισμούς διογκώνεται και στην Ελλάδα και στην Γαλλία και στην Ολλανδία και σε όλες τις χώρες. Τα δημοψηφίσματα που γίνονται, το δείχνουν. Η κοινή γνώμη αλλάζει, σε αντίθεση με αυτούς τους οργανισμούς και μπορεί να φτάσουμε σε σημείο η γνώμη αυτή να επηρεάζει και τους πολιτικούς σχηματισμούς μέσα στη Βουλή και να μην υπάρχει η συναίνεση των εκατόν ογδόντα. Για καλό και για κακό, λοιπόν, λέγεται με τους εκατόν πενήντα ένα να παίρνονται τέτοιες σοβαρότατες αποφάσεις.

Στο άρθρο 29 για τον έλεγχο των οικονομικών των κομμάτων και των Βουλευτών, όσον αφορά στους Βουλευτές και στο πόθεν έσχες τα έχουμε πει πολλές φορές. Όσο δεν ονομαστικοποιούνται οι μετοχές, όσο δεν ξέρουμε πόσα χρήματα βγαίνουν στο εξωτερικό, όσο υπάρχουν οι off-shore εταιρείες, για ποιο πόθεν έσχες μιλάμε; Δεν μπορούμε να βρούμε τίποτα. Όμως, το κυριότερο που μας απασχολεί αφορά τα κόμματα. Εδώ υπάρχουν δύο προτάσεις, οι οποίες είναι επικίνδυνες με τα κριτήρια του Κ.Κ.Ε. και με την αρνητική πείρα που έχουμε στην ιστορία μας, διότι δεν είμαστε καινούριοι σε αυτόν τον τόπο και ξέρουμε ποιες αντιπαραθέσεις υπήρχαν και τι μπορεί να υπάρξει στο μέλλον και πώς μπορεί να αντιμετωπιστούν τα μη αρεστά κόμματα.

Σήμερα, ο έλεγχος των οικονομικών των κομμάτων γίνεται από ένα όργανο, το οποίο έχει εκπροσώπους όλων των κομμάτων με μειοψηφία κάποιους δικαστές. Λειτουργεί μια χαρά. Για ποιο λόγο πρέπει να πάμε στο Συνταγματικό Δικαστήριο, σ' ένα όργανο που θα ορίζεται όπως θα ορίζεται, που θα έχει λόγο η εκάστοτε κυβέρνηση; Και πώς θα εκτιμούν την οικονομική λειτουργία των κομμάτων αυτοί οι δικαστές, οι οποίοι κατά πόσον είναι ανεξάρτητοι θα υπάρχουν ερωτηματικά; Διότι, σε τελευταία ανάλυση, θα είναι πολιτικό όργανο. Μόνο που δεν θα είναι η Βουλή, αλλά θα είναι οι διορισμένοι του Συνταγματικού Δικαστηρίου. Είναι επικίνδυνα αυτά τα πράγματα. Είμαστε εντελώς αντίθετοι.

Επίσης, είμαστε αντίθετοι και με αυτό που λέγεται να καθιερωθεί συνταγματικά, ότι βασική πηγή εσόδων για τα κόμματα θα είναι ο κρατικός προϋπολογισμός. Τι θα γίνει; Θα παρέμβουμε και στα εσωτερικά του κάθε κόμματος; Εμάς δεν μας φτάνουν τα χρήματα από τον κρατικό προϋπολογισμό. Τα περισσότερα τα εισπράττουμε από τον εργάτη, από τον επαγγελματία, από τον αγρότη. Πώς θα μπει το ζήτημα για την «βασική πηγή»; Δηλαδή είμαστε εμείς παράνομοι, που η βασική μας χρηματοδότηση είναι απ' τον λαό; Αυτό είναι εντελώς αντίθετο με κάθε λογική. Τέτοιες προτάσεις είναι επικίνδυνες.

Υπάρχει η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας όταν βρεθούμε σε αδιέξοδο για να μην κάνουμε εκλογές. Άμα εκλέγεται Πρόεδρος της Δημοκρατίας, πάλι εκλογές θα έχουμε. Δεν γλιτώνουμε τις εκλογές και στη μία περίπτωση και στην άλλη. Και εμείς πολύ περισσότερο δεν θέλουμε την διολίσθηση από προεδρευόμενη να πάμε σε προεδρική δημοκρατία ή να υπάρχουν απαιτήσεις μια και εκλέγεται να έχει και κάποιες υπερεξουσίες ή να δώσουμε τη δυνατότητα στον Πρόεδρο ο οποίος εκλέχθηκε από τον λαό, ανάλογα φυσικά και με το πρόσωπο, να αξιοποιεί αυτή την εκλογή και να παρεμβαίνει «για ψύλλου πήδημα» σε όλα τα πολιτικά ζητήματα της χώρας. Δεν είναι σωστή μια τέτοια πρόταση.

Στο άρθρο 43 και στις κανονιστικές πράξεις, να χαλαρώσουν οι αυστηρές προϋποθέσεις για την έκδοση κανονιστικών πράξεων από την αυτοδιοίκηση. Καλώς έχει η διάταξη. Όχι χαλά-

ρωση των προϋποθέσεων. Δεν θα αφήσουμε τους δημάρχους και τους νομάρχες να αποφασίζουν σε σοβαρά ζητήματα και να βγάσουν αυτοί τις κανονιστικές πράξεις. Να υπάρχει το μάτι είτε της Βουλής είτε του Συμβουλίου της Επικρατείας. Αλλιώς με την σύμπραξη δημοσίου και ιδιωτικού τομέα και στην αυτοδιοίκηση γνωρίζουμε που μπορεί να οδηγηθούν τα πράγματα. Υπάρχουν συγκεκριμένα συμφέροντα.

Η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ για τα δημοψηφίσματα: Είναι ένα πολύ μικρό βηματάκι που δεν αλλάζει την κατάσταση, διότι λέει ότι το 5% των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων, μπορεί να προτείνει δημοψήφισμα, αλλά αυτό είναι πολύ μεγάλο ποσοστό γιατί μιλάμε για πεντακόσιες χιλιάδες ψηφοφόρους, αλλά το κυριότερο είναι ότι με αυτή την πρόταση πάλι η κυβερνητική πλειοψηφία θα αποφασίζει και αντί να χρειάζεται εκατόν ογδόντα ψηφους θα χρειάζεται εκατόν πενήντα έναν.

Η δική μας η πρόταση είναι να μπορεί να προκαλεί δημοψήφισμα και να είναι υποχρεωτικό ότι θα γίνει δημοψήφισμα είτε μία μειοψηφία της Βουλής, εκατό Βουλευτών για παράδειγμα είτε ένας αριθμός πολιτών μικρότερος από το 5% και το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος να είναι δεσμευτικό για την κυβέρνηση. Επίσης να μπορεί να γίνεται δημοψήφισμα για όλα τα ζητήματα και για δημοσιονομικά και για μισθούς και για συντάξεις και όχι τα σοβαρά αυτά ζητήματα να μένουν έξω από την κρίση του ελληνικού λαού.

Εμείς μιλάμε και για άλλες προτάσεις άμεσης δημοκρατίας και για προτάσεις νόμων από το λαό και να συμμετέχει ο λαός στα κέντρα λήψης των αποφάσεων και για κοινωνικό και λαϊκό έλεγχο. Όλα αυτά τα έχουμε στις προτάσεις μας.

Δεν συμφωνούμε με την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας να διπλασιαστεί ο αριθμός των Βουλευτών της Επικρατείας. Εμείς είμαστε υπέρ της λίστας, έτσι και αλλιώς, αλλά για το διπλασιασμό έχουν δίκιο ορισμένοι Βουλευτές και των δύο μεγαλύτερων κομμάτων που αντιτίθεται, διότι αυτό ενισχύει τον αρχηγισμό. Δεν συμφωνούμε λοιπόν, με αυτή την επιλογή.

Εμείς θα κάναμε δεκτή την πρόταση για να μπορεί να εκλέγεται κάποιος στα είκοσι ένα χρόνια. Δεν νομίζω ότι είναι λάθος και δεν καταλαβαίνω γιατί η Νέα Δημοκρατία δεν υιοθετεί αυτή την πρόταση.

Δεν συμφωνούμε οι εκλογικές παραβάσεις και οι ενστάσεις να πηγαίνουν σε κάποιο άλλο δικαστήριο, στο συνταγματικό εν προκειμένω. Διαφωνούμε με το συνταγματικό δικαστήριο.

Δεν συμφωνούμε να υπάρξει αλλαγή στο περιεχόμενο της άρσης της ασυλίας. Καλώς λειτουργεί ο Κανονισμός της Βουλής και δεν μπορεί, όπως είτε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, να περιοριζόμαστε στενά σε ό,τι συνδέεται με την πολιτική δραστηριότητα, διότι υπάρχει και η συνδικαλιστική δραστηριότητα, υπάρχει και η δραστηριότητα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, υπάρχει δραστηριότητα και πριν γίνει κάποιος Βουλευτής και θεωρούμε ότι η μήνυση που υποβάλλεται πλήττει το κύρος της Βουλής, πλήττει το κύρος του Βουλευτή, εμποδίζει τη λειτουργία της κοινοβουλευτικής ομάδας. Είναι όλα αυτά, τα οποία, όχι στενά, αλλά για πολλές περιπτώσεις τα λέει ο Κανονισμός της Βουλής. Να μείνουμε, λοιπόν, στον Κανονισμό της Βουλής. Καλώς λειτουργεί το σύστημα με τον Κανονισμό της Βουλής, έτσι όπως τροποποιήθηκε.

Για τα κωλύματα: Και εμείς δεν θέλουμε να παραιτείται και να χάνει προσωρινά την δημοσιότητα της ιδιότητας κάποιος δημόσιος υπάλληλος. Θα θέλαμε να το επεκτείνουμε αυτό και στα στελέχη και στους επαγγελματίες οπλίτες των Ενόπλων Δυνάμεων. Δεν πρέπει να υπάρχουν εξαιρέσεις. Αυτά, βέβαια, συνδέονται και με πλήρη πολιτικά δικαιώματα όλων αυτών και των δημοσίων υπαλλήλων και το έχουν κατακτήσει στην πράξη, αλλά από το Σύνταγμα κανονικά η ελεύθερη πολιτική δραστηριότητα των δημοσίων υπαλλήλων απαγορεύεται. Επειδή όμως για τα άλλα ζητήματα είναι ασαφή αυτά που προτείνει η Νέα Δημοκρατία, είμαστε πολύ επιφυλακτικοί.

Με το ασυμβίβαστο, το άρθρο 57: Ήμασταν και είμαστε αντίθετοι με το απόλυτο ασυμβίβαστο. Βεβαίως, ορισμένες δραστηριότητες που άπτονται του δημοσίου, δηλαδή κάποιες δίκες που έχουν σχέση με το δημόσιο, κάποιες εργολαβίες που έχουν σχέση με το δημόσιο, αυτά θα πρέπει να αποκλειστούν.

Αυτό θα μπορούσε να γίνεται και με τον Κανονισμό μας ή με νομοθετική ρύθμιση. Δεν χρειάζεται συνταγματοποίηση του ασυμβίβαστου, αλλά υπάρχει ανάγκη να δείξουμε ότι εκσυγχρονίζουμε το σύστημα και φθάσαμε σε ακρότητες, που όλοι καταλάβαμε πόσο λάθος είναι σε σχέση με το ασυμβίβαστο και με άλλες ρυθμίσεις.

Για τις ανεξάρτητες αρχές: Δεν συμφωνούμε με τις προτάσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δεν θέλουμε τόσες ανεξάρτητες αρχές. Με βάση τον ίδιο τον Κανονισμό, αυτές που υπάρχουν με το νόμο, μπορούμε να τις καλούμε εδώ και να τις ελέγχουμε.

Δεν συμφωνούμε να μπει στο Σύνταγμα η ακρόαση της επιλογής των Αρχηγών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας. Αν το κρίνουμε, θα το βάλουμε στον Κανονισμό της Βουλής ή σε νόμο.

Επίσης δεν συμφωνούμε για το νομοσχέδιο που αφορά την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Με νόμο οπωσδήποτε θα καλούμε. Αν θέλετε να βάλουμε μια τέτοια διάταξη, να βάλουμε για όλους τους ενδιαφερόμενους, δηλαδή ότι όλοι θα καλούνται. Ο Κανονισμός μπορεί να το λύσει, όχι μόνο για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, αλλά για όλους τους κοινωνικούς φορείς που τους ενδιαφέρει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Λαϊκή νομοθετική πρωτοβουλία. Προτείνετε, το 3% του συνόλου των εγγεγραμμένων πολιτών, δηλαδή με υπογραφές, να καταθέτουμε πρόταση νόμου. Το προτείνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Εμείς θέλουμε πολύ μικρότερο ποσοστό, να μπορούν να είναι προτάσεις νόμων και για ασφαλιστικά και για συνταξιοδοτικά και στην πολιτική μισθών και για δημοσιονομικά, όχι για δευτερεύουσας σημασίας ζητήματα. Δεν καταλαβαίνω γιατί δεν το δέχεται η Νέα Δημοκρατία, όταν και στο Ευρωσύνταγμα υπάρχει ανάλογη διάταξη.

Δεν συμφωνούμε να υπάρξει τυπικός νόμος για τις εγγυήσεις του δημοσίου, που προτείνει η Νέα Δημοκρατία. Δηλαδή σήμερα, χωρίς τυπικό νόμο, δίνονται εγγυήσεις για να δανειστούν τα ασφαλιστικά ταμεία και η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Με τον τυπικό νόμο οι δυνατότητες των ασφαλιστικών ταμείων και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης να πάρουν εγγύηση του δημοσίου και να δανειστούν χρήματα, θα είναι μικρότερες. Όλα αυτά γίνονται για να στραγγιστεί η δραστηριότητα, να διεκδικούν λιγότερα και να επιβάλλουν την πολιτική της ανταποδοτικότητας.

Συμφωνούμε με την πρόταση για τον προϋπολογισμό, να μπορούμε να αλλάζουμε τα κονδύλια που υπάρχουν σε κάθε κωδικό. Δεν θα αλλάξει τελικά ο προϋπολογισμός συνολικά. Κατά τη γνώμη μας, διευκολύνει τη διεκδίκηση και τμημάτων της εργατικής τάξης και άλλων στρωμάτων για περισσότερη κοινωνική πολιτική.

Δεν συμφωνούμε με την πρόταση Βουλευτών για τον απόδημο ελληνισμό, να αλλάξει η έκφραση και από «απόδημος ελληνισμός» να γίνει «ελληνισμός της διασποράς».

Συμφωνούμε οι προτάσεις νόμων να γίνονται δύο φορές το μήνα. Δεν συμφωνούμε να καταργηθεί το δικαίωμα των τροπολογιών. Πρέπει απλώς να εφαρμοστεί ο Κανονισμός, να μην είναι άσχετες με το αντικείμενο, στο όνομα του ότι είναι του ιδίου Υπουργείου. Όσον αφορά στους διοικητικούς κώδικες να μην πάνε με την πρακτική των κωδίκων και να μην μπορούμε να κάνουμε τροποποιήσεις. Αυτές είναι ορισμένες από τις προτάσεις των Βουλευτών.

Συμπληρωματικά θέλω να πω το εξής: Το Κ.Κ.Ε. έχει προτάσεις. Πρώτον, λέει ότι θα πρέπει να καταργηθεί το δικαίωμα της επιστολικής ψήφου. Αναφέρω και στην πρόταση του Πρωθυπουργού για τους μετανάστες, γιατί οι «έξω» θα αποφασίζουν τι γίνεται «μέσα» και μάλιστα με επιστολή.

Επειδή πολλά λέγονται, όταν κάποιος είναι κυβέρνηση δεν δέχεται εξεταστικές επιτροπές. Εμείς λέμε, να μπορεί η μειοψηφία να επιβάλλει εξεταστικές επιτροπές με πρόταση εκατό Βουλευτών.

Επίσης, πριν πάει ο κάθε Υπουργός στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να δεσμεύεται ότι ακούει τη γνώμη της Βουλής. Δεν μπορεί να δεσμεύσει τη χώρα, αν δεν έχει ακούσει τη γνώμη της Βουλής, δηλαδή αυτό που λέγεται κυβερνώσα Βουλή. Είμαστε υπέρ αυτής της άποψης.

Τελειώνω, λέγοντας ότι θα έπρεπε να αναθεωρηθεί το άρθρο

48 περί κατάστασης πολιορκίας, να συμπυκνούνται οι προθεσμίες, με αυξημένη πλειοψηφία να αποφασίζει η Βουλή και μόνο στις περιπτώσεις πολέμου και επιστράτευσης και όχι για εσωτερικούς λόγους. Αυτές είναι οι δικές μας προτάσεις σ' αυτό το κεφάλαιο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού κ. Νικόλαος Κωνσταντόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Σύνταγμα της Ελληνικής Δημοκρατίας δεν είναι κακό, είναι μάλλον από τα καλύτερα. Όμως ο δημόσιος βίος της χώρας είναι νοσηρός, γιατί ανάμεσα στις διακηρύξεις του Συντάγματος και στην πολιτική πραγματικότητα που διαμορφώνεται από την πρακτική των θεσμών και τη συμπεριφορά των φορέων τους, υπάρχει μεγάλη, έως προκλητική, κατά περιπτώσεις, απόσταση.

Στη διάρκεια της Μεταπολίτευσης έγιναν σημαντικές αλλαγές, κατακτήθηκαν αρκετά πράγματα, όπως λόγου χάριν η διατύπωση του άρθρου 24 ως έκφραση περιβαλλοντικής ευθύνης και εγρήγορσης της κοινωνίας για την προστασία των συλλογικών αγαθών.

Η Μεταπολίτευση, όμως, έχει τελειώσει προ πολλού, αλλά δυστυχώς το πολιτικό και θεσμικό σύστημα κυριαρχείται από το παρελθόν του. Έχουμε προ πολλού μπει στη μεταδημοκρατία της Μεταπολίτευσης, με αρκετά έντονα και αρνητικά δεδομένα. Υστερούμε σε θεσμική κοουλτούρα και αξιόπιστη λειτουργία του πολιτικού και κυβερνητικού συστήματος και επίσης προτάσσουμε τον παραταξιακό και κομματικό ανταγωνισμό σε βάρος του πολιτικού και κοινωνικού διαλόγου, που λειτουργεί τραυματικά και διχαστικά.

Δεν έχουμε παρά να δούμε όχι μόνο πώς διαρκώς κακοποιούμε την παιδεία, αλλά ότι διαρκώς δημαγωγούμε για τη μεταρρύθμιση της παιδείας. Λεηλατούμε συστηματικά και καταστρέφουμε το περιβάλλον, αλλά μονίμως εκθειάζουμε τον οικολογικό μας πλούτο. Κατακεραυνώνουμε τη διαφθορά και τα σκάνδαλα, αλλά σταθερά περισιφίγγει το δημόσιο βίο της χώρας το σύμπλεγμα της διαπλοκής.

Αυτή η δημαγωγική διγλωσσία θα μπορούσε να είναι απλώς γραφική, αλλά δυστυχώς είναι επιζήμια, γιατί αλλοιώνει την ουσία της δημοκρατικής προγραμματικής αντιπαράθεσης, όπως επίσης οι πελατειακές σχέσεις που μετατρέπουν τα συλλογικά αγαθά και τα αναφαίρετα δικαιώματα του πολίτη για δουλειά, μόρφωση, ισονομία και ισοπολιτεία, σε μέσο εκλογικής και πολιτικής συναλλαγής, που αναγορεύει τον παραγοντισμό σε προσόν και αρετή του δημοσίου βίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το άρθρο 24 σε συνδυασμό με το άρθρο 117 του Συντάγματος είναι δείγμα αυτής της συμπεριφοράς των εκάστοτε κυβερνητικών πλειοψηφιών, που θέλουν να μεταχειρίζονται τα συλλογικά αγαθά δημοσίου ενδιαφέροντος, ως εάν επρόκειτο για περιουσιακά στοιχεία της ιδιοκτησίας τους.

Στα δάση και στο περιβάλλον εξασκήθηκε η αυθαιρέσια, η ασυδοσία, η νομιμοποίηση της παρανομίας, η κερδοσκοπία και η εμπορευματοποίηση, η πολιτική υποκρισία και η λειτουργία του κρατικού και κυβερνητικού συστήματος, κατά παρέκκλιση της κειμένης νομοθεσίας. Αυτός είναι άλλος ένας όρος αποκλειστικής της κουτοπόνηρης πρακτικής του κράτους, αλλά και της κοινωνίας.

Πρώτα αποχαρκτηρίζουμε τα δάση και τις δασικές εκτάσεις και μετά θα φτιάξουμε δασολόγιο και δασικούς χάρτες! Πρώτα θα επεκτείνουμε την οικιστική δόμηση και θα εμπορευόμαστε τη γη και μετά θα κάνουμε εθνικό χωροταξικό σχεδιασμό και εθνικό κτηματολόγιο! Πρώτα θα κτίζουμε τις παραλίες και μετά θα ορίζουμε τι είναι αιγιαλός και παράκτια ζώνη! Πρώτα θα μπαζώνουμε τα ρέματα, θα μολύνουμε τα ποτάμια, θα ρυπαίνουμε και θα εξαντλούμε τα νερά και μετά θα αναπέμπουμε φραστικά θυμάματα στην αξιοβίωτη ανάπτυξη και την περιβαλλοντική αειφορία!

Θα μιλάμε για την οικολογία ως κοινωνικό καθήκον που υπε-

ρασιζείται την ποιότητα ζωής και την πληρότητα του πολιτισμού, αλλά θα φτιάχνουμε ειδικό θεσμικό όργανο, όπως το Συνταγματικό Δικαστήριο, που θα ερμηνεύει περιοριστικά την αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης και της περιβαλλοντικής αειφορίας και θα «επιτρέπει», κατά ρητή διατύπωση της πρότασης της Νέας Δημοκρατίας, -εντός εισαγωγικών- θεμιτές επεμβάσεις και μεταβολές του προορισμού των δασών και δασικών εκτάσεων, για λόγους γενικώς και αορίστως, βεβαίως, δημοσίου ενδιαφέροντος.

Ο ογδοντάχρονος Andre Gorges, φιλόσοφος και στοχαστής οικολόγος, επιμένει να φωνάζει ότι «στη βάση κάθε κοινωνίας και οικονομίας υπάρχει μια μη οικονομία, που αποτελείται από πλούτη, τα οποία δεν είναι ανταλλάξιμα, από δώρα χωρίς ανταπόδοση, από ανιδιοτελείς προσφορές από κοινά αγαθά».

Η πρόταση για την αναθεώρηση του άρθρου 24 του Συντάγματος, όλα αυτά τα κοινά αγαθά τα βγάζει στο σφυρί και στο παζάρι, εξακολουθεί να τα υποτάσσει στον οικονομισμό της αγοράς και στο στερεότυπο της επεκτατικής, ποσοτικής και καταναλωτικής ανάπτυξης. Ο δημόσιος χώρος του φυσικού περιβάλλοντος δεν μπορεί διαρκώς να ρευστοποιείται, ως ρουσφετολογικό διαθέσιμο.

Και γι' αυτό η κοινωνία, παρά το γεγονός ότι εθίστηκε μέσα απ' αυτές τις δίβουλες πρακτικές του κράτους και των κυβερνήσεων, αντιδρά και στο άρθρο 24 έχει διαμορφωθεί ένα κοινωνικό μέτωπο, που εκφράζει οικολογική εγρήγορση, ευαισθησία για διαφορετική ποιότητα ζωής, για άλλο τύπο ανάπτυξης και κυρίως, πολιτική ειλικρίνεια γιατί διαφύλαξη αυτών των κοινών αγαθών, που είναι περιουσία εκείνων που έρχονται μετά από εμάς και δεν έχουμε κανένα δικαίωμα εμείς να τα ρευστοποιούμε και να τα ιδιωτικοποιούμε με αυτόν τον ασύδοτο τρόπο.

Τα άρθρα 29, 54, 56, 57 και 62 παραπέμπουν σε κρίσιμα λειτουργικά προβλήματα του πολιτικού μας συστήματος, που κάθε τόσο τροφοδοτούν εντάσεις, σκάνδαλα, ρητορείες και εξαγγελίες, ακριβώς γιατί, παρά τα χρόνια τα πολλά και τα λόγια τα μεγάλα που ξοδεύτηκαν, εξακολουθούν να παραμένουν σταθερά δείγματα της παθολογίας του πολιτικού συστήματος, αλλά και των δομών άρθρωσης κοινωνίας και δημοκρατίας.

Τα οικονομικά των κομμάτων και το «πόθεν έσχες» των πολιτικών προσώπων, το πολιτικό χρήμα και η κομματική διαφήμιση, οι εκλογικές δαπάνες και η διαπλοκή, ο περιορισμός της αντιπροσώπευσης από την πριμοδοτούμενη απόλυτη πλειοψηφία μέσω του εκλογικού νόμου, η κακή διαχείριση της ασυλίας και των κωλυμάτων, αλλά και του ασυμβίβαστου, βολεύουν διαδικαστικά το κομματικό σύστημα που ισορροπεί μεταξύ κοινωνικών πιέσεων και συγκυριακών βλέψεων, σε καμία όμως περίπτωση δεν οδηγούν σε αναζωογόνηση, σε εξυγίανση και ανανέωση, τόσο της πολιτικής, όσο και της κοινωνίας και του δημοσίου βίου.

Η ίδρυση, μάλιστα, Συνταγματικού Δικαστηρίου με ειδική μεικτή σύνθεση, ύστερα από πολιτική απόφαση, για θέματα διαφάνειας, εκλογικής νομιμότητας και ελέγχου της συνταγματικότητας, οδηγεί στην παραπέρα θεσμική στρέβλωση και την πολιτική σύγχυση, μετατρέπει τομείς της πολιτικής λειτουργίας σε δικαστική αντιδικία, ενισχύει ακόμα περισσότερο την εκτελεστική εξουσία στην ηγεμονία της, όχι μονάχα έναντι της νομοθετικής λειτουργίας και των ανεξάρτητων αρχών ελέγχου, αλλά κυρίως στην υπερενίσχυση της ηγεμονίας της έναντι των πολιτικών λειτουργιών του κομματικού μας συστήματος.

Συνταγματικό Δικαστήριο, που θα παρεμβαίνει στις πολιτικές λειτουργίες μιας θεσμοθετημένης δημοκρατίας είναι άκρως επικίνδυνη επινόηση. Και όπως εκείνοι οι οποίοι επινόησαν το απόλυτο ασυμβίβαστο οδηγήθηκαν εκ των υστέρων στο να διαπιστώσουν τη στρέβλωση που συντελέστηκε, έτσι και οι σημερινοί εμπνευστές ενός συνταγματικού δικαστηρίου με αυτές τις αρμοδιότητες, θα βρεθούν πολύ γρήγορα μπροστά σε αδιέξοδο, τα οποία δεν θα είναι εύκολο να λυθούν, γιατί τότε η δικαστική αντιδικία θα έχει παρέμβει, μέσω της εκτελεστικής εξουσίας στην πολιτική λειτουργία των κομμάτων.

Η αποτυχία της προηγούμενης αναθεώρησης του Π.Σ.Ο.Κ.

του 2001 να ελέγξει τη νέα εξουσία της τηλεόρασης, διασταυρώνεται, δυστυχώς, με την αποτυχία της Νέας Δημοκρατίας και των προτάσεων της για τη δημοκρατική ρύθμιση της δύναμης των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Από αυτήν τη συσσώρευση πολιτικών αποτυχιών οδηγούμαστε στη διαρκή υποτίμηση της πολιτικής και στη διάχυτη αλλοίωση της διαμεσολάβησης, της πολιτικής διαμεσολάβησης, της νομιμοποίησης, της κοινωνικής νομιμοποίησης και της αντιπροσώπευσης, της δημοκρατικής αντιπροσώπευσης.

Οι μηχανισμοί της διαπλοκής και της τηλεδημοκρατίας λειτουργούν ως μηχανισμοί εξουσίας που θέλουν να χειραγωγούν την κοινωνία, αλλά και τα κόμματα, να υποκαθιστούν θεσμούς και να διαμορφώνουν επιθυμητές εξελίξεις για τους αρεστούς και διαθέσιμους. Το σκηνικό που φτιάχνουν οι διαπλεκόμενοι μηχανισμοί είναι απολιτικό και αντιπολιτικό, όπου η αγορά του δήμου γίνεται παζάρι συναλλαγών ισχύος και εκδουλεύσεων.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το γεγονός ότι διασύρονται τα κόμματα και οι πολιτικοί για το «πόθεν έσχες» και τα οικονομικά τους από τηλεοπτικούς ιεροκήρυκες, αλλά το πολιτικό σύστημα δεν τολμά να ελέγξει πώς και πότε μια δράκα τηλεαστέρων, που αυτοπροβάλλονται και περιφέρονται ως αναντικατάστατο είδος Ελλήνων, απέκτησε έναν αγροίκο νεοπλουτισμό και χρησιμοποιεί μια φαραωνική αλαζονεία και θρασύτητα, διεκδικώντας να είναι υπεράνω θεσμών και ανθρώπων.

Εμείς διασυρόμαστε ως μέλη του Κοινοβουλίου μ' έναν ιστοπεδωτικό αφορισμό. Ποια αρχή της Ελληνικής Δημοκρατίας μπορεί να βάλει χέρι, ώστε να ελέγξει σήμερα από πού απέκτησαν, πότε και πώς αυτόν τον αγροίκο νεοπλουτισμό που τους δίνει τη δύναμη να συμπεριφέρονται ως τιμητές των πάντων, υπεράνω θεσμών, περιφέροντας μία αλαζονεία φαραωνική και μία θρασύτητα, η οποία είναι προσβλητική, ακόμη και των στοιχειωδών απαιτήσεων για ευπρέπεια στο δημόσιο βίο της χώρας;

Δεν χρειάζεται το Συνταγματικό Δικαστήριο, όπως δεν χρειάζονται περισσότεροι Βουλευτές Επικρατείας, όπως δεν συμβάλλει σε κανέναν εκσυγχρονισμό το απόλυτο επαγγελματικό ασυμβίβαστο. Μην οδηγούμαστε δι' αυτών των μέσων, δι' αυτών των ρυθμίσεων σε «νεοαρχηγισμούς». Μην οδηγούμαστε σε δικαστικοποίηση της πολιτικής λειτουργίας. Μην οδηγούμαστε σε παραδοξότητες και πρωτοτυπίες, οι οποίες είναι αντιδημοκρατικές. Κατακτήσαμε την παγκόσμια δημοκρατική παραδοξολογία να επιβάλλουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την εργασία ως κώλυμα εκλογιμότητας και ως προσόν εκλογιμότητας το ανεπάγγελτο –αυτή ήταν η θεσμική τομή της προηγούμενης αναθεώρησης- προς ικανοποίηση, βεβαίως, της διαπλοκής που προτιμά ανεπάγγελτους, εξαρτημένους και προσαρτημένους στη στελέχωση των επιρροών της!

(Χειροκρόματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το πολιτικό σύστημα χάνει έτσι και κερδίζουν τα εξωθεσμικά κέντρα.

Επίσης, δημοκρατική παραδοξολογία αποτελεί το ότι μέσω του Συντάγματος επιχειρούμε σταδιακή αύξηση των Βουλευτών Επικρατείας, χάριν της αξιοποίησης καταξιωμένων πολιτών, ως εάν οι υπόλοιποι Βουλευτές που εκλέγονται να είναι πληβείοι, δεύτερης κατηγορίας.

Όμως, όλα αυτά τα θέματα παραπέμπουν εκεί που αρνείται το πολιτικό σύστημα να βάλει πραγματικές διαρθρωτικές ρυθμίσεις. Παραπέμπουν στην ώριμη ανάγκη αλλαγής του εκλογικού συστήματος και ενδυνάμωσης των αρχών και κριτηρίων της γνήσιας αντιπροσώπευσης και της απλής αναλογικής κατανομή.

Γιατί όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δικαίωμα εκλέγειν και εκλέγεσθαι στο 21ο έτος; Γιατί όχι αναβάθμιση της Βουλής, ώστε να μπορεί να έχει εξουσίες άμεσης παρέμβασης και εξεταστικής επιτροπής στον τρόπο λειτουργίας των θεσμών της Ελληνικής Δημοκρατίας; Γιατί όχι λαϊκά δημοψηφίσματα; Γιατί όχι και άλλες μορφές κοινωνικής συμμετοχής και κοινωνικού ελέγχου;

Έτσι θα γεφυρωθεί το χάσμα με την κοινωνία, έτσι θα έλθει πιο κοντά η πραγματικότητα στη θεσμική δημοκρατία, έτσι θα

μπορέσει να αναπληρωθεί το έλλειμμα αξιοπιστίας και αποτελεσματικότητας, που σήμερα καταλογίζεται σε βάρος του πολιτικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω μία τελευταία παρατήρηση για το άρθρο 28. Η Ελλάδα αλλάζει, όπως και ο κόσμος, όπως και η Ευρώπη. Το εθνικό κράτος στο οποίο ολοκληρώθηκε, η κυριαρχία, η ταυτότητα, η θεσμική συγκρότηση και η δημοκρατική πολιτεία ενός λαού, προσχωρεί σε υπερεθνικές ενώσεις.

Αυτά τα μετακρατικά μορφώματα ασκούν εξουσία και διαμορφώνουν οδηγίες που υπερβαίνουν την εσωτερική έννομη ρύθμιση και τους κοινοβουλευτικούς ελέγχους κάθε κράτους-μέλους. Περιορίζονται κυριαρχικά δικαιώματα, αλλά και οι όροι της δημοκρατικής αυτονομίας και της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης της λαϊκής κυριαρχίας, αλλοιώνονται.

Ένα σύγχρονο Σύνταγμα για την Ελλάδα του 21^{ου} αιώνα, που είναι οργανικό μέλος της ευρωπαϊκής υπερεθνικής και μετακρατικής συλλογικότητας, θα επιχειρούσε συστηματικές προσεγγίσεις για τη ρύθμιση αυτών των δημοκρατικών αντινομιών.

Η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 28 προβλέπει νόμο, με απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών, δηλαδή των εκατόν πενήντα ένα, εντός δηλαδή της εκάστοτε κυβερνητικής πλειοψηφίας, προκειμένου να περιοριστεί η άσκηση εθνικής κυριαρχίας, «εφόσον αυτό υπαγορεύεται από σπουδαίο εθνικό συμφέρον, δεν θίγει τα δικαιώματα του ανθρώπου και τις βάσεις του δημοκρατικού μας πολιτεύματος».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, θα χρειαστώ δύο λεπτά ακόμα.

Με την προτεινόμενη Αναθεώρηση επιδιώκει η αναδιάρθρωση της ερμηνευτικής δήλωσης που ορίζει ότι η διάταξη αυτή αποτελεί θεμέλιο συμμετοχής στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτή η αναδιάρθρωση θα νομιμοποιήσει τη σημερινή πραγματικότητα, που αποκαλύπτει ότι με νόμο και κοινές υπουργικές αποφάσεις περιορίζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα, θίγονται οι βάσεις του δημοκρατικού πολιτεύματος και παραβιάζονται τόσο το Διεθνές Δίκαιο όσο και το δίκαιο των Διεθνών Συνθηκών, με όσα επικρατούν στις δράσεις των Ηνωμένων Πολιτειών και του ΝΑΤΟ, αλλά και στις λειτουργίες του κράτους δικαίου, από κανονιστικές ρυθμίσεις προληπτικής δράσης και καταστολής, που καθοδηγούνται από την επίκληση της τρομοκρατίας και των άλλων αποκαλούμενων «ασύμμετρων απειλών».

Η μεταδημοκρατία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, του «Μεγάλου Αδελφού», της διαπλοκής και της «Συμμαχίας των προθύμων» θεσμοθετείται μέσα από τέτοιες διατάξεις. Έτσι όμως, μεγαλώνει η διάσταση μεταξύ κυβερνήσεων και κοινωνιών, θεσμών και πολιτών, όπως εκδηλώθηκε και με τα δημοψηφίσματα στην Ευρώπη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω μία τελική παρατήρηση. Η νέα αναθεώρηση της Αναθεώρησης του Συντάγματος, πριν ακόμα ολοκληρωθεί η κοινοβουλευτική διαδικασία, έμπλεξε. Έμπλεξε στην παραδοσιακή πρακτική του δικομματικού ανταγωνισμού που κάνει τα πάντα, θεσμούς, κοινωνία, ιδέες και προβλήματα, αντικείμενο κομματικής και πολιτικής διαμάχης.

Η επόμενη Βουλή θα είναι αναθεωρητική, αλλά αναθεώρηση δεν θα προκύψει, αφού δεν θα προκύψει πλειοψηφία των εκατό ογδόντα Βουλευτών που χρειάζονται, εκτός εάν η πρώτη διχοστασία μεταξύ Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ μετατραπεί σε όψιμη ομοθυμία μεταξύ της τότε κυβέρνησης και αντιπολίτευσης, υπό την απειλή νέων εκλογών για νέα αναθεώρηση της ατελέσφορης Αναθεώρησης. Και μ' αυτόν τον τρόπο, διαμορφώνονται συνθήκες, ώστε η Αναθεώρηση να μπορεί να λειτουργήσει ως εμβρυολογικός εκλογών είτε σ' αυτή την εκλογή είτε στην επόμενη εκλογή.

Όμως, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι η νέα αναθεώρηση βρίσκεται αντιμέτωπη και μ' ένα άλλο αρνητικό δεδομένο. Δεν ενδιαφέρει την κοινωνία. Οι πολίτες είναι άλλοι, δεν συγκινούνται, δεν ενθουσιάζονται. Απεναντίας, δυσπιστούν, εκτονώνονται στις «τηλεμαχίες», αποπροσανατολίζονται από τις επικρι-

ωνιακές επιχειρήσεις, διαμαρτύρονται κατά πάντων, τους φταίνε όλοι ισοπεδωτικά, αλλά κρατάνε κραταίο το δικομματισμό.

Η κατάσταση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται περισσότερο ενοχλητική εάν δούμε ότι ο δημόσιος βίος κατακλύζεται από όσα τα τηλεοπτικά κανάλια διοχετεύουν, κάνοντας τους πολίτες «πελάτες» της «τηλεοπτικής δημοκρατίας» και το δημόσιο χώρο της κοινωνίας «ξέφραγο χωράφι τηλεοπτικής εμποροπανήγυρις».

Τελειώνοντας, επιτρέψτε μου να πω μόνο μία αποστροφή. Με αφορμή τη δολοφονία ενός κρατικού λειτουργού, ενός πολίτη με δημόσια δράση, καλό είναι επιτέλους να υπάρξουν αντιδράσεις, όταν η κοινωνία μας χειραγωγείται από διαβρωτικό κουτσομπολιό και από ανεκδοτολογική χυδαιολογία. Δεν αποτελεί θεσμική και πολιτική ηθικολογία η αξίωση να υπάρξει στοιχειώδης σεβασμός σε ζωντανούς και νεκρούς, να μη γίνεται δημόσιος εθισμός ο κανιβαλισμός και ο εκχυδαϊσμός των πάντων.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο για δύο λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, παρέμβαση θέλετε να κάνετε;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Μία διευκρίνιση στον κ. Κωνσταντόπουλο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Παρακαλώ, ζητώ συγγνώμη από τους συναδέλφους οι οποίοι έπονται. Δεν πρόκειται να μιλήσω πολύ, αλλά θα ήθελα να κάνω μία διευκρίνιση, η οποία αφορά την Κυβέρνηση για δύο πολύ σημαντικά θέματα που έθεσε ο κ. Κωνσταντόπουλος.

Πρώτη διευκρίνιση. Κύριε Κωνσταντόπουλε, μόνο για εμβρυσουλκός εκλογών δεν μπορεί να κατηγορηθεί -και δεν θα μπορούσε να κατηγορηθεί- η Κυβέρνηση Καραμανλή και η Νέα Δημοκρατία με αφορμή την Αναθεώρηση του Συντάγματος. Εάν η αναφορά σας αφορά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που είναι απόν, αυτό είναι άλλο θέμα.

Ήθελα να σας διευκρινίσω κατηγορηματικά, γνωρίζοντας πολύ καλά πώς ακριβώς εκφράζεσθε και το θάρρος της γνώμης σας, ότι ο Πρωθυπουργός απ' αυτό εδώ το Βήμα στην, δήθεν, πρόκληση του κυρίου Παπανδρέου περί εκλογών, απάντησε ρητώς ότι εν ονόματι και της Αναθεώρησης του Συντάγματος -και όχι μόνο, γιατί θα εξαντλήσουμε τη θητεία μας, αφού αυτή είναι η εντολή του ελληνικού λαού- ουδέποτε θα θυσιάζαμε τους θεσμούς σε εκλογικά παιχνίδια και πρόωρες εκλογές.

Αν αυτό ισχύει σήμερα, πολλώ μάλλον θα ισχύει και τότε, σας διαβεβαιώ. Αν, όμως, τέτοια παιχνίδια περνούν από το μυαλό άλλων Παρατάξεων, είναι δικό τους θέμα και είναι απόντες για να απαντήσουν. Ποτέ όμως δεν περνούν από την Κυβέρνηση και ποτέ από τη Νέα Δημοκρατία και το απέδειξε.

Μην ξεχνάτε, κύριε Πρόεδρε, ότι το 1996 έγιναν πρόωρες εκλογές και τότε -πάλι από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.- η αναθεώρηση που είχε ξεκινήσει δεν μπόρεσε να ολοκληρωθεί. Όποτε συνέβη κάτι τέτοιο, δεν συνέβη απ' αυτήν την παράταξη.

Διευκρινίζω, λοιπόν, ρητώς και κατηγορηματικώς: Μακριά από εμάς οποιαδήποτε τέτοια πρόθεση και ουδέποτε πρόκειται να χρησιμοποιήσουμε τους θεσμούς ως άλλοθι εκλογικών αποριών ή εκλογικής ένδειας!

Και το δεύτερο. Μόνο τη φράση τούτη θα ήθελα να πω σχετικά με το άρθρο 28. Να θυμηθούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα πράγμα: Ότι η θέση μας στην Ευρώπη είναι δεδομένη. Το ξέρουμε όλοι και μάλιστα η παράταξη στην οποία ανήκει ο κ. Κωνσταντόπουλος είχε το θάρρος την εποχή εκείνη -αντίθετα από άλλους- να διαφοροποιηθεί σε σχέση με το θέμα αυτό. Και είναι σημαντικό. Μιλάω για την ένταξη της χώρας στην τότε Ε.Ο.Κ..

Ήθελα, όμως, να τονίσω το εξής: Όσο περισσότερα εμπόδια δημιουργούμε εμείς οι ίδιοι, τόσο περισσότερο δημιουργούμε

τις προϋποθέσεις να χαθούν ευκαιρίες. Για σκεφθείτε το 1979 να ήταν μεγαλύτερες οι δυσκολίες σε σχέση με την ένταξη της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην τότε Ε.Ο.Κ.. Φαντάζεται κάποιος τι θα είχε συμβεί;

Μην φοβόμαστε τους κανόνες του πρωτογενούς Κοινοτικού Δικαίου, αφού ανήκουμε στην ευρωπαϊκή οικογένεια, από τη στιγμή κατά την οποία έχουμε το θάρρος και τη θέληση να διαμορφώνουμε αυτούς τους κανόνες. Εκεί πρέπει να στραφεί η προσοχή μας: Στην εσωτερική διαδικασία της Ευρώπης, όπου διαμορφώνονται οι κανόνες του πρωτογενούς και του δευτερογενούς, του παραγώγου Κοινοτικού Δικαίου. Εκεί ναι!

Η στάση μας και η πρότασή μας είναι: Ανήκουμε στην Ευρώπη πάντοτε υπερασπιζόμενοι τα δικαιώματα του ανθρώπου, όπως είναι η ουσία της ευρωπαϊκής δημοκρατίας και του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Δεν κάνουμε εκπτήσεις. Όμως, αν διευκρινίζουμε κάτι με την πρόταση που κάνουμε στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, διευκρινίζουμε το αυτονόητο. Έτσι το ερμηνεύσαμε πάντοτε μέχρι τώρα: Ότι η παράγραφος 3 είναι εκείνη με βάση την οποία ενσωματώνεται το πρωτογενές Κοινοτικό Δίκαιο στην ελληνική έννομη τάξη. Οτιδήποτε άλλο μπορούσε να χρησιμοποιηθεί, θα δημιουργήσει εμπόδια που, ούτως ή άλλως, αποδείχθηκαν ότι ούτε χρήσιμα ήταν ούτε βοήθησαν την πορεία μας στην Ευρώπη.

Έχουμε τη δύναμη με άλλα μέσα να προστατέψουμε τη χώρα μας και το Λαό μας από ακρότητες, αν παρουσιαστούν, ιδίως σε ό,τι αφορά τα δικαιώματα του Ανθρώπου. Και αυτό πρέπει να το κάνουμε και έχουμε τη δυνατότητα να το κάνουμε με βάση και τους δικούς μας κανόνες και τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που, ούτως ή άλλως ξέρουμε ότι και αυτή αποτελεί πλέον μέρος της ευρωπαϊκής έννομης τάξης. Αυτή τη διευκρίνιση θέλω μονάχα να κάνω σε σχέση με αυτά που ελέγχθησαν και ζητώ συγγνώμη για την παρέμβαση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Τέλος πάντων, να σας δώσουμε μισό λεπτό, επειδή αναφέρθηκε ο Υπουργός, όμως κανονικά δεν δικαιούστε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ δεν ανιχνεύω προθέσεις ούτε καταλογίζω προθέσεις. Με ενδιαφέρει η πραγματικότητα. Σε αυτήν τη Βουλή δεν πρόκειται να συμπληρωθεί η απαιτούμενη πλειοψηφία των εκατόν ογδόντα. Στην επόμενη, που θα είναι αναθεωρητική, κανένα κόμμα δεν προβλέπεται, με τον ισχύοντα εκλογικό νόμο, ότι θα έχει αυτοδύναμη πλειοψηφία των εκατόν ογδόντα.

Εάν, λοιπόν, δεν υπάρξει σύμπραξη των δύο κομμάτων, η Αναθεώρηση είναι ανεκπλήρωτη, μετέωρη. Εκεί αναφέρεται το ερώτημά μου. Προ του επιχειρήματος για την ανεκπλήρωτη αναθεώρηση υπάρχει ή δεν υπάρχει το ενδεχόμενο να χρησιμοποιηθεί η αναθεώρηση ως εμβρυσουλκό νέων εκλογών;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ, αλλά δεν θα απαντήσετε, κύριε Υπουργέ. Όχι, σας παρακαλώ πάρα πολύ!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Όχι απ' αυτήν την Κυβέρνηση και απ' αυτήν την παράταξη! Ας αναλάβουν τις ευθύνες τους οι νυν απόντες ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ πολύ!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): ...αφού θα έχουν πάρει την απάντηση και την εντολή από τον ελληνικό λαό. Να κάνουν το χρέος τους, απ' όποια θέση και αν βρίσκονται!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, έληξε ο διάλογος. Περιμένουν τριάντα Βουλευτές να μιλήσουν. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα τώρα στις αγορεύσεις των ειδικών εισηγητών. Θα προηγηθεί ο κ. Φούσας, λόγω αναχωρήσεώς του για τα Ιωάννινα, για να εορτάσει την Απελευθέρωση.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Έχω την εξαιρετική τιμή, κυρίες κύριοι συνάδελφοι, αφού πρώτα σας ευχαριστήσω, κυρία Πρόεδρε, να εισηγηθώ εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας, ως ειδικός εισηγητής, την αναθεώρηση των διατάξεων των άρθρων 24 έως και 79.

Από το σύνολο των διατάξεων αυτών θα ασχοληθώ ειδικότερα με το άρθρο 32 για τη διαδικασία εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας, το άρθρο 44 για τα δημοψηφίσματα, το άρθρο 56 για τα κωλύματα εκλογής Βουλευτών και, βεβαίως και ιδίως, το άρθρο 57 που αναφέρεται σε έργα ασυμβίβαστα με τη βουλευτική ιδιότητα.

Ασφαλώς δεν μπορώ να μην ασχοληθώ και με το άρθρο 24, το οποίο αναφέρεται στην προστασία του περιβάλλοντος και στα δάση, θέμα το οποίο θα αναπτύξει ειδικότερα ο κ. Μπούρας. Επειδή όμως έχω μια άποψη την οποία πολλές φορές έχω διατυπώσει, θα ασχοληθώ δια ολίγον και με αυτό.

Θέλω και εγώ να ευχαριστήσω τους Βουλευτές που μου έκαναν την τιμή να μου δώσουν τη σειρά τους, γιατί πρέπει ευθύς αμέσως να αναχωρήσω για τα Ιωάννινα όπου παρουσία του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας γιορτάζουμε σήμερα και αύριο τα «94^α Ελευθέρια» της πόλεως των Ιωαννίνων.

Άρθρο 24, περιβάλλον και δάση. Άκουσα με πολύ προσοχή τους αγορητές απ' όλα τα κόμματα και κάποιος εκ πρώτης όψεως μπορεί να πει ότι έχουν δίκιο εκείνοι οι οποίοι υποστηρίζουν ότι δεν πρέπει να αναθεωρηθεί το άρθρο 24 για τα δάση. Ακούστε, όμως και μια άλλη φωνή, ενός Βουλευτή ο οποίος κατάγεται από την περιφέρεια και έχει άποψη επ' αυτού του μεγάλου θέματος.

Πρέπει να σας πω κατ' αρχήν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι κανένας δεν δικαιούται να υποστηρίζει ότι έχει μεγαλύτερη ή περισσότερη ευαισθησία για το περιβάλλον και για τα δάση. Πρέπει να συμφωνήσουμε ότι όλοι μας είμαστε και πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα ευαίσθητοι για το περιβάλλον και για τα δάση. Το θέμα δεν είναι μόνο αυτό. Το θέμα είναι τι συμβαίνει στην ελληνική περιφέρεια. Και πρέπει να μεταφέρω την αγωνία των γεωργών, των κτηνοτρόφων, των κατοίκων της ορεινής ακριτικής Ελλάδας ότι όλη η ελληνική περιφέρεια έχει μετατραπεί σε δάσος, σε δασικές εκτάσεις και δεν μπορούν να καλλιεργηθούν, να αξιοποιηθούν αυτές οι εκτάσεις.

Επομένως, έχω τη γνώμη ότι πρέπει να βρούμε μια μέση λύση και η μέση λύση είναι ασφαλώς να προστατεύσουμε τα δάση της Αττικής και όχι μόνο, αλλά εξίσου όμως να μπορούν οι εκτάσεις της ελληνικής περιφέρειας να αξιοποιούνται να καλλιεργούνται ή ως βοσκότοποι ή ως αγροτικές εκτάσεις. Και μπορούμε να βρούμε αυτή τη μέση λύση. Διότι είναι λάθος να εξισώνουμε τις περιοχές της Πίνδου ή του Ψηλορείτη ή άλλων περιοχών με τις περιοχές της Αττικής ή άλλες περιοχές. Επομένως, συμφωνώ με την ευαισθησία όλων μας, αλλά σας παρακαλώ και εσείς να είστε ευαίσθητοι με εκείνους οι οποίοι αγωνιούν για την ελληνική περιφέρεια που κινδυνεύει επαναλαμβάνω να μετατραπεί σε μια περιοχή δασώδη αλλά μη αξιοποιήσιμη.

Η δεύτερη διάταξη με την οποία θέλω να ασχοληθώ είναι το άρθρο 32, η διαδικασία εκλογής του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας. Η πρόταση αυτή δεν είναι από τη Νέα Δημοκρατία. Η πρόταση αυτή προέρχεται από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αλλά πρέπει να σας πω ότι και κατά τη συζήτηση στην επιτροπή, στην οποία είχα την τιμή να συμμετέχω, δεν είδαμε ξεκαθαρισμένη θέση από πλευράς του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Μάλιστα ο εισηγητής τότε μας είπε ότι τέσσερις λύσεις μπορεί να υπάρχουν για την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην πρότασή του απλώς αναφέρει ότι πρέπει να αποσυνδεθεί η εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας από ενδεχόμενες εκλογές.

Η δική μας πρόταση είναι ότι δεν πρέπει να αναθεωρηθεί η διάταξη. Η δική μας πρόταση είναι ότι καλώς έχει το Σύνταγμα.

Και ακόμη καλώς έχει το Σύνταγμα γιατί το απέδειξε η ίδια η πρακτική όπου τόσες φορές εξελέγησαν Πρόεδροι της Ελληνικής Δημοκρατίας με συνοπτικές διαδικασίες, ενωτικοί Πρόεδροι που ασφαλώς συμβάλλουν στο να μη δημιουργούνται προβλήματα μεταξύ των Ελλήνων.

Άρα η δική μας θέση είναι ότι καλώς έχει η διάταξη αυτή και έχω την τιμή να εισηγηθώ τη μη αναθεώρησή της.

Άρθρο 44, δημοψηφίσματα. Και αυτή η διάταξη προτείνεται από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δεν προτείνεται από τη Νέα Δημοκρατία. Αν καλώς ενθυμούμαι δεν συμφωνεί στις παρατηρήσεις του και ο Συνασπισμός και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. λέει: πρώτον, θα πρέπει να μειωθεί η πλειοψηφία του αριθμού των Βουλευτών προκειμένου για δημοψηφίσματα, από 3/5 να είναι απόλυτη πλειοψηφία και δεύτερον, αν ένας αριθμός πολιτών, παραδείγματος χάριν το 5% θέλει δημοψήφισμα, να γίνεται.

Η θέση της Νέας Δημοκρατίας επί του θέματος αυτού είναι η εξής:

Η πατρίδα μας δεν έχει παράδοση δημοψηφισμάτων. Η Νέα Δημοκρατία δεν θέλει να αποδυναμώσει το κύρος της Βουλής, γι' αυτό αφού μέχρι τώρα τα πράγματα οδηγήθηκαν τόσο καλά και στα θέματα αυτά, έχουμε τη γνώμη πως δεν είναι ανάγκη να αναθεωρηθεί και το άρθρο 44.

Θα μιλήσω για το άρθρο 56 το οποίο αναφέρεται στα κωλύματα εκλογής των Βουλευτών. Εδώ το θέμα πραγματικά είναι ιδιαίτερα σοβαρό. Νομίζω λοιπόν ότι θα πρέπει να περιοριστούν τα υφιστάμενα κωλύματα σήμερα όσον αφορά την εκλογή Βουλευτών και να περιοριστούν μόνο σε εκείνους οι οποίοι ως εκ της θέσεώς τους μπορούν να επηρεάσουν το εκλογικό σώμα και να έχουν ένα αποτέλεσμα υπέρ του εαυτού τους ή υπέρ άλλων, αλλά ιδίως υπέρ του εαυτού τους. Άρα η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας που έχω και την τιμή να εισηγηθώ στο Σώμα είναι ότι είναι ανάγκη να αναθεωρηθεί ως προς το θέμα αυτό η διάταξη του άρθρου 56.

Έρχομαι τώρα στο θέμα του άρθρου 57, δηλαδή στο απόλυτο επαγγελματικό ασυμβίβαστο των Βουλευτών. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ ανακύπτουν δύο μεγάλα θέματα, πρώτον και ιδίως αν είναι αναγκαίο στον τόπο μας να έχουμε απόλυτο επαγγελματικό ασυμβίβαστο και μάλιστα με συνταγματική διάταξη και δεύτερον αν ο τρόπος που καθιερώθηκε το 2001 ήταν σωστός και αν πράγματι οι Βουλευτές τότε ήξεραν. Όταν λέω «ήξεραν» εννοώ αν τους έγινε γνωστό το τι ακριβώς ψήφισαν την εποχή εκείνη.

Ως προς το πρώτο θέμα, κύριοι Βουλευτές, κύριοι συνάδελφοι, τι Βουλευτές θέλουμε σήμερα; Θέλουμε Βουλευτές που να είναι ανεπάγγελτοι; Θέλουμε Βουλευτές που να είναι μόνο συνταξιούχοι, δηλαδή απόμαχοι της ζωής; Θέλουμε Βουλευτές που να είναι γόνιμοι πλουσίων οικογενειών και βεβαίως και πολιτικών οικογενειών; Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν είναι και άξιοι οι γόνιμοι τέτοιων οικογενειών, αλλά όχι να είναι αυτό το σύνθημα. Θέλουμε διαπλεκόμενους Βουλευτές ή θέλουμε ανθρώπους και πολιτικούς μέσα από τη ζωή και μέσα από την κοινωνία;

Τάσσομαι λοιπόν υπέρ του ότι έχει ανάγκη η ζωή μας και ο πολιτικός βίος από πολιτικούς ανθρώπους που να είναι «ζυμωμένοι» μέσα στη ζωή και να έχουν ασκήσει, ασφαλώς, επάγγελμα.

Σας ερωτώ και διερωτώμαι: Εφαρμόστηκε αυτό το απόλυτο επαγγελματικό ασυμβίβαστο το 2001. Πρέπει να πω –και το γνωρίζετε– ότι αρκετοί άξιοι Βουλευτές οι οποίοι ήταν στη Βουλή κατά την περίοδο 2000-2004 δεν έλαβαν μέρος στις Εκλογές του 2004 και δεν έλαβαν μέρος διότι, πράγματι, προτίμησαν να ασκούν το επάγγελμά τους και όχι την επομένη να «κλειδώνουν» το επάγγελμά τους και την επιστήμη τους.

Αυτό το μέτρο δεν γίνεται, προς διευκρίνιση, για το συμφέρον των Βουλευτών. Γίνεται προς το συμφέρον του κοινοβουλευτισμού, γίνεται προς το συμφέρον της δημοκρατίας, γίνεται προς το συμφέρον της πολιτικής γιατί είναι ανάγκη να μην υπάρχουν εμπόδια σε κανέναν να γίνει Βουλευτής. Η ίδια η πολιτική θα τους απορροφήσει πλήρως ή όχι για να επανέλθουν στο επάγγελμά τους. Άρα λοιπόν υπάρχει ένα τεράστιο θέμα

και ένα μεγάλο λάθος που έγινε το 2001.

Τώρα τι συμβαίνει σε όλον τον κόσμο; Κυρία Πρόεδρε, έχω έναν πίνακα με το τι συμβαίνει σε όλες τις χώρες του κόσμου, αλλά δεν έχω χρόνο να τον αναπτύξω. Πρέπει όμως να σας πω ότι ούτε στην Ευρώπη, ούτε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής υπάρχει απόλυτο επαγγελματικό ασυμβίβαστο και μάλιστα με συνταγματική διάταξη. Είμαστε μάλιστα εμείς που εφαρμόσαμε αυτήν την ακραία περίπτωση η οποία θεωρείται από τις άλλες χώρες ως περίπτωση που πρέπει να αποφεύγεται για το δημόσιο βίο και για την πολιτική.

Επίσης θέλω να σημειώσω και θέλω ειδικότερα να αναφερθώ στο πώς έγινε και πώς θεσπίστηκε αυτή η διάταξη το 2001. Όπως γνωρίζετε, δεν υπήρξε πρόταση ούτε κατά την προαναθεωρητική διαδικασία. Δεν υπήρξε πρόταση ούτε καν στην Επιτροπή της Αναθεωρητικής Βουλής και ήλθε αιφνιδώς μόνο και μόνο όταν συζητείτο το θέμα της Αναθεώρησης στην Αναθεωρητική Βουλή και τότε μόνον και χωρίς να γνωρίζουν οι Βουλευτές τι ψήφισαν στην αναθεωρητική διαδικασία γιατί δεν είχε τεθεί θέμα. Πήρε τότε διακόσιους εξήντα τέσσερις ψήφους αυτή η διάταξη του άρθρου 57. Όταν όμως οι Βουλευτές γνώρισαν...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ τελειώστε γιατί τώρα τηρούμε το χρόνο σε όλους τους ομιλητές.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Ευχαριστώ πολύ. Σε ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Όταν λοιπόν ήλθε μετά η διάταξη αυτή να ψηφιστεί στην Ολομέλεια της Βουλής, όταν γνώριζαν οι Βουλευτές, πήρε μόνο εκατόν εξήντα τέσσερις ψήφους, πράγμα που σημαίνει ότι αν από την αρχή είχε τεθεί, δεν θα είχε πάρει εκατόν ογδόντα ψήφους, άρα δεν θα ήταν αναθεωρητέα η διάταξη του άρθρου 57.

Και ακόμη όταν ήλθε ο εκτελεστικός νόμος να ψηφιστεί στη Βουλή, πρέπει να ξέρετε ότι αυτός ο νόμος καταψηφίστηκε και στην επιτροπή και στην Ολομέλεια, γιατί οι Βουλευτές γνώριζαν το ακριβές περιεχόμενο της αναθεωρητέας διάταξης.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες έχω την τιμή να εισηγηθώ στο Σώμα ότι πράγματι πρέπει να αναθεωρηθεί και το άρθρο 57 και να καταργηθεί το απόλυτο επαγγελματικό ασυμβίβαστο. Το λυπηρό όμως είναι ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει, γιατί αυτές οι σοβαρές διατάξεις θα έπρεπε να αποτελέσουν αντικείμενο όλων των πλευρών της Βουλής και απουσιάζει το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Είναι μεγάλη η ευθύνη του και θα δώσει λόγο στον ελληνικό λαό και ασφαλώς αυτό θα συμβεί στις επόμενες εκλογές και θα το πάρει το μάθημα, πως δεν μπορεί να αποχωρεί από τέτοιες κορυφαίες διαδικασίες!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος, έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Νομίζω ότι η Αναθεώρηση η οποία ξεκίνησε με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και συνάντησε στην πορεία τη συναινετική παρέμβαση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης του Π.Α.Σ.Ο.Κ. είναι για γέλια και είναι και για κλάματα. Και είναι για γέλια, γιατί ακούω ομιλητές αξιολογούς από την πλευρά της Συμπολίτευσης με τα επιχειρήματα της δικής τους πλευράς να μιλάνε σοβαρά για μια αναθεώρηση η οποία δεν μπορεί να προχωρήσει, με την έννοια ότι ούτε σε αυτήν τη Βουλή μπορεί να πάρει τους εκατόν ογδόντα ψήφους, όπως επανειλημμένα έχω πει, ούτε στην επόμενη εφόσον η σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση εμμένει στη θέση της, δεν εξαπατά τον κόσμο σήμερα, λέγοντας ότι δεν πρόκειται να συμμετάσχει σε καμία φάση της αναθεωρητικής διαδικασίας.

Την ίδια στιγμή όμως είναι για κλάματα, γιατί βλέπουμε ότι εκφράζει πια μια ακραία επιθετικότητα και εκδικητικότητα από την πλευρά της Κυβέρνησης και αυτό το βλέπουμε συγκεκριμέ-

να γύρω από τα θέματα του Πανεπιστημίου και του άρθρου 16, όπου η αντίδραση, ακριβώς, στην προσπάθεια να δημιουργηθούν ιδιωτικά πανεπιστήμια οδήγησε στην κατάρρευση όλης της Αναθεώρησης όχι μόνο στο 16 αλλά και στο 24, στο 55, στο 57, σε όλα τα άρθρα ολόκληρης της Αναθεώρησης. Και θα περίμενε κάποιος από μία Κυβέρνηση να έχει τη γενναιότητα να πει, ότι η προσπάθειά μας να αλλάξουμε το καθεστώς στα δημόσια πανεπιστήμια συνάντησε την αντίδραση της κοινωνίας της εκπαιδευτικής πρώτα και συνολικά ολόκληρης της κοινωνίας.

Εμείς εμμένουμε στις θέσεις μας, παρόλα αυτά τώρα πρέπει όλοι να προβληματιστούμε για το τι θα γίνει στα πανεπιστήμια και ειδικά τη στιγμή που ο καθηγητής μετά από την εξέλιξη αυτή στο 16 θέλει να γυρίσει στο Πανεπιστήμιο. Ο μαθητής, ο φοιτητής, η φοιτήτρια, θέλουν να πάνε στα μαθήματά τους, να δώσουν τις εξεταστικές τους από μαθήματα που τους είχε δώσει ουσιαστικά η μεγάλη επίθεση που γινόταν από τη Νέα Δημοκρατία με συνδρομή του ΠΑΣΟΚ σχετικά με το άρθρο 16.

Ο πατέρας και η μάνα, οι οποίοι έχουν νοικιάσει σπίτι σε άλλη πόλη για τον φοιτητή και τη φοιτήτρια λένε «να, ήλθε η στιγμή». Και τι βλέπουμε; Αντί να έχουμε μια Κυβέρνηση που έχει τη στοιχειώδη γενναιότητα να πει «δεν περνάει από την κοινωνία αυτή η Αναθεώρηση, να ξανασυζητήσουμε το θέμα του δημοσίου πανεπιστημίου, να αξιοποιήσουμε την πρόταση των τεσσάρων πρυτάνεων, να γίνει ξανά μια συζήτηση» -με βάση κατά τη δική μας γνώμη των προτάσεων της Π.Ο.Σ.Δ.Ε.Π., τις προτάσεις του συντονιστικού των φοιτητών κλπ- κάνει σήμερα αυτήν την επίθεση που έκανε με το σχέδιο για το νόμο-πλαίσιο για τα πανεπιστήμια.

Και πάει να περάσει μέσα από νόμο ένα μέρος των θέσεων που είχε και που δεν μπορεί να το περάσει από το άρθρο 16. Θέσεις που σημαίνουν ιδιωτικοποίηση του πανεπιστημίου. Από τα μέσα τώρα. Έχουμε μανάτζερ και σε λίγο θα είναι και στο Χρηματιστήριο. Θα μιλάμε για τις μετοχές του Αριστοτελείου για το πόσο πήγε η μετοχή της Α.Σ.Ο.Ε., πόσο πήγε του πανεπιστημίου Κρήτης.

«Να περιοριστούν οι ελευθερίες». Τι είναι αυτό το πράγμα που γίνεται με το άσυλο; Η Κυβέρνηση χρησιμοποίησε κάθε τρόπο να διαβάλλει το άσυλο. Πρώτα απ' όλα ηθικά με την απαξίωσή του. Αλλά για δείτε τα σημερινά γεγονότα; Τι έγινε στην ΓΣΕΕ σήμερα; Τι σχέση έχει με τους κουκουλοφόρους που έβγαιναν από τα πανεπιστήμια; Τι έκανε ο κ. Πολύδωρας; Πώς προστατεύεται η τάξη που θέλετε μέσα στη χώρα; Οι φοιτητές φταίνε, το άσυλο φταίει για τα γεγονότα που είδαμε σήμερα; Ή χρειάζεται η Νέα Δημοκρατία την προβοκάτσια; Χρειάζεται το παρακράτος; Χρειάζεται να δημιουργηθεί ανασφάλεια μέσα στους πολίτες; Τα χρειάζεται όλα αυτά για να περάσουν τα μέτρα της.

Και βλέπουμε και τα άλλα. Την προσπάθεια λειτουργικής μείωσης του ασύλου, την προσπάθεια να φύγει ουσιαστικά από την πανεπιστημιακή κοινότητα, την προσπάθεια γεωγραφικής μείωσης του ασύλου. Θα μπαίνει κανείς στο πανεπιστήμιο και όπως μπαίνει σε ένα εστιατόριο και βλέπει που είναι οι καπνίζοντες και οι μη καπνίζοντες, στο ένα κτήριο θα υπάρχει άσυλο και στο άλλο όχι.

Είναι ακραίες αντιδημοκρατικές προτάσεις και θέσεις αυτές και είναι και γελοιογραφικές την ίδια στιγμή. Και πιστεύουμε εμείς ότι η εκπαιδευτική κοινότητα θα αντιδράσει. Μπορεί να έχετε την Πλειοψηφία. Μπορεί πραγματικά το θέμα του νόμου πλαίσιο πιο εύκολα να το περάσετε σε σχέση με την αποτυχία που είχατε στο άρθρο 16. Αλλά πιστεύω θα δοθεί η μάχη για να μην περάσει. Θα είναι μια σκληρή μάχη που θα έχει την στήριξη της κοινωνίας. Θα έχει και την στήριξη όλων αυτών που βλέπουν ότι εσείς είστε υπεύθυνοι για την κρίση σήμερα στα πανεπιστήμια. Και θα ακρωθεί στην πράξη. Θα ακρωθεί γιατί οι φοιτητές και οι φοιτήτριες εμπνέονται από όλους τους παλαιότερους αγώνες της δεκαετίας του '50, του '60, τους αγώνες μέσα στη χούντα. Ποιος ξεχνάει την εικόνα του τανκ που μπαίνει μέσα στο Πολυτεχνείο; Και θα διαφυλάξουν το άσυλο.

Δυστυχώς όμως η Κυβέρνηση έχει πάρει ένα πολύ αρνητικό δρόμο γι' αυτό δεν θέλει και το δικαίωμα του εκλέγεσθαι σε νεότερους ανθρώπους. Εδώ μπορεί να είμαστε εκατό χρόνων

και να είμαστε Πρόεδροι κομμάτων, να είμαστε Υπουργοί, να είμαστε Βουλευτές κ.λπ. Γιατί δεν μπορεί 21 ετών κάποιος να είναι συνάδελφός μας; Για ποιο λόγο δεν μπορεί; Ενώ έχει όλες τις άλλες νομικές υποχρεώσεις και δικαιώματα, τι δεν έχει; Μισαλό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Μερικάματα δεν έχει βγάλει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Αφήστε τα αυτά. Αφήστε την δημαγωγία εδώ. Έχει να εκφράσει τις κοινότητες των νέων, τις ανάγκες των νέων. Να είναι εδώ και ειδικά αν είναι –αν θέλετε– από τους χώρους της Αριστεράς, να μιλήσει για την ανεργία όχι από μακριά και ως άγνωστη λέξη. Να μιλήσει για την μοναξιά των νέων, να μιλήσει για τα αδιέξοδα. Να μιλήσει για τους συνολικούς του που είναι έξω από τον Ο.ΚΑ.Ν.Α.. Γιατί δεν τους θέλουμε εδώ; Γιατί δέκα χώρες και πάνω της Ευρωπαϊκής Ένωσης όχι στα 21 δεν έχουν το όριο, αλλά στα 18;

Και βέβαια –για να έρθω στα θέματα μας τώρα– διδυμη αναθεώρηση του άρθρου 16 είναι η αναθεώρηση του άρθρου 24. Ιδιωτικοποίηση ενός χώρου του πανεπιστημίου που έμενε τουλάχιστον αυτός σχετικά και τυπικά περιφρουρημένος από την κερδοσκοπία. Και ιδιωτικοποίηση των δασικών εκτάσεων με έναν τρόπο ο οποίος είναι ασύλληπτος στην δική μας εποχή. Τι περιμένει κανείς από μια κυβέρνηση μιας χώρας η οποία είναι σ' αυτόν τον πλανήτη –δεν είναι η χώρα μας στον Άρη ή στην Σελήνη– τη στιγμή που συζητούνται τα θέματα του θερμοκηπίου, οι κλιματικές αλλαγές. Οι προβλέψεις είναι συνταρακτικές για αύξηση της επιφάνειας της θάλασσας, για αύξηση της θερμοκρασίας. Τι περιμένει; Περιμένει πρώτα απ' όλα να μελετήσει το ζήτημα. Να συμβάλει στο να αναπτύξει ο πολίτης μια άλλη αντίληψη. Πέρα από το μικρό του συμφέρον που το καταλαβαίνουμε. Είναι το μικρό του συμφέρον. Ο καθένας έχει τα μικρά του συμφέροντα.

Πρέπει να δούμε τα μεγάλα θέματα που όλα αυτά τα μικρά συμφέροντα θα τα πνίξουν. Πρέπει να δούμε με άλλο τρόπο τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς. Πρέπει να δούμε με άλλο τρόπο την αξιοποίηση της γης. Πρέπει να δούμε με άλλο τρόπο τις καφετέριες και τα μπαρ στον αιγιαλό. Πρέπει να δούμε με άλλο τρόπο το θέμα της συγκοινωνίας και το θέμα του αυτοκινήτου. Αυτό περιμένει κάποιος από μία κυβέρνηση. Αυτό βλέπει τουλάχιστον να κάνουν κυβερνήσεις άλλων χωρών με τις οποίες διαφωνούμε πολύ στις πολιτικές, αλλά βλέπω να συζητούν αυτά τα θέματα και να προσαρμόζουν τη νομοθεσία τους σ' αυτά τα θέματα.

Τι σημαίνει για την Ελλάδα αυτό σε σχέση με τα δάση; Να διαφυλάξει και να αυξήσει την επιφάνεια των δασών ως μια συμβολή στη γενική προσπάθεια και ως ένα αντίρροπο αν θέλετε στις ιδιαίτερα αρνητικές επιπτώσεις που θα έχει η χώρα μας. Η χώρα μας με τις εκτιμήσεις που κάνουμε και με τις προσομοιώσεις που κάνουν σήμερα οι κορυφαίοι περιβαλλοντικοί επιστήμονες θα είναι μια χώρα λειψυδρίας, μειωμένων βροχοπτώσεων, αυξημένων θερμοκρασιών. Τι σημαίνει αυτό; Τι μπορούμε να κάνουμε για τα δάση; Δεν μπορεί ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης εδώ πέρα να δέχεται ως Υπουργός να αλλάξει το άρθρο 24. Και αυτό το οποίο αποτέλεσε σε ένα μεγάλο βαθμό μια ασπίδα απέναντι σε όλα αυτά τα μικρά συμφέροντα και τα μεγάλα συμφέροντα, σήμερα πάει να καταργηθεί ουσιαστικά με το διαχωρισμό των δασικών εκτάσεων από τα δάση που σημαίνει 45 εκατομμύρια στρέμματα. Καταργείται η προστασία και το τεκμήριο που υπάρχει υπέρ του δημόσιου. Αυτό σημαίνει νομιμοποίηση καταπατήσεων σε βάρος των δασών. Και εδώ θέλω να πω ότι λυπάμαι αλλά η Νέα Δημοκρατία μπαίνει στη θέση να παίρνει τη σκυτάλη από τη χούντα. Το ξαναλέω, να παίρνει τη σκυτάλη από τη χούντα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Από πού παίρνει;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Από τη χούντα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Ωραία! Ωραία!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Παίρνει τη σκυτάλη για τα δάση από τη χούντα του Παπαδόπουλου και θα σας πω γιατί.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Τι είναι αυτά που λέτε; Ντροπή σας! (Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ! Μπορεί να δοθεί απάντηση εάν θέλετε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, να μας προστατεύσετε!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Γιατί επιλέγετε το 1975 ως έτος αφετηρίας; Με βάση αυτό το έτος θα ισχύουν οι αεροφωτογραφίες των δασών για να δούμε ποια είναι πραγματικά δάση και ποια δεν είναι. Και γιατί δεν επιλέγετε το 1966; Γιατί αλλάζετε τη νομοθεσία η οποία προέβλεπε τον υπολογισμό όλων των αεροφωτογραφιών που είχαν γίνει από το 1938 μέχρι και πέρα και επιλέγετε αμέσως μετά τη χούντα; Πιστεύετε ότι στη χούντα δεν έγιναν εκχερσώσεις δασών; Δεν έγιναν καταπατήσεις; Σεβάστηκε το δασικό πλούτο της χώρας; Εάν το πιστεύετε αυτό ειλικρινά ανακαλώ. Εάν πιστεύετε ότι στη Χαλκιδική και αλλού η χούντα δεν έκοβε τα δάση για να τα δώσει στα μεγάλα συμφέροντα, αν πιστεύετε ότι η χούντα δεν έκανε ό,τι μπορούσε για να δώσει στους διάφορους Μπαλόπουλους και τους άλλους την αξιοποίηση του δασικού πλούτου της χώρας, ανακαλώ. Εάν όμως, τα πράγματα δεν είναι έτσι και τα πράγματα είναι όπως μας τα λένε οι δασολόγοι, γιατί επιλέγετε το 1975; Γιατί νομιμοποιείτε όχι μόνο τις καταπατήσεις και τις πυρκαγιές οι οποίες έγιναν όλες αυτές τις δεκαετίες, αλλά ειδικά αυτές που έγιναν μέσα στη σκοτεινή επταετία;

Ειλικρινά λυπάμαι που τα λέω αυτά γιατί ξέρω ότι παρά τις πολιτικές μας διαφορές θα μπορούσαμε να κινηθούμε σε ένα κοινό πλαίσιο και να μη θεωρούμε ότι είναι κάτι το οποίο πρέπει να προστατεύσουμε αλλάζοντας και το Σύνταγμα αυτό το οποίο έκανε μια πραξικοπηματική κυβέρνηση στη χώρα μας. Μπορούσατε να ακολουθήσετε ένα τελείως διαφορετικό δρόμο, μπορούσατε να προχωρήσετε με βάση το ν. 248/76 στο Δασικό Κτηματολόγιο. Μπορούσατε να προχωρήσετε στο Δασολόγιο με βάση το ν. 998/79. Μπορούσατε να προχωρήσετε στο Εθνικό Κτηματολόγιο με βάση το ν. 664/1988. Όμως, όχι. Όλα αυτά προκειμένου να φύγουν από το δημόσιο έλεγχο και τη δημόσια δυνατότητα σε μια τόσο κρίσιμη εποχή τα δάση και οι δασικές εκτάσεις της χώρας.

Καταλήγοντας, κύριοι συνάδελφοι, όποιος πιστεύει ότι η χούντα προστάτευσε το δασικό πλούτο της χώρας μας, απέναντί του εγώ ανακαλώ αυτό που είπα. Όποιος, όμως, συμφωνεί με εμάς και συμφωνεί με την κοινή γνώμη τότε θα έπρεπε να σκεφθείτε και να καταψηφίσετε αυτή την πρόταση που κάνει η Κυβέρνηση. Γιατί 1975; Γιατί βάζει αυτό το όριο δήθεν επειδή έγινε το Σύνταγμα; Γιατί έρχεται, κύριε Παυλόπουλε, να νομιμοποιήσει η Κυβέρνηση όλα αυτά που έκανε η χούντα όταν τα προστάτευε το προηγούμενο Σύνταγμα; Έχετε ευθύνες μεγάλες, δεν το καταλαβαίνετε αυτό. Το μόνο θετικό που υπάρχει είναι ότι η αναθεώρηση του άρθρου 24 θα καταρρεύσει και αυτή. Και εγώ χαιρετίζω τους συναδέλφους μου της Νέας Δημοκρατίας που τολμούν και σηκώνουν το ανάστημά τους. Γιατί είμαι Πρόεδρος Κόμματος, αλλά πιστεύω ότι κάποιες στιγμές οι Βουλευτές πρέπει να τολμούν, όταν είναι θέματα συνείδησης και όταν είναι θέματα που ξεπερνούν τους κομματικούς όρους, να σηκώνουν το ανάστημά τους.

Καταλήγοντας λέω ότι έχετε ένα λάθος δρόμο και στην αναθεώρηση και στην προσπάθεια να περάσετε θέματα της Αναθεώρησης μέσα από νόμους όπως κάνατε με το νόμο πλαίσιο. Έχετε την κοινωνία απέναντί σας. Μη βάζετε σε περιπέτειες τη χώρα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Μαγγίνα, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Ο κύριος Πρόεδρος του Συνασπισμού μπορεί συχνά να είναι ρομαντικός, αλλά είναι πάντοτε ευγενής. Λυπάμαι γιατί απόψε εξετράπη.

Ποιους αφορούν, κύριε Αλαβάνο, οι χαρακτηρισμοί ότι η Αναθεώρηση είναι και για γέλια και για κλάματα; Απευθύνεστε στους μισούς Έλληνες και πιστεύετε ότι έχετε το δικαίωμα να κάνετε τέτοιους χαρακτηρισμούς για την κορυφαία θεσμική και πολιτική πράξη που αποτελεί η Αναθεώρηση του Συντάγματος; Μπορεί να έχετε τις απόψεις σας και να τις διατυπώνετε και τις ακούμε. Αλλά δεν έχετε δικαίωμα να καταφεύγετε σε τέτοιου είδους χαρακτηρισμούς.

Λυπούμαι δε, αλλά πρέπει να σας πω ότι τα περισσότερα από όσα υποστηρίξατε είναι βαθύτατα αντιδημοκρατικά. Τι θα πει ότι οι προτάσεις της Π.Ο.Σ.Δ.Ε.Π. και οι τέσσερεις Πρυτάνεις; Ποιοι είναι αυτοί; Και δεν έχουν καμία αξία οι χίλιοι και πλέον καθηγητές όλων των βαθμίδων οι οποίοι αγωνιούν ενυπογράφως και οι οποίοι διατυπώνουν σειρά επιχειρημάτων; Και έρχεστε εσείς να μας μαλώσετε με τον τρόπο που το κάνετε;

Κύριε Αλαβάνο, δεν θυμάμαι εάν επί δεκαπενταετία ή εικοσαετία θητεύσατε στην Εσπερία. Λυπούμαι, όμως, αλλά πρέπει να σας πω ότι όσα μπορεί κάποιος να αποκομίσει μετά από τόσο μακρά θητεία εκεί, με την αποψινή σας τοποθέτηση τα καταρρίψατε όλα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης, έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι με την πρόταση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, η Νέα Δημοκρατία τάρaxε πολλά από τα λιμνάζοντα ύδατα τόσο του δημόσιου βίου όσο και του δημόσιου προβληματισμού. Και είναι βέβαιο ότι τα τάρaxε και τα τάρaxε προς την θετική κατεύθυνση βλέποντας να δημιουργείται μια τεράστια συζήτηση στο σύνολο της κοινωνίας για το άρθρο 16, για το άρθρο 24 το οποίο προβληματίζει και τους κόλπους της Νέας Δημοκρατίας για τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να εξελιχθεί. Αυτό, όμως, που σε ό,τι αφορά και την εκπαίδευση και το περιβάλλον είναι γεγονός και αναγνωρίζεται από όλους είναι το συνταγματικό καθεστώς και το συνταγματικό πλαίσιο το οποίο επιβάλλει τον τρόπο λειτουργίας τόσο στα πανεπιστήμια, όσο όμως και στα δικαστήρια και στις αρμόδιες δημόσιες υπηρεσίες για την προστασία των δασών, χρειάζεται αλλαγή.

Και οφείλουμε εμείς να δώσουμε αυτή την πρώτη ψήφο αλλαγής, εμπιστοσύνης στην επόμενη Βουλή, που θα μας διαδεχθεί, ακριβώς για να διαμορφώσει το πλαίσιο λειτουργίας και να εκσυγχρονίσει αυτή τη λειτουργία, που σήμερα όλοι θεωρούμε παρηκμασμένη, ξεπερασμένη και αναποτελεσματική.

Παράλληλα, στο πλαίσιο της λειτουργίας της επιτροπής αναπτύχθηκε ένας μεγάλος προβληματισμός γύρω από τη λειτουργία του πολιτικού μας συστήματος. Ετέθησαν πάρα πολλά στοιχεία προβληματισμού σε ό,τι αφορά την εκλογή των Βουλευτών, τη διαμόρφωση των εκλογικών περιφερειών.

Σήμερα στη χώρα υπάρχουν μονοεδρικές και υπερπολυεδρικές περιφέρειες, με αποτέλεσμα να υπάρχει ανισομέρεια και ανισοβαρής συσχέτισμός. Ο ένας Βουλευτής μπορεί να εκλέγεται από μία περιφέρεια των είκοσι χιλιάδων περίπου εκλογέων και ο άλλος από ενάμισι εκατομμύριο εκλογείς. Υπάρχουν διαφορετικές ανάγκες σε πολιτικό χρήμα; Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε και να είμαστε ευθείς απέναντι στο φαινόμενο του πολιτικού χρήματος, στο φαινόμενο της λειτουργίας -και με τον τρόπο με τον οποίο γίνεται- των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και βεβαίως της διαφάνειας στην όλη διαδικασία των εκλογών.

Η Νέα Δημοκρατία τολμά πάλι να φέρει αυτά τα θέματα προς συζήτηση, κάνοντας τις εξής προτάσεις:

Η πρώτη πρόταση αφορά την αύξηση του αριθμού των Βουλευτών Επικρατείας.

Η δεύτερη πρόταση αφορά τον έλεγχο των εκλογικών δαπανών, που σήμερα ζητάμε να φύγει από τα όρια του interna corporis του Κοινοβουλίου και να πάει στο συνταγματικό δικαστήριο.

Το ίδιο βεβαίως για τα κωλύματα εκλογιμότητας, για τα αποτελέσματα και τις προσφυγές κατά των εκλογών και βέβαια για το ασυμβίβαστο.

Με όλες αυτές τις προτάσεις η Νέα Δημοκρατία δεν οριοθετεί μόνο το στόχο. Οριοθετεί το πλαίσιο μιας γενικότερης συζήτησης αλλαγής. Και αυτό νομίζω ότι είναι το πιο σημαντικό και το πιο συνεκτικό στοιχείο σε όλη της την πρόταση. Το ότι επιζητούμε το διάλογο, την αναζήτηση και την αλλαγή. Το ότι ζητάμε περισσότερη διαφάνεια στον πολιτικό βίο. Το ότι ζητάμε μεγαλύτερη διαφάνεια στη διαχείριση του πολιτικού χρήματος. Το ότι θέλουμε να δώσουμε στον επόμενο νομοθέτη -στο νομοθέτη του 2016, διότι αυτόν αφορά η επέκταση του αριθμού των Βουλευτών Επικρατείας- τη δυνατότητα είτε να το εξαντλήσει είτε να το καταργήσει. Να έχει, όμως, τη δυνατότητα να διαμορφώσει ένα καινούργιο πολιτικό σκηνικό.

Αυτό το οποίο ζητάμε σήμερα από όλους τους Βουλευτές, από όλους τους Έλληνες είναι τελικά να έρθουν μαζί μας σε μία πορεία βαθιάς συζήτησης για την αλλαγή, την οποία ποτέ στο παρελθόν δεν είχαν οι άλλες πολιτικές δυνάμεις ούτε το θάρρος ούτε το σθένος ούτε τις ίδιες τις δυνάμεις ή τις ιδέες να την προωθήσουν.

Παραδείγματα χάριν -να σας πω χαριτολογώντας- η πρόταση του ΠΑΣΟΚ για μείωση του ορίου ηλικίας των Βουλευτών από τα είκοσι πέντε στα είκοσι ένα έτη. Να σας πω ότι χαρακτηριστικά από το 1974 μέχρι σήμερα δύο είναι μόνο οι Βουλευτές που εξελέγησαν στο εικοστό πέμπτο έτος της ηλικίας τους. Μάλιστα, είναι και οι δύο απόντες. Η κ. Δαμανάκη και ο κ. Καστανίδης. Όλοι οι άλλοι έχουν εκλεγεί μετά το συνταγματικό όριο.

Άρα, ποιος είναι τελικά ο λόγος για να μεταβάλουμε αυτό το συνταγματικό όριο; Δεν είναι σημαντικότερο να συζητήσουμε για τον «ηλικιακό ρατσισμό» είτε προς τη μεγάλη γενιά -τις μεγαλύτερες γενιές, όπως έχει εκφραστεί κατά καιρούς- αλλά ιδιαίτερα προς τους νέους σε αυτή εδώ την Αίθουσα; Και νομίζω ότι ο «ηλικιακός ρατσισμός» μπορεί να είναι ένα από τα στοιχεία που ενώνουν τους νέους Βουλευτές από όλα τα κόμματα ανεξάρτητα από το χρόνο εκλογής τους.

Τέλος, σε ό,τι αφορά το θέμα της αλλαγής του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου και του ελέγχου των εκλογών από αυτό, όπως γινόνταν μέχρι σήμερα και της ανάθεσης αυτής της αρμοδιότητας στο υπό ίδρυση συνταγματικό δικαστήριο, νομίζω ότι κάνουμε ένα γενναίο βήμα μπρος.

Τι συνέβαινε μέχρι σήμερα; Έχουμε δει το ίδιο δικαστήριο για την ίδια περίπτωση να εκδώσει σε δύο διαφορετικές εκλογές αντιφατικές αποφάσεις, με αποτέλεσμα να δημιουργείται ανασφάλεια τόσο για τα κωλύματα εκλογιμότητας όσο και για τις δυνατότητες εκλογής.

Χρειάζεται μία αλλαγή. Και χρειάζεται το όργανο, το οποίο θα ελέγχει την εκλογή, να δεσμεύεται από μία νομολογία. Δεν μπορεί το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, που σήμερα ελέγχει τις εκλογές και την εκλογή των Βουλευτών, να μην δεσμεύεται από καμία τέτοιου είδους νομολογία.

Τέλος, ερχόμαστε στον προβληματισμό που αναπτύχθηκε γύρω από την πρότασή μας για την αλλαγή της ασυλίας των Βουλευτών. Είναι γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η ασυλία είναι ένα από τα στοιχεία το οποίο μας βάζει όλους συνολικά στο στόχαστρο της κοινής γνώμης, είναι γεγονός ότι πάρα πολλοί από τους συμπολίτες μας θεωρούν ότι γίνεται κατάχρηση. Και έχει γίνει κατάχρηση. Έχει γίνει κατάχρηση, όταν στο παρελθόν από το 1974 έως το 1997 σε εξακόσιες τριάντα έξι αιτήσεις άρσεις ασυλίας μόνον τρεις είχαν γίνει αποδεκτές από το Σώμα, ενώ από το 1997 μέχρι σήμερα, με την αλλαγή του Κανονισμού και ιδιαίτερα μετά από το 2001, γίνονται ολοένα και περισσότερες δεκτές αιτήσεις άρσης ασυλίων. Και αυτό μας δίνει, από τη μία, τη δυνατότητα να κοιτάζουμε τους ψηφοφόρους ίσια στα μάτια, λέγοντας ότι μπορούμε και κρίνουμε ποιες υποθέσεις πρέπει να φθάσουν στα ακροατήρια και ποιες υποθέσεις δεν πρέπει να φθάσουν.

Είναι γεγονός ότι από την πρότασή μας, από την πρόταση δηλαδή Αναθεώρησης του άρθρου 62 και όχι του άρθρου 61, περιχαρακώνουμε τον πυρήνα της λειτουργίας της έκφρασης του Βουλευτή, διότι για την ψήφο του και για τις απόψεις τις οποίες εκφράζει δεν υπάρχει κανένα δικαίωμα δίωξης, όπως συνέβη πρόσφατα που ψηφίσαμε σε αυτήν την Αίθουσα για τη

μη άρση ασυλίας Βουλευτή για ερώτηση την οποία είχε καταθέσει.

Βεβαίως, δεν φθάνουμε στα άκρα στα οποία έχει φθάσει η Μεγάλη Βρετανία, η οποία δίνει το δικαίωμα άρσης ασυλίας και το δικαίωμα άσκησης δίωξης σε Βουλευτή, όταν αυτός έχει συκοφαντήσει με πράξεις του συγκεκριμένο πολίτη.

Από την άλλη πλευρά, δεν πρέπει και ο τρόπος, με τον οποίο λειτουργούμε, να φθάσει σε φαινόμενα, όπως είναι το πορτογαλικό φαινόμενο, που για οποιοδήποτε έγκλημα και αν καταδικάζεται μέχρι και τρία χρόνια ο Βουλευτής έχει το ακαταδίωκτο για οποιαδήποτε πράξη.

Εγώ νομίζω ότι θα πρέπει να φθάσουμε σε μία καλή σχέση λειτουργίας με τη δικαιοσύνη. Πριν από μερικά χρόνια, κυρία Πρόεδρε, ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου, κ. Κανίνιας, είχε ζητήσει με εγκύκλιο του προς τους δικαστές τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης πριν στείλουν το φάκελο σ' εσάς, στο γραφείο σας, για να διαβιβαστεί στο Σώμα. Αυτό δεν έγινε ποτέ πράξη από τους δικαστές, με αποτέλεσμα να έρθει κάποια στιγμή στο παρελθόν αίτηση άρσης ασυλίας Βουλευτή, γιατί είχε χρησιμοποιήσει χωρίς να πληρώσει εισιτήριο, παρότι το δικαιούται, μέσο μαζικής μεταφοράς.

Εγώ νομίζω ότι θα πρέπει να είναι πάρα πολύ αυστηρός ο έλεγχος της δικαιοσύνης και, βέβαια, να είναι πολύ σύντομη η απονομή της. Θα πρέπει να εφαρμόζονται στις περιπτώσεις των Βουλευτών οι διατάξεις που έχουν εφαρμοστεί για τις πολυκροτες υποθέσεις, νόμος που ψηφίστηκε από κυβερνήσεως Σημίτη, μετά από το ναυάγιο του «ΕΞΠΡΕΣ ΣΑΜΙΝΑ» και επιταχύνει τις δικονομικές διαδικασίες, γιατί θεωρώ ότι είναι απαραίτητο να υπάρχει ακόμη και σήμερα συνάδελφός μας, του οποίου η ασυλία έχει αρθεί εδώ και ενάμιση χρόνο, και ακόμα δεν έχει καταλήξει η δικαιοσύνη σε μία πρώτη απόφαση είτε να τον παραπέμψει στο ακροατήριο είτε να τον καταδικάσει.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και επειδή ο πολιτικός χρόνος είναι συγκεκριμένος, δεν θεωρώ ότι κανείς από τους τριακόσιους Βουλευτές δικαιούται να βρίσκεται σε μία κατάσταση ιδιότυπης δικαστικής ομηρίας. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Νικόλαος Δένδιας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα εκμεταλλευτώ ένα λεπτό από το χρόνο μου πριν μπω στα άρθρα 28, 29, 68, 73, 78 και 79 που είναι το τμήμα το οποίο ειδικά εισηγήθηκα στην επιτροπή και έχω και την τιμή να εισηγούμαι ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας, για να αναφερθώ στα όσα είπε ο σεβαστός Αρχηγός του Συνασπισμού, ο κ. Αλέκος Αλαβάνος.

Θα ήθελα να του πω ότι, προφανώς, δεν είναι συνεπής μελετητής ή δεν φρόντισε το κόμμα του να τον ενημερώσει για τις διατάξεις περί δασών που έχουν περάσει το διάστημα από το 1974 μέχρι σήμερα.

Υπάρχει ένα συγκεκριμένο νομοθέτημα, ο δασικός νόμος του Π.Α.Σ.Ο.Κ. του 1987, ο οποίος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προβλέπει το εξής: Με δυο ένορκες βεβαιώσεις και απόφαση κοινοτικού ή δημοτικού συμβουλίου, δικαιούται ο τότε διορισμένος νομάρχης να αποκαταστήσει δασική έκταση. Όταν, λοιπόν, απαντώνται τέτοιοι χαρακτηρισμοί προς τη Νέα Δημοκρατία, τι χαρακτηρισμοί πρέπει να απευθυνθούν στο απολεπτόμενο Π.Α.Σ.Ο.Κ. για τη συμπεριφορά του απέναντι στα δάση της χώρας;

Η συζήτηση για το άρθρο 24 είναι μια πολύ σημαντική συζήτηση, μια συζήτηση που δεν μπορεί να διεξαχθεί με χαρακτηρισμούς και βέβαια δεν μπορεί να διεξαχθεί με άγνοια της υπάρχουσας νομικής πραγματικότητας στη χώρα. Εγώ, είμαι εξ αυτών που για την τοποθέτηση που έγινε στην επιτροπή είχα σημαντικές και δεδομένες διαφορές. Είμαι, επίσης, εξ αυτών που πιστεύουν ότι το άρθρο 24 πρέπει και οφείλει να αναθεωρηθεί. Επ' αυτού συγκεκριμένη πρόταση θα κατατεθεί. Γνωρίζω ότι αυτή δεν μπορεί να αφορά την παρούσα Βουλή, αλλά την επόμενη, αλλά εν πάση περιπτώσει θεωρώ ότι το άρθρο 24

οφείλει και πρέπει να αναθεωρηθεί. Αποκρούω όμως μετά βδελυγμίας χαρακτηρισμούς σαν αυτούς που απηύθυνε στην κοινοβουλευτική Πλειοψηφία ο Αρχηγός του Συνασπισμού.

Έρχομαι τώρα στα άρθρα 28 και 29.

Καταρχάς, το άρθρο 28 αφορά τους κανόνες του διεθνούς δικαίου, την κύρωση των διεθνών συνθηκών και τους περιορισμούς της εθνικής κυριαρχίας. Θα ήθελα να πω κάτι για την πρώτη παράγραφο, πριν πάω στις παραγράφους 2 και 3, που κατ' ουσίαν αφορούν το θεμέλιο με το οποίο η χώρα πορεύτηκε προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Το τελευταίο εδάφιο της πρώτης παραγράφου, γράφει ότι η εφαρμογή των κανόνων του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συμβάσεων στους αλλοδαπούς, τελεί πάντοτε υπό τον όρο της αμοιβαιότητας. Εκεί, εγώ ονειρεύομαι να υπάρχει μια αναφορά στο ότι αυτό δεν αφορά τα δικαιώματα του ανθρώπου. Είναι αυτονόητο ότι η Ελληνική Δημοκρατία προστατεύει τους πάντες και όσον αφορά τα δικαιώματα του ανθρώπου δεν υφίσταται κανένα θέμα που να συνιστά όρο αμοιβαιότητας. Δεν υπάρχει αμοιβαιότητα στα δικαιώματα του ανθρώπου ή, για να το πούμε λιανά, εάν ένα κεντροαφρικανικό κράτος δεν αποδίδει στον Έλληνα πολίτη τα δικαιώματα του ανθρώπου, όμοια συμπεριφορά θα δείξει και η Ελληνική Δημοκρατία; Αυτό δεν είναι δυνατό.

Πάμε τώρα στις παραγράφους 2 και 3. Εδώ έχουμε οινει αναθεωρητικές διατάξεις. Δηλαδή, έχουμε συμφωνήσει ότι μέσα από την παράγραφο 3, στην πραγματικότητα η χώρα πορεύτηκε στην ευρωπαϊκή της ενοποίηση και μέσα από την παράγραφο 3 –το άρθρο 28 παράγραφος 3– και την ερμηνευτική δήλωση η χώρα κύρωσε το σύνολο αυτών των κεμένων. Αναθεωρήθηκαν δε, μέσα από το άρθρο 28 παράγραφος 3 και την ερμηνευτική δήλωση μια σειρά από μη αναθεωρήσιμες διατάξεις του Συντάγματος. Για παράδειγμα, αναφέρομαι στο θέμα των δημοσίων υπαλλήλων. Όπως ξέρετε το άρθρο 4 προβλέπει ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι οφείλουν να είναι Έλληνες πολίτες, όμως πλέον αυτό δεν ισχύει. Μπορούν να είναι πολίτες οποιασδήποτε χώρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή η τεράστια αλλαγή, χωρίς μάλιστα να το αντιληφθεί η ελληνική κοινωνία πως έγινε, έγινε μέσα από το άρθρο 28 παράγραφος 3 και την ερμηνευτική δήλωση.

Επίσης, αυτό που εγώ βλέπω ως θέμα και θα ήθελα να σας το αναφέρω, είναι ο τρόπος με τον οποίο όχι το πρωτογενές, αλλά το δευτερογενές ευρωπαϊκό δίκαιο περνάει στην ελληνική νομική καθημερινότητα.

Υπάρχει το άρθρο 70 παράγραφος 8 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο ο Κανονισμός της Βουλής προβλέπει τον τρόπο με τον οποίο η Βουλή ενημερώνεται από την Κυβέρνηση για τα ζητήματα που αποτελούν αντικείμενο κανονιστικής ρύθμισης στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από την άλλη, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μια πραγματικότητα την οποία ξέρουμε όλοι, ότι η Ελληνική Βουλή, ως σήμερα υπάρχει, ουδόλως ενημερώνεται για τους κανονισμούς, ουδόλως ενημερώνεται για τις οδηγίες. Όλα αυτά εισέρχονται στην ελληνική έννομη τάξη κατ' ουσίαν ακωδικοποίητα, μέσα από μια τυπική διαδικασία και κατά τη διαδικασία της επιτροπής χρησιμοποίησα την έκφραση «μετεωρίζεις στο ελληνικό νομικό καθεστώς». Αυτό, έχω την εντύπωση ότι αποτελεί μείζον πρόβλημα της σημερινής ελληνικής νομικής πραγματικότητας, δημιουργεί τεράστια προβλήματα στον τρόπο που το δίκαιο μας εξελίσσεται διαχρονικά, αποτελεί μια προσέγγιση αγγλοσαξονικού μοντέλου, ad hoc ρύθμισης, κατά περίπτωση ρύθμισης, χωρίς συνολική θεώρηση, χωρίς συνολική αντίληψη του δικαίου και πρέπει και οφείλουμε να το αντιμετωπίσουμε.

Να αναφερθώ στο άρθρο 29 στο οποίο η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας αφορά την οικονομική ενίσχυση των κομμάτων. Θα μου επιτρέψετε να πω ότι δεν πρόκειται για δικαίωμα των κομμάτων. Πρόκειται για υποχρέωση του κράτους. Κατά την άποψή μου, νομοτεχνικά, λανθασμένα η παράγραφος 2 βρίσκεται στο άρθρο 29. Θα έπρεπε να πάει στο άρθρο 52, που αναφέρεται στην ανόθευτη εκδήλωση της λαϊκής βούλησης, γιατί αυτό ζητάμε να εξασφαλίσουμε. Εν πάση περιπτώσει, είναι απολύτως και κατανοητή και σεβαστή και υποστηρίξιμη η προσπά-

θεια της Νέας Δημοκρατίας να αναθεωρηθεί η συγκεκριμένη διάταξη.

Πάμε τώρα στα άρθρα 68, 73, 78 και 79.

Θα ξεκινήσω από το άρθρο 78, που αφορά πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, πριν πάω στα άλλα τρία άρθρα, που αφορούν προτάσεις του απολειπόμενου ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το άρθρο 78 είναι κάτι πολύ απλό. Λέει η Νέα Δημοκρατία το εξής: Όταν το ελληνικό κράτος αναλαμβάνει εγγύηση, η εγγύηση αυτή πρέπει να περνάει από τη Βουλή. Γιατί το λέει αυτό; Διότι επιβάλλεται κατ' ουσίαν δαπάνη, επιβάλλεται βάρος εις βάρος του ελληνικού δημοσίου. Η ανάληψη υποχρεώσεως συνιστά οιοιδήποτε δαπάνη. Πώς είναι δυνατόν αυτό λοιπόν να γίνεται με απλή υπογραφή ενός, δυο, τριών Υπουργών; Νομίζω ότι είναι μια σημαντική μεταρρύθμιση, που συντείνει στη δημιουργία δημοσιονομικής διαφάνειας και κατ' ουσίαν αυτό που κάνει είναι ότι σέβεται τη λαϊκή βούληση. Ενημερώνεται η Εθνική Αντιπροσωπεία. Αυτή είναι διάταξη για την οποία θα έπρεπε να υπήρχε ομόθυμη στήριξη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**.)

Πάω και στις τρεις προτάσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τα άρθρα 68, 73 και 79.

Το άρθρο 68 είναι ένα γοητευτικό άρθρο. Η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι γοητευτική. Αναφέρεται σε λογοδοσία των ανεξάρτητων αρχών προς τη Βουλή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από εδώ και πέρα εκφράζω, εν πολλοίς, την προσωπική μου θέση. Εγώ είμαι άκρως επιφυλακτικός απέναντι στις ανεξάρτητες αρχές και οφείλω να σας το πω. Οι ανεξάρτητες αρχές, κατά την ταπεινή μου άποψη, είναι προϊόν πλήρους απορίας του πολιτικού συστήματος. Όταν το πολιτικό σύστημα της χώρας αντιμετωπίζει ένα πρόβλημα το οποίο δεν μπορεί να επιλύσει, τι κάνει; Συνιστά μια ανεξάρτητη αρχή και της φορτώνει το πρόβλημα. Από το κείμενο του Συντάγματος οι ανεξάρτητες αρχές είναι εντεταγμένες στο κομμάτι της διοίκησης. Συνιστούν όμως διοίκηση οι ανεξάρτητες αρχές; Ποιος έχει την πολιτική ευθύνη για τις αποφάσεις τους; Πού προσβάλλονται οι αποφάσεις τους; Πώς ο Έλληνας πολίτης μπορεί να αντιμετωπίσει τις ανεξάρτητες αρχές; Ποιες είναι οι κατευθυντήριες γραμμές τους;

Όλα αυτά προϋποθέτουν έναν ευρύτατο διάλογο στην ελληνική κοινωνία. Οι ανεξάρτητες αρχές δεν αποτελούν λύση των προβλημάτων μας. Είναι ένα εργαλείο το οποίο μπορούμε με φειδώ και με προσοχή να χρησιμοποιούμε, αλλά ο συνεχής πολιπλασιασμός τους δεν λύνει προβλήματα, δημιουργεί πιθανόν προβλήματα στο αύριο. Και θεωρώ ότι η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως διατυπώνεται στο άρθρο 68, είναι μια πρόταση χαμηλού οριζόντος, είναι μια πρόταση γοητευτική στον ακροατή που δεν λύνει κανένα ουσιαστικό πρόβλημα. Αντίθετα, το μεταθέτει χρονικά.

Η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το άρθρο 73 αφορά τη λαϊκή νομοθετική πρωτοβουλία. Η λογική των δημοψηφισμάτων είναι μια λογική, την οποία κατ' αρχήν νομίζω ότι όλοι σεβόμαστε και θα μπορούσαμε να συνυπογράψουμε. Δεν έχουμε αντίρρηση. Όμως, θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε και κάτι άλλο και να το κρατήσουμε. Η αντιπροσωπευτική δημοκρατία δεν είναι λιγότερο δημοκρατία από την άμεση δημοκρατία. Η Βουλή των Ελλήνων δεν λαμβάνει με λιγότερη λαϊκή νομιμοποίηση αποφάσεις απ' ό,τι ένα δημοψήφισμα.

Βεβαίως, στο πλαίσιο της λογικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., της λογικής του απολειπόμενου Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης περί συμμετοχικής δημοκρατίας, η ύψωση των δημοψηφισμάτων ως σημαίας αυθεντικής έκφρασης της λαϊκής βούλησης είναι κάτι το κατανοητό, είναι κάτι που ξαναλέω ότι υπό συνθήκες, θα μπορούσαμε να συνυπογράψουμε και εμείς. Δεν μπορούμε να το συνυπογράψουμε όμως ως μια δημοκρατία, η οποία είναι υγιής και ευκρινής απέναντι σε μια άλλη λιγότερη δημοκρατία, που συνιστά η έκφραση της λαϊκής βούλησης μέσα από τη Βουλή των Ελλήνων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ,

κύριε Δένδια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Υπουργοί Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου για τη δομή και λειτουργία των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Επίσης, ο Πρόεδρος, κ. Κώστας Σημίτης, ζητεί άδεια απουσίας από τις εργασίες της Βουλής στο εξωτερικό από το διάστημα 24 Φεβρουαρίου 2007 μέχρι 6 Μαρτίου 2007.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει ο κ. Μπούρας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως τόνισε και ο Πρωθυπουργός της χώρας Κώστας Καραμανλής κατά την έναρξη της συζήτησης για την αναθεώρηση διατάξεων του Συντάγματος και συγκεκριμένα των άρθρων 24 και 117, ο στόχος μας είναι διττός, αφ' ενός μεν, η απόλυτη προστασία των δασών και αφ' ετέρου η διασφάλιση βιώσιμης περιφερειακής ανάπτυξης.

Πρέπει εδώ να υπενθυμίσω σε όλους ότι η παράταξη μας αισθάνεται υπερηφάνεια, γιατί με το πρώτο μεταπολιτευτικό Σύνταγμα του 1975 ο Κωνσταντίνος Καραμανλής θέσπισε μέσα από συνταγματική διάταξη την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος με το άρθρο 24. Το άρθρο 24 είναι το μοναδικό άρθρο του Συντάγματος στο οποίο γίνεται αναφορά στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον καθώς και στην υποχρέωση του κράτους και τα δικαιώματα των πολιτών για την προστασία του περιβάλλοντος. Στη συνέχεια γίνονται αναφορές για την προστασία των δασών, τη σύνταξη δασολογίου, τη σύνταξη κτηματολογίου, το χωροταξικό σχεδιασμό, τα ρυθμιστικά και πολεοδομικά σχέδια, τις χρήσεις γης κ.λπ. Γίνονται όμως με τόσο συνοπτικό τρόπο, ώστε οι εκτελεστικοί νόμοι που ακολουθούν να παρερμηνεύονται και συχνά να κρίνονται αντισυνταγματικοί. Όπως, όμως, σήμερα ερμηνεύει το άρθρο 24 το Συμβούλιο της Επικρατείας το έχει καταστήσει δυσλειτουργικό και θα έλεγα εν πολλοίς ανεφάρμοστο. Οι εκτελεστικοί νόμοι που ψηφίστηκαν σε όλο αυτό το διάστημα, τόσο ο ν. 998/79 όσο και ο ν. 3208/2003 κατέστησαν ανενεργοί ως αντισυνταγματικοί από το Συμβούλιο της Επικρατείας ιδιαίτερα –και το τονίζω αυτό για όλους τους συνάδελφους– ως προς τη σύνταξη δασολογίου, με συνέπεια μέχρι και σήμερα να μη μπορεί να γίνει δασολόγιο και ως εκ τούτου να μην προστατεύονται τα δάση και οι πολίτες να είναι σε ομηρία. Την κατάσταση αυτή δεν πρέπει να την αφήσουμε να διαιωνίζεται. Τα άρθρα 24 και 117 που αναφέρονται στο φυσικό περιβάλλον χρειάζονται κάποιες διορθωτικές κυρίως παρεμβάσεις τόσο για την αποτελεσματικότερη προστασία του περιβάλλοντος και ιδιαίτερα των δασών και δασικών εκτάσεων όσο και τη βιώσιμη ανάπτυξη με όφελος όχι μόνο των σημερινών αλλά και των επόμενων γενιών.

Με την προτεινόμενη αναθεώρηση ενισχύεται η προστασία εκτάσεων που ήταν αναμφισβήτητα δάση και δασικές εκτάσεις την 11η Ιουνίου του 1975 οπότε άρχισε η ισχύς του Συντάγματος μας και τα αποδεικτικά στοιχεία είναι σχετικά πρόσφατα, δεν επιδέχονται αμφισβητήσεις και επιτρέπουν την καλύτερη αποτύπωση του δασικού πλούτου. Αντιμετωπίζονται ακραίες καταστάσεις που έχουν δημιουργηθεί κατά το χρονικό διάστημα από το 1940 μέχρι το 1975 και δεν ανατρέπονται. Η διάταξη του σχετικού άρθρου 38 του ν. 998/1979 που προέβλεπε ότι, όταν έχουν δημιουργηθεί τέτοιες καταστάσεις μέχρι τις 11 Ιουνίου 1975, οι εκτάσεις δεν κηρύσσονται αναδασωτέες, θεωρήθηκε αντισυνταγματική.

Κατά το πιο πάνω χρονικό διάστημα, βεβαίως, όλοι γνωρίζουμε ότι μεσολάβησαν πόλεμος, κατοχή, εμφύλιος, μετανάστευση, αστυφιλία, ανάγκη παραθεριστικής κατοικίας, ανάγκη καλλιεργήσιμης γης που διαφοροποίησαν την όλη εικόνα της χώρας και γι' αυτό δεν προσφέρεται για την καταγραφή των δασών και των δασικών εκτάσεων. Με την αναθεώρηση του

2001 τα προβλήματα παρέμειναν ακριβώς τα ίδια, αφού ούτε ο νομοθέτης κατόρθωσε να θεσπίσει διατάξεις που να μην θεωρούνται αντισυνταγματικές ούτε η διοίκηση να τις εφαρμόσει.

Οι έννοιες δάσος, δασική έκταση είναι διαρκώς υπό αμφισβήτηση και ενέχουν αντισυνταγματικότητα, με αποτέλεσμα να έχει ανασταλεί και το τονίζω η σύνταξη δασικών χαρτών και κατ' επέκταση σε μεγάλο βαθμό η έκδοση πράξεων χαρακτηρισμού. Είναι απαραίτητο λοιπόν να δοθεί συνταγματικά με κατευθύνσεις και χωρίς ερμηνευτικές δηλώσεις η δυνατότητα στη νομοθετική εξουσία να προσδιορίσει σαφώς τι είναι δάσος, δασική έκταση, προκειμένου να διαχωρίζονται αυτές από τις βραχώδεις χορτολιβαδικές, γεωργικές και άλλες εκτάσεις. Δεν πρέπει να εξακολουθήσουμε να βλέπουμε το δέντρο και να χάνουμε το δάσος,

Με όσα ισχύουν σήμερα και ιδιαίτερα με την νομολογία που έχει δημιουργηθεί ούτε δασολόγιο μπορεί να γίνει, ούτε αποτελεσματική προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων, ούτε τα προβλήματα να αντιμετωπιστούν. Και επειδή πολλοί συνάδελφοι και πολλοί εκτός Βουλής ομιλούν περί δασολογίου, θα ήθελα να τους ενημερώσω για τα εξής: Η υποχρέωση σύνταξης δασολογίου η καταγραφή, δηλαδή, των δασών και των δασικών εκτάσεων προβλεπόταν στο άρθρο 13 του ν. 998/1979. Η διάταξη αυτή, όμως, ουδέποτε εφαρμόστηκε και βέβαια δεν εκδόθηκε το προβλεπόμενο προεδρικό διάταγμα που θα ρύθμιζε τις λεπτομέρειες εφαρμογής της, γιατί κρίθηκε αντισυνταγματικό το σχετικό άρθρο. Μάλιστα, με το ν. 2664/1998 οι διατάξεις περί δασολογίου καταργήθηκαν για να επαναληφθούν με τον τελευταίο νόμο, το ν. 3208/2003, αφού με πρόταση του εκλεκτικού συναδέλφου κ. Κουβέλη συμπεριλήφθηκε στο άρθρο 24 του Συντάγματος, κατά την αναθεώρηση του 2001. Όπως, όμως, ήδη ανέφερα οι διαδικασίες έχουν ανασταλεί. Σας διαβεβαιώνω ότι δεν πρόκειται να οριστικοποιηθούν οι δασικοί χάρτες. Η καταγραφή δασών και δασικών εκτάσεων σύμφωνα με τα πρόσφατα στοιχεία του έτους 1975, όπως προτείνουμε, θα διευκολύνει και θα επισπεύσει αποτελεσματικά τη σύνταξη και οριστικοποίηση των δασικών χαρτών. Εξάλλου, οι αεροφωτογραφίες της περιόδου αυτής είναι μεγαλύτερης κλίμακας και πολύ μεγαλύτερης ευκρίνειας σε σύγκριση με αυτές των ετών 1945 και πολλών δε μάλλον του 1937.

Όμως, αυτό δεν μπορεί να γίνει, χωρίς την απαραίτητη διορθωτική παρέμβαση στο άρθρο 24 του Συντάγματος. Εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας υφίστανται ταλαιπωρία, αφού η ίδια η πολιτεία ευθύνεται για την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί. Ολόκληροι οικισμοί, χωριά και πόλεις εξακολουθούν να θεωρούνται παράνομα, επειδή έχουν χτιστεί καθ' ολοκληρία ή κάποια τμήματά τους μέσα σε θεωρούμενες δασικές εκτάσεις. Θα κατεδαφίσουμε αυτούς τους οικισμούς; Θα κρατήσουμε σε ομηρία όλους αυτούς που τους επιβάλλονται τεράστια πρόστιμα διατήρησης; Και αυτοί οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί που δεν είναι καταπατητές, αλλά αγόρασαν καθόλα νόμιμα και με τις ευλογίες της πολιτείας μέχρι τότε θα εμπαίζονται και θα ταλαιπωρούνται, βλέποντας τα όνειρά τους απραγματοποιήτα;

Δεν πρέπει, λοιπόν, το πρόβλημα των δασωθέντων αγρών να λυθεί; Τη στιγμή που το Σύνταγμά μας προστατεύει την ιδιοκτησία δεν είναι δυνατόν να τίθενται υπό αμφισβήτηση τόσο το ιδιοκτησιακό όσο και η χρήση ενός αγρού που για κάποιο διάστημα εγκαταλείφθηκε. Δεχόμαστε χωρίς καμία επιφύλαξη και καμία διαμαρτυρία τη διάθεση γης υψηλής παραγωγικότητας για οικιστική ανάπτυξη, ενώ αποκλείουμε άγονες γυμνές βραχώδεις εκτάσεις, επειδή τις χαρακτηρίζουμε δήθεν δασικές.

Κεντρικός στόχος μας είναι να προστατεύσουμε το περιβάλλον. Για να έχουμε, όμως, το επιθυμητό αποτέλεσμα πρέπει να ξέρουμε τι προστατεύουμε. Με πολύ αυστηρές προϋποθέσεις θα μπορούσαν να συνδεθούν με το χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό ορισμένες εκτάσεις. Εκεί, δηλαδή, που δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά. Οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που απουσιάζουν σήμερα, όπως συνήθως από όλες τις μεγάλες επιλογές, τα ίδια προβλήματα ήθελαν να λύσουν το 2000. Μία αναδρομή στις τοποθετήσεις τους θα σας δώσει μεγάλη ευκρίνεια. Δυστυχώς, όμως, δεν τόλμησαν τότε και η κατάσταση αντί να βελτιώνεται διαρκώς επιδεινώνεται.

Δεν είναι οξύμωρο αυτοί που αντιδρούσαν στην αναθεώρηση του 2001 να αντιδρούν και σήμερα να παραμένει η κατάσταση που τότε δε δεχόντουσαν; Εμείς πάντως είχαμε βοηθήσει με θετική ψήφο τότε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω.

Όσον αφορά το άρθρο 117 που αναφέρεται στην κήρυξη δασών και δασικών εκτάσεων αναδασωτέων όταν καταστρέφονται πρέπει να ξεκαθαριστούν τα πράγματα. Η διαχείριση δασών και δασικών εκτάσεων που απαλλοτριώνονται υπέρ του δημοσίου πρέπει να είναι η ίδια ακριβώς με αυτή των ανέκαθεν δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων. Διαφορετικά πώς θα εξυπηρετηθεί η δημόσια ωφέλεια; Πρέπει λοιπόν με ρεαλισμό να προχωρήσουμε στις διορθωτικές κινήσεις που θα βοηθήσουν να ξεπεράσουμε τα προβλήματα, να ικανοποιήσουμε τις σημερινές ανάγκες αλλά και τις μελλοντικές απαιτήσεις, να προστατεύσουμε τελικά τα δάση και τις δασικές εκτάσεις. Ότι, δηλαδή, είναι αποδεδειγμένα δάσος προστατεύεται ως δάσος και δεν αλλάζει με τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Μπούρα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Πείτε την τελευταία φράση σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Η Κυβέρνηση έχει και εφαρμόζει μια ολοκληρωμένη περιβαλλοντική πολιτική με κύριους άξονες τη χωροταξική αναδιάρθρωση, την πολεοδομική ανασυγκρότηση, την ανάπτυξη των δασών ως εθνικού πλούτου, την κατάρτιση δασικών χαρτών, τη σύνταξη δασολογίου, την προστασία των ευαίσθητων οικοσυστημάτων...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Μπούρα. Πείτε την τελευταία σας φράση. Είναι πάρα πολλοί οι εγγεγραμμένοι. Σας παρακαλώ!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: ...να κάνουμε τον πολίτη φίλο του δάσους και όχι εχθρό.

Για αυτούς τους λόγους σας καλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να υπερψηφίσουμε την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για την αναθεώρηση των άρθρων 24 και 117.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ειδικών εισηγητών.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Θερμή παράκληση προς όλες τις πλευρές να τηρήσουμε το οκτάλεπτο ώστε να μπορέσουν όλοι οι συνάδελφοι να μιλήσουν σε μία χρονική στιγμή που να μπορούν να ακουστούν.

Το λόγο έχει η κ. Παντελάκη η οποία για λόγους ανωτέρας βίας θα πρέπει να φύγει.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ και τον κ. Κατσιγιάννη που μου παραχώρησε τη σειρά του.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η πρόταση για την αναθεώρηση του άρθρου 24 και του άρθρου 117 βάζει στο στόχαστρο τα δάση και τα δίνει βορά στους επιχειρηματικούς ομίλους. Πριν από λίγο ακούσαμε από τον κύριο Πρόεδρο ότι κατατέθηκε από την Κυβέρνηση η πρόταση για το νόμο-πλαίσιο για τα πανεπιστήμια. Είναι κοινός ο παρανομαστής κοινός ο άξονας της κυβερνητικής πολιτικής σε όλα τα ζητήματα και στα ζητήματα της υγείας και στα ζητήματα της κοινωνικής πολιτικής, στα ζητήματα της πρόνοιας, στα ζητήματα της παιδείας, στα ζητήματα των δασών και αυτός είναι η εμπορευματοποίηση.

Αυτό είναι το ζητούμενο και βλέπετε ότι πριν καν ολοκληρωθεί στη Βουλή η διαδικασία για τη νέα καταστροφική αναθεώρηση του άρθρου 24 τα αποτελέσματα. Θα σας διαβάσω λοιπόν ένα αποκλειστικό δημοσίευμα της εφημερίδας «Ριζοσπάστης» της 17ης Φεβρουαρίου. Αναφέρει έγγραφο με αριθμό πρωτοκόλλου 85206/4 στις 23 Ιανουαρίου 2007. Λέει, λοιπόν, τα παρακάτω για τα οποία νομίζω ότι η Κυβέρνηση πρέπει να πάρει θέση: «Πριν καν ολοκληρωθεί στη Βουλή η καταστροφική ανα-

θεώρηση του άρθρου 24 η Κυβέρνηση επιχειρεί ευρείας έκτασης αποχαρκτηρισμούς των δασών με στόχο την ενίσχυση της εμπορευματοποίησής τους από το μεγάλο κεφάλαιο. Συγκεκριμένα στο έργο, οριοθέτηση των δασών και δασικών εκτάσεων που προωθεί η «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.» ακολουθείται μεθοδολογία η οποία οδηγεί σε ευρείς αποχαρκτηρισμούς που κυμαίνονται από 20% έως 30% του δασικού πλούτου της χώρας». Μάλιστα είναι χαρακτηριστικό ότι με τη μεθοδολογία αυτή διαφωνούν όχι μόνο οι δασολόγοι αλλά ακόμη και η αρμόδια διεύθυνση δασών του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης. Με το έγγραφο δε που έχει τον αριθμό πρωτοκόλλου που σας διάβασα προηγούμενως ακριβώς χαρακτηρίζει αντιεπιστημονικό και αναξιόπιστο το έργο της εταιρείας «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.» και μιλάει για το ίδιο το έργο ότι είναι άχρηστο για αξιοποίηση από τις δασικές υπηρεσίες για λογαριασμό των οποίων εκτελείται.

Θα ήθελα να ακούσω τι θα πει η Κυβέρνηση σ' αυτό, γιατί ακούγεται εδώ ότι δεν δέχεστε, ότι δεν έχετε και εσείς την ευαισθησία για το δάσος και το περιβάλλον. Μα, εδώ δεν κρίνουμε προθέσεις, κρίνουμε πραγματικότητες.

Με βάση λοιπόν αυτή την πρότασή σας για την αναθεώρηση αυτών των άρθρων, γενικεύεται ο αποχαρκτηρισμός και συνεχίζεται η καταστροφική δασοκτόνα πολιτική της προηγούμενης κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε βάρος του περιβάλλοντος, με σκοπό την πλήρη παράδοση της δημόσιας γης, των δασών, των ακτών στην κερδοσκοπία των επιχειρηματιών.

Πώς εκφράζεται αυτό; Θα πούμε ορισμένα παραδείγματα. Προτάσεις για αναθεώρηση. Πρώτον, η προσαρμογή στις τρέχουσες ανάγκες των επενδυτικών σχεδίων των ομίλων για επενδύσεις στον τουρισμό, για παράδειγμα μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες πέντε αστέρων, παραθεριστικές κατοικίες κ.λπ..

Δεύτερον, με το πρόσχημα των πραγματικών -η αλήθεια είναι- κινδύνων από τις κλιματολογικές αλλαγές, να αναλάβουν ιδιώτες τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και τις χρηματοδοτήσεις για τη χώρα μας, ακόμα και σε εθνικούς δρυμούς και προστατευόμενες περιοχές.

Τρίτον, αυτή η αναθεώρηση εκφράζεται με το να προσαρμοστεί τις διατάξεις του ευρωσυντάγματος για το περιβάλλον στο Σύνταγμα ή το ελληνικό Σύνταγμα να προσαρμοστεί στην ευρωσυνθήκη, την οποία ψηφίσατε -και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ.- στη συγκεκριμένη Βουλή.

Το συγκεκριμένο άρθρο 234 παράγραφος 2 τι λέει; Ανταγωνιστικότητα και περιβάλλον πάνε πακέτο. Δεύτερον, λέει ότι επιτρέπεται παρέκκλιση με ευρωπαϊκό νόμο ή με νόμο πλαίσιο στην κάθε χώρα ξεχωριστά. Το ζήτημα της ανταγωνιστικότητας εστιάζεται στο θέμα χωροταξία και χρήση γης. Να φύγουν τα τελευταία εμπόδια.

Αυτή η προετοιμασία της ευρωσυνθήκης έγινε και εδώ στη Σύνοδο Κορυφής των Υπουργών Περιβάλλοντος στο Λαγονήσι. Εκεί υπήρξαν κροκοδείλια δάκρυα, ότι η ευρωσυνθήκη δεν αντιμετωπίζει τα ζητήματα του περιβάλλοντος, της αειφορίας, της βιώσιμης ανάπτυξης κ.α. και κάνει πίσω από τις συνταγματικές προτάσεις. Στην κυριολεξία η ίδια η Σύνοδος Κορυφής επεξεργαζόταν και προχωρούσε την πρόοδο του έκτου προγράμματος περιβαλλοντικής δράσης για τη δεκαετία, που σήμαινε ακριβώς ότι το περιβάλλον έμπαινε για τα καλά στη δίνη της ανταγωνιστικότητας.

Επομένως, είναι σαφές, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι η εμπορευματοποίηση του περιβάλλοντος δεν συμβιβάζεται με την προστασία του. Η πολιτική που το εμπορευματοποιεί, το καταστρέφει κιόλας. Αυτό είναι το κύριο ζήτημα, αυτή είναι και η κοινή γραμμή που ακολουθούν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας εδώ και δεκαετίες. Βέβαια, η λεηλασία του φυσικού πλούτου της χώρας πηγαίνει και πιο παλιά.

Αυτή τη στιγμή η Αντιπολίτευση αποσιώζει και στην επεισοδική συνεδρίαση της επιτροπής δεν ψήφισε το άρθρο 24. Είναι αρκετός, όμως, ο βίος και η πολιτεία της προηγούμενης κυβέρνησης για τους δασοκτόνους νόμους που έχει ψηφίσει ενάντια στο περιβάλλον.

Υπάρχει επιχειρηματολογία από την πλευρά σας, ότι αυτό γίνεται γιατί παίρνουμε υπ' όψιν μας ότι κάποιος κόσμος είναι ταλαιπωρημένος, βρίσκεται σε αυθαίρετες κατοικίες κ.λπ.. Αφή-

στε όμως αυτά τα επιχειρήματα. Ποιος μίλησε γι' αυτό τον κόσμο;

Η πολιτική της αντιπαροχής από τη δεκαετία του 1960, 1970, 1980 τελικά αυτούς τους ανθρώπους έβλαψε. Σε κάθε περίπτωση κέρδισαν οι κερδοσκόποι της γης, γιατί πολιτική για την κατοικία πάντα ήταν να εκμεταλλεύονται το φτωχό, όπως και σήμερα η πολιτική για την κατοικία είναι να αγοράζει κανείς ένα σπίτι με δάνειο και να το πληρώνει τα επόμενα είκοσι-τριάντα χρόνια της ζωής του και να τον κατατρώγουν οι τράπεζες. Αυτό είναι το ζήτημα.

Αυτά τα υπαρκτά προβλήματα γίνονται άλλοθι ακριβώς για να δοθεί βορά στους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους ό,τι έχει απομείνει από τα δάση. Εδώ είναι συγκεκριμένα τα πράγματα. Η ευρωσυνθήκη που έχει ψηφιστεί έρχεται απλώς να αποτυπωθεί στο δικό μας Σύνταγμα.

Άρθρο 24, παράγραφος 1. Εδώ κάνετε υπαγωγή, αλλά κατά περιοριστικό τρόπο, των δασικών εκτάσεων στο χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό της χώρας. Συμπληρώνετε και το εξής «για το δημόσιο συμφέρον», όπου «δημόσιο συμφέρον» είναι το συμφέρον των μονοπωλιακών ομίλων, σύμφωνα με το επίκεντρο της πολιτικής σας που είναι η ανταγωνιστικότητα και η αύξηση της κερδοφορίας τους.

Πάμε από αναθεώρηση σε αναθεώρηση. Τι γίνεται; Έχουμε αλλαγή του ορισμού του τι είναι δάσος και τι είναι δασική έκταση. Δηλαδή, δε φτάνει το ότι έχει απαντήσει η δασική επιστήμη πάνω σε αυτό. Από αναθεώρηση σε αναθεώρηση δίνεται απάντηση σε αυτό το ζήτημα.

Στο άρθρο 117 παράγραφος 3 καταργείτε την υποχρεωτική αναδάσωση δασών και δασικών εκτάσεων και δεν αποκλείεται, λέτε, να διατίθεται για άλλο προορισμό. Μα, μέχρι τώρα δεν έχουν αντιμετωπιστεί αυτά τα προβλήματα και καίγονται τα δάση και δεν αναδασώνονται. Τώρα που λέτε ότι δεν πρόκειται να τα αναδασώσετε και υπάρχει περίπτωση να έχουν άλλο προορισμό, είναι σαν να βάζετε μπουρλότο στα δάση. Η πολιτική σας είναι ηθικός αυτουργός για το τι θα μεσολαβήσει στην πορεία.

Στην παράγραφο 4 τίθενται τα ζητήματα απαλλοτριώσεων των δασών, όχι μόνο προς όφελος του δημοσίου. Για το καλό του δημοσίου συμφέροντος βέβαια, αλλά και προς όφελος των ιδιωτών. Είναι σαφές λοιπόν τι γίνεται.

Καταλήγω με το εξής ζήτημα, γιατί αναφέρθηκε και από το Συνασπισμό και μπήκε συγκεκριμένα η πρόταση που έχουμε μπροστά μας. Αναφέρει λοιπόν ο Συνασπισμός ότι το άρθρο 24 του Συντάγματος για την προστασία του περιβάλλοντος πρέπει να προστατευθεί. Διαφορετικά, η λεηλασία του περιβάλλοντος επέρχεται.

Μα, επιτέλους, να συνεννοηθούμε για το άρθρο 24 και ας ξεκινήσω από την τελευταία αναθεώρηση. Αυτή δεν άνοιξε το δρόμο ώστε τα δάση να υπαχθούν στις ορέξεις των επιχειρηματιών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κλείστε, κυρία Παντελάκη.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: ...Η υιοθέτηση της αρχής της αειφορίας και της βιώσιμης ανάπτυξης δεν έθεσε το περιβάλλον στη δίνη της ανταγωνιστικότητας;

Υπάρχει σειρά νόμων που χρειάζεται παραπάνω από δέκα λεπτά να μιλάς για να διαβάσεις τους δασοκτόνους νόμους που έχει ψηφίσει η προηγούμενη κυβέρνηση, οι οποίοι έχουν ανοίξει το δρόμο για να καταπατηθούν τόσες εκτάσεις.

Όμως, να πούμε και το τελευταίο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές -και ευχαριστώ για την κατανόησή σας, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Δεν είναι κατανόηση, κλείστε, κυρία Παντελάκη. Θέλω να μιλήσουν όλοι οι αποψινόι εγγεγραμμένοι.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Παρόλο που συζητάμε στην Ολομέλεια, την ίδια στιγμή η Επιτροπή Οικονομικών συζητά αυτό που λέμε στην πράξη τι σημαίνει βιώσιμη ανάπτυξη για την Ελλάδα.

Στο Νομό Μεσσηνίας, λοιπόν, η Κυβέρνηση με λεφτά του ελληνικού λαού δίνει ζεστό, καυτό χρήμα 146.000.000 ευρώ από τον κρατικό προϋπολογισμό από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, την ώρα που δεν αντέχει η οικονομία, για να ανα-

βαθμίσει πραγματικά το δημόσιο πανεπιστήμιο, για να δώσει χρήματα για την υγεία, για αυξήσεις κ.λπ.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ.

Ο κ. Κατσιγιάννης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το άρθρο 24 του Συντάγματος του 1975 υπήρξε μια από τις μεγάλες καινοτομίες, προσθέτοντας στην ελληνική συνταγματική τάξη μια νέα διάσταση, αυτή της προστασίας του περιβάλλοντος.

Τη δεκαετία του '70 οι τότε κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, ακολουθώντας την επιταγή του Συντάγματος και αναγνωρίζοντας την αναγκαιότητα της οργάνωσης του χώρου σαν απαραίτητη προϋπόθεση για την αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη της χώρας, προώθησαν το «Εθνικό χωροταξικό σχέδιο και πρόγραμμα της Ελλάδας» -πρόκειται για τη μελέτη Δοξιάδη-το οποίο ενεκρίθη και παρελήφθη από το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. το 1982 -καταθέτω το σχετικό έγγραφο στα Πρακτικά- και έκτοτε ουδέν.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Κατσιγιάννης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εξαιτίας, λοιπόν, των καθυστερήσεων του χωροταξικού σχεδιασμού, το Συμβούλιο της Επικρατείας αισθάνθηκε την ανάγκη να θέσει κάποιους δικούς του κανόνες που στηρίζονταν απευθείας στο Σύνταγμα. Και καλώς έπραξε. Σταδιακά, όμως, η θεσμοθετημένη και απαιτούμενη επαγρύπνηση του δικαστή μετατράπηκε σε μια έμμεση αλλά σαφή υποκατάσταση του νομοθέτη από τη δικαιοσύνη.

Το πέμπτο τμήμα άρχισε να διοικεί και μάλιστα να χωροθετεί και να πολεοδομεί στη θέση του, πολιτικά υπεύθυνου, Υπουργού. Σε συνάρτηση και με άλλους παράγοντες βέβαια, τούτο έχει οδηγήσει σε μεγάλες καθυστερήσεις την πολεοδομική ανασυγκρότηση της χώρας.

Πρέπει, όμως, να κατανοήσουμε ότι χρειαζόμαστε ταχύρρυθμες διαδικασίες ένταξης στο σχέδιο πόλης, αντίστοιχες αυτών των υπολοίπων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν θέλουμε να αποκτήσουμε ανθρώπινες πόλεις με σύγχρονες υποδομές. Επιπλέον, προσδόθηκε κανονιστική αξία σε γενικής φύσεως διακηρύξεις όπως εκείνη του Ρίο.

Έγινε, λοιπόν, συχνό το βλαπτικό για το κράτος δικαίου φαινόμενο να μη γνωρίζει ο πολίτης πότε είναι νόμιμος. Κατέστη, λοιπόν, αναγκαία η αντικειμενικοποίηση του άρθρου 24, προκειμένου να μην επιδέχεται αυθαίρετες ερμηνείες.

Τέσσερις είναι οι κύριοι λόγοι που συνηγορούν στην ανάγκη αναθεώρησης του άρθρου 24: Πρώτον, για να συμπληρωθούν οι σχετικές διατάξεις με νεώτερες αντιλήψεις για την προστασία του περιβάλλοντος. Δεύτερον, για την προστασία της αγροτικής γης, προς την οποία εκτρέπαμε όλες τις επενδύσεις. Τρίτον, για να βρούμε διεξόδους στην περιπλοκή, η οποία προήλθε από τις συνεχείς ερμηνείες μας αλυσιδωτές διατάξεων και, τέταρτον, για την προώθηση έργων υποδομής περιβαλλοντικού ενδιαφέροντος.

Επιπλέον, είναι γνωστό ότι έχει δημιουργηθεί ένα εκτεταμένο πεδίο διαφθοράς, όπου τα τελικά θύματα είναι οι ενδιαφερόμενοι ιδιοκτήτες γης, που θέλουν να απαλλαγεί ο διασωθείς αγρός τους ή το διασωθέν λιβάδι τους από το χαρακτηρισμό του ως δημόσια δασική έκταση εξαιτίας παράλογων και υποκειμενικών ερμηνειών των σχετικών διατάξεων.

Θα αναφερθώ σε δυο ζητήματα που καταδεικνύουν το μέγεθος του λεγόμενου δασικού προβλήματος.

Πρώτον, οι αγροτικές εκτάσεις που απέκτησαν άγρια ξυλώδη βλάστηση λόγω εγκατάλειψης της αγροτικής καλλιέργειας και χαρακτηρίζονται εκ τούτου του λόγου δασικές.

Επανακαλλιεργεία αυτών των εκτάσεων αντιμετωπίζεται ως κατάληψη δημόσιας δασικής έκτασης και ο πραγματικός ιδιοκτήτης αποβάλλεται διοικητικά και διώκεται ποινικά για εκχώρωση δημόσιας δασικής έκτασης.

Δεύτερον, μετά την παγίωση της νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας σχετικά με την αναδρομική ισχύ του άρθρου 117, παράγραφος 3 του Συντάγματος του 1975, εκτάσεις που από οποιοδήποτε στοιχείο προκύπτει πως ήταν κάποτε δασικές

πρέπει να κηρυχθούν αναδασωτέες, ανεξαρτήτως της σημερινής μορφής και χρήσης τους. Στην κατηγορία αυτή υπάγονται και οι αγροί που έπαψαν να καλλιεργούνται κατά τη διάρκεια του πολέμου και μετά την εσωτερική και εξωτερική μετανάστευση και επανακαλλιεργήθηκαν.

Είμαι της γνώμης -το διευκρινίζω σαφώς- ότι τα δάση της χώρας μας πρέπει να προστατευθούν απόλυτα. Κανείς δεν επιθυμεί, τα δάση που έχουν απομείνει στη χώρα να οικοπεδοποιηθούν ή να υποστούν αλλαγή της χρήσης τους. Τι πετυχαίνουμε, όμως, όταν θέτουμε τους ίδιους όρους προστασίας σε δασωθέντες αγρούς; Τι πετυχαίνουμε όταν χαρακτηρίζουμε ως δασικές εκτάσεις κληροτεμάχια που είχαν παραχωρηθεί από την ελληνική πολιτεία προ εβδόμηντα, προ ογδόντα ετών για οικιστική ή αγροτική αποκατάσταση προσφύγων ή ακτημόνων;

Πιστεύω, λοιπόν, ότι είναι πρωταρχικής σημασίας η αναθεώρηση του άρθρου 24 για την αντιμετώπιση όλων των δυσλειτούργων και αυθαιρέτων ερμηνειών του παρελθόντος που ταλαιπώρησαν εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες πολίτες και οδήγησαν στη διαφθορά και τη συναλλαγή, χωρίς να πετύχουν κανέναν από τους επιδιωκόμενους στόχους.

Πρωταρχικής σημασίας, όμως, είναι η προτεινόμενη αναθεώρηση και για έναν άλλο, εξίσου σημαντικό, αν όχι σημαντικότερο λόγο. Ζούμε στην εποχή της κλιματικής αλλαγής και της υπερθέρμανσης του πλανήτη. Σήμερα που είναι σαφής η ανάγκη απεξάρτησης της χώρας από το ακριβό και ρυπογόνο πετρέλαιο, όλοι κατανοούμε πόσο σημαντική είναι η προσπάθεια της ταχύτερης προώθησης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

Είναι, όμως, γνωστό πως με ακραίες ερμηνείες του άρθρου 24 έχουν μπλοκάρει όλες οι επενδύσεις για αιολικά πάρκα, ερμηνείες που έρχονται σε αντίθεση με το πνεύμα του άρθρου 24, που είναι η προστασία του περιβάλλοντος, αλλά και με τη λογική, γιατί στις περιπτώσεις αυτές το περιβαλλοντικό ισοζύγιο είναι καταφανώς θετικό. Κατά καιρούς διαπιστώνουμε πως με παρόμοιες ερμηνείες ακυρώνεται ή καθυστερεί η υλοποίηση έργων περιβαλλοντικού ενδιαφέροντος, όπως κέντρα επεξεργασίας λυμάτων, εγκαταστάσεις επεξεργασίας απορριμμάτων και άλλα αντίστοιχα έργα.

Η ανάγκη αναθεώρησης του άρθρου 24, προκειμένου να προστατεύσουμε και αυτό από αυθαίρετες ερμηνείες και το περιβάλλον, είναι προφανής. Γιατί, όμως, δεν απέδωσε τα αναμενόμενα η προηγούμενη προσπάθεια αναθεώρησης; Η τελικά διατυπωθείσα πρόταση του 2001, πρώτον εισήγαγε επιστημονικά αδύνατους ορισμούς για τους στόχους του χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού και για τις χρήσεις γης, ορισμούς που έρχονται εν μέρει σε σύγκρουση με τους ήδη ισχύοντες. Για να μην αναφερθούμε στον κατά την τότε συζήτηση διατυπωθέντα όρο περί οικιστικού σχεδιασμού που αφ' ενός δεν υφίσταται σαν έννοια και αφ' ετέρου οδηγούσε σε δικαιολογημένες παρερμηνείες προθέσεων.

Δεύτερον, επέμεινε ανατιολόγητα σε διατυπώσεις που εισήχθησαν με αποκλειστικό στόχο τον περιορισμό του χαρακτήρα των γνωμοδοτήσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Τρίτον, προκάλεσε σύγχυση ως προς το ρόλο της χωροταξίας σε σχέση με την προστασία του περιβάλλοντος, που οδηγούσε στη διαιώνιση της αποσπασματικότητας και μερικότητας του σχεδιασμού που τείνει να καθιερωθεί στη χώρα.

Πιστεύω πως στο Σύνταγμα θα έπρεπε να έχει γίνει σαφέστερη η ήδη υπάρχουσα σύνδεση της προστασίας του περιβάλλοντος με το χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό, ο ρόλος του οποίου επιβάλλεται να αναβαθμιστεί στη χώρα μας, αν θέλουμε να μιλάμε για θετική και όχι μόνο κατασταλτική προστασία του περιβάλλοντος. Επιπλέον, ήταν απαραίτητη η πρόταξη σαφέστερων διατυπώσεων του άρθρου, προκειμένου η προστασία του περιβάλλοντος να στηρίζεται στην εφαρμογή των συνταγματικών επιταγών κατά τη διαδικασία του σχεδιασμού και λιγότερο στη νομολογία.

Με μια άλλη διατύπωση, πιστεύω πως θα μπορούσαμε να υιοθετήσουμε ορισμένα θετικά για το περιβάλλον και τη χωροταξία στοιχεία της πρόσφατης νομολογίας, ενώ παράλληλα θα αντιμετωπίζαμε ακρότητες και συγχρόνως θα είχαμε τη δυνατότη-

τα να ενσωματώσουμε τη διεθνή εμπειρία, τόσο στον τομέα του περιβάλλοντος, όσο και του σχεδιασμού, όπως αυτή προκύπτει από τις διεθνείς συνθήκες και την επεξεργασία της χωροταξικής πολιτικής στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Συγκεκριμένα, θα έπρεπε να προστεθεί η έννοια του οικιστικού περιβάλλοντος στο φυσικό και πολιτιστικό, να εισαχθούν οι έννοιες της αειφορίας, της προφύλαξης και της ευθύνης του ρυπαίνοντος, προκειμένου να μην επιδέχονται αυθαίρετες ερμηνείες. Να διευρυνθεί το πεδίο της προστασίας της φύσης, όχι μόνο στα δάση, αλλά και σε άλλα φυσικά στοιχεία και σχηματισμούς.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Να οριοθετηθεί η δυνατότητα αλλαγής χρήσης των προστατευτών περιοχών, χωρίς να απαγορεύεται απολύτως, σε συνδυασμό όμως πάντα με το σχεδιασμό.

Να ενσωματωθεί η περιβαλλοντική διάσταση στις τομεακές πολιτικές, να διακριθεί η έννοια του χωροταξικού από τον πολεοδομικό σχεδιασμό και να προσδιορισθεί ο ρόλος, τα πεδία παρέμβασης του καθενός και η μεταξύ τους σχέση.

Επίσης να εισαχθεί η υποχρέωση σχεδιασμού σε ευρύτερες γεωγραφικές ενότητες και να εισαχθεί η νομολογημένη έννοια της φέρουσας ικανότητας του χώρου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Κατσιγιάννη.

Ο κ. Σταύρου έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Σύνταγμα του 1975 στοχεύοντας στην κατοχύρωση των δασών και δασικών εκτάσεων και στην προστασία τους ως κοινωνικού αγαθού, προέβλεψε τη θέσπιση των άρθρων 24, παράγραφος 1 και 117, παράγραφος 3 του Συντάγματος.

Με τις διατάξεις αυτές του Συντάγματος, η προστασία γενικά του περιβάλλοντος και ειδικά του δασικού περιβάλλοντος έχει αναχθεί σε συνταγματικά προστατευμένη αξία και υποχρέωση του κράτους. Όλα τα δάση και οι δασικές εκτάσεις, δημόσια και ιδιωτικά, υπάγονται κατά το Σύνταγμα ως φυσικά αγαθά και ανεξάρτητα από την ειδικότερη ονομασία τους ή τη θέση τους, σ' ένα ξεχωριστό προστατευτικό καθεστώς, σε μια προσπάθεια διατήρησης της φυσικής, βιολογικής, οικολογικής ισορροπίας που είναι απολύτως αναγκαία για να ζήσει ο άνθρωπος.

Αυτή η συνταγματική προστασία είναι εντονότερη στα ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις, στα οποία υπαγορεύεται απόλυτα χωρίς εξαίρεση οποιασδήποτε μεταβολής του προορισμού της.

Οι συνταγματικές διατάξεις δεν επιτρέπουν στον κοινό νομοθέτη τη μεταβολή του προορισμού τους, ακόμα και σε εξαιρετικές περιπτώσεις υπαγορευόμενες από το δημόσιο συμφέρον, για την εξυπηρέτηση άλλων σκοπών μεγάλης σημασίας.

Τριάντα ένα χρόνια ισχύος και λειτουργίας αυτών των διατάξεων κατέδειξαν την αναγκαιότητα απολύτου –κατά το δυνατόν– προστασίας του αγαθού αυτού. Συγχρόνως, όμως, συγκεκριμένες διατυπώσεις οδήγησαν μέσα από τη νομολογία σε αδιέξοδα που σε τελική ανάλυση αντιστρατεύονται την αρχή της προστασίας που ο ίδιος ο νομοθέτης θέσπισε.

Τα αδιέξοδα και τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν, εμφανίστηκαν με την ισχύ και εφαρμογή των πιο πάνω συνταγματικών διατάξεων, εστιάζονται στα εξής ερωτήματα: Ποια έννοια και συνεπώς έκταση προσδίδει ο συνταγματικός νομοθέτης με τον όρο «δασικές εκτάσεις εν γένει»;

Είναι προφανές ότι ο συνταγματικός νομοθέτης δεν μπορούσε να είχε κατά νου τον επιστημονικό, νομικό, τεχνικό χαρακτηρισμό της δασικής έκτασης, η οποία μεταγενέστερα θεοπίστηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 3 του θεσμικού νόμου 998/1979. Η έννοια της δασικής έκτασης, όμως, όπως κατά την ψήφιση του Συντάγματος του 1975 ίσχυε, ήταν αυτή που υπεστήριζε η παράγραφος 2 του άρθρου 1 του νομοθετικού διατάγματος 86/1969.

Με το άρθρο 3 του ν. 998/1979, στο οποίο ορίζεται το πεδίο

εφαρμογής των συνταγματικών διατάξεων, καθορίζεται επακριβώς η έννοια της δασικής έκτασης.

Έτσι, σήμερα ουσιαστικά εμπίπτουν στο προστατευτικό καθεστώς και δασικά εδάφη χωρίς δέντρα ή θάμνους, χωρίς στοιχεία δασικής βλάστησης. Βεβαίως και σε αυτά επεκτείνεται δυστυχώς το τεκμήριο κυριότητας του δημοσίου, δηλαδή, προστατεύεται όμοια το σύνολο της δασικής γης, είτε πρόκειται περί υψηλών παραγωγικών, αισθητικών, προστατευτικών δασών, είτε πρόκειται περί άγονων, βραχυσών ή ακόμη και πεδινών και καλλιεργήσιμων επιφανειών γης.

Αυτό το γεγονός οδηγεί σε τραγελαφικές καταστάσεις που αντιστρατεύονται ευθέως το στόχο του συνταγματικού νομοθέτη και εμπλέκουν σε συνεχείς αντιδικίες πολιτείες, πολιτεία και πολίτες. Είναι ανάγκη το Σύνταγμα να κατοχυρώνει την απόλυτη προστασία της δασικής γης συνολικά, αλλά παράλληλα ρητά να καθορίζει και τις επιτρεπτέες επεμβάσεις στις βασικές του γραμμές.

Είναι ανάγκη να εξασφαλιστεί το δάσος και η δασική έκταση ως φυσικό αγαθό και ως δημόσια περιουσία. Όμως, εξίσου αναγκαία είναι και η εξυπηρέτηση των λοιπών δραστηριοτήτων που ωφελούν την εθνική οικονομία ή προάγουν το δημόσιο συμφέρον σε βάρος υποβαθμισμένης άγονης δασικής γης και μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις σε βάρος δασών ή δασικών εκτάσεων.

Ένα δεύτερο ερώτημα που γεννήθηκε από την εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου 24 είναι το εξής: Ήταν προθέσεις και τους στόχους του συνταγματικού νομοθέτη η διάκριση στη μεταβολή του προορισμού των δασών και των δασικών εκτάσεων μεταξύ δημοσίων ή ιδιωτικών εκτάσεων;

Έτσι, καλείται ο κοινός νομοθέτης να θεσπίσει ένα ιδιαίτερο προστατευτικό καθεστώς για τα δάση και τις δασικές εκτάσεις, ανεξάρτητα από το πού βρίσκονται, τι έκταση έχουν και σε ποιον ανήκουν.

Κατά την ίδια λογική, θα περίμενε κάποιος ο ίδιος ο νομοθέτης να είχε την ευχέρεια καθορισμού των μεταβολών που επιτρέπονται στα δάση και τις δασικές εκτάσεις και να μπορεί να κλιμακώσει και να διαφοροποιήσει τις επιτρεπτέες επεμβάσεις, ανάλογα με το είδος της δασικής βλάστησης ή τη θέση των δασών και των δασικών εκτάσεων ή και το ιδιοκτησιακό τους καθεστώς, όπου αυτό ήταν ενδεχόμενο να επηρεάζει την επιτρεπόμενη χρήση. Όμως, κάτι τέτοιο δεν προέκυψε από τη εφαρμογή των συνταγματικών διατάξεων, όπως αυτές ερμηνεύτηκαν κατά καιρούς από τα αρμόδια δικαστήρια.

Η αυστηρότητα των συνταγματικών διατάξεων εξαντλήθηκε στη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 117, σε μία προσπάθεια απόλυτης προστασίας του κοινωνικού αγαθού που λέγεται δάσος και δασικές εν γένει εκτάσεις.

Εύλογα, μέσα από τη διατύπωση της συγκεκριμένης παραγράφου, προβάλλει το ερώτημα αν ήταν στις προθέσεις του συνταγματικού νομοθέτη να μην καθορίσει χρονικό περιορισμό προς το παρελθόν, σε σχέση με την προστασία των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων. Μήπως θεωρούσε αφετηρία αυτονόητη, εύλογο χρονικό διάστημα προ της ισχύος του Συντάγματος και ποιο;

Σε καμία περίπτωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ερμηνεία και η εφαρμογή της συγκεκριμένης διάταξης οδήγησε στη διόγκωση των μέχρι τώρα συσσωρευμένων προβλημάτων που είχε ν' αντιμετωπίσει η πολιτεία, σε σχέση με το δασικό περιβάλλον και τη δασική γη γενικά.

Μπορεί να επιτεύχθηκε η προστασία σε ικανοποιητικό βαθμό των υφισταμένων κατά την έναρξη ισχύος του Συντάγματος δασών και δασικών εκτάσεων, αλλά δεν επιλύθηκε κανένα πρόβλημα ούτε και κατέστη δυνατή η προστασία εκτάσεων που είχαν καταστραφεί προ της ισχύος του Συντάγματος. Αντίθετα, οξύνθηκαν κοινωνικά προβλήματα, ιδιαίτερα με τις περιπτώσεις που σε τέτοιες εκτάσεις είχαν αναπτυχθεί αναπότρεπτες καταστάσεις, ενώ καλλιεργήσιμες εκτάσεις θεωρήθηκαν εσφαλμένα ως δασικές.

Και ενώ η προστασία των δασών πρέπει να επιδιωχθεί σε περισσότερα του ενός επίπεδα σε συνεργασία τόσο των κρατικών φορέων όσο και των επιμέρους κοινωνικών ομάδων ή απόμων, κάτι τέτοιο δεν συνέβη σε βαθμό που ο συνταγματικός

νομοθέτης το ήθελε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου, σας παρακαλώ, δύο λεπτά.

Η αυστηρότητα της συγκεκριμένης διάταξης νόθευσε το πρόβλημα της προστασίας και όξυνε τις αντιθέσεις και λειτούργησε αρνητικά στην όλη υπόθεση. Επέδρασε ανασταλτικά στην προώθηση επίλυσης σοβαρών προβλημάτων, όπως στη σύνταξη δασολογίου, στα ρυθμιστικά σχέδια, στα αυθαίρετα, στις παραχωρήσεις, στους οικοδομικούς συνεταιρισμούς, σε αναπότρεπτες καταστάσεις, στους διασωθέντες αγρούς κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, γιατί είναι πολλοί οι εγγεγραμμένοι συνάδελφοι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πασιδηλό, κύριε Πρόεδρε, ότι τα δάση και οι δασικές εκτάσεις γενικά και κατά κύριο λόγο η δασική γη στο σύνολό της έχουν απόλυτη ανάγκη προστασίας. Σήμερα παρά ποτέ είναι εμφανής η αναγκαιότητα της προστασίας. Όμως, εξίσου αναγκαίο είναι να επιλυθούν και όλα τα προβλήματα, ιδιοκτησιακά και δασικά, που έχουν συσσωρευτεί εξαιτίας αορίστων διατυπώσεων στις διατάξεις του ισχύοντος Σύνταγματος.

Ομοίως, πρέπει να αναθεωρηθούν τα εδάφια 3 και 4 της παραγράφου 1 του άρθρου 24. Επίσης, είναι σκόπιμο και η παράγραφος 3 του άρθρου 117 να αντικατασταθεί, τουλάχιστον όπως την προέβλεπε η παράγραφος 1 του άρθρου 38 του ν. 998/79.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κλείστε, κύριε Σταύρου. Παρακαλώ! Είναι ασέβεια προς τους άλλους συναδέλφους!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σε μια ευνομούμενη δημοκρατική πολιτεία, κυρίες και κύριοι, πρέπει να επιλύονται οξυμένα κοινωνικά προβλήματα που οφείλονται σε δυσλειτουργίες ενός ασαφούς νομοθετικού πλαισίου. Και ένα τέτοιο κοινωνικό πρόβλημα είναι η επίλυση δασικών και ιδιοκτησιακών προβλημάτων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ.

Το λόγο έχει ο κ. Λεβέντης.

Παρακαλώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι, να ολοκληρώνετε στο οκτάλεπτο, για να μπορέσουν εγκαίρως να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι. Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Μέχρι ποια ώρα θα είμαστε εδώ, κύριε Πρόεδρε; Μέχρι τις τρεις;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Όχι, δεν θα είναι μέχρι τις τρεις. Θα είναι πολύ πιο λίγο.

Ορίστε, κύριε Λεβέντη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Σύνταγμα ορίζει στο άρθρο 24 ορισμένες συγκεκριμένες υποχρεώσεις του κράτους. Λέει ότι η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος είναι υποχρέωση του κράτους. Το κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα στα πλαίσια της αρχής της αειφορίας. Η σύνταξη δασολογίου συνιστά υποχρέωση του κράτους. Και επίσης, μια συγκεκριμένη απαγόρευση: Απαγορεύεται η μεταβολή του προορισμού των δασών και δασικών εκτάσεων.

Τι έχει πράξει έως σήμερα το ελληνικό κράτος, για ν' ανταποκριθεί σε αυτές τις υποχρεώσεις του; Έχει ανεχθεί την καταστροφή του περιβάλλοντος με την ολιγωρία του ή συχνά και την παρότρυνση του, με το δαιδαλώδες νομοθετικό του πλέγμα και την απουσία των αναγκαίων ελεγκτικών μηχανισμών.

Στάθηκε ανίκανο να προστατέψει το πολιτιστικό περιβάλλον, τα πολιτιστικά αγαθά και μνημεία και να πατάξει την αυθαιρεσία. Ενώ σε όλον τον κόσμο υψώνονται απεγνωσμένα και επείγοντα σήματα κινδύνου για επερχόμενες καταστροφές από το φαινόμενο του θερμοκηπίου, την υπερθέρμανση του πλανήτη, την τρύπα του όζοντος, την ανεξέλεγκτη σπατάλη ενέργειας και την υπερπαραγωγή ρύπων, η χώρα μας αδιαφορεί στη μακαριότητά της. Αδιαφορεί, όταν κατακαίεται ο δασικός της πλού-

τος και στην ουσία επιβραβεύει τους εμπρηστές, τους καταπατητές και τους οικοπεδοφάγους. Τα καμένα δάση δεν κηρύσσονται -παρά εν μέρει- αναδασωτέα.

Αλήθεια, πόσα δάση κηρύχθηκαν αναδασωτέα, συγκεκριμένα στην Αττική, που έχει κατακαεί τα τελευταία χρόνια; Από τα δέκα χιλιάδες στρέμματα, παραδείγματος χάρι, της πυρκαγιάς της Πεντέλης το 2005 μόνο τα επτά χιλιάδες στρέμματα κηρύχθηκαν αναδασωτέα. Τα άλλα βρέθηκε ένας τρόπος να μείνουν στο απυρόβλητο και στην οικοπεδοποίηση.

Τα επακόλουθα είναι γνωστά: Οι πλημμύρες και μόνο που μαστιζούν όλη την Ελλάδα, σαν συνέπεια αυτών των καταστροφών των δασών, είναι χαρακτηριστικές.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε κάτι άλλο: Ότι τα δάση και οι δασικές εκτάσεις είναι ενιαία οικοσυστήματα. Δεν μπορούμε να τα διακόπουμε. Το ένα συμπληρώνει το άλλο. Αυτό -δάση και δασικές εκτάσεις, έτσι όπως τα διαιρούμε και τα τεμαχίζουμε εμείς- είναι, επίσης, μια άλλη ελληνική πρωτοτυπία.

Παρά τις συμφωνίες που έχει υπογράψει η χώρα μας και τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει, αυξάνει δυσανάλογα, αντί να ελαττώνει, την παραγωγή διοξειδίου του άνθρακα και άλλων αερίων ρύπων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Ανέχεται -και είναι ο πιο επιεικής χαρακτηρισμός- την οικοδόμηση αυθαίρετων, ούτως ή άλλως, στα καμένα δάση και σπεύδει μάλιστα να εισπράττει τα ανάλογα λύτρα σε φόρους. Καλεί όσους έχουν καταπατήσει δημόσιες εκτάσεις να σπεύσουν να τις κατοχυρώσουν στο όνομά τους -το είδαμε να δημοσιεύεται τελευταία- πριν προλάβει κάποιος άλλος να τις κατοχυρώσει.

Ανέχεται την κατάληψη των ακτών και του αιγιαλού από ιδιώτες ή ποικιλώνυμες επιχειρήσεις. Στην συντηρητική τους πλειοψηφία οι अपαράμιλλοι φυσικού κάλλους παραλίες της Αττικής -και όχι μόνο- αλλά και των νησιών και όλης της χώρας, που αποτελούν δημόσιο αγαθό, έχουν μαντρωθεί, περιχαρακωθεί και αποκλειστεί από το λαό. Εάν οποιοσδήποτε πολίτης θελήσει να συνεχίσει αυτό το δικαίωμα που λέει το Σύνταγμα στο άρθρο 24, ότι είναι δικαίωμα του καθενός να προστατεύει το περιβάλλον, αυτός, λοιπόν, θα βρεθεί αντιμέτωπος με κάθε λογής κρατικούς και ιδιωτικούς μηχανισμούς που προστατεύουν, στην ουσία, τους καταπατητές. Ταλαιπωρείται και θέτει σε κίνδυνο τη σημαντική του ακεραιότητα, αν όχι, και την ίδια τη ζωή του, όπως έχουμε δει να κακοποιούνται και πολίτες και δημοτικοί άρχοντες, που πήγαν να προστατεύσουν το περιβάλλον.

Η υποχρέωση του κράτους για εκπόνηση δασολογίου παραμένει γράμμα κενό. Η δυτική Αττική έχει δοθεί βορά στην ανεξέλεγκτη βιομηχανική κακοποίηση που χαρακτηρίζεται ανάπτυξη. Ενώ η ανατολική Αττική, όπως και το μεγαλύτερο μέρος των ιδιαίτερων φυσικού κάλλους νησιών και ακτών, έχουν παραδοθεί στο τσιμέντο. Κάθε μέρα καταστρέφονται μοναδικοί πολιτιστικοί θησαυροί και μνημεία του αρχαίου και του νεώτερου πολιτισμού μας και στα ερείπιά τους ορθώνονται θηριώδεις τσιμεντένιες κατασκευές.

Ασφαλώς κανείς δεν μπορεί να αγνοήσει και τις σύγχρονες ανάγκες και την απαραίτητη οικονομική ανάπτυξη. Πρέπει, όμως, αυτή η ανάπτυξη να είναι συνώνυμη της ισοπέδωσης και της καταστροφής του φυσικού περιβάλλοντος και των πολιτιστικών μας αγαθών και θησαυρών; Οδηγεί τελικά αυτή η καταστροφική μαγιά σε μακροπρόθεσμη ανάπτυξη; Ή αντίθετα πριονίζει το λεπτό κλαδί πάνω στο οποίο καθόμαστε όλοι; Καταβροχθίζουμε όχι μόνο το κλαδί αλλά και τα φύλλα και το φλοιό του δένδρου όπως και οι ακρίδες που οδηγούνται στη συνέχεια στην καταστροφή και μπορεί να έχουμε κι εμείς την ίδια μοίρα.

Αλήθεια, τι σημαίνει αειφορία; Αειφορία σημαίνει ότι χρησιμοποιώ, τουλάχιστον με τα δικά μου φτωχά ελληνικά, τους φυσικούς πόρους μέχρι του βαθμού που η φύση μπορεί να τους αναπαράγει. Τρώω τους καρπούς του δένδρου, όχι όμως και τον κορμό και τις ρίζες του.

Η Νέα Δημοκρατία προτείνει τον όρο της βιώσιμης ανάπτυξης που τον θεωρεί μάλιστα και προσφορότερο. Απλώς να απομείνει κάτι και για τους απογόνους. Αυτό σημαίνει κατά τη δική μου άποψη ότι εκτός από τους καρπούς μπορούμε να καταβροχθίσουμε και τα δένδρα και ολόκληρα δάση ακόμη αρκεί να αφήσουμε κάτι πίσω για τις ανάγκες των μελλοντικών γενεών.

Ποιες όμως είναι αυτές οι ανάγκες; Ποιος τις προσδιορίζει και με ποια κριτήρια; Αυτό το προσδιορίζουμε αυθαίρετα εμείς σήμερα χωρίς να έχουμε ιδέα τι μας επιφυλάσσει το αύριο, ούτε ποιες θα είναι οι ανάγκες ύστερα από δύο ή τρεις γενεές και πολύ περισσότερο ποιες θα είναι ύστερα από εκατό ή διακόσια χρόνια.

Έχω ζηήσει και έχω κυκλοφορήσει στην Αττική όλα μου τα χρόνια και είχα την τύχη να την απολαύσω και την ατυχία να τη βλέπω να καταστρέφεται εν ονόματι της ανάπτυξης. Παλαιότερα η Αττική, στις αρχές του 20ου αιώνα, είχε δασοκάλυψη 80%. Σήμερα στην ανατολική Αττική δεν έχει απομείνει ούτε το 1/4, κινδυνεύει να μετατραπεί σε μια απέραντη μεγαλούπολη χωρίς καν στοιχειώδεις υποδομές. Και βέβαια τι θα απομείνει αν συνεχίσουμε με αυτόν τον τρόπο άλλα είκοσι, τριάντα ή πενήντα χρόνια; Μια απέραντη τσιμεντούπολη, αβίωτη για τους πάντες. Εμείς έτσι θεωρούμε την ανάπτυξη βιώσιμη και για τις επόμενες γενιές;

Το πολιτικό κόστος και ακόμη χειρότερα το πολιτικό όφελος πρुτανεύει και βλέπουμε μια σειρά κυβερνητικά και άλλα στελέχη να έχουν αποδουθεί σε πλειοδοσία καταγγελιών εναντίον του υπάρχοντος Συντάγματος που εμποδίζει δήθεν να γίνει το δασολόγιο, που μόνο μετά την αναθεώρηση θα είναι εφικτό. Κραυγές για να αφεθεί ελεύθερος ο κάθε νοικοκύρης να αξιοποιήσει την περιουσία του που μέσα σε λίγα χρόνια αύξησε την αξία της, πήρε υπεραξία μερικές εκατοντάδες αν όχι και χιλιάδες φορές. Κατακραυγή επίσης κατά του δασάρχη που εμποδίζει την καταστροφή των δασών ή και της αρχαιολογικής υπηρεσίας που μπαίνει εμπόδιο για να προστατεύει κάτι χαλάσματα, λέει, ή μερικές πεταμένες πέτρες -έτσι τις χαρακτηρίζουν ορισμένοι- και αγνοεί έτσι τους ανθρώπους και τις ανάγκες τους. Φοβάμαι ότι αυτό σημαίνει ότι μωραίνει Κύριος ον βούλεται απολέσαι.

Όσον αφορά το άρθρο 56, μου κάνει εντύπωση ότι ακόμη παραμένει η διάταξη όπου οι έμμισθοι δημόσιοι λειτουργοί και υπάλληλοι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρέπει να παραιτούνται για να βάλουν υποψηφιότητα. Δηλαδή, ο οδηγός του απορριμματοφόρου ή τέλος πάντων ο οδοκαθαριστής, η καθαρίστρια ενός νοσοκομείου, ο οδηγός ενός αυτοκινήτου, που είναι δημόσιος υπάλληλος, πρέπει να παραιτηθεί.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Αφού θέλει να γίνει δημοτικός σύμβουλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ κύριοι συνάδελφοι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Μα, γιατί; Σε ποιο μέρος του κόσμου γίνεται αυτό;

Η ίδια η Νέα Δημοκρατία παραδέχεται και στην πρότασή της το λέει, ότι δημιουργήθηκε ένα πλέγμα εξαιρετικά αυστηρών προϋποθέσεων και περιορισμών, που είναι απαράδεκτο. Ενώ οι Υπουργοί που διαχειρίζονται τα δισεκατομμύρια δεν έχουν κανένα κώλυμα.

Εμείς λέμε ότι όλοι πρέπει να έχουν το δικαίωμα του εκλέγεσθαι διότι αλλιώς η ισότητα που λέει το Σύνταγμα δεν ισχύει.

Και ένα άλλο με τα ασυμβίβαστα του άρθρου 57. Έχω βιώσει αυτό το γεγονός όταν βρίσκεται κάποιος σε τραγική απορία τι πρέπει να κάνει. Δεν έχει το δικαίωμα να εξετάσει μια ακτινογραφία. Χωρίς αμοιβή, χωρίς στιδήποτε άλλο. Γιατί αυτό κατά το Σύνταγμα του 2001 είναι ασυμβίβαστο. Απαγορεύει οποιαδήποτε πράξη, οποιαδήποτε ενέργεια. Ακόμα και αν κινδυνεύει ένας άνθρωπος, εφ' όσον τηρήσουμε την αυστηρή εφαρμογή. Γιατί τότε κινδυνεύει αυτό να είναι ένα βαρύ ποινικό αδίκημα. Εκπίπτει του βουλευτικού αξιώματος και εκπίπτει κάποιος όταν κάποιος ένα πολύ σοβαρό παράπτωμα, όχι απλώς πλημμέλημα, κακούργημα. Και αυτό νομίζω ότι είναι απαράδεκτο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Αγγελής έχει το λόγο.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, η Συνταγματική Αναθεώρηση αποτελεί κορυφαία διαδικασία της δημοκρατίας. Όλο αυτό το δεδομένο θα έπρεπε να δημιουργεί και ανάλογες συμπεριφορές τόσο από τα κόμματα όσο ξεχωριστά από τον καθένα μας.

Θεωρώ υποχρέωσή μου να τονίσω ότι με βάση το Σύνταγμα

του 1975 διανύσαμε μια περίοδο τριάντα και πλέον ετών με σταθερότητα και θεσμική ασφάλεια.

Η νέα διαδικασία αναθεώρησης απαιτείται, επιβάλλεται από τις ραγδαίες εξελίξεις σ' ένα περιβάλλον που καθημερινά αλλάζει και διαμορφώνει νέες προκλήσεις σε βασικές εκφράσεις της ζωής, όπως είναι η παιδεία, η Δημόσια Διοίκηση, η οργάνωση του κράτους, η νομοθετική διαδικασία, η οικονομική δράση, οι ανθρώπινες σχέσεις, ο άνθρωπος, η βιοηθική, το περιβάλλον.

Σε όλους τους παραπάνω τομείς πάσχουμε συγκριτικά με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες και είναι η ώρα να ξεφύγουμε από τη στείρα αντιπαράθεση, τη σκοπιμότητα, από την ακινησία, να τολμήσουμε να προσαρμόσουμε τα συνταγματικά δεδομένα με τους ρυθμούς της κοινωνίας των πολιτών των προκλήσεων.

Βέβαια το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με την προσχηματική αποχώρησή του είναι εκτεθειμένο και η φιλολογία για μετάθεση της Συνταγματικής Αναθεώρησης κατά μία τετραετία αποτελεί συνταγματική εκτροπή, ταυτόχρονα όμως αποτελεί και μια σαφή ομολογία ότι από τώρα αποδέχεται την ήττα στις προσεχείς εκλογές.

Ταυτόχρονα, όμως, αποτελεί πρόκληση για τη Νέα Δημοκρατία για όλους μας με το δεδομένο ότι στην επόμενη Βουλή απαιτούνται εκατόν ογδόντα ψήφοι για να αλλάξουν οι προς αναθεώρηση διατάξεις, να διαμορφωθούν έτσι τα πράγματα ώστε να υπάρξει συναίνεση ως συστατικό στοιχείο της δημοκρατίας και αποδοχής του αυτονόητου.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εάν ήθελε κάποιος να δει τα πράγματα ως έχουν στο άρθρο 24 του Συντάγματος του 1975, που αποτέλεσε για την περίοδο εκείνη αλλά και για σήμερα τη σημαντικότερη θεσμική παρέμβαση για το περιβάλλον και την προστασία του, που έχει ανεξίτηλη τη σφραγίδα του αειμνήστου ηγέτη Κωνσταντίνου Καραμανλή, μελετώντας την ιστορία αλλά και τις παρεμβάσεις που έχουν γίνει κατά καιρούς θα διαπιστώσει κάποιος ότι υπάρχει σύγχυση η οποία συνεχίζεται.

Ιστορικά το 1830 μετά την απελευθέρωση από την Οθωμανική Αυτοκρατορία με το πρωτόκολλο του Λονδίνου τα δάση περιέρχονται και νομικά στην Ελλάδα σαν εθνικά κτήματα, τα οποία από το 1838 χαρακτηρίζονται δημόσια κτήματα.

Το 1900 τα διαφιλονικούμενα δάση ονομάζονται διακατεχόμενα ενώ οι φερόμενοι ως ιδιοκτήτες δεν έχουν τίτλους.

Το 1922 καταρτίζεται ο πρώτος Δασικός Κώδικας ενώ ο νόμος περί Ξύλευσης του 1893 δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστεί γιατί η Δασική Υπηρεσία διαθέτει ελάχιστους δασολόγους.

Το 1945 γίνεται η πρώτη φωτογράφιση και ακολουθεί ο νόμος που ορίζει ποιες εκτάσεις είναι δασικές, για να ακολουθήσει το 1975 με το άρθρο 24 του Συντάγματος.

Το 2001 το άρθρο 24 αναθεωρείται με κυβέρνηση ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Η ισχύς του νόμου του 1945 μετατοπίζεται το 1960, ενώ αποχαρακτηρίζονται οι εκτάσεις που μέσα στην δεκαεπταετία από το 1945 ως το 1960 για οποιονδήποτε τρόπο απώλεσαν τον δασικό τους χαρακτήρα. Και τώρα εν έτη 2007 προτείνεται ο δασικός χαρακτήρας να κρίνεται με βάση τις φωτογραφίες του 1975.

Βλέπετε αγαπητοί συνάδελφοι, ότι υπάρχει μια αναλογία περιέργη 45 + 15 = 60, 60 + 15 = 75. Αυτό γίνεται κάτω από την κοινωνική πίεση που ασκούν οι τριακόσιοι πενήντα οικοδομικοί συνεταιρισμοί με τα χιλιάδες μέλη σε όλη την Ελλάδα, που δημιουργούν καλώς ή κακώς μια ζώσα πραγματικότητα που πρέπει να αντιμετωπισθεί δεόντως. Απαιτείται ευθυκρισία και βαθειά περιβαλλοντική συνείδηση. Ταυτόχρονα όμως επιβάλλεται η αντιμετώπιση της πραγματικότητας.

Κάποτε θα πρέπει σε αυτόν τον τόπο να μην ακολουθείται η γνωστή συνταγή του σαλαμιού και να αποδυναμώνουμε βασικές έννοιες όπως αυτές της αειφόρου ανάπτυξης και της βιοηθικής. Διαβάζοντας την -καλή κατά την άποψή μου- εισήγηση του συναδέλφου κ. Μπένου, κάπου κάνει λόγο για ένα εκατομμύριο αυθαίρετα της ευμάρειας, που δεν έχουν καμία σχέση με αυτά της φτωχολογιάς του '50, του '60, του '70. Μήπως έχει έρθει η ώρα για Κτηματολόγιο, για Δασολόγιο, για χωροταξική οργάνωση της χώρας, κάτι που δεν έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όλα αυτά τα χρόνια και είναι βέβαιο ότι θα κάνει η Νέα Δημοκρατία;

Με την προτεινόμενη Αναθεώρηση του άρθρου 24, του άρθρου 29 παράγραφος 2 και την ενίσχυση της διαφάνειας τη

σύσταση του Συνταγματικού Δικαστηρίου και τον έλεγχο των λειτουργικών και εκλογικών δαπανών των κομμάτων, των Βουλευτών, του Πόθεν Έσχες, είναι βέβαιο ότι προσθέτουμε στην υπόθεση της δημοκρατίας. Σίγουρα όμως απέχουμε πολύ από την επικράτηση της διαφάνειας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς οι Βουλευτές ειδικότερα της επαρχίας, ειδικότερα αυτοί που προερχόμαστε από λαϊκά στρώματα, έχουμε νιώσει και νιώθουμε στο πετσί μας, στα σωθικά μας, τι σημαίνει διαπλοκή, τι σημαίνει να γίνεται το μαύρο – άσπρο και το αντίθετο, τι σημαίνει κάποιος ή κάποιιο να ελέγχουν ένα Μέσο Μαζικής Ενημέρωσης σε μια περιοχή και να κάνουν πολιτικές προσεγγίσεις που εξυπηρετούν τη διαπλοκή. Προσωπικά διαφωνώ ξεκάθαρα με την Αναθεώρηση του άρθρου 54 παράγραφος 3 και την αύξηση των Βουλευτών Επικρατείας από δεκαπέντε σε τριάντα. Και αυτό διότι λειτουργεί εις βάρος της περιφέρειας. Ενδυναμώνει το σκληρό πυρήνα των κομμάτων. Ενδυναμώνει τον αρχηγό. Αποδυναμώνει όμως την αξιοκρατία και τη δημοκρατική οργάνωση των Κομμάτων. Είναι ντροπή για τη δημοκρατία να γράφεται σε εισηγητική Έκθεση. Με αυτόν τον τρόπο διευκολύνεται η είσοδος στο Κοινοβούλιο πολιτών, οι οποίοι δεν είχαν τη δυνατότητα ή τα κίνητρα να αποδοθούν σε προεκλογικό αγώνα. Τη δυνατότητα θα την προσπεράσω εάν, για να έχει κάποιος φτάσει στο σημείο να είναι απαραίτητος, σημαίνει ότι έχει τη δυνατότητα, αλλά να μην έχει το κίνητρο σημαίνει για εμένα ότι δεν έχει ταυτόχρονα και καμία πολιτική έμπνευση, καμία διάθεση αυτοθυσίας και προσφοράς. Εάν λοιπόν κάποιος θέλουν ένα Κοινοβούλιο χωρίς ψυχή, χωρίς αγώνα αλλά άλλη μια δημόσια υπηρεσία, κάποιος άλλοι θέλουν τον αγώνα, τη θυσία, την προσφορά, την πραγματική εκπροσώπηση του λαού και ειδικότερα των λαϊκών στρωμάτων.

Τώρα, όσον αφορά το ασυμβίβαστο και το άρθρο 57, το 2001 καθιερώθηκε το απόλυτο ασυμβίβαστο των Βουλευτών. Προσωπικά πιστεύω ότι όταν εκλέγεται Βουλευτής κάποιος, εάν θες ως Βουλευτής να ασκήσεις σωστά τα καθήκοντά σου, δεν μπορείς να ασκείς και το επάγγελμά σου. Αυτό όμως δεν σου δίνει το δικαίωμα, ότι μπορείς να στερείς από κάποιον την επιλογή, του να εργάζεται. Είναι γνωστό και αυτό είναι αστείο, ότι δεν ψηφίστηκε εκτελεστικός νόμος και όταν τόλμησε η Βουλή να κάνει κάτι τέτοιο, κάτω από την πίεση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, υπαναχώρησε.

Όλα αυτά είναι αστεία και φαιδρά και αποδεικνύουν ότι κυριαρχεί στην πολιτική ζωή το πρόσκαιρο ή το «που φυσάει ο άνεμος, πάμε». Η θέσπιση του μερικού ασυμβίβαστου, ίσως αποτελεί την χρυσή τομή. Υπάρχουν όμως ερωτήματα που πρέπει να απαντηθούν. Όπως, τι έχουμε να πούμε σε όλους αυτούς τους συναδέλφους, που από το 2001 υπέστησαν τα βάρη του ασυμβίβαστου; Πιστεύω ότι πιο σωστό στην πρόταση του εκτελεστικού νόμου θα είναι να οριοθετούνται οι δραστηριότητες που απαγορεύονται.

Τέλος στο άρθρο 62, η πρόταση να προβλεφθεί ρητά ότι η Βουλή μπορεί να αρνηθεί την άρση βουλευτικής ασυλίας, μόνο εφόσον αυτή ζητείται για πολιτικούς λόγους και να μην προσφέρεται η ασυλία ως ασπίδα για την αποφυγή δικαστικής δίωξης για τα άλλα αδικήματα, είναι προς την σωστή κατεύθυνση.

Οι Βουλευτές δεν θα πρέπει μόνο να νομοθετούν, αλλά θα πρέπει πάνω απ' όλα να εφαρμόζουν το νόμο και όταν δεν τον εφαρμόζουν να υφίστανται τις ανάλογες ποινές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Αγγελή.

Θα δώσω τώρα το λόγο στον κ. Μάνο. Επειδή είναι ο μόνος εκπρόσωπος των ανεξάρτητων Βουλευτών, θα του δώσω δύο λεπτά παραπάνω.

Ορίστε, κύριε Μάνο, έχετε το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, η ενότητα που συζητούμε σήμερα –με την καθιερωμένη βιασύνη βέβαια– περιλαμβάνει μία σειρά ψευδεπίγραφων προτάσεων με χαρακτηριστικότερη εκείνη που αναφέρεται στη δήθεν προστασία του δασικού πλούτου.

Για το άρθρο 24 εξέφρασα αναλυτικώς τις απόψεις μου στην Επιτροπή για την Αναθεώρηση του Συντάγματος. Αν κάποιος λοιπόν ενδιαφέρεται γι' αυτές, μπορεί να διαβάσει τα Πρακτικά της 17ης Ιανουαρίου του 2007. Αμφισβήτησα και αμφισβητώ τις προθέσεις της Νέας Δημοκρατίας. Εξήγησα στην Επιτροπή γιατί. Μολονότι πιστεύω ότι πρέπει να αλλάξουν οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 24, να καταργηθεί η ερμηνευτική δήλωση που προστέθηκε με την προηγούμενη αναθεώρηση και να καταργηθούν οι παράλογες διατάξεις-παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 117, θα καταψηφίσω την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας διότι προδήλως κινείται προς την αντίθετη κατεύθυνση από εκείνη που θα επιθυμούσα.

Κύριοι συνάδελφοι, η βασική μου διαφωνία με τις ισχύουσες συνταγματικές διατάξεις για τα δάση είναι ότι προστατεύουν ό,τι ένας δασικός υπάλληλος του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων υποδεικνύει ως δασική έκταση και όχι τις εκτάσεις εκείνες που ως αποτέλεσμα σχεδιασμού θέλουμε να είναι δασικές ή να τις κάνουμε δασικές.

Αντί να περιοριζόμαστε στο τι είναι δάσος, έπρεπε να επεκταθούμε στο τι θέλουμε να είναι δάσος. Αντί να περιμένουμε από το δασάρχη να πιστοποιήσει αν κάποια έκταση έχει ή είχε μετά το 1975 δασικά χαρακτηριστικά και τότε μόνο να το προστατεύουμε, έπρεπε να αποφασίσουμε ποιες εκτάσεις επιθυμούμε να είναι δάσος και να τις αποτυπώσουμε μια για πάντα σ' ένα χάρτη.

Κύριοι συνάδελφοι, στην Επιτροπή έφερα ως παράδειγμα τον Υμηττό και το Αιγάλεω. Ρώτησα αν πρέπει να περιμένουμε να μας πει κάποιος δασάρχης αν εκεί που τώρα υπάρχουν εκατοντάδες αυθαίρετες κεραίες είναι ή δεν είναι δασική έκταση. Είναι τόσο δύσκολο να αποφασίσουν το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. μαζί με το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ότι τα δύο αυτά βουνά είναι κρίσιμα για το αττικό κλίμα και πρέπει να αναδασωθούν εδώ και τώρα; Έστω και αν κήκαν πριν από το 1975 και συνεπώς –σύμφωνα με την αισχρή κατά τη γνώμη μου αναθεωρητική πρόταση της Νέας Δημοκρατίας– δεν χρειάζεται να είναι δάσος;

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μη διαμαρτύρεστε, ακούστε με, δεν πειράζει.

Λέω λοιπόν ότι πρέπει να περιμένουμε...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Προσοχή, δείξτε λίγο σεβασμό στις λέξεις «Νέα Δημοκρατία».

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να μη με διακόπτουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. «Αισχρή πρόταση» είπε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επαναλαμβάνω και επιμένω σ' αυτό που είπα. Δεν χρειάζεται να περιμένουμε να μας πει ο δασάρχης αν ο Υμηττός είχε καεί προ του 1975 για να θέλουμε να είναι δάσος. Θα μπορούσαμε, κύριοι συνάδελφοι, με τα τεχνικά μέσα που υπάρχουν σήμερα να οριοθετήσουμε το 85% των επιθυμητών δασικών εκτάσεων μέσα σε λίγους μήνες. Οι πολίτες θα γνώριζαν χωρίς τη μεσολάβηση του δασάρχη, χωρίς φακελάκι τι είναι και τι δεν είναι δάσος. Το κάψιμο δεν θα άλλαζε τίποτα, ούτε θα ωφελούσε κανέναν.

Για να αξιολογήσετε εσείς, οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης για το δάσος, θα μπορούσατε να αναρωτηθείτε τι συγκεκριμένο έκανε τα τελευταία τρία χρόνια η Κυβέρνησή σας για να προστατέψει το δάσος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Δεν μπορεί να κάνει τίποτα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Δεν αναφέρομαι, κύριοι συνάδελφοι, σε απόμερα δάση αλλά στα δάση γύρω από την Αθήνα που είναι κρίσιμα για την οικολογική ισορροπία της Αττικής. Τι έκανε στο Αιγάλεω, τι στον Υμηττό, τι στην Πάρνηθα, τι στην Πεντέλη; Και ακόμα, κύριοι συνάδελφοι, τι πρακτικό έκανε για να περιορίσει στην πράξη τη βοσκή των κατοικιών στα βουνά; Τα κατσίκια είναι η πραγματική μάστιγα του δάσους, ιδίως του καινούργιου δάσους.

Η αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι δεν έκανε τίποτα ή σχεδόν τίποτα. Το ενδιαφέρον της Νέας Δημοκρατίας δεν είναι για το δάσος αλλά για τις ψήφους όσων μετέχουν σε οικοδομικούς συνεταιρισμούς που ονειρεύονται να αποκτήσουν περιου-

σία αξιοποιώντας γη που απέκτησαν στο παρελθόν αντί πινακίου φακής. Χωρίς να το συνειδητοποιεί, η Νέα Δημοκρατία ίσως ενεργεί και για λογαριασμό μεγαλοϊδιοκτητών ή και μεγαλοκαταπατητών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Θα μπορούσατε ακόμα να αναρωτηθείτε, κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, τι έκανε τα τελευταία τρία χρόνια η Κυβέρνηση για το εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 24 του Συντάγματος που ορίζει ότι η σύνταξη δασολογίου συνιστά υποχρέωση του κράτους;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Είναι σε αναστολή, κύριε Μάνο, αλλά δεν το ξέρετε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Μη με διακόπτετε, κύριε Μπούρας.

Πριν από τριάντα σχεδόν χρόνια πρωτοεκλεγμένος, κύριοι συνάδελφοι, ανέλαβα Υφυπουργός Δημοσίων Έργων στην κυβέρνηση Καραμανλή. Ως απλός πρωτάρης Υφυπουργός προέβλεπα διάταγμα για την προστασία του Υμηττού. Δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ Δ 544 της 20ης/10/1978 και εξακολουθεί να ισχύει. Έκανα τότε, κύριοι συνάδελφοι, με τα λιγοστά μέσα της εποχής εκείνης, όσα ζητώ να γίνουν και τώρα, όχι από κάποιο χαμηλόβαθμο Υφυπουργό, αλλά από ολόκληρους παντοδύναμους Υπουργούς, να οριοθετήσουν στον Υμηττό τις εκτάσεις που θέλουμε να είναι δάσος.

Θυμήθηκα αυτό το προεδρικό διάταγμα την περασμένη Πέμπτη όταν τελείωσε η συζήτηση στη Βουλή και παρακάλεσα να απεικονιστεί σε μία πρόσφατη αεροφωτογραφία το περίγραμμα του διατάγματος. Η δουλειά που ζήτησα να γίνει ολοκληρώθηκε σε μία ημέρα, σας διαβεβαιώνω μια ημέρα. Καταθέτω τη φωτογραφία. Είναι του 2003. Πέραν της φωτογραφίας, για τα Πρακτικά δίνω επίσης και τη φωτογραφία σε ψηφιακή μορφή για να μπορέσουν να διαπιστώσουν οι κύριοι Βουλευτές ποια αξία έχουν οι κυβερνητικές διαβεβαιώσεις ότι δήθεν υπάρχει ενδιαφέρον για το περιβάλλον και για να κατανοήσουν οι Βουλευτές τι τεχνικά μέσα υπάρχουν σήμερα στη διάθεση της διοίκησης, αν βέβαια η διοίκηση θέλει να δουλέψει.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Στέφανος Μάνος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Για την έκδοση του διατάγματος του 1978 ζητήθηκε η γνώμη όλων των δημοτικών συμβουλίων των ομόρων δήμων.

Το 1978, κύριοι συνάδελφοι, εντός της ζώνης α' που απεικονίζεται στη φωτογραφία που σας έδωσα δεν υπήρχε ούτε ένα κτίσμα. Ό,τι φαίνεται σήμερα εντός της ζώνης είναι αυθαίρετο και παράνομο. Αν προχωρήσει η αναθεώρηση της Νέας Δημοκρατίας σε συνδυασμό με τις σκέψεις της για τις καταπατήσεις, τα κτίσματα που τώρα φαίνονται αυθαίρετα μέσα στο περίγραμμα θα φθάσουν ως τον κορυφή του Υμηττού.

Η επόμενη ψευδεπίγραφη πρόταση της Νέας Δημοκρατίας αφορά το δήθεν ενδιαφέρον της για τα οικονομικά των κομμάτων. Στην πραγματικότητα επιδιώκει να αναγκάσει τους φορολογούμενους να πληρώνουν ακόμα πιο πολλά για τα κόμματα και κυρίως να δυναμώσει τα κατεστημένα κόμματα απέναντι στα καινούργια. Για την τελευταία αυτήν παράμετρο θα συνηγορούσα στους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας να ζητήσουν από το συνάδελφό τους και Υπουργό κύριο Αβραμόπουλο να εξιστορήσει τις εμπειρίες του.

Έχω και μία παρατήρηση να κάνω. Οι έντιμοι άνθρωποι, εκείνοι που δεν έχουν τίποτα να κρύψουν, δεν περιμένουν ένα νόμο ή το Σύνταγμα να τους επιβάλει την εντιμότητα. Αν η Νέα Δημοκρατία της σεμνότητας και της ταπεινότητας αποδίδει τόση σημασία σε όσα γράφει στην πρότασή της, δεν έχει παρά να τα εφαρμόσει για το κόμμα της και τους Βουλευτές της.

Οι πραγματικές ηγεσίες παραδειγματίζουν, δεν επιβάλλουν, κύριοι συνάδελφοι.

Θα καταψηφίσω σχεδόν όλες τις άλλες προτάσεις χωρίς εξηγήσεις, μια και ο Κανονισμός θεωρεί ότι δεν πρέπει να ομιλώ πολύ. Θα σταθώ, όμως, σε ελάχιστα σημεία. Βρίσκω ενδιαφέρουσες έως πολύ ενδιαφέρουσες τις προτάσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τα άρθρα 43, 44, 68 και 79 και θα τις ψηφίσω.

Ψηφίζω, επίσης, υπέρ της αναθεώρησης των άρθρων που ορίζουν τα βουλευτικά ασυμβίβαστα, μολονότι θεωρώ τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας εντελώς ανεπαρκείς, τουλάχιστον όμως προς τη σωστή κατεύθυνση.

Η Νέα Δημοκρατία προτείνει, επίσης, την αναθεώρηση των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 56, επειδή εμποδίζουν τους δημόσιους υπαλλήλους να πολιτεύονται με το αζημίωτο. Η Νέα Δημοκρατία, όμως, δεν προτείνει την αναθεώρηση της παραγράφου 2 που εξασφαλίζει το απόλυτο αζημίωτο για τους καθηγητές των Α.Ε.Ι., όταν αυτοί πολитеύονται. Παρακαλώ τον καθηγητή κ. Παυλόπουλο, που τώρα δυστυχώς δεν είναι εδώ, να μας υποδείξει σε ποιο Σύνταγμα της Ευρώπης των είκοσι επτά, υπάρχει ανάλογη πρόνοια για τους κύριους καθηγητές. Κατά τη γνώμη μου, ένα από τα κύρια προβλήματα της παιδείας προκαλείται από το ειδικό και μοναδικό στον κόσμο καθεστώς που διαμορφώνει για τους καθηγητές το δικό μας Σύνταγμα και γι' αυτό, αυτό θα πρέπει να αλλάξει. Πρέπει να φύγουν οι πολλές αναφορές στους καθηγητές μέσα από το Σύνταγμα.

Επειδή βλέπω ότι ο συνάδελφος κ. Μπούρας ενδιαφέρεται πολύ για το σχέδιο, του χαρίζω ένα, για να μελετήσει τι ακριβώς επιδιώκει η θαυμάσια αυτή πρόταση της Νέας Δημοκρατίας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Το έχω, κύριε Μάνο. Δεν είναι διδακτορική διατριβή.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Δεν έχετε, παρά να θαυμάσετε πόσες αυθαιρεσίες ανεχθήκατε όλα αυτά τα χρόνια.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Μη νομίζετε ότι φέρατε εδώ τίποτα καινούργιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ποιος τις δημιουργήσε;

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τις δημιούργησε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κύριε Μαγγίνα, έχετε το λόγο για μια παρέμβαση.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζήτησα το λόγο για ένα λεπτό μόνο. Λυπούμαι, διότι ο συνάδελφος κ. Μάνος χαρακτήρισε την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για την αναθεώρηση του άρθρου 24 ως «αισχρή πρόταση».

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Το διόρθωσα, κύριε Μαγγίνα. Είπα στο τέλος ότι είναι θαυμάσια πρόταση. Σας συγχαίρω!

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Μας ειρωνεύεστε κιάλας. Δεν ντρέπεστε;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Την ειρωνεία ή μάλλον τη δικαιολογία την οποία εκφράζετε δια της ειρωνείας την αντιπαρέρχομαι.

Ο κ. Μάνος έχει κάθε δικαίωμα να διαφωνεί ή να συμφωνεί με οτιδήποτε. Δεν έχει, όμως, κανένα δικαίωμα να υβρίζει ένα μεγάλο κόμμα, το οποίο σήμερα είναι το κυβερνών κόμμα και εις το οποίο κόμμα έχει επί δεκαετίες θητεύσει. Τον παρακαλώ, λοιπόν, ιδιαίτερα τη φράση «αισχρή πρόταση» να την ανακαλέσει. Δεν τον τιμά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ελέχθη κάτι τέτοιο;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Δεν είχατε ανέβει ακόμη εσείς στην Έδρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Νομίζω ότι την ανακαλεί ήδη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Ούτε τον τιμά ούτε αποτελεί επιχειρηματολογία που έχει κάθε δικαίωμα να αναπτύσσει, διαφωνώντας με το οτιδήποτε. Αισχρές προτάσεις δεν κάνουν τα πολιτικά κόμματα ασχέτως της απήχησης που έχουν στον ελληνικό λαό, πολύ περισσότερο κόμματα κυβερνώντα, όπως είναι η Νέα Δημοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Την «αισχρή» την έκανε «θαυμάσια», επομένως πήγε από τη μια άκρη στην άλλη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Αισχρή είναι μια πρόταση, όταν οδηγεί σε αισχρά αποτελέσματα. Αυτό νομίζω ότι συμβαίνει με τη συγκεκριμένη πρόταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επιμένετε, δηλαδή, κύριε Μάνο;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν ανακαλείτε την έκφρασή σας;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Όχι, βέβαια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Νομίζω ότι δεν συνάδει πάντως με εσάς αυτή η έκφραση.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, να πω ότι ξέρετε ότι γνωρίζω αρκετά και για τα δασικά και το περιβάλλον και για όλα αυτά για τα οποία πολλοί άλλοι δεν νομίζουν ότι γνωρίζουν. Σας ομιλώ για το αποτέλεσμα της πρότασης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Πρέπει να ξέρετε ότι αισχρές προτάσεις διατυπώνονται από πρόσωπα και αισχρές προτάσεις υπονοείτε ότι κάνουν αισχρά πρόσωπα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Δεν είπα τέτοιο πράγμα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ: Τέτοια πρόσωπα όχι μόνο στη Νέα Δημοκρατία, αλλά σ' αυτό το Κοινοβούλιο εν συνόλω δεν υπάρχουν.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Δεν αναφέρθηκα σε πρόσωπα, αναφέρθηκα σε αισχρά αποτελέσματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Μαγγίνα, το θέμα αφορά το Προεδρείο. Τη λέξη «αισχρή» τη θεωρεί απαράδεκτη, τη διαγράφει και κλείνει το θέμα.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αλογοσκούφης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα από το 1974 απολαμβάνει ίσως την πιο μακρά περίοδο δημοκρατικής σταθερότητας στην πρόσφατη ιστορία της. Και αυτό είναι κάτι που δεν είναι τυχαίο. Έχουν συντελέσει σ' αυτό όλες οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας. Η σταθερότητα αυτή είναι έργο όλων των πολιτικών δυνάμεων και ανήκει τελικά σε όλους τους πολίτες.

Η Αναθεώρηση του Συντάγματος που συζητούμε σήμερα είναι μια εξαιρετικά σημαντική διαδικασία. Είναι κρίμα που γίνεται κάτω από τις συνθήκες που επικρατούν, κυρίως λόγω της αποχώρησης της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, διότι το Σύνταγμα αποτελεί τελικά τον ακρογωνίο λίθο για τη λειτουργία της δημοκρατίας μας και εγγυάται τα θεμελιώδη δικαιώματα όλων και την ακώλυτη άσκηση των θεσπισμένων ελευθεριών κάθε πολίτη. Δεν υπάρχει όμως, καμία αμφιβολία ότι στο Σύνταγμα υπάρχει μια σειρά από ζητήματα τα οποία δεν συμβάλλουν σωστά στη διάκριση των εξουσιών, όπως υπάρχει και μια σειρά από ζητήματα που δημιουργούν προβλήματα από πλευράς και οικονομικής ανάπτυξης και προώθησης της απασχόλησης και καλύτερης διαχείρισης του πλούτου και των πόρων της χώρας.

Επειδή το Σύνταγμα δεν είναι ένα στατικό κείμενο, δεν είναι ένα νεκρό κείμενο, από τη φύση του είναι ζωντανό, πρέπει να παρακολουθεί τις αλλαγές που συντελούνται και στην οικονομία και στην κοινωνία. Και γι' αυτό προβλέπεται και στο ίδιο το Σύνταγμα μια συγκεκριμένη διαδικασία για την κατά διαστήματα αναθεώρηση ορισμένων άρθρων. Σε έναν κόσμο που αλλάζει πρέπει να πραγματοποιούνται ορισμένες προσαρμογές μετά από διάλογο μέσα στη Βουλή.

Επειδή ακούστηκαν διάφορες βαριές εκφράσεις προηγουμένως, είναι θλιβερό το θέαμα σήμερα να είναι κενά τα έδρανα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σε μία τέτοια κορυφαία διαδικασία.

Οι διαδικασίες που δρομολόγησε η Κυβέρνηση, ώστε η επόμενη Βουλή να είναι Αναθεωρητική, ανταποκρίνονται σε ένα κοινό αίτημα των πολιτών, σε ένα αίτημα των πολιτών για βελτίωση του θεσμικού πλαισίου, ώστε το κράτος να μπορεί να ανταποκριθεί πιο αποτελεσματικά στις ανάγκες της εποχής μας.

Οι Ελληνίδες και οι Έλληνες απαιτούν και δικαιούνται ένα καλύτερο κράτος, ένα αποτελεσματικό κράτος, ένα κράτος δίκαιο και απαιτούν να αφήσουμε πίσω μας κατεστημένες νοοτροπίες και αντιλήψεις που με πρόσημα το Σύνταγμα λειτουργούν τελικά αντίθετα και από το γράμμα και από το πνεύμα του. Οι πολίτες απαιτούν και δικαιούνται ένα κράτος χωρίς γραφειοκρατία και διαφθορά, χωρίς βάρη που εμποδίζουν την ομαλή λειτουργία της κοινωνικής και οικονομικής ζωής.

Οι προτάσεις που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία αφορούν λοιπόν, κυρίως στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας του κράτους, στον επανακαθορισμό ορισμένων ρυθμίσεων για τη

Βουλή και τους Βουλευτές, στην ενίσχυση της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, στην πιο αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος που, όπως γνωρίζουμε καλά και παρά τις συνταγματικές επιταγές, υφίσταται εδώ και πολλά χρόνια μια διαρκή και μετρήσιμη υποβάθμιση.

Επίσης, μέσα στις προτάσεις μας είναι να διαμορφωθεί ένα πλαίσιο για την ανάπτυξη των δυνατοτήτων της παιδείας, για την αναβάθμιση της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης.

Δημιουργήθηκε μία παρεξήγηση ότι η Νέα Δημοκρατία θέλει με την αναθεώρηση του άρθρου 16 να υποβαθμίσει τη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση υπέρ της ιδιωτικής. Κάθε άλλο παρά αυτό. Θέλουμε να δώσουμε περισσότερες δυνατότητες στην εκπαίδευση για το καλό της κοινωνίας και του μέλλοντος της χώρας, αλλά ασφαλώς και ενδιαφερόμαστε για την αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης, όπως απέδειξε το σχέδιο νόμου που κατατέθηκε σήμερα και παρουσιάστηκε σήμερα, όπου, μετά από μεγάλο διάλογο που έγινε με όλους τους φορείς, ρυθμίζει τα θέματα της δημόσιας εκπαίδευσης, προωθεί την αυτοτέλεια και την αυτονομία των πανεπιστημίων, ρυθμίζει και διορθώνει πολλά από τα κακώς κείμενα που υπήρχαν στην ανώτατη παιδεία.

Ως Υπουργός Οικονομίας, αλλά και λόγω του αντικειμένου με το οποίο έχω ασχοληθεί πολλά χρόνια και στην επαγγελματική και στην ακαδημαϊκή μου ζωή, έχω ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις προτάσεις που θα οδηγήσουν στην ενίσχυση της ανάπτυξης της απασχόλησης και της κοινωνικής συνοχής.

Η πρόταση της Κυβέρνησης στο σύνολό της καλύπτει τα κριτήρια αυτά και για την ενίσχυση της ανάπτυξης και για την απασχόληση και για την κοινωνική συνοχή.

Ωστόσο, πιστεύω ότι η αναθεώρηση ενός επιπλέον άρθρου έχει ιδιαίτερη σημασία για την οικονομία. Είναι το άρθρο 79, που αναφέρεται στη δημοσιονομική πολιτική. Βεβαίως, στο πνεύμα της πρότασης της Νέας Δημοκρατίας θα μπορούσε να μετριάσει και η αναθεώρηση του άρθρου 79. Την αναθεώρηση, όμως, του συγκεκριμένου άρθρου την προτείνει το Π.Α.Σ.Ο.Κ., αλλά για άλλους λόγους απ' αυτούς που θα αναπτύξω εγώ προς άλλη κατεύθυνση.

Το άρθρο 79, όπως γνωρίζετε, προβλέπει ότι η Βουλή κατά την τακτική ετήσια συνεδρίαση ψηφίζει τον προϋπολογισμό των εσόδων και των εξόδων του κράτους για το επόμενο έτος. Και το πνεύμα του άρθρου προβλέπει ότι η Βουλή μπορεί και πρέπει να ελέγχει όλες τις δαπάνες και όλα τα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού. Αυτό δεν γίνεται στην πράξη –το γνωρίζουμε και θα μπορούσαμε να ενισχύσουμε τη διαδικασία ελέγχου από το Κοινοβούλιο όλων των δαπανών και όλων των εσόδων του κράτους, αν τροποποιήσουμε προς την κατεύθυνση που θα προτείνω το άρθρο 79. Επιπλέον, θα απαγορεύσουμε την ύπαρξη ειδικών λογαριασμών και διάφορα άλλα ζητήματα.

Επιπλέον, όπως γνωρίζετε, η χώρα μας είναι υποχρεωμένη πλέον από τη συμμετοχή της στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση να παρουσιάζει και να αναθεωρεί τριετή κυκλώμενα προγράμματα που είναι στην ουσία πλαίσια προϋπολογισμών, τα λεγόμενα Προγράμματα Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Θα μπορούσαμε και αυτήν την πρόβλεψη να την περιλάβουμε σε ένα αναθεωρημένο άρθρο 79 και να εναρμονίσουμε τη διαδικασία προϋπολογισμού και των προγραμμάτων σταθερότητας και ανάπτυξης προς τη λογική του μακροχρόνιου δημοσιονομικού προγραμματισμού που επικρατεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μπορούμε, λοιπόν, με την αναθεώρηση του άρθρου 79, όχι για τους λόγους που προτείνει το Π.Α.Σ.Ο.Κ., να βελτιώσουμε σημαντικά τη δημοσιονομική διαχείριση. Όποιος διαχειρίζεται δημόσιο χρήμα, πρέπει να υπόκειται σε έλεγχο. Η πρόταση που κάνω στηρίζεται στη γενικότερη προσπάθεια που έχει αναληφθεί να ενδυναμωθεί ο δημοσιονομικός έλεγχος από έναν ενιαίο φορέα, που είναι το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, δεδομένου ότι σύμφωνα με όλες τις έρευνες η χρηστή διαχείριση δημοσίων πόρων από φορείς και οργανισμούς πέραν του στενού δημόσιου τομέα, δεν είναι η καλύτερη δυνατή. Και μέσα από το Σύνταγμα μπορούμε να ενισχύσουμε αυτόν ακριβώς τον εποπτικό ρόλο.

Ιδιαίτερη σημασία έχει και η αναθεώρηση του άρθρου 78 που

περιλαμβάνεται στην πρόταση της Νέας Δημοκρατίας. Πράγματι, πρέπει να συμπεριληφθεί ρύθμιση που να ορίζει ότι οι εγγυήσεις του δημοσίου παρέχονται μόνο με ειδικό τυπικό νόμο. Είναι απαραίτητη αυτή η πρόβλεψη για τη διασφάλιση της μέγιστης δυνατής διαφάνειας και της πιο αποτελεσματικής δημοσιονομικής διαχείρισης. Οι εγγυήσεις που παρέχει το δημόσιο σε τρίτους στην ουσία είναι υποχρεώσεις που στο μέλλον μπορούν να βαρύνουν το δημόσιο και πρέπει να διέπονται από ένα αυστηρό νομοθετικό πλαίσιο. Αν δεν αλλάξουν αυτά τα πράγματα, όπως έγινε στο παρελθόν, θα δούμε μέσω των εγγυήσεων και διόγκωση του δημοσίου χρέους και στρέβλωση των κανόνων της αγοράς και αδιαφάνεια και βλάβη του δημοσίου συμφέροντος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι σε ένα άλλο σημαντικό επίσης θέμα, το οποίο αγγίζει η αναθεώρηση και η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας και είναι ο ρόλος του κοινωνικού κράτους. Η Κυβέρνηση έχει ξεκινήσει μια μεγάλη προσπάθεια για την αντιμετώπιση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Έχουμε επεξεργαστεί, πέραν των όσων έχουμε ήδη κάνει, ένα σχέδιο που στηρίζεται σε δύο πυλώνες, στην αύξηση των κοινωνικών δαπανών κατά 2.000.000.000 ευρώ σταδιακά μέσα στην επόμενη πενταετία, αλλά για δράσεις που θα στοχεύουν αποκλειστικά σε αυτούς που βρίσκονται αποκλειστικά κάτω από το όριο της φτώχειας.

Και μάλιστα η πρότασή μας είναι οι δράσεις αυτές και οι δαπάνες αυτές να γίνουν μέσω ενός ειδικού ταμείου για την αντιμετώπιση της φτώχειας, το οποίο θα διαχειρίζονται βεβαίως τα συναρμόδια Υπουργεία και γι' αυτό έχει ακόμη μεγαλύτερη σημασία αυτή η λειτουργία του κράτους, η κοινωνική λειτουργία του κράτους, να αποτυπωθεί ακόμα πιο emphaticά μέσα από την τροποποίηση του άρθρου 22, όπως προβλέπεται στην πρότασή μας.

Έχουμε επιπλέον προβλέψεις με σκοπό τη σημαντική βελτίωση της αποτελεσματικότητας της κοινωνικής πολιτικής. Οι εκδηλώσεις του κοινωνικού κράτους δεν μπορεί να μην επηρεάζονται από την οικονομική κατάσταση των δικαιούχων. Σήμερα υπάρχει μία λογική στο κοινωνικό κράτος ότι όλοι δικαιούνται κάποιων ωφελημάτων, ενώ στην ουσία το κοινωνικό κράτος θα πρέπει να στοχεύει σε αυτούς που πραγματικά έχουν ανάγκη. Είναι προφανές ότι ένα επίδομα θα έχει πολύ καλύτερα αποτελέσματα για τη μείωση του αριθμού των νοικοκυριών που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, αν δοθεί σε εκείνους που έχουν ανάγκη και όχι σε όλους γενικά, διότι κράτος δικαίου και ίσων ευκαιριών σημαίνει και τη δίκαιη αντιμετώπιση εκ μέρους της πολιτείας όλων όσων έχουν ανάγκη.

Έρχομαι πολύ σύντομα σε δύο άλλα ζητήματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς στο άρθρο 24, το οποίο έχει να κάνει με την προστασία του περιβάλλοντος. Ασφαλώς ο σεβασμός στο περιβάλλον και στους φυσικούς μας πόρους αποτελεί θεμελιώδη υποχρέωση για όλους μας και για τους πολίτες και για την πολιτεία. Αποτελεί άλλωστε και διαρκή στόχο της κυβερνητικής πολιτικής. Για το λόγο αυτόν αποτελεί υποχρέωση όλων να αντιμετωπίσουμε τόσο την επιβάρυνση του περιβάλλοντος όσο και την κατασπατάληση των φυσικών πόρων. Για τη βιώσιμη ανάπτυξη που όλοι επιδιώκουμε η προστασία του περιβάλλοντος πρέπει να αποκτήσει ουσιαστικό περιεχόμενο και οι τροποποιήσεις ορισμένων διατάξεων του άρθρου 24 που προτείνουμε ακριβώς εκεί αποσκοπούν. Αποσκοπούν στην απόλυτη προστασία του δασικού πλούτου μας και στη διασφάλιση της βιώσιμης ανάπτυξης για το σύνολο της χώρας αλλά ειδικά για την περιφέρεια.

Θα κλείσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με ένα άρθρο που έχει ήδη συζητηθεί και δεν είχα ευκαιρία να παρέμβω προηγουμένως. Είναι το άρθρο 16. Έχω περάσει πολλά χρόνια της ζωής μου στο χώρο της εκπαίδευσης και εδώ και στο εξωτερικό και είναι πραγματικά λυπηρό να βλέπει κανείς ότι η Ελλάδα κάνει τόσο μεγάλη εξαγωγή φοιτητών και έχει τόσο μεγάλη οικονομική αιμορραγία, οικονομική αιμορραγία που αφορά και τις οικογένειες, τα νοικοκυριά, επειδή το σύστημα της ανώτατης παιδείας μας παρουσιάζει τα γνωστά προβλήματα.

Ασφαλώς με την πρόταση που έγινε σήμερα πιστεύω ότι τα

πράγματα θα βελτιωθούν σημαντικά. Ωστόσο δεν αρκεί αυτό. Το εκπαιδευτικό μας σύστημα χρειάζεται μια σημαντική αναβάθμιση ως προς την ποιότητα της εκπαίδευσης που παρέχει. Αυτό δεν σημαίνει μόνο αύξηση πόρων. Χρειάζεται θεσμικές αλλαγές και η μεταρρύθμιση στην παιδεία δεν μπορεί να αφήσει απ' έξω τις δυνατότητες του ιδιωτικού τομέα. Το άρθρο 16, όπως είναι διατυπωμένο, δυστυχώς είναι ένα άρθρο το οποίο εμποδίζει την ανάπτυξη και τη βελτίωση της ποιότητας της παιδείας.

Είναι ιδιαίτερα λυπηρό ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση χρησιμοποίησε ακριβώς αυτό το θέμα για να κάνει την κίνηση τακτικής που έκανε και να αποχωρήσει από τη συνταγματική Αναθεώρηση. Η παιδεία μας απαιτεί σημαντικές τομές για να γίνει ανταγωνιστική και να παρέχει στους νέους μας την κατάρτιση που απαιτούν οι παγκόσμιες εξελίξεις και αυτό είναι νομίζω προφανές σε όλους μας. Αυτό που δεν είναι προφανές είναι γιατί η Αξιωματική Αντιπολίτευση επιλέγει για μια ακόμη φορά ένα τόσο σημαντικό θέμα, όπως της παιδείας, για να ασκηθεί στην τακτική της όξυνσης και της πόλωσης. Θέλω να πιστεύω ότι στην επόμενη Βουλή, που θα είναι Αναθεωρητική, η Αξιωματική Αντιπολίτευση θα σκύψει πάνω σε αυτά τα ζητήματα με πολύ μεγαλύτερη υπευθυνότητα, ώστε να μπορέσουμε πραγματικά να αναθεωρήσουμε το Σύνταγμα προς τη σωστή κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, ο συνάδελφος κ. Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώ με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις απόψεις των συναδέλφων που υπερασπίζονται την άποψη ότι πρέπει να αναθεωρηθεί το άρθρο 24 του Συντάγματος. Και προσπαθώ να αντιληφτώ τι είναι εκείνο το οποίο επιβάλλει την αναθεώρηση του άρθρου 24. Εκείνο που καταγράφεται στην έκθεση που συνοδεύει την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, είναι ότι θέλει να συνδυαστεί η προστασία του περιβάλλοντος με ρυμοτομικούς και πολεοδομικούς σχεδιασμούς. Και το ερώτημά μου επαναλαμβάνω αλλά συγκεκριμένο, σε τι εμποδίζει το άρθρο 24 του Συντάγματος την προώθηση, το σχεδιασμό και την υλοποίηση του οποιοδήποτε ρυμοτομικού ή και πολεοδομικού σχεδιασμού; Σε τίποτα δεν τους εμποδίζει.

Το μόνο που εμποδίζει το άρθρο 24 και αυτό είναι ακριβές, είναι ότι κανένας ρυμοτομικός ή πολεοδομικός σχεδιασμός δεν πρέπει να προσβάλλει το περιβάλλον. Επομένως ποια είναι η δικαιολογητική βάση όλων εκείνων που υπερασπίζονται την αναθεώρηση του άρθρου 24;

Έρχομαι σε ένα δεύτερο θέμα. Η διάκριση μεταξύ δασικών εκτάσεων και δασών. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να συμφωνήσουμε ότι όχι μόνο η ελληνική χλωρίδα αλλά συνολικότερα η μεσογειακή χλωρίδα δεν μπορεί να διακρίνεται σε δασική έκταση και σε δάσος όταν δεν υπάρχει αντίθετη επιστημονική άποψη πως το σύνολο της χλωρίδας κυμαίνεται μεταξύ εναλλασσόμενης δασικής εκτάσεως και δάσους. Κατά συνέπεια ο επιχειρούμενος διαχωρισμός δεν είναι τίποτα άλλο παρά το ευπρόσωπο πρόσχημα, προκειμένου να προσβληθεί η δασική έκταση και κατά συνέπεια να προσβληθεί το περιβάλλον. Είναι επίσης ακριβές ότι αναστρέφεται η έννοια της αειφορίας. Έρχεται σε δευτερεύουσα μοίρα και προτάσσεται η βιωσιμότητα, η οποία ως πρωταρχικό καθήκον έχει αυτή η αρχή, το παρόν, ολίγιστα το μέλλον όπως το έχει η αειφορία.

Και πρέπει επίσης να συμφωνήσουμε ότι η έννοια της αειφορίας στην υλοποίησή της και στη μετατροπή της σε καθημερινό οικολογικό αποτέλεσμα σημαίνει ότι εκείνο που πρέπει να έχουμε στο κέντρο του ενδιαφέροντός μας ως αταλάντευτη αναφορά και επιλογή είναι πώς προστατεύουμε το περιβάλλον και πώς προστατευόμενο θα δοθεί στις επόμενες γενεές. Δεν είναι τυχαίο ότι η πρόταση των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας επιλέγει την εγκατάλειψη της αρχής της αειφορίας και την πρόταξη της αρχής της βιωσιμότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπήρξε μία, αν θέλετε, αντιδικία αναφορικά με αυτό που είπε ο Πρόεδρος του Συνσπισμού περί της παραδιδόμενης σκυτάλης από τη χούντα στην παρούσα πρόταση για την αναθεώρηση του άρθρου 24. Εγώ επιλέγω να πω ότι η αναφορά του ζητήματος είχε ως πυρήνα το εξής γεγονός, το οποίο θέτω στην κρίση σας. Στη διάρκεια της επτάχρονης τυραννίδας, στη διάρκεια της χούντας, γεννήθηκαν, ανδρώθηκαν πάρα πολλοί οικοδομικοί συνεταιρισμοί, οι οποίοι απέκτησαν ιδιοκτησιακούς τίτλους για εκτάσεις που βρίσκονται στην καρδιά του δάσους. Και ήσαν έτοιμοι αυτοί οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί -πολυάριθμοι σας βεβαιώνω, το γνωρίζετε άλλωστε- να εγκατασταθούν στο δάσος και να οικοδομήσουν. Και ήλθε το Σύνταγμα του 1975 -εποχή Κωνσταντίνου Καραμανλή- που καθιέρωσε το άρθρο 24 και εμπόδισε να εγκατασταθούν οι γεννηθέντες στη διάρκεια της δικτατορίας οικοδομικοί συνεταιρισμοί μέσα στο δάσος. Αυτό χαιρέτισθηκε από τον κάθε καλόπιστο ως σημαντική κατάκτηση περιβαλλοντικής συνείδησης και επιλογής προστασίας του περιβάλλοντος.

Και έτρεξε ο χρόνος και ήρθε η αναθεώρηση του άρθρου 24 το έτος 2001, με πρωτοβουλία της τότε κυβερνήσεως του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και υπήρξαν φωνές από εσάς τους ίδιους αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι υποστηρίζατε τότε -είναι εξαιρετικά νωπά τα πράγματα- ότι δεν πρέπει να αναθεωρηθεί το άρθρο 24 και όπως είχε καθιερωθεί το έτος 1975, διότι χαλαρώνουν οι περιορισμοί οι οποίοι τίθενται και ανοίγει ο δρόμος για την προσβολή του περιβάλλοντος. Δεν συνηθίζω να κάνω αναφορά σε συγκεκριμένα ονόματα αλλά είμαι υποχρεωμένος να θυμίσω ότι διακεκριμένοι συνάδελφοι του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας υπεστήριζαν τότε ότι είναι κόσμημα το άρθρο 24 του Συντάγματος και δεν πρέπει να αναθεωρηθεί και ανάμεσα σε αυτούς ο αγαπητός σημερινός Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Χατζηγάκης, ο κ. Καλογιάννης, σήμερα Υφυπουργός ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., ο κ. Τσιτουρίδης σήμερα Υπουργός Απασχόλησης, ο συνάδελφος κ. Χαϊτίδης, για να θυμηθώ μερικά ονόματα και ανάμεσα σε αυτούς ο σημερινός αρμόδιος Επίτροπος ο κ. Σταύρος Δήμας, ο οποίος επαναλαμβάνει την επιλογή του και μάλιστα ως αρμόδιος Επίτροπος ότι δεν πρέπει να αναθεωρηθεί το άρθρο 24 του Συντάγματος.

Τι συνέβη και άλλαξαν όλα αυτά τα πράγματα; Ποια ανάγκη επέβαλε να διαφοροποιήσετε άποψη και να προσέλθετε σε μια περαιτέρω, σε σχέση με το έτος 2001, πρόταση για αναθεώρηση της συγκεκριμένης διάταξης, όταν σήμερα η ίδια η πραγματικότητα επιβάλλει, όχι να χαλαρώσουμε τους περιορισμούς που θέτει το άρθρο 24 του Συντάγματος αλλά ενδεχομένως και να τους αυξήσουμε, να τους μεγαλώσουμε; Κύριοι συνάδελφοι, σας το λέω με απόλυτη ειλικρίνεια, αν δεν φοβόμαστε τα χειρότερα, θα λέγαμε να αναθεωρηθεί το άρθρο 24 του Συντάγματος για να τεθούν αυστηρότεροι περιορισμοί και όχι για να χαλαρώσουν οι ήδη υπάρχοντες.

Και θέλω επίσης καλόπιστα να σας ρωτήσω γιατί τα ίχνη, τα τεκμήρια, τα στοιχεία να έχουν ως αφετηρία το έτος 1975 και όχι παλαιότερα, όταν είναι κοινή η παραδοχή, όταν είναι πασίδηλο ότι στη διάρκεια της επταετίας λεηλατήθηκε το περιβάλλον και είχαμε διοικητικές πράξεις που άνοιξαν επίσης το δρόμο και είχαμε εγκαταστάσεις μέσα όχι σε δασικές εκτάσεις μόνο αλλά μέσα στο δάσος; Και δεν πρέπει η Βουλή των Ελλήνων την ώρα που συζητάει για το ενδεχόμενο, όπως προτείνετε εσείς της Νέας Δημοκρατίας, της αναθεώρησης του άρθρου 24 του Συντάγματος, να έχει μπροστά της την οικτρή πραγματικότητα και την επιστημονική, όχι προειδοποίηση, διαβεβαίωση ότι αν δεν λάβουμε μέτρα, το περιβάλλον αυτό οδεύει προς πλήρη καταστροφή, έτσι ώστε λεηλατημένο να παραδοθεί στις επερχόμενες γενεές;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν θα σας αποδώσω αισιοχρότητα σκέψεων και επιλογών. Εκείνο που θα αποδώσω σε όσους υπερασπίσετε την ανάγκη αναθεώρησης του άρθρου 24 είναι ότι έχετε ένα εσφαλμένο μοντέλο ανάπτυξης στην πολιτική σας σκέψη, ότι την ανάπτυξη τη θεωρείτε ως πρωταρχική αξία, μπροστά στην οποία πρέπει να υποχωρεί το κατά τη γνώμη μας μείζον αγαθό που είναι η προστασία του περιβάλλοντος. Ξέρω όμως -και το ξέρετε και εσείς- ότι όταν υπερασπί-

ζεστε την ανάγκη αναθεώρησης του άρθρου 24 του Συντάγματος έχετε προ οφθαλμών και τη λεγόμενη πελατειακή σχέση. Δεν είναι τυχαίο ότι αγαπητοί, εκλεκτοί συνάδελφοι εκλεγμένοι στην Αττική, στο Υπόλοιπο Αττικής -για να χρησιμοποιήσω την παλαιότερη έκφραση- επιχειρηματολογούν υπέρ δήθεν κάποιων αδυνάτων, λέτε και τα σχέδια πόλης δεν θα μπορούσαν να προωθηθούν με την υπάρχουσα συνταγματική ρύθμιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, όσοι επιλέγετε να προτείνετε και να υπερασπίζεστε την αναθεώρηση του άρθρου 24 του Συντάγματος, πρέπει να εγκαταλείψετε την επιλογή αυτή, διότι το πολιτικό κόστος είναι ένα βραχυπρόθεσμο μέγεθος, αλλά η αντοχή των απόψεων δεν κρίνεται ούτε στην προσεχή τετραετία ούτε στις μεθεπόμενες εκλογές.

Κρίνεται με διάρκεια και αντοχή μέσα στο μεγάλο πολιτικό χρόνο και κυρίως μέσα στον κοινωνικό έλεγχο, ο οποίος θα γίνει στο μέλλον εντονότερος για όλους εκείνους οι οποίοι με πάρα πολύ μεγάλη ευκολία θέλουν να χαλαρώσουν οι περιορισμοί που υπάρχουν από το σύστημα δικαίου του άρθρου 24 του Συντάγματος.

Περαιτέρω σε ό,τι αφορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα άλλο θέμα, αυτό που τίθεται με την πρόταση για αναθεώρηση του άρθρου 28 παράγραφος 3 και ειδικότερα για τη δυνατότητα μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο των κανόνων του πρωτογενούς δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μη θέλετε να περιορίσετε την πλειοψηφία.

Είναι επαρκής η ρύθμιση που γίνεται με την παράγραφο 3 του άρθρου 28 του Συντάγματος, διότι το μεγάλο αίτημα -και σας το λέω με πλήρη άνεση, διότι το κόμμα μου έχει σαφή τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό- το σύγχρονο δημοκρατικό αίτημα είναι οι όποιες επιλογές αφορούν στη χώρα μας και έχουν σχέση με τη συμμετοχή της σ' αυτό το υπό διαμόρφωση οικονομικό και πολιτικό ολοκλήρωμα, να τίθενται στην αποφασιστική κρίση της κατά το δυνατόν μεγαλύτερης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού και εν προκειμένω, επειδή δεν θέλετε τα λαϊκά δημοψηφίσματα, με σχετική τροποποίηση του άρθρου 44 του Συντάγματος, ας τίθενται στην κρίση της μεγάλης πλειοψηφίας του κατ' εξοχήν αντιπροσωπευτικού σώματος της λαϊκής κυριαρχίας, που είναι η Βουλή των Ελλήνων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλώντας επί της αρχής της αναθεωρητικής διαδικασίας είχα τη δυνατότητα να αναφερθώ διεξοδικά σε όλα τα ζητήματα που θέτουν οι προτάσεις για αναθεώρηση των συγκεκριμένων άρθρων αυτής της ενότητας. Επιλέγω όμως ολοκληρώνοντας να αναφερθώ σε δύο θέματα με μεγάλη συντομία.

Το πρώτο θέμα είναι ο αριθμός των Βουλευτών Επικρατείας. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεγάλο ζήτημα είναι η κατά το δυνατό ευρυτάτη δημοκρατική νομιμοποίηση αυτού του Σώματος, της Εθνικής Αντιπροσωπείας, του ελληνικού Κοινοβουλίου. Γιατί επέτυχε ο θεσμός των Βουλευτών Επικρατείας μέχρι σήμερα; Καμία επιτυχία δεν σημείωσε.

Το μόνο που επέτυχε ο θεσμός των Βουλευτών Επικρατείας είναι κάποιες εσωκομματικές διευθετήσεις χωρίς θετική ανταπόκριση και χωρίς αντίκρισμα στην απόδοση της Βουλής, αλλά και στη δημοκρατική νομιμοποίηση που πρέπει να έχει η Βουλή των Ελλήνων.

Θα σας έλεγα, αν είχα τη δυνατότητα να το πράξω «ελάτε όλοι μαζί να καταργήσουμε την υπάρχουσα ρύθμιση, έτσι ώστε να μην υπάρχει ούτε ένας Βουλευτής Επικρατείας».

Περαιτέρω, θα αναφερθώ στο άρθρο 57 του Συντάγματος για το ασυμβίβαστο. Έχουν κατατεθεί τόσα πολλά επιχειρήματα, που νομίζω ότι περιττεύει ο λόγος. Ήθελα μόνο τούτο να πω: Η ευρωπαϊκή όσο και η παγκόσμια πρωτοτυπία που επέλεξε η Αναθεώρηση του 2001 δεν είναι τυχαία.

Θυμηθείτε, το έτος 2001 η τότε κυβέρνηση του κ. Σημίτη, θορυβημένη και λίγο πανικόβλητη από όλα τα ζητήματα της διαφθοράς και της πολιτικής αδιαφάνειας, θέωρησε ότι θα αντιμετώπιζε το πρόβλημα καθιερώνοντας -ποιος εγκέφαλος εισηγήθηκε αυτήν την πρόταση!- και επιβάλλοντας την πολιτική δια-

φάνεια και το αδιάφορο της συμπεριφοράς των πολιτικών στελεχών της ζωής.

Τι απέδειξε η πραγματικότητα; Ότι τίποτα δεν άλλαξε. Το μόνο που άλλαξε είναι ότι δημιούργησε αντικίνητρα συμμετοχής έγκριτων συμπολιτών μας, καταξιωμένων επαγγελματικά, να προσέλθουν σ' αυτήν εδώ την ιερή υπόθεση της ασκούμενης –και όσο ασκείται– πολιτικής μέσω της Εθνικής Αντιπροσωπείας, του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Και είναι πολιτικό ευτύχημα που δεν αφορά στους Βουλευτές αλλά αφορά στη λειτουργία του Κοινοβουλίου, ότι σήμερα μια μεγάλη πλειοψηφία συγκροτείται, προκειμένου να αναθεωρηθεί το άρθρο 57 του Συντάγματος και το απόλυτο ασυμβίβαστο να περιοριστεί και να γίνει περιορισμένο και να αναφέρεται μόνο σε εκείνα τα ζητήματα που πράγματι βρίσκονται σε μία ασυμβίβαστη σχέση προς το λειτουργήμα του Βουλευτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Τέλος, σε ό,τι αφορά το Συνταγματικό Δικαστήριο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Αύριο. Να το πούμε αύριο;

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Θα το πούμε αύριο, αλλά έρχεται και το άρθρο 58 του Συντάγματος, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σωστά.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: ...και αν θέλετε εγώ να κάμψω το Βήμα –όπως έλεγαν οι παλαιότεροι– αλλά θα σας πω ότι ομιλώ εντός της οικείας ενότητας, για να σας πω ότι το Συνταγματικό Δικαστήριο και ο έλεγχος των οικονομικών των Βουλευτών, των κομμάτων σε τίποτα δεν εμποδίστηκε να προωθηθεί.

Δεν προωθήθηκε διότι έλειψε η πολιτική βούληση. Έχουμε ρυθμίσεις, έχουμε επάρκεια ρυθμίσεων. Ας μην αναζητούμε ψευδώνυμα και ευπρόσωπα προσχήματα, διότι η ίδια η ζωή έρχεται να καταργήσει και να αναδείξει ότι οι προσχηματικές επιλογές δεν αντέχουν στο χρόνο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτον, δεν υπεβλήθη καμία ένσταση στον κ. Κουβέλη και δεν υπάρχει άλλωστε και ένσταση στο Βήμα κάμπουσα μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα και αυτή είναι η μεγάλη διαφορά.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Παρακαλώ;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Λέω, κύριε Κουβέλη, ότι ουδείς υπέβαλε ένσταση –δεν θα μπορούσε να την υποβάλει σε σας, άλλωστε– από Βήμα κάμπουσα.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Αν μου επιτρέπετε, έκαμψα εγώ το Βήμα μόνος μου.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Και δεν υπάρχει εδώ ένσταση στο Βήμα κάμπουσα. Αυτό είναι και το μεγαλείο της δημοκρατίας σ' αυτήν την Αίθουσα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου πρώτα από όλα να συγχαρώ τον κ. Κουβέλη για το νηφάλιο λόγο του. Διαφωνώ ριζικά με πολλά απ' αυτά που είπε. Όμως, αυτή είναι η ουσία, όπως και άλλοι συνάδελφοι από το Κομμουνιστικό Κόμμα κάνουν, να υπερασπίζεσαι με πάθος τα λεγόμενά σου, αλλά, πρώτον, να μη θεωρείσαι ότι διεκδικείς την εξ αποκαλύψεως αλήθεια. Και, δεύτερον, να μην εκτρέπεσαι σε ύβρεις.

Φυσικά μακριά από εμάς τέτοια ιδέα. Δεν έπεται ότι επειδή είμαστε πλειοψηφία, έχουμε πάντα δίκιο. Η Βουλή το κρίνει, ο λαός το κρίνει. Και το κυριότερο θέλω να τονίσω ότι όποιος εκτρέπεται σε ύβρεις, κατά τεκμήριο και δη αμάχητο, στερείται επιχειρημάτων. Γι' αυτό και δεν χρειάζεται να δώσω καμία απάντηση σε όσα ακούστηκαν προηγουμένως από κάποιους.

Θέτω υπ' όψιν σας ορισμένες παρατηρήσεις σχετικά με τα άρθρα που έχουμε προ οφθαλμών. Και κάνω αυτήν την παρέμ-

βαση για να δώσω και κάποιες διευκρινίσεις, ιδίως σε αυτά που ακούστηκαν και από το Κομμουνιστικό Κόμμα και από το συνάδελφο τον κ. Κουβέλη.

Άρθρο 24. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν κοιτάξει κανείς στοιχειωδώς την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, θα καταλάβει ότι μόνο προς την κατεύθυνση της υποβάθμισης του περιβάλλοντος δεν βαίνει. Είμαστε περήφανοι ως παράταξη, γιατί εμείς θεσπίσαμε το άρθρο 24, όταν η τότε Αξιωματική Αντιπολίτευση, όπως και τώρα, ήταν απύσχα.

Συναινεσαμε στην Αναθεώρηση που ολοκληρώθηκε το 2001, για να συμπληρώσουμε το άρθρο 24. Διότι και με τη δική μας συναίνεση μπήκαν συνταγματικές ρυθμίσεις ιδιαίτερα σημαντικές, μεταξύ των οποίων και η διάταξη η οποία έχει τη μορφή ερμηνευτικής δήλωσης και η οποία μεταφέρει σε συνταγματικό επίπεδο τη νομολογία του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου που είναι η πεμπτοσύνη, το απόσταγμα, από τη μία πλευρά της επιστήμης και από την άλλη της νομολογίας.

Στο μεταξύ χρονικό διάστημα είδαμε ότι πρέπει ακόμη περισσότερο να το βελτιώσουμε. Και εδώ είναι η παραπληροφόρηση όχι των συναδέλφων, αλλά όλων εκείνων που το επιχειρήσαν. Δεν είπα ότι κάποιος εδώ τώρα επιχειρεί παραπληροφόρηση, αλλά μέσα από την τόση παραπληροφόρηση που υπήρξε πριν εντός και εκτός Αιθούσης και η Αριστερά αυτή τη στιγμή μένει σε επιχειρήματα που δεν υπάρχουν μέσα από την πρότασή μας.

Διευκρινίζω, λοιπόν, το εξής: Προτείνουμε την αναθεώρηση των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 24 σε συνδυασμό με τη σχετική μεταβατική διάταξη. Γιατί; Και το λέω προς όλους. Χρειάζεται, ναι ή όχι; Και ακούστηκαν ενδιαφέρουσες απόψεις και από εκείνους τους συναδέλφους που στην επιτροπή διαφωνήσαν από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας.

Ακούστηκαν θαυμάσιες απόψεις ότι πρέπει στο άρθρο 24 παράγραφος 1 να εξειδικεύσουμε ακόμη περισσότερα θέματα προστασίας του περιβάλλοντος προς την κατεύθυνση του χωροταξικού σχεδιασμού, της προστασίας του αέρα, του εδάφους, της ορθολογικής διαχείρισης των υδάτων, της προστασίας των ακτών. Είμαστε ανοικτοί, γι' αυτό προτείνουμε και την παράγραφο 1 ως αναθεωρητέα.

Τι είπαμε για το συνδυασμό της παραγράφου 1, σε σχέση με την παράγραφο 2; Και θα επιμείνω σε αυτό, γιατί –το τονίζω– υπάρχει παρανόηση, αν μη τι άλλο, αυτής της πρότασης. Σήμερα τι λέει το άρθρο 24 παράγραφος 1 ως έχει; Έχει ίση περίπου προστασία δασών και δασικών εκτάσεων και λέει ότι εξίσου τα δάση και οι δασικές εκτάσεις είναι δυνατόν να αλλάζουν χρήση, είτε γιατί αυτό επιβάλλει η εθνική οικονομία είτε γιατί αυτό επιβάλλει η γεωργική εκμετάλλευση είτε γιατί αυτό το επιβάλλει άλλο δημόσιο συμφέρον.

Και ερωτώ: Όταν η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας λέει να προστατεύσουμε σε απόλυτο βαθμό τα δάση και να έλθουμε να εξειδικεύσουμε σε ό,τι αφορά μόνο τις δασικές εκτάσεις το δημόσιο συμφέρον, περιορίζοντας την αοριστία που ήδη έχει η παράγραφος 1 –και εκεί δημιουργεί ένα πρόβλημα στη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία κατ' εμέ, μπράβο της που κράτησε τόσα χρόνια και μας οδήγησε και στην Αναθεώρηση που ολοκληρώθηκε το 2001. Γιατί αυτή ήταν που μας οδήγησε και μπράβο της που κράτησε μέσα από τόσα κενά. Ρωτώ, είναι υποβάθμιση του περιβάλλοντος να πούμε ότι το κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 24 εδάφιο ε' δημόσιο συμφέρον, είναι δημόσιο συμφέρον και κατά την έννοια της παραγράφου 2 που σημαίνει ότι μπορεί να συμβεί αυτό μόνο για τις περιπτώσεις που έχουμε ανάγκη χωροταξικού ή πολεοδομικού σχεδιασμού;

Πού είναι η υποβάθμιση του περιβάλλοντος; Το γεγονός ότι διευρύνουμε την έννοια της προστασίας στην παράγραφο 1 και ότι εξειδικεύουμε την παράγραφο 1, σε σχέση με την παράγραφο 2, όπου το δημόσιο συμφέρον εκεί είναι εντελώς αόριστη έννοια που αφήνεται στο νομοθέτη να το εξειδικεύσει; Και αυτό, μάλιστα, πάντοτε υπό την εγγύηση της νομολογίας των ανωτάτων δικαστηρίων και δη του Συμβουλίου της Επικρατείας;

Άκουσα για το θέμα της ημερομηνίας που βάζουμε. Μα, ενδεικτικά –σας το είπα και στην επιτροπή– είπαμε ότι από κάπου πρέπει να ξεκινάμε με το θέμα των χαρτών και των χαρ-

τογραφήσεων. Από πότε ξεκινάμε; Δεν θέλετε να πάμε στο 1975; Εμείς το είπαμε σαν πρόταση, διότι πράγματι τότε μπήκε για πρώτη φορά η προστασία του περιβάλλοντος με το άρθρο 24. Δεν είπαμε ότι προηγουμένως γίνονταν όλα καλά. Κάθε άλλο. Είχαμε φτάσει σε σημεία καταστροφής απερίγραπτης και ήταν αυτή η παράταξη -το τονίζω πάλι- που έβαλε το άρθρο 24, το οποίο επέφερε φραγμό με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία το τονίζω ξανά, μπράβο της, οδηγήθηκε εκεί που οδηγήθηκε.

Αρα, εάν έχετε άλλη πρόταση, πείτε το μας. Μόνο που θα ανεχθείτε και θα ανεχθούμε ως Βουλή να μην υπάρχει κανένας προσδιορισμός χρονικός; Τίποτε; Δηλαδή μπορούμε να λέμε σήμερα -και είμαστε αξιόπιστοι- ότι ένας χάρτης του 1940, ο οποίος το Μαρούσι ή το Νέο Ψυχικό στο οποίο μένω, παραδείγματος χάριν, μπορεί να το φέρει ως αμπελώνες, αυτός είναι αξιόπιστο στοιχείο για να κάνουμε περιβαλλοντική πολιτική; Δεν είναι υποκρισία; Αν έχετε άλλη ημερομηνία, πείτε τη μας και να τη συμφωνήσουμε στην επόμενη Βουλή. Μη λέτε όμως «καλύτερα να το αφήσουμε έτσι». Γιατί έτσι που το αφήσαμε, είδατε τι έγινε.

Και ρωτώ όλους σας και την Αριστερά που ξέρω την ευαισθησία της και ξέρω ότι είναι άδολη αυτή η ευαισθησία, δεν έχει υστεροβουλίες. Τη ρωτώ: Είναι ευχαριστημένη από το γεγονός ότι έχουμε εμποδιστεί να έχουμε Δασολόγιο, Κτηματολόγιο, χωροταξικό σχεδιασμό, όλα αυτά τα χρόνια; Αυτό θέλουμε να διευκολύνουμε, πάντα με πρώτιστο άξονα την προστασία του περιβάλλοντος.

Είπε ο κ. Κουβέλης «πρώτη αξία η προστασία του περιβάλλοντος». Βεβαίως, αλλά πρέπει να συνδυάσουμε το περιβάλλον ως πρώτη αξία με την ανάπτυξη. Γι' αυτό λέμε για βιώσιμη και όχι μόνο αειφόρο ανάπτυξη.

Βιώσιμη ανάπτυξη ξέρετε τι σημαίνει, κύριοι συνάδελφοι; Σημαίνει ότι η ανάπτυξη πρώτα προβλέπει την προστασία του περιβάλλοντος και μόνο καθ' ο μέρος είναι συμβατή και μόνο -για να χρησιμοποιήσω συστημικούς όρους- στο μέτρο που δεν υπάρχει εντροπία ανατρεπτική για το περιβάλλον είναι δυνατόν να υπάρξει η ανάπτυξη αυτή. Αυτό θέλουμε να καθορίσουμε. Τίποτε παραπάνω, τίποτε παρακάτω. Πρώτα το περιβάλλον και μέσα εκεί η ανάπτυξη. Με όρους συστημικούς, το μέζον περιβάλλον είναι το σύστημα. Υποσύστημα είναι η ανάπτυξη που υπάρχει μόνο λόγω περιβάλλοντος και μόνο καθ' ο μέτρο δεν δημιουργεί εντροπία τέτοια που να ανατρέπει το περιβάλλον, το οποίο ήδη βρίσκεται σε δεινή θέση. Αυτά είπα στην επιτροπή, αυτά λέω και εδώ. Πού βρίσκεστε σ' αυτήν την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας υποβάθμιση του περιβάλλοντος;

Θα ήθελα να πω δυο λόγια και για τα υπόλοιπα.

Όσον αφορά τα άρθρα 29 και 62, για τους όρους διαφάνειας για τον πολιτικό κόσμο, ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι έχουν γίνει πολλά και γνωρίζω πόσο άδικες είναι οι επιθέσεις τις οποίες υφίσταται ο πολιτικός κόσμος. Όμως, αυτή είναι η μοίρα μας. Πρέπει εμείς να δίνουμε το παράδειγμα και να μην αφήνουμε το παραμικρό να το εκμεταλλεύονται άλλοι για άλλους στόχους. Εμείς οι ίδιοι πρέπει να μην αφήσουμε την παραμικρή ρωγμή, την οποία κάποιος μπορεί να εκμεταλλεύεται για δικούς τους λόγους, όλοι εκείνοι οι κήνσορες, οι οποίοι ξεκινούν πάντα από τους άλλους.

Όμως, αυτή είναι η μοίρα των πολιτικών και αυτή είναι η ευθύνη τους. Γι' αυτό προτείνουμε ακόμη αυστηρότερους κανόνες, μολοντί ξέρουμε ότι οι κανόνες που υπάρχουν για τους πολιτικούς δεν υπάρχουν πουθενά αλλού σε τέτοια έκταση όσο στην Ελλάδα και μολοντί ξέρω, επίσης, ότι είναι πολύ αυστηρότεροι από οποιονδήποτε άλλο χώρο. Όμως, στο κάτω-κάτω δεν μας πίεςε κανείς να έρθουμε να γίνουμε πολιτικοί. Όταν ερχόμαστε να γίνουμε πολιτικοί, ξέρουμε τι ευθύνη φέρουμε και τι δεσμεύσεις αναλαμβάνουμε απέναντι στον τόπο, απέναντι στο λαό μας, απέναντι στην κριτική που πρέπει να την υφιστάμεθα αγόγγυστα, ακόμη και όταν είναι άδικη. Γι' αυτό κάνουμε αυτές τις προτάσεις.

Βουλευτές Επικρατείας. Τόνισε και ο κ. Καραμανλής ότι είναι μία πρόταση για την οποία ξέρει και εκείνος ότι υπάρχουν οι οποίες αντιρρήσεις. Και είναι ελεύθερος κανείς στον τομέα

αυτόν, όπως και σε όλα τα άλλα άρθρα άλλωστε -αλλά ιδίως σε ένα τέτοιο θέμα- να έχει την άποψή του. Όμως, ρωτώ το εξής: Μη μου πείτε ότι ο αριθμός των Βουλευτών Επικρατείας που υπάρχει σήμερα και ο διπλασιασμός θα δημιουργούσε προβλήματα και μην μου πείτε ότι δεν υπήρξε μέχρι σήμερα, με το θεσμό των Βουλευτών Επικρατείας, ένας τρόπος να μπουν στην πολιτική χρήσιμοι άνθρωποι. Υπό έναν όρο, ότι δεν διαιωνίζονταν μέσα στο ψηφοδέλτιο επικρατείας, ότι κατόπιν κατέβηκαν κάτω και ζήτησαν ψήφο από τον ελληνικό λαό.

Είναι άλλο να προσελκύεις ανθρώπους από την κοινωνία για να μπορέσεις στη συνέχεια σ' αυτούς τους ανθρώπους να τους πεις «κατέβα στον πολιτικό στίβο» και άλλο να παίρνεις ανθρώπους που δεν έχουν πια στον ήλιο μοίρα στην πολιτική και να τους βάζεις στο ψηφοδέλτιο επικρατείας, γιατί αλλιώς δεν εκλέγονται. Αν κάποιος κάνουν κακή χρήση του θεσμού, αυτό είναι δικό τους θέμα. Δεν μπορεί, όμως, από τη μια πλευρά να κάνουν κακή χρήση και να έρχονται εδώ και να κάνουν κριτική για εκείνους που δεν θέλουν να κάνουν αυτήν τη χρήση.

Έτσι είναι. Αυτή είναι η πραγματικότητα -και το ξέρουμε- και για παρόντες και για απόντες από αυτήν την αίθουσα.

Επίσης, για το θέμα του ασυμβίβαστου δεν χρειάζεται να πω τίποτα. Ελέγχθησαν πολλά, έχω πει πολλά και στο παρελθόν. Ναι, να υπάρχει ελευθερία άσκησης του επαγγέλματος, αλλά με αυστηρούς περιορισμούς. Δεν είναι δυνατόν ο Βουλευτής, από τη στιγμή που είναι Βουλευτής, να μην έχει και περιορισμούς. Όμως, να υπάρχει ελευθερία άσκησης επαγγέλματος με αυστηρούς περιορισμούς, όχι αυτό που συμβαίνει σήμερα και που είναι αποτρεπτικό -το τονίζω- για όλους εκείνους τους ανθρώπους οι οποίοι θέλουν να έρθουν στη Βουλή, να μπουν σ' αυτόν το χώρο και έχουν καταξιωθεί στην κοινωνία. Διότι αυτοί που έχουν καταξιωθεί, δύσκολα μπαίνουν, όταν ξέρουν ότι δεν μπορούν να ασκήσουν στοιχειωδώς ένα επάγγελμα αξιοπρεπώς, χωρίς να εμποδίζεται ούτε η δουλειά τους ούτε η επαφή τους με την κοινωνία.

Ξέρουμε ότι αυτή η ιδέα έχει ωριμάσει και προς την κατεύθυνση αυτή η Νέα Δημοκρατία αναγνωρίζει κάτι, μόνο όμως με αυτήν την προϋπόθεση. Ναι, να ψηφίσουμε και άλλη σχετική πρόταση την οποία υπέβαλε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., που είναι ιδιαίτερα ελκυστική. Τι μας είπε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προτείνοντας την αναθεώρηση του άρθρου 55 παράγραφος 1; Να μειώσουμε το όριο εκλογιμότητας από τα είκοσι πέντε έτη στα είκοσι ένα έτη. Είμαστε ανοιχτοί να το κουβεντιάσουμε. Το έλεγε και ο κ. Παναγιωτόπουλος, το είχε πει και στην επιτροπή.

Όμως, ακούστε την υποκρισία του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Από τη μια μεριά έρχεται και λέει -στην επίσημη τουλάχιστον πρότασή του- να κρατήσουμε το ασυμβίβαστο και να κατεβάσουμε στα είκοσι ένα έτη το όριο εκλογιμότητας. Εμείς λέμε κάτι πολύ απλό: ας ανατραπεί το ασυμβίβαστο με τους βασικούς περιορισμούς σε ό, τι αφορά την άσκηση του επαγγέλματος και τότε να κατεβάσουμε και το όριο ηλικίας και να ψηφίσουμε και τη σχετική πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Και ας κρίνει ο λαός. Αν θέλει έναν άνθρωπο από τα είκοσι ένα έτη του, είναι δικαίωμά του. Αν θέλει έναν άνθρωπο ο οποίος είναι παραπάνω και θέλει να έχει ασκήσει επάγγελμα, ας το κάνει. Όμως, να είναι ελεύθερος να κρίνει. Όχι, να έρχεσαι και να αφήνεις έξω κάθε άνθρωπο που ασκεί ουσιαστικά μια σοβαρή επαγγελματική δραστηριότητα και να κατεβάζεις το όριο ηλικίας, για να δημιουργείς δηλαδή ανθρώπους από την αρχή που δεν ασχολήθηκαν με τίποτα άλλο εκτός από την πολιτική.

Γι' αυτό, η δική μας πρόταση και η δική μας συναίνεση προς το ΠΑ.ΣΟ.Κ. -που μας λένε πού είναι η συναίνεση, να τη- έχει λογική, δεν έχει την υποκρισία, την οποία κρύβει μέσα της η πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Καταλήγω μιλώντας για το άρθρο 79, για το οποίο μίλησε ο κ. Αλογοσκούφης προηγουμένως επιρρωνύνοντας απλώς αυτά τα οποία τόνισε. Να, άλλη μία περίπτωση, όπου δίνεται η ιδέα και η δυνατότητα να οδηγηθούμε, έστω και από διαφορετικές κατευθύνσεις, από κοινού προς κάπου. Γιατί είναι βεβαίως διαφορετική η λογική. Ο κ. Αλογοσκούφης μίλησε για την αναθεώρηση του άρθρου 79.

Άλλη είναι η λογική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και άλλη η λογική που τόνι-

σε ο κ. Αλογοσκούφης, ο οποίος είπε κάτι απλό. Σήμερα, όπως έχουν τα πράγματα στην Ευρώπη, υπάρχει η τάση –και είναι σωστή εξαιτίας των προγραμμάτων σταθερότητας και της σταθερότητας που πρέπει να υπάρχει γενικότερα στην οικονομία– να υπάρχει ένας μακροπρόθεσμος δημοσιονομικός προγραμματισμός. Αυτός δημιουργεί την ανάγκη –ενδεχομένως– ψήφισης κυλιόμενων προϋπολογισμών, ακόμα και τριετούς διάρκειας, όπως τέθηκε το θέμα τού τι θα γίνει με την κατάρτιση και έγκριση προϋπολογισμών από φορείς του λεγόμενου ευρύτερου δημόσιου τομέα που χρηματοδοτούνται, εν όλω ή εν μέρει, από το κράτος. Να μια ευκαιρία να αναθεωρήσουμε τη διάταξη, αλλά προς αυτήν την κατεύθυνση. Γιατί αυτά που προτείνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι ανεφάρμοστα. Και το ερώτημα είναι το εξής: Αφού τα λέει αυτά σήμερα, γιατί δεν τα έλεγε και στο παρελθόν που ήταν κυβέρνηση;

Όμως, ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών είπε κάτι το οποίο είναι απόλυτα σωστό και εφικτό. Μια προσαρμογή προς την Ευρώπη γενικότερα, ακριβώς για να μπορέσουμε να ακολουθήσουμε με καλύτερες δυνατότητες προγράμματα σύγκλισης, τη σύγκλιση γενικότερα, που είναι μια διαρκής προσπάθεια και το ξέρουμε.

Κλείνω, λέγοντάς σας ότι δεχόμαστε, για παράδειγμα, υπ' αυτούς τους όρους που είπα, οι οποίοι είναι διαφορετικοί από τη λογική του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το άρθρο 79. Δεχόμαστε, για παράδειγμα, το άρθρο 55 σε ό,τι αφορά τη μείωση, με αυτήν τη λογική που είπα, του ορίου ηλικίας της εκλογιμότητας.

Όμως, είναι ποτέ δυνατόν να καθίσουμε να συζητήσουμε σοβαρά το θέμα της εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας αμέσως από το λαό, όταν δεν συμφωνούν ούτε μέσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν στελέχη του, τα οποία μάλιστα έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα –εννών συνταγματική βαρύτητα– έρχονται και λένε ότι αυτό ανατρέπει την ίδια τη λογική του πολιτεύματος; Άμεση εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας για να αποφύγουμε, λέει, τις εκλογές! Αυτό το πράγμα δεν μπορούμε να το κάνουμε δεκτό. Και λέω το εξής: Αν ήταν έτσι, γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν το έκανε προηγουμένως δεκτό ή γιατί δεν το είχε προτείνει πριν;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Το ίδιο θα πω και για το θέμα των δημοψηφισμάτων και της λαϊκής πρωτοβουλίας για νομοθετική ρύθμιση. Η Αριστερά ήταν συνεπής, το έλεγε πάντοτε και της το αναγνωρίζω.

Όμως, να έρχεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και να μιλάει τώρα γι' αυτά τα θέματα, όταν δεν τα έκανε ποτέ ή δεν τα πρότεινε ποτέ στην Αναθεώρηση το 2001, πού το βρήκε να το αναφέρει τώρα; Πώς το λέει τώρα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το οποίο, ως κυβέρνηση, δεν χρησιμοποίησε ποτέ τις διατάξεις του άρθρου 44 περί δημοψηφίσματος; Τι το εμπόδιζε να χρησιμοποιήσει τις διατάξεις περί δημοψηφίσματος, αυτές που έχουμε και που για εμάς είναι επαρκείς; Εμείς είμαστε συνεπείς. Τις βάλαμε στο Σύνταγμα του 1975, είπαμε ότι δεν χρειάζονται αναθεώρηση, το λέμε και τώρα.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν χρησιμοποίησε ποτέ τη διαδικασία της αναθεώρησης, που είναι υπεραρκετή, κατά τη γνώμη μας, και έρχεται τώρα και λέει να προσθέσουμε και άλλα πράγματα τα οποία ποιον, σ' αυτήν την περίπτωση, εμπόδισαν να κάνει εκείνα τα οποία τόνισα προηγουμένως;

Επίσης, κάτι ανάλογο συμβαίνει και για το θέμα της κανονιστικής αρμοδιότητας και στο επίπεδο του άρθρου 43 παράγραφος 2 του Συντάγματος και σε ό,τι αφορά τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Μα, δεν έχουν κανονιστική αρμοδιότητα οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης στα θέματα τοπικών υποθέσεων και χρειάζεται να το βάλουμε ρητά; Δεν κοιτάει κάποιος τι λέει το ίδιο το άρθρο 102 και το άρθρο 43 παράγραφος 2; Επίσης, αδιανόητο είναι και εκείνο το οποίο λέει για την εξειδίκευση του άρθρου 43, του πώς δηλαδή να κάνουμε ευκολότερη, δήθεν, την εξουσιοδότηση σε σχέση με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Πρώτα-πρώτα, η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας –είμαστε Κυβέρνηση και θα μας διευκόλυνε να το πούμε– δεν δημιουργεί πρόβλημα. Αλίμονο αν διευρύνουμε ακόμη περισ-

σότερο τα όρια της εξουσιοδότησης. Εδώ το ζήτημα είναι να έχει περισσότερη δυνατότητα ελέγχου η Βουλή. Όμως, με τους όρους, που βάζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέσα στην πρότασή του, γίνεται ένα τέτοιο γραφειοκρατικό συνονθύλευμα, το οποίο οδηγεί στην πλήρη κατάργηση της διάταξης, στο ανεφάρμοστο. Πώς να φτάσουμε εκεί πέρα; Πώς να δεχτούμε μια τέτοια πρόταση; Και σας λέω ότι ήταν κυβέρνηση τόσα χρόνια! Έκανε ευρεία την προηγούμενη αναθεώρηση. Δεν είχαν σκεφτεί αυτές τις «ωραίες» ιδέες, τις οποίες ιδέες όταν είσαι κυβέρνηση τις αντιμετωπίζεις; Βέβαια, αν υπάρχουν. Εκτός αν τις ανακαλύπτεις μετά και τις προτείνεις, επειδή και εσύ πρέπει να προτείνεις κάτι. Το προτείνεις και φεύγεις από τη Βουλή και αφήνεις το θέμα έκθετο για να καθόμαστε να κάνουμε κριτική εμείς αυτήν την ώρα!

Αυτά ήθελα μονάχα να σας εκθέσω. Λέω ξανά για το άρθρο 24 τα εξής: Η πρότασή μας για το άρθρο 24 είναι πρόταση, που συμπληρώνει την προηγούμενη αναθεώρηση, προς την κατεύθυνση της περαιτέρω προστασίας του περιβάλλοντος. Και όσοι σήμερα δεν βλέπουν ότι παρά τις προστατευτικές ρυθμίσεις, που είχαμε και εξαιτίας ελλείψεων του ίδιου του άρθρου 24, το περιβάλλον έχει υποστεί τεράστιες βλάβες, εθελουφυλούν.

Πιστεύω ότι αν δουν την πρόταση στο σύνολό της, με την καλοπιστία που πρέπει θα αντιληφθούν –και αναγνωρίζω το μέλημά τους και την ευαισθησία τους, που είναι και ευαισθησία μας απέναντι, άλλωστε, σ' ένα θέμα που αφορά τον κόσμο ολόκληρο και τις επερχόμενες γενιές– ότι πρώτον, κανείς δεν δικαιούται να μένει απαθής, αλλά και δεύτερον, κανείς δεν μπορεί να θεωρεί ότι κατέχει το μονοπώλιο μιας τέτοιας ευαισθησίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ο συνάδελφος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Τζέκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ακούσαμε τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών να λέει ότι είμαστε σ' ένα κόσμο που αλλάζει, γι' αυτό και πρέπει να προσαρμοστούμε. Πρέπει να προσαρμοστούμε σύμφωνα με τις εξελίξεις. Και βέβαια, μέσα σε αυτές τις εξελίξεις έβαλε και την Αναθεώρηση του Συντάγματος. Όμως, δεν εξήγησε σε ποια κατεύθυνση κινούνται αυτές οι εξελίξεις, ποιος τις ελέγχει αυτές τις εξελίξεις και ποιος τελικά επωφελείται απ' αυτές τις εξελίξεις.

Εμείς από την αρχή έχουμε τονίσει ότι όλες αυτές οι αλλαγές αντικατοπτρίζουν τους κοινωνικούς και πολιτικούς συσχετισμούς. Επομένως οι αλλαγές που γίνονται είναι σε μια αντιδραστική κατεύθυνση για την πλειοψηφία του λαού και προς όφελος, βέβαια, των επιχειρηματικών ομίλων. Αυτό το αποδείξαμε στην πρώτη ενότητα –και κάνω αναφορά στο άρθρο 16– και, βέβαια, κατά τη δεύτερη ενότητα που συζητάμε σήμερα έχουμε σαφή δείγματα ότι η συγκεκριμένη Αναθεώρηση κινείται σαφώς σε συντηρητική αντιδραστική κατεύθυνση.

Ακούσαμε και τον κύριο Υπουργό να μιλάει για το άρθρο 24 και μάλιστα να αναφέρεται στην ευαισθησία, που έχει η Κυβέρνηση στην αντιμετώπιση ζητημάτων που αφορούν τα δάση και τις δασικές εκτάσεις. Εάν υπάρχει ευαισθησία, τότε θα έπρεπε να αιτιολογηθεί μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, γιατί από το 1975 προέβλεπε το Σύνταγμα τη σύνταξη Εθνικού Δασολογίου, δασικοί χάρτες ή τη σύνταξη του Εθνικού Κτηματολογίου και τον Εθνικό Χωροταξικό Σχεδιασμό.

Δεκατέσσερα χρόνια διακυβέρνησε τη χώρα η Νέα Δημοκρατία. Άλλα δεκαεπτά χρόνια η Αξιωματική Αντιπολίτευση, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Γιατί δεν έγιναν όλα αυτά, για να προστατευθεί πραγματικά το δάσος και η δασική έκταση; Πού είναι, λοιπόν, η ευαισθησία;

Εμείς λέμε ότι δεν ήταν μια τυχαία παράλειψη. Ήταν σκόπιμη πολιτική παράλειψη, γιατί πραγματικά δεν ήταν μόνο η «επταετία», που έδωσε τα δάση στους επιχειρηματικούς ομίλους και στους οικοδομικούς συνεταιρισμούς, αλλά σε όλα αυτά τα τριάντα ένα χρόνια είδαμε να «φυτρώνουν» μέσα στα δάση και στις δασικές εκτάσεις ολόκληροι οικισμοί και πραγματικά βγάζουμε ένα συμπέρασμα: Ότι όλα αυτά τα χρόνια, βέβαια, υπήρξαν

παρεμβάσεις των κυβερνήσεων προς όφελος επιχειρηματικών ομίλων και σε βάρος, βέβαια, του περιβάλλοντος, των δασών και των δασικών εκτάσεων.

Γιατί, όπως είπα και ο εισηγητής μας, είναι ξεκάθαρη η προσπάθεια που έκανε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 1979, όπως και η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 1987 με περίφημους νόμους για βοσκοτόπια και για τις χορτολιβαδικές εκτάσεις, για να αποχαρακτηριστούν δεκάδες εκατομμύρια δασών και δασικών εκτάσεων.

Έχουμε την αναθεώρηση του άρθρου 24 το 2001. Και τότε βέβαια έχουμε τη συμφωνία πολλών Βουλευτών, από τη σημερινή Κυβέρνηση, που υπερψήφισαν εκείνη τη διάταξη.

Έχουμε το ν. 3208/2003, που αλλάζει –αν θέλετε– τον ορισμό της δασικής έκτασης και αποχαρακτηρίζονται με αυτόν τον τρόπο εκατομμύρια δασικές εκτάσεις.

Έχουμε πρόσφατα, επί Νέας Δημοκρατίας, το «Κτηματολόγιο Α.Ε.». Με την οριοθέτηση δασών και δασικών εκτάσεων γίνεται μια νέα προσπάθεια αποχαρακτηρισμού, παρ' όλες τις σοβαρές διαφωνίες και αντιδράσεις που υπάρχουν από την πλευρά των δασικών υπηρεσιών. Παράλληλα σε αυτό το διάστημα, βέβαια, έχουμε και τον κρατικό προϋπολογισμό από τον οποίο διαφαίνεται το μεγάλο ενδιαφέρον όλων των μέχρι σήμερα κυβερνήσεων που δίνουν μηδαμικά κονδύλια για τα δάση. Έχουμε και τη διάσπαση του ενιαίου της δασοπροστασίας και της δασοφυλάξεως. Έχουμε την υποβάθμιση των δασικών υπηρεσιών, αλλά και των πυροσβεστικών υπηρεσιών.

Τι μαρτυρούν, λοιπόν, όλα αυτά; Πολιτικές και πρακτικές από τις οποίες εξάγεται το συμπέρασμα ότι συμφέροντα μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων δεν έπαψαν να θεωρούν το δάσος και τη δασική έκταση ως εμπορεύμα, γιατί μέσα από την αξιοποίηση και την ενασχόλησή τους με αυτά προσδοκούν μεγάλα κέρδη.

Γι' αυτό είναι πρόσχημα αυτό που χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση, αλλά και άλλοι Βουλευτές της Πλειοψηφίας: Τι θέλετε; Εδώ θα αποκαταστήσουμε χιλιάδες απ' αυτούς, που έχουν καταπατήσει ή προσφυγικά... κ.λπ..

Ή έχουν γίνει αν θέλετε και οικισμοί, ολόκληρα χωριά, πόλεις μέσα απ' αυτές τις διαδικασίες.

Είπα ο εισηγητής μας: Έθεσε κάποιος το πρόβλημα γι' αυτά τα ζητήματα; Όχι. Μην κρύβεστε, λοιπόν, πίσω από το δάκτυλό σας. Κύριος στόχος σας είναι να προχωρήσει ο σχεδιασμός, τον οποίο αναφέρετε με την κατάθεση της πρότασης που έχετε κάνει. Λέτε, εμείς θέλουμε, είναι αναγκαία για την παραπέρα ανάπτυξη, ιδίως την οικονομική. Και εδώ έρχεται η αντίθεση της βιώσιμης ανάπτυξης με την αειφορία. Συγκρούονται αυτές οι έννοιες, κρύβουν ένα συγκεκριμένο περιεχόμενο. Άρα έχουμε τα συμφέροντα από τη μια, που τα επικαλείται η Νέα Δημοκρατία χαρακτηριστικά στην πρότασή της και έχουμε από την άλλη το περιβάλλον, την αειφορία, η οποία πλήττεται απ' αυτήν την παρέμβαση, που κάνει η Κυβέρνηση.

Επομένως στην κατεύθυνση αυτή κινείται η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας και είναι ενταγμένη και μέσα στην Ευρωσυνθήκη. Και εδώ είναι ότι δεν θέλετε και εμποδία. Γι' αυτό βγάζετε από τη μέση και το Ε' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας, την Ολομέλεια, με το Συνταγματικό Δικαστήριο. Και σε σχέση βέβαια με το άρθρο 117 παράγραφος 3, που καταργείται η υποχρεωτική αναδάσωση, δίνει τη δυνατότητα να αλλάζει ακριβώς και χρήση το δάσος και η δασική έκταση και μέσα από τις απαλλοτριώσεις να γίνονται επεμβάσεις για το δημόσιο συμφέρον. Δηλαδή βλέπουμε το δημόσιο συμφέρον να χαρακτηρίζεται σύμφωνα με το συμφέρον των επιχειρηματικών ομίλων.

Έτσι το Εθνικό Χωροταξικό Σχέδιο, τα ειδικά χωροταξικά σχέδια βιομηχανίας, τουρισμού, που θα εκπονηθούν εκ των προτέρων θα βρίσκονται σ' αυτήν την κατεύθυνση. Δηλαδή αν το δημόσιο συμφέρον κρίνει ότι πρέπει να υπάρξει εκεί τουριστική ανάπτυξη και παράλληλα και το κτίσιμο πολυτελέστατων κατοικιών, αυτό προτάσσεται έναντι της αειφορίας.

Άρα δεν είναι αυτό που λέτε εσείς ότι προστατεύετε το περιβάλλον. Και να σας πω ένα παράδειγμα: Επαληθεύεται και έχει δίκιο ο Στέγγος με τη γνωστή τροπολογία. Αυτό επεδίωκε να κάνει και εσείς έρχεστε με αυτήν την τροποποίηση να τον δικαί-

ώσετε σε βάρος βέβαια του λαού, της περιοχής που αγωνίζεται για να μη γίνουν τα δάση και οι δασικές εκτάσεις οικόπεδα και κατοικίες.

Είμαστε συνεπείς. Ήμασταν αντίθετοι το 1975. Είχαμε κάνει προτάσεις για αναγκαία μέτρα, που έπρεπε να προταθούν. Ήμασταν αντίθετοι το 2001 και είμαστε αντίθετοι και τώρα, γιατί πιστεύουμε ότι είναι αντιδραστική η πολιτική και της σημερινής Κυβέρνησης και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χθες. Γι' αυτό πραγματικά ο Συνασπισμός, ενώ είχε καταψηφίσει και το νομοθετικό πλαίσιο όλων αυτών των χρόνων, τώρα κάνει μια αναφορά μόνο σε μια συγκεκριμένη περίοδο.

Θεωρούμε το δάσος και τη δασική έκταση ότι είναι κοινωνική ιδιοκτησία, λαϊκή περιουσία. Δεν μπορεί να δίνεται βορά στις ορέξεις των επιχειρηματικών ομίλων για να αυξήσουν τα κέρδη τους. Είναι δασοκτόνα και αυτή η προσπάθεια αναθεώρησης του άρθρου 24 από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας.

Για το άρθρο 28 δεν έκανε καμία αναφορά η Κυβέρνηση. Είναι γνωστή η αντίθεση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας στην προοπτική συμμετοχής της χώρας μας στις διαδικασίες ολοκλήρωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μάλιστα να αποτελεί θεμέλιο. Έτσι λέει η ερμηνευτική δήλωση του 2001.

Έρχεται τώρα η Νέα Δημοκρατία να κάνει πιο εύκολο το να παραχωρούμε κυριαρχικά δικαιώματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μέχρι σήμερα χρειάζονταν εκατόν ογδόντα ψήφοι και τώρα λέει εκατόν πενήντα μία με την αναθεώρηση. Γιατί; Τι φοβάται; Φοβάται η Νέα Δημοκρατία. Παίρνει ως παράδειγμα τα δημοψηφίσματα, που έγιναν στη Γαλλία, στην Ολλανδία και γι' αυτό, όπως ο διάλογος αποφεύγει το λιβάνι, δεν θέλει και τα δημοψηφίσματα είτε με την πρωτοβουλία των κομμάτων της Βουλής είτε και με πρωτοβουλία του λαϊκού παράγοντα.

Πραγματικά πιστεύουμε ότι και ο λαός βγάζει συμπεράσματα από την είσοδό μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, από την Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Δείχνουν τα διάφορα στοιχεία που υπηρετεί. Οι αγανακτισμένοι είναι από τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των μέχρι τώρα κυβερνήσεων.

Όσον αφορά το άρθρο 29 για τα οικονομικά των κομμάτων, είναι υποκρισία, πιστεύουμε, η επίκληση της διαφάνειας, της αξιοπιστίας του πολιτικού συστήματος, που για μας εκφράζει συγκεκριμένα συμφέροντα επιχειρηματικών ομίλων του κεφαλαίου.

Είναι τόσο «διαφανής» η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας σήμερα και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χθες, που πραγματικά βλέπουμε ότι αυτή η έκφραση της πολιτικής διαπλέκεται με τα συμφέροντα που υπηρετεί. Οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα βγάζουν τα συμπεράσματά τους απ' αυτήν την πολιτική που ακολουθείται. Έτσι η πρόταση για χρηματοδότηση μόνο από τον κρατικό προϋπολογισμό, αποκλείοντας την ενίσχυση –και μιλάμε για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος– από το λαό με την εξόφληση που κάνει κάθε τόσο, αποσκοπεί στον οικονομικό στραγγαλισμό και στην οικονομική, ιδεολογική και πολιτική εξάρτηση των πολιτικών των κομμάτων. Εδώ ακριβώς είναι και το ζήτημα ότι κινείται στην κατεύθυνση της Ευρωσυνθήκης, γιατί αν ανατρέξουμε εκεί στο άρθρο 1.46 μιλάει ότι χρηματοδοτούν τα ευρωπαϊκά κόμματα, εφόσον συμβάλλουν στη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής πολιτικής συνείδησης. Και εμείς, λοιπόν, που δεν συμφωνούμε μ' αυτήν την ευρωπαϊκή συνείδηση της φτώχειας και του πλούτου, του χάσματος ή δεν συμφωνούμε με την τρομοκρατία εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αυτά που λέει ότι συλλαμβάνουμε και με τα αεροπλάνα τούς πηγαίνουμε όπου θέλουν ή δεν συμφωνούμε με τις επεμβάσεις που γίνονται σε τρίτες χώρες, όπως στη Γιουγκοσλαβία, στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν και αλλού, τι σημαίνει αυτό; Έτσι, λοιπόν, πιστεύουμε ότι με τον έλεγχο των κομμάτων και των Βουλευτών, που προτείνονται να ανατεθεί στο υπό ίδρυση Συνταγματικό Δικαστήριο, επιδιώκεται ο ασφυκτικός έλεγχος των κομμάτων.

Εμείς, λέμε, λοιπόν, ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν θα μπει στη στρούγκα. Θα εξακολουθήσει να απευθύνεται στον ελληνικό λαό, δηλαδή στους εργάτες, στους αγρότες, στους μικροεπαγγελματίες, στους νέους, στα λαϊκά στρώματα για οικονομική ενίσχυση. Η πολιτική του δράση δεν θα εξαρτηθεί μόνο από την οικονομική ενίσχυση του κρατικού προϋπολο-

γισμού. Ψάξτε για διαπλοκή στα κόμματά σας. Εμείς έχουμε ξεκάθαρο πολιτικό λόγο και χωρίς υποκρισία απευθυνόμαστε στον ίδιο το λαό, στα λαϊκά στρώματα.

Δεν ακούσαμε βέβαια στο άρθρο 29 στην παράγραφο 3, απαγόρευση εκδήλωσης υπέρ ή κατά πολιτικών κομμάτων από δικαστικούς ή υπηρετούντες στις Ένοπλες Δυνάμεις, στα Σώματα Ασφαλείας, στους υπαλλήλους του δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και στις δημόσιες επιχειρήσεις. Άλλο ένα παράδειγμα υποκρισίας είναι όταν οι επιλογές γίνονται με πολιτικά κομματικά κριτήρια είτε στις Ένοπλες Δυνάμεις ή στα Σώματα Ασφαλείας ή όταν υπάρχουν συνδικαλιστικές παρατάξεις μέσα στο δημόσιο τομέα, που πρόσκεινται στα πολιτικά κόμματα. Δεν είναι υποκρισία να λέμε ότι δεν πρέπει αυτοί να εκφράζονται υπέρ πολιτικών κομμάτων; Εμείς λέμε ότι πρέπει να καταργηθεί, να δοθούν συνδικαλιστικά πολιτικά δικαιώματα στους δικαστικούς, στα Σώματα Ασφαλείας, στις Ένοπλες Δυνάμεις και σε όλους τους δημόσιους υπαλλήλους.

Στο άρθρο 54, για το διπλασιασμό του αριθμού των Βουλευτών. Επικρατείας αναφέρθηκε και ο εισηγητής μας. Είναι μια πρόταση ενίσχυσης των Αρχηγών των αστικών κομμάτων. Δεν είναι θέση αρχής. Είναι ένας έλεγχος, μέσω της λίστας επικρατείας. Γνωρίζετε ότι εμείς έχουμε πολύ διαφορετικό τρόπο επιλογής, μέσω των συνολικών οργάνων που αποφασίζουν. Είμαστε υπέρ της απλής αναλογικής να γίνει συνταγματική καθιέρωση του εκλογικού συστήματος, που είναι το πιο δημοκρατικό και το πιο αντιπροσωπευτικό μέσα στο λαό.

Για το άρθρο 56, που αναφέρεται στα κωλύματα, είναι θετικό, αλλά πρέπει να μας δοθούν όμως και περισσότερες εξηγήσεις για το τι εννοεί η Κυβέρνηση. Πιστεύουμε ότι πρέπει εδώ να ανοιχθεί ο κατάλογος για τον περιορισμό των κωλυμάτων εκλογιμότητας των Βουλευτών. Γίνεται μια προσπάθεια με τους δημόσιους υπαλλήλους, που δεν χρειάζεται πλέον να παραιτούνται για να είναι υποψήφιοι, ότι η παραίτησή τους μπορεί να γίνει εάν και εφόσον εκλεγούν. Αλλά επαναλαμβάνω, όμως, ότι πρέπει να αλλάξει και το άρθρο 29 παράγραφος 3.

Για το ασυμβίβαστο έχουν γίνει πολλές συζητήσεις και στο παρελθόν και σήμερα. Επιβεβαιώνεται το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και τώρα ότι το 2001 το απόλυτο ασυμβίβαστο ήταν να αποκλείσει από τη συμμετοχή εκλογής για το ελληνικό Κοινοβούλιο λαϊκά στρώματα, δηλαδή εργαζόμενους, μικρομεσαίους αγρότες, μικροεπαγγελματίες, οι οποίοι έπρεπε πραγματικά να αφήσουν το επάγγελμά τους για να μπουν μέσα στη Βουλή. Αναφέρομαι βέβαια και σε άλλα επαγγέλματα, όπως είναι οι νέοι δικηγόροι, που είχαν μια πελατεία για τρία, τέσσερα χρόνια. Έπρεπε να τα αφήσουν όλα για να μπουν μέσα στη Βουλή.

Κοιτάξτε τώρα την κοινωνική σύνθεση της Βουλής. Ψάξτε στα μεγάλα κόμματα, να δούμε εάν υπάρχουν εργάτες, υπάρχουν μικρομεσαίοι αγρότες, υπάρχουν μικροεπαγγελματίες; Δεν θα τους βρείτε, διότι ακριβώς το απόλυτο ασυμβίβαστο ήταν εκείνο που έβαζε φραγμούς και βέβαια σε καμία περίπτωση δεν εξασφάλιζε αυτό που έλεγε η τότε πλειοψηφία, αλλά συμφωνούσε και η Νέα Δημοκρατία ότι έτσι θα αναβαθμιστεί ο ρόλος του Βουλευτή και της Βουλής. Μα, κοιτάξτε, ο ρόλος του Βουλευτή και της Βουλής δεν μπορεί να προκύψει μέσα από τέτοιες ρυθμίσεις. Είναι η πολιτική δράση του κάθε κόμματος, ποια συμφέροντα εξυπηρετεί και ο ρόλος του Βουλευτή μέσα από τη συλλογική αυτή δράση.

Όσον αφορά τώρα στο άρθρο 62, για τον περιορισμό της ασυλίας των Βουλευτών, επιχειρείται ο περιορισμός και πρέπει να είμαστε προσεκτικοί.

Ακούσαμε τον εισηγητή της Πλειοψηφίας που είπε το στενό ορισμό για πολιτικούς λόγους. Και εδώ ακριβώς έχουμε κοινωνική και συνδικαλιστική δράση. Έχουμε εδώ εμείς τον Τάκη Τσιόγκα, ο οποίος είναι και συνδικαλιστής. Τι θα γίνει δηλαδή; Για τη συνδικαλιστική του δράση μπορεί να εκδιωχθεί; Άρα, λοιπόν, λέμε ότι υπάρχουν οι τρόποι, να μείνει ο Κανονισμός της Βουλής όπως ήταν κλπ και δεν πρέπει να γίνει καμία αλλαγή, γιατί υπάρχει ο κίνδυνος διαφορετικών ερμηνειών, που θα περιορίσει πραγματικά το ζήτημα της ασυλίας των Βουλευτών.

Κλείνω με αυτό που είπε και ο κ. Αλογοσκούφης για το άρθρο 78, ότι η Νέα Δημοκρατία είπε ότι για να δοθούν οι εγγυήσεις

του ελληνικού δημοσίου προς τρίτους να δίνονται με ειδικό τυπικό νόμο.

Κοιτάξτε, εδώ υπάρχει η πολιτική βούληση της Κυβέρνησης να περιοριστεί η παροχή εγγύησης του ελληνικού δημοσίου, ώστε να μειωθούν τα τυχόν ελλείμματα των Ο.Τ.Α., Δ.Ε.Κ.Ο., ασφαλιστικών ταμείων. Και αυτή η πρόταση δένεται με την πρόταση της ιδιωτικοποίησης, που έχει η Κυβέρνηση, αλλά πολύ περισσότερο με τη λειτουργία αυτών άλλα με καθαρά ιδιωτικο-οικονομικά κριτήρια.

Εμείς απευθυνόμαστε για μία ακόμα φορά στον ελληνικό λαό. Του λέμε ότι πρέπει να αντιπαλέψει αυτές τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις. Επομένως εκλογές όποτε και αν γίνουν –και είναι κοντά απ' ό,τι φαίνεται– πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν όλες διαχρονικά τις πολιτικές, να καταψηφίσουμε αυτές τις πολιτικές δυνάμεις, που είχαν τη διακυβέρνηση της χώρας και έφεραν σε μεγάλο αδιέξοδο τα μικρά κόμματα. Και το Κ.Κ.Ε. είναι εδώ για κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα τη συναίνεση του Σώματος για να ολοκληρώσουμε τη συνεδρίαση σήμερα μέχρι τη 1.00' ακριβώς και όσοι ομιλητές μένουν και δεν μιλήσουν, να μιλήσουν αύριο το πρωί. Στις 10.30' ακριβώς θα ξεκινήσουμε αύριο, θα συνεχίσουμε με τον κατάλογο των ομιλητών, τους υπόλοιπους εγγεγραμμένους από το σημερινό κατάλογο και θα μπορούμε στη συνέχεια στην επόμενη ενότητα, την τελευταία, που θα γίνουν νέες εγγραφές και θα συνεχίσουμε. Θα πάμε συνεχόμενα αύριο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Οι εισηγητές πότε θα μιλήσουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Οι εισηγητές θα μιλήσουν μετά την ολοκλήρωση του καταλόγου των σημερινών ομιλητών.

Γίνεται δεκτή η πρόταση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς η πρόταση έγινε δεκτή ομόφωνα.

Ο κ. Μπεκίρης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη δεύτερη ομάδα των άρθρων, που συζητούμε σήμερα, κυρίως ρόλο διαδραματίζει η τροποποίηση του άρθρου 24. Έγινε πολύς λόγος, πολλά ακούστηκαν και ακόμη περισσότερα γράφτηκαν. Εκείνο, όμως, που δεν ξέρω είναι αν έγινε απολύτως αντιληπτή και κατανοητή η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας.

Κατ' αρχάς θέλω να ξεκαθαρίσω ότι σέβομαι το δικαίωμα της διαφωνίας και της αντίθετης άποψης. Είναι άλλωστε γνωστό ότι στη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος οι Βουλευτές ψηφίζουν κατά συνείδηση και έτσι πρέπει.

Επίσης, θεωρώ λάθος ότι δεν ενημερώσαμε επαρκώς τους πολίτες για το περιεχόμενο και το νόημα της τροποποίησης που προτείνουμε, με αποτέλεσμα σήμερα να επιχειρείται σκοπίμως να συκοφαντηθεί και να παρουσιάζεται η πρότασή μας ως μη ενδιαφερόμενη για το περιβάλλον.

Και τα κόμματα της Αριστεράς κανείς δεν μπορεί να τα κατηγορήσει απ' ενός γιατί έχουν σταθερές και πάγιες θέσεις για το περιβάλλον και απ' ετέρου διότι ποτέ δεν κυβέρνησαν για να μας αποδείξουν εάν τις θέσεις τους θα μπορούσαν να τις υλοποιήσουν.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση, όμως, με ποιο ηθικό έρεισμα μιλάει; Ποια ήταν η δράση της για το περιβάλλον;

Δεν θεωρώ ότι κάποιοι σε αυτήν την Αίθουσα έχουν μεγαλύτερη οικολογική συνείδηση από κάποιους άλλους. Δεν νομίζω ότι η περιβαλλοντική ευαισθησία μπορεί να είναι μονοπώλιο μιας μόνο παράταξης. Από την άλλη, όμως, δεν δέχομαι και τα κροκοδείλια δάκρυα από εκείνους που δεν φρόντισαν επί μία εικοσαετία ούτε για τα στοιχειώδη.

Και τι δεν είπε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. στην αρμόδια επιτροπή! Σχεδόν όλα τα δεινά για τη σημερινή άσχημη κατάσταση του περιβάλλοντος τα ανέφερε. Κι εγώ αναρωτιέμαι, ποιος φταίει για όλα αυτά; Ποιος κυβερνούσε; Μήπως εδώ και χρόνια θα έπρεπε να έχουν μπει κανόνες; Μήπως θα έπρεπε ως πολιτεία εδώ και χρόνια να έχουμε Κτηματολόγιο, Δασολόγιο, χωροταξικό σχεδιασμό; Μήπως η ανυπαρξία όλων αυτών είναι η πραγματική

αιτία για την υποβάθμιση του περιβάλλοντος και για τα χιλιάδες αυθαίρετα;

Στην Ελλάδα, όμως, πάντα είχαμε το ίδιο πρόβλημα. Δημιουργούμε αυστηρούς κανόνες που σχεδόν ποτέ δεν μπορούμε να τους εφαρμόσουμε. Αυτή όμως, η τακτική πρέπει κάποτε να σταματήσει. Ας βάλουμε κανόνες. Ας μην προτάσουμε τη δήθεν οικολογική υπερευαίσθησία, η οποία γίνεται άλλοθι τελικά για τους καταπατητές. Μπορεί κάποιος να πει με σιγουριά ότι αν δεν τροποποιήσουμε το άρθρο 24, θα βελτιωθεί η κατάσταση του περιβάλλοντος;

Η πρόταση που εμείς καταθέτουμε είναι πολύ συγκεκριμένη. Η αλλαγή αφορά μόνο τις δασικές εκτάσεις και σε καμία περίπτωση δεν αγγίζει το δάσος.

Πρέπει, όμως, παράλληλα να ξεκαθαρίσουμε τι είναι δασική έκταση και τι είναι δάσος. Δεν μπορώ να καταλάβω πώς είναι δυνατόν να ορίζουμε τη δασική έκταση και το δάσος με αεροφωτογραφίες του 1945. Μα, πιστεύει κάποιος σε αυτήν την Αίθουσα ότι σήμερα, εξήντα χρόνια μετά, τα δεδομένα είναι ίδια; Θέλω να πιστεύω πως όχι.

Πώς, λοιπόν, θα οριοθετήσουμε τις δασικές εκτάσεις, που πραγματικά σήμερα υπάρχουν; Για να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα αυτό, προτείνουμε χρονικό όριο για τον ορισμό ή μη ως δασικής έκτασης και ως δάσους να οριστεί το 1975. Το ένα ζήτημα είναι αυτό.

Το δεύτερο ζήτημα και ουσιαστικά το περιεχόμενο της πρότασης είναι να προστεθούν στους λόγους δημοσίου συμφέροντος και οι χωροταξικές και οι πολεοδομικές ανάγκες.

Γνωρίζουμε όλοι ότι η νομιμοποίηση των αυθαίρετων δεν είναι δυνατή. Επίσης γνωρίζουμε ότι με την πάροδο των ετών και αν θέλετε και με την ανυπαρξία σαφώς προσδιορισμένων κανόνων συνεχώς εμφανίζονται καταπατητές και αυθαίρετα. Γιατί, λοιπόν, να αφήσουμε να διαιωνίζεται αυτή η νοσηρή κατάσταση; Γιατί να μη βάλουμε κανόνες και μάλιστα αυστηρούς κανόνες που να μπορούμε, όμως, να τους εφαρμόσουμε; Αρκεί οι κανόνες αυτοί να είναι ρεαλιστικοί με την πραγματικότητα.

Η προστασία του περιβάλλοντος επιβάλλεται να συμπορεύεται με την οργανωμένη ανθρώπινη δραστηριότητα. Μέχρι σήμερα αυτό δεν το καταφέραμε, γιατί δεν είχαμε ως πολιτεία δημιουργήσει τις απαραίτητες αναγκαίες υποδομές. Σήμερα έχουμε την αναγκαία πολιτική βούληση. Σήμερα λαμβάνονται τα μέτρα αυτά. Πρέπει, όμως, να εκσυγχρονίζουμε και να επικαιροποιούμε το θεσμικό πλαίσιο.

Η προστασία του περιβάλλοντος δεν είναι και δεν μπορεί να είναι υπόθεση μιας μόνο παράταξης, αλλά είναι υπόθεση όλων μας. Ευθύνη των παρατάξεων και του πολιτικού συστήματος είναι να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα με διορατικότητα και τόλμη, όπως επίσης ευθύνη έχουν και οι πολίτες. Ας μη χαιδευόμαστε πλέον αφτιά. Όταν υπάρχουν τόσες χιλιάδες αυθαίρετα, σημαίνει ότι κάποιοι τα έφτιαξαν. Σήμερα, όμως, τι κάνουμε; Πώς αντιμετωπίζουμε μια ήδη διαμορφωμένη κατάσταση; Μεταθέτοντας το πρόβλημα στο μέλλον ή λαμβάνοντας τώρα μέτρα; Εγώ είμαι υπέρ της δεύτερης άποψης. Και γι' αυτό άλλωστε στηρίζω την τροποποίηση του άρθρου 24.

Σε ό,τι αφορά τα υπόλοιπα άρθρα, θα ήθελα να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις ξεκινώντας με το άρθρο 29, που αφορά τα οικονομικά των κομμάτων και τη διαφάνεια στο δημόσιο βίο.

Θεωρώ ότι στόχος όλων των πολιτικών δυνάμεων είναι η αποκατάσταση της αξιοπιστίας του πολιτικού μας συστήματος, η αποκατάσταση της σχέσης του πολίτη με τον πολιτικό. Γνωρίζουμε ότι το υπάρχον σύστημα δεν απέδωσε τα αναμενόμενα. Οι πολίτες είναι ιδιαίτερα καχύποπτοι και, δυστυχώς, η καχυποψία αυτή συμπεριλαμβάνει το σύνολο του πολιτικού κόσμου. Η καχυποψία αυτή οφείλεται σ' ένα μεγάλο βαθμό στο γεγονός ότι οι ελεγχόμενοι είναι ταυτόχρονα και ελέγχοντες. Προτείνουμε, λοιπόν, η ελεγκτική αρμοδιότητα να μεταφερθεί από τη Βουλή σε ειδικό τμήμα του Συνταγματικού Δικαστηρίου. Με αυτόν τον τρόπο θα ενισχυθεί η διαφάνεια του πολιτικού συστήματος και θα αποκατασταθεί η αξιοπιστία των πολιτικών στα μάτια της κοινής γνώμης.

Συνεχίζοντας, θα ήθελα να εκφράσω ορισμένες απόψεις για το άρθρο 57, που αφορά το ασυμβίβαστο των Βουλευτών.

Κατ' αρχάς η γνώμη μου είναι ότι το ασυμβίβαστο, ως θεσμός, απέτυχε παταγωδώς, δεν προσέφερε στην ουσία τίποτα. Από την άλλη πλευρά δεν υποστηρίζω ότι το επαγγελματικό ασυμβίβαστο είναι λόγος για να δημιουργηθούν επαγγελματίες πολιτικοί. Και πριν από αυτό υπήρχαν και μετά από αυτό θα υπάρχουν. Εξαρτάται άλλωστε από το τι ορίζουμε ως επαγγελματία πολιτικό.

Αντίθετα εγώ είμαι υπέρ της ελεύθερης έκφρασης της λαϊκής βούλησης. Δεν μπορούμε να υποδείξουμε εμείς στους πολίτες ποιος είναι κατάλληλος για να τους εκπροσωπεί και ποιος όχι. Παράλληλα δεν νομίζω ότι είναι σωστό να απαγορεύουμε σ' έναν επαγγελματία να εργάζεται, εφόσον ο ίδιος το επιθυμεί.

Να σας πω και την αλήθεια; Πιστεύω ότι η όλη συζήτηση που γίνεται, αφορά τη μειοψηφία των Βουλευτών και πιο συγκεκριμένα εκείνους, που πολιτεύονται στις μεγάλες περιφέρειες του κέντρου. Δεν νομίζω ότι Βουλευτής της επαρχίας έχει το πρόνομο να συνεχίσει να εργάζεται με τους ρυθμούς, που απαιτεί ο εργασιακός χώρος. Και όσοι το επεχείρησαν, οι πολίτες στη συνέχεια δεν τους εμπιστεύτηκαν. Σε κάθε περίπτωση θεωρώ ότι η πρόταση για την άρση του απόλυτου ασυμβίβαστου και η καθιέρωση περιορισμών είναι αρκετή, προκειμένου να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά το πρόβλημα.

Τέλος, σε ό,τι αφορά το άρθρο 62 και την ασυλία των Βουλευτών πιστεύω ότι εδώ έχουμε να κάνουμε μ' ένα ζήτημα που αφορά την αξιοπιστία του πολιτικού μας συστήματος. Δεν είναι λίγες οι φορές που η Βουλή και οι Βουλευτές έχουν κατηγορηθεί από τα μέσα ενημέρωσης και από τους πολίτες για συντεχνιακή αντίληψη και τις περισσότερες φορές, θα μου επιτρέψετε να πω, δικαίως. Η Βουλή είχε αρνηθεί την άρση της ασυλίας σε πάρα πολλές περιπτώσεις Βουλευτών για κατηγορίες που δεν αφορούσαν πολιτικούς λόγους. Η εικόνα αυτή απαξιώνει το πολιτικό μας σύστημα.

Το άρθρο 62 παρείχε μία προνομιακή αντιμετώπιση στο Βουλευτή σε αδικήματα που δεν συνδέονταν με τη βουλευτική του ιδιότητα. Αρκεί να σημειωθεί ότι από το 1974 κατατέθηκαν οκτακόσιες τριάντα μία αιτήσεις για άρσεις ασυλίας, εκ των οποίων έγιναν δεκτές μόνο οι δεκαεπτά. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μόλις τον περασμένο Νοέμβριο αποδοκίμασε την ελληνική Βουλή για την πρακτική που ακολουθεί στην άρση της βουλευτικής ασυλίας. Συνεπώς θεωρώ πολύ θετική την πρόταση για την αναθεώρηση του συγκεκριμένου άρθρου, το οποίο θα προβλέπει ρητά ότι η Βουλή θα μπορεί να αρνηθεί την άρση της βουλευτικής ασυλίας μόνον εφόσον αυτή διαπιστωθεί ότι ζητείται για καθαρά πολιτικούς λόγους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ελπίζω οι συνάδελφοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, που απέχουν, να λειτουργήσουν στο μέλλον σύμφωνα με τη συνείδησή τους. Η κομματική πειθαρχία στη διαδικασία της συνταγματικής Αναθεώρησης είναι αναμφίβολα επιζήμια για το πολιτικό μας σύστημα. Με θλίβει, ως νέο Βουλευτή και ως νέο άνθρωπο αυτή η εικόνα που παρουσιάζει σήμερα η Βουλή. Εύχομαι και ελπίζω τα άδεια έδρανα, οι μικροκομματικές σκοπιμότητες να μην είναι οδηγός για τις μελλοντικές ενέργειες ενός μεγάλου πολιτικού σχηματισμού, όπως είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Η συνάδελφος κ. Νικολαΐδου έχει το λόγο.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με παρακαταθήκη την καταστροφική κληρονομιά του 2001, που μαζί με την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ψήφισε, προτείνει την αναθεώρηση του άρθρου 24, που αφορά το περιβάλλον και τα δάση.

Έγινε πολύς θόρυβος, γιατί δεν έχει γίνει κατανοητό το άρθρο 24, μας είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας. Ο τελευταίος ομιλητής ούτε λίγο ούτε πολύ εξέφρασε τη συμπάθειά του στα κόμματα της Αριστεράς, αλλά μας «πέταξε» και το ότι δεν έχουμε ευθύνη, γιατί δεν έχουμε κυβερνήσει. Θα του

έλεγα, λοιπόν, να ρίξει μία ματιά στην ιστορία, να μάθει για την «κυβέρνηση του βουνού» και να ενημερωθεί για τα επιτεύγματα που είχε και κυρίως ότι ο πρώτος Κώδικας της Αυτοδιοίκησης ήταν επίτευγμα αυτής της συγκεκριμένης κυβέρνησης και μέχρι σήμερα αποτελεί τον καμβά των υπόλοιπων κωδίκων.

Εγώ, λοιπόν, λέω ότι πολλή προσπάθεια καταβάλλεται ακριβώς για να καλυφθεί το νέο έγκλημα, που με πρόσημα τη χωροταξία θα επιτευχθεί σε βάρος του λαού, του φυσικού πλούτου, του περιβάλλοντος, της χώρας γενικότερα. Κάνετε προσπάθεια για να καλύψετε το σκοπό της αναθεώρησης του άρθρου 24, που είναι η γενίκευση της ιδιωτικοποίησης των δασών και των δασικών εκτάσεων, η μείωση της δημόσιας ιδιοκτησίας στη γη, ο περιορισμός της προστασίας των δασικών οικοσυστημάτων. Όλα γίνονται για το καλό της οικονομίας, της δημόσιας ωφέλειας, της ανάπτυξης, της προστασίας των δασών στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης.

Νέα Δημοκρατία και ΠΑ.ΣΟ.Κ., επικαλείσθε την προστασία των δασών και μάλιστα ζητάτε αυτό να κατοχυρωθεί συνταγματικά. Γιατί, λοιπόν, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, αρνηθήκατε την υλοποίηση βασικών προβλέψεων του άρθρου 24 του Συντάγματος του 1975, που συνιστούσαν και υποχρέωση του κράτους; Και αυτά ήταν η σύνταξη του Εθνικού Δασολογίου, του Κτηματολογίου, οι αντίστοιχοι χάρτες, ο Εθνικός Χωροταξικός Σχεδιασμός. Αρνήθηκατε, ενώ αντίθετα με τους περιβόητους νόμους περί χορτολιβαδικών εκτάσεων και περί βοσκοτόπων και με στόχο πάντα την άρση της προστασίας των δασών και των δημόσιων εκτάσεων και την παράδοσή τους στους ιδιώτες είναι γνωστό ότι είσθε υπεύθυνοι –και εσείς μαζί με το ΠΑ.ΣΟ.Κ.– γιατί έχουν αποχαρκτηρισθεί πάνω από εξήντα πέντε εκατομμύρια στρέμματα δάσους. Και έρχεσθε σήμερα και προτείνετε την αναθεώρηση του άρθρου 24.

Τι έχουμε, λοιπόν, σήμερα που κάνετε αυτήν την πρόταση; Έχουμε τους δύο παλαιότερους νόμους, έχουμε έναν εκτελεστικό του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έχουμε τις αποφάσεις –που για σας είναι αρνητικές– του Συμβουλίου Επικρατείας, μία κατάσταση στο περιβάλλον πολύ χειρότερη από κάθε άλλη φορά, έχουμε, όμως, και εκλογές και από ό,τι φαίνεται στις περιοδείες σας σίγουρα δίνετε υποσχέσεις –ότι θα ανατραπούν τα πάντα– για να σας ψηφίσουν και ιδιαίτερα επικαλείσθε τους μικροϊδιοκτήτες, ενώ ξέρετε πολύ καλά ότι κανένα πολιτικό κόμμα δεν έχει ζητήσει να κατεδαφιστούν λαϊκές συνοικίες τύπου Σαλαμίνας, Περάματος ή Σχιστού Κορυδαλλού. Αντίθετα ζητάτε την ψήφο αυτών των μικροϊδιοκτητών, για να καταπολεμήσετε δήθεν τα αυθαίρετα, ενώ το 2001 ψηφίσατε μαζί με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τη συγκεκριμένη αναθεώρηση.

Τώρα, όμως, αυτήν τη φορά είστε περισσότερο επικίνδυνοι, θα έλεγα καταστροφικοί, γιατί αυτή η αναθεώρηση που προτείνετε, σε συνδυασμό με το άρθρο 117 θα έχει ως αποτέλεσμα –και νομίζω ότι το ξέρετε πολύ καλά, απλά δεν λέτε την αλήθεια στον ελληνικό λαό– τον αυτόματο αποχαρκτηρισμό όλων των δασικών εκτάσεων, που καταπατήθηκαν πριν το 1975, δηλαδή ουσιαστικά νομιμοποιείτε τους καταπατητές, την κατάργηση του τεκμηρίου υπέρ του δημοσίου, τη δυνατότητα δημιουργίας οικισμών ή βιομηχανικών και τουριστικών εγκαταστάσεων ακόμη και σε εθνικούς δρυμούς και τη δυνατότητα, μετά από τις πυρκαγιές να μπορούν να απαλλοτριωθούν δάση, παραλίες, υπέρ των ιδιωτών για το δημόσιο συμφέρον.

Ειλικρινά, δεν σκέπτεστε ότι προκαλείτε καινούργιους καταπατητές, καινούργιους εμπρησμούς, θα έλεγα, από τη στιγμή που έρχεστε και ουσιαστικά συγχωρείτε τα πάντα;

Όσο για την Ευρωπαϊκή Ένωση που υπερασπίζεστε, και υπερασπίζεται δήθεν η Ευρωπαϊκή Ένωση τα δάση, είναι γνωστό ότι από το 1993 καλούσε τα κράτη-μέλη να προσαρμοστούν ακόμη περισσότερο στους κανόνες της αγοράς με τα δάση. Αισθάνεστε μάλλον ότι αργήσατε, γι' αυτό δεν περιμένατε ούτε να ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία της Αναθεώρησης του Συντάγματος, να γίνουν οι ψηφοφορίες στη Βουλή και λέω ότι δεν περιμένατε, γιατί ξέρετε, έχετε ενημερωθεί ότι επιχειρείται ένας μεγάλος αποχαρκτηρισμός με το γνωστό έργο που έχει αναθέσει η «ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.» με μία μεθοδολογία που θα αποχαρκτηρίσει από 20% μέχρι 30% του δασικού

πλούτου της χώρας.

Περιμένουμε κάποια απάντηση, γιατί είναι γνωστό ότι έχετε ενημερωθεί και από τις ίδιες τις δασικές υπηρεσίες του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης από τις 23 Ιανουαρίου. Μέχρι τώρα η Κυβέρνηση δεν έχει απαντήσει.

Εμείς και από το Βήμα αυτό καλούμε πραγματικά το λαό, τη νεολαία, τους επιστημονικούς και τους κοινωνικούς φορείς και τις οργανώσεις να συνεχίσουν να επαγρυπνούν, να αντιδρούν και να λένε αποφασιστικά «όχι» γενικά στην εμπορευματοποίηση των δασών και της δημόσιας γης και φυσικά στο επίμαχο άρθρο. Όλα αυτά είναι κοινωνική λαϊκή περιουσία, που ανήκει σε αυτούς και στις νέες γενιές που έρχονται.

Δύο κουβέντες για το άρθρο 29, που αφορά το «πόθεν έσχες», τα έξοδα των Βουλευτών και των κομμάτων στις εκλογές. Αλήθεια, πόσες φορές έχουν αλλάξει αυτά; Εσείς οι παλαιότεροι έχετε μεγαλύτερη εμπειρία. Άλλαξε, όμως, τίποτα επί της ουσίας; Σήμερα είναι γνωστό ότι υπάρχει ένα πολιτικό όργανο, συμμετέχουν σ' αυτό και ανώτατοι δικαστικοί λειτουργοί, από ό,τι ξέρω λειτουργεί κανονικά και δεν έχετε ενημερώσει ότι υπάρχει κάποιο πρόβλημα στη λειτουργία του. Έρχεστε, όμως, και προτείνετε η ανάθεση εν λευκώ να γίνει σε δικαστές. Και με δεδομένο μάλιστα ότι η ηγεσία των δικαστηρίων και αυτού του Συνταγματικού Δικαστηρίου που προτείνετε και που εμείς δεν συμφωνούμε, θα διορίζεται από την εκάστοτε κυβέρνηση, μπορεί κάποιος να φανταστεί και σε ποια κατεύθυνση θα λειτουργεί. Δεν συμφωνούμε, το λέμε καθαρά και σας ενημερώνουμε ότι δεν πρόκειται να εφαρμόσουμε τέτοιου είδους διατάξεις.

Ξέρετε πώς λειτουργούμε εμείς ως κόμμα, με τις συνδρομές των φίλων και των οπαδών. Δεν μπορείτε να μας περιορίσετε σε αυτή μας τη δράση. Οι δικοί μας Βουλευτές και οι υποψήφιοι είναι γνωστό ότι δεν έχουν έξοδα, ούτε ένα ευρώ, και πραγματικά αν έχετε κάποια προβλήματα στο δικό σας κόμμα, μπορείτε να τα λύσετε εκεί και να μη τα μεταφέρετε στο Σύνταγμα, διότι όχι μόνο δεν είναι σωστό, αλλά είναι και επικίνδυνο.

(Στο σημείο αυτό καταλαμβάνει την Προεδρική Έδρα ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ.)

Παρ' ότι έχουν ειπωθεί πολλά σε σχέση με το διπλασιασμό του αριθμού των Βουλευτών Επικρατείας, επικαλείσθε δήθεν αυτούς, οι οποίοι δεν έχουν τη δυνατότητα ή τα κίνητρα να επιδοθούν σε προεκλογικό αγώνα. Απ' ό,τι φαίνεται, όμως, δεν σας πιστεύουν, κύριοι της Κυβέρνησης ούτε οι δικοί σας Βουλευτές. Εμείς είναι γνωστό ότι είμαστε υπέρ της λίστας. Το αποφασίζουμε βέβαια εσωκομματικά και με βάση τον καταμερισμό των στελεχών μας. Φυσικά είμαστε σταθεροί υπέρ της απλής αναλογικής, την οποία θεωρούμε ως το πιο δημοκρατικό και το πιο αντιπροσωπευτικό εκλογικό σύστημα. Η δική σας πρόταση είναι και περιστασιακή και φυσικά δεν στηρίζει την αντίληψη της λίστας, απλά ενισχύει τον Αρχηγό ή την αρχηγική ομάδα και τις συμφωνίες για δικομματικά παιχνίδια εν όψει πάντα των εκλογών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Νικολαΐδου.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Μπασιάκος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κύριοι συνάδελφοι, μιλώντας κάποιος για την τροποποίηση του άρθρου 24 του Συντάγματος προσπαθεί να αξιολογήσει και να αποτιμήσει τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόστηκε, αλλά και τα προβλήματα, τα οποία δημιούργησε ιδιαίτερα τον τελευταίο καιρό. Συμφωνούμε όλοι καλόπιστα ότι χρειάζεται η προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων και γενικότερα του δασικού οικοσυστήματος, αλλά αυτή η προστασία είναι χωρίς νόημα αν πέραν της αυστηρότητάς της δεν είναι αποτελεσματική και δεν είναι και διαφανής. Διότι κανείς δεν αρνείται να υπάρχει αυστηρότητα στην προστασία του δάσους και γενικότερα του δασικού περιβάλλοντος, αλλά θα πρέπει η προστασία αυτή να είναι και αποτελεσματική, γιατί αλλιώς είναι χωρίς νόημα. Θα πρέπει επίσης η προστασία αυτή να είναι και διαφανής, διότι αν υπάρχει αβεβαιότητα ως προς τον τρόπο προστασίας και το αντικείμενο της προστασίας, προφανώς

οδηγούμαστε σε αδικίες ή σε αναποτελεσματικότητα και πάντως σε απραξία.

Μετά την ισχύ του άρθρου 24 –που, όπως προσφυσάτα έχει λεχθεί, εισήχθη από τη δική μας Κυβέρνηση, από το δικό μας πολιτικό κόμμα, τη Νέα Δημοκρατία- έχει ψηφιστεί σειρά νόμων που προβλέπουν διατάξεις για την προστασία του δάσους και των δασικών εκτάσεων. Όμως, πολλές από αυτές τις διατάξεις έχουν οδηγηθεί σε αδιέξοδο, δεν εφαρμόζονται. Επίσης, πολλές από αυτές βρίσκονται ήδη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και εκκρεμοδικούν. Αναφέρομαι στο ν. 998/1979, σε επόμενο νόμο της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το ν. 1734/1987 και αναφέρομαι κυρίως στον τελευταίο νόμο το ν. 3208/2003 που ψηφίστηκε προεκλογικά από την προηγούμενη κυβέρνηση. Οι νόμοι αυτοί έχουν οδηγήσει σε μια ασάφεια, αβεβαιότητα και αδιαφάνεια στην εφαρμογή της προστασίας των δασών και των δασικών εκτάσεων.

Ακούγοντας κάποιος τα παριστάμενα κόμματα της Αντιπολίτευσης, το Κομμουνιστικό Κόμμα και το Συνασπισμό να αναφέρονται στο άρθρο 24, θα έλεγε ότι είναι ευχαριστημένοι από την προστασία που παρέχεται και ότι όλα πάνε καλά. Εμείς αντίθετα λέμε ότι ακριβώς επειδή υπάρχει αβεβαιότητα, επειδή δεν μπορούν να προχωρήσουν οι δασικοί χάρτες, επειδή δεν μπορεί να συνταχθεί Δασολόγιο, επειδή δεν μπορεί να συνταχθεί Δασικό Κτηματολόγιο, έχουμε πρόβλημα εφαρμογής των διατάξεων. Χρειαζόμαστε μια ξεκάθαρη διάταξη, έναν ξεκάθαρο ορισμό του τι πάμε να προστατεύσουμε, ακριβώς για να μπορούμε με αυστηρότητα να προστατεύσουμε αυτό το δάσος και να μπορούμε εν συνεχεία να εφαρμόσουμε πολιτικές που θα συνεκτιμούν και ορισμένες αναπότρεπτες καταστάσεις ή ορισμένες πρακτικές που εφαρμόζονται, ώστε να είμαστε και αποτελεσματικοί και να μην κοροϊδεύουμε και τους εαυτούς μας.

Διότι εδώ τι συμβαίνει; Συμφωνούμε όλοι ότι θέλουμε την προστασία του δάσους, θέλουμε Δασικό Κτηματολόγιο, θέλουμε τους δασικούς χάρτες και θέλουμε να υπάρχει και διαφάνεια στο χειρισμό των θεμάτων αυτών από τις δασικές υπηρεσίες.

Σήμερα, λοιπόν, δεν μπορούμε να τα έχουμε όλα αυτά μαζί. Πείτε μου έναν τρόπο, που όλα αυτά μαζί μπορούμε να τα έχουμε, όταν στο Συμβούλιο της Επικρατείας εκκρεμεί η διάταξη του ν. 3208/2003, εκκρεμεί η ερμηνευτική εγκύκλιος που ερμηνεύει διατάξεις ασαφείς του νόμου αυτού, όταν ο νόμος αυτός προβλέπει ποσοστό δασοκάλυψης στο 25%. Πιο πριν υπήρχε πρόβλεψη για ποσοστό δασοκάλυψης 15% και την ίδια στιγμή ο ισχύων κοινοτικός κανονισμός του 2003, ο 2152, προβλέπει ποσοστό δασοκάλυψης 10%.

Πείτε μου, λοιπόν, εσείς τι ποσοστό να εφαρμόσει αυτός που θα κληθεί να φτιάξει το Δασολόγιο ή να βρει τους δασικούς χάρτες ή με τη σύγχρονη τεχνολογία, όπως ελέγχε πολύ σωστά από συγκεκριμένους προλαλήσαντες συναδέλφους ότι μπορεί να υπάρξει η απεικόνιση και οι φωτοερμηνείες, ώστε να μπορούμε να καταλήξουμε και να κάνουμε τους δασικούς χάρτες; Πείτε μου. Το 15% είναι; Το 25% είναι που εκκρεμεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας; Είναι το 10% του κοινοτικού κανονισμού; Τι από όλα αυτά;

Σήμερα, λοιπόν, δεν εφαρμόζεται δυστυχώς τίποτα απ' όλα αυτά. Γιατί δεν εφαρμόζεται; Διότι υπάρχει η αναστολή του Συμβουλίου της Επικρατείας στο ν. 3208 και στην ερμηνευτική εγκύκλιο, υπάρχει σε εκκρεμότητα ο κοινοτικός κανονισμός που προβλέπει το 10%, υπάρχει η ακύρωση της διατάξεως του 15% που ίσχυε πριν από καιρό και υπάρχει και η αβεβαιότητα του Συντάγματος, του άρθρου 24, που χρειάζεται εξειδίκευση. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Κυβέρνηση προωθεί τη μεταρρύθμιση, δηλαδή την αναθεώρηση του άρθρου 24, ώστε να υπάρχει σαφήνεια στην εφαρμογή.

Και βέβαια, γιατί να αμφισβητήσουμε την ανάγκη να είναι το 1975 ο χρόνος προσδιορισμού του τι είναι δάσος και τι δεν είναι, όταν συμφωνούμε ότι η αυστηρή διάταξη του άρθρου 24 ήταν εκείνη η οποία ίσχυε από το 1975; Αυτός είναι ο λόγος. Ας μετέχει και το κόμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ στη συζήτηση για την Αναθεώρηση, ας προτείνει μια άλλη ημερομηνία, αν κρίνει ότι μια άλλη ημερομηνία είναι καλύτερη, αλλά δεν μπορεί να υπάρχει μια ασάφεια σε σχέση με τις αεροφωτογραφίες του 1940 ή του

1960 ή του 1968 ή δεν ξέρω ποιας άλλης χρονιάς αναφέρεται μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, διότι, όπως προστατεύεται, κυρίως και κύριοι συνάδελφοι, η δασική έκταση και το δάσος, έτσι πρέπει να προστατεύεται και η αγροτική γη. Και το προβλέπει αυτό και το Σύνταγμα.

Πώς αποδέχστε εσείς μία αγροτική γη του παρελθόντος, ακριβώς γιατί μεσολάβησε και ο Εμφύλιος Πόλεμος και κάποιες εκτάσεις εγκαταλείφθηκαν, να μετατρέπεται σε δασική γη και πλέον να προστατεύεται η τώως αγροτική γη ως δασική γη, δηλαδή να μην προστατεύεται, όταν είναι βέβαιο ότι για λόγους εθνικής οικονομίας πρέπει να προστατεύεται και η αγροτική γη; Αυτή, λοιπόν, η αγροτική γη που έχασε το χαρακτήρα της και λόγω εγκατάλειψης δασώθηκε -και είναι αυτό που αντιμετωπίζουμε ως «δασωθέντες αγρούς» ή «δασωμένες εκτάσεις»- παύει να έχει το χαρακτήρα της αγροτικής γης και έτσι χάνει και την ιδιοκτησία του ο αγρότης και χάνεται και η συμβολή της αγροτικής γης στην εθνική οικονομία. Για δώστε μία απάντηση σ' αυτό, σας παρακαλώ.

Και βέβαια, πολύ σωστά προαναφέρθηκε και η ανάγκη χωροταξικού σχεδιασμού, πολεοδομικού σχεδιασμού σε κάποιες εκτάσεις. Αν δεν γίνει στην αγροτική έκταση, αν δεν γίνει στην τώως δασική έκταση και αν δεν βρεθεί κάποια έκταση να γίνει χωροταξικός σχεδιασμός, πού θα γίνει; Θα έχουμε αυθαίρετα, τα οποία και εσείς τα καταγγέλλετε, την ίδια ώρα που λέτε ότι ο φτωχός εργάτης και ο άνεργος πρέπει να βρουν μια κατοικία, κάπου να μείνουν. Εσείς τα λέτε αυτά.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Γι' αυτούς τα κάνετε τώρα αυτά;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Εσείς το λέτε.

Εμείς, λοιπόν, τι λέμε; Σταθερότητα. Να μην υπάρχει αυθαίρετο, να μην υπάρχει αβεβαιότητα δικαίου, αλλά να υπάρχει μία σταθερή ρύθμιση, ένα σταθερό πλαίσιο, ώστε να προστατεύεται αποτελεσματικά το δάσος και να μην έχουμε σήμερα αυτά τα φαινόμενα των πυρκαγιών, εμπρησμών και καταπατήσεων, που τα καταγγέλλετε και καλώς το κάνετε και τα καταγγέλλετε.

Άρα, λοιπόν, δεν είμαστε ευχαριστημένοι από την εφαρμογή διατάξεων, κυρίως λόγω της αβεβαιότητας που υπάρχει σήμερα και θέλουμε να φέρουμε ένα σταθερό, σαφές, αυστηρό και αποτελεσματικό θεσμικό και νομικό πλαίσιο προστασίας των δασών. Αυτός είναι ο στόχος μας. Και βέβαια, μπορεί κάποιος να έρθει και να ρωτήσει τους κατεχοντές αρμόδιους, τους δασικούς, οι οποίοι εκφράζουν πολλές απορίες: Ποια μετρητικά στοιχεία έχουν ληφθεί υπόψη; Τι θα πει πυκνή και αραιή βλάστηση; Αυτές είναι οι διατάξεις που ισχύουν σήμερα; Τι θα πει θαμνώδης έκταση; Τι θα πει υψηλή δασική έκταση; Τι θα πει, εν συνεχεία, «οτιδήποτε αφορά όχι σαφή προσδιορισμό της έννοιας του δάσους και της δασικής έκτασης»;

Αν πω σ' εσάς: «Προσδιορίστε μου τη διαφορά μεταξύ δάσους και δασικής έκτασης», δεν την ξέρετε.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ- ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Πολύ καλά την ξέρουμε!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Όχι, δεν την ξέρετε στην πράξη, απόδειξη ότι οι ίδιοι οι δασολόγοι χαρακτηρίζουν κάποια ως δασική έκταση και τη γειτονική έκταση την αποχαρακτηρίζουν και έτσι φτάνουμε και σε αυθαιρεσίες της Δημόσιας Διοίκησης.

Πάντως η δασική υπηρεσία είναι εκείνη η οποία ζητά διευκρινήσεις από το αρμόδιο Υπουργείο ή θέλει να μετέχει με μια αξιόπιστη διαδικασία στο χωροταξικό σχεδιασμό και δεν το επιτυγχάνει. Άρα, όταν έχουμε αυτήν την αβεβαιότητα, έχουμε την ασάφεια και τους ελλείψεις όρους, οι οποίοι προβλέπονται, όπως και τις διφορούμενες έννοιες και καλούμαστε ως υπεύθυνη Κυβέρνηση, ως υπεύθυνο σώμα, εν προκειμένω η Βουλή, να καθορίσουμε σαφείς όρους και προσδιορισμούς για να υπάρχει ασφάλεια και σαφήνεια δικαίου.

Και πρέπει, βέβαια, να δώσουμε και μια λύση στο θέμα των δασωθέντων αγρών, αυτών που εγκαταλείφθηκαν ολόκληρα χρόνια πριν. Συνάδελφος από αγροτική περιοχή, ο κ. Φούσας, αναφέρθηκε σ' αυτό προηγουμένως, λέγοντας ότι πολλές εκτάσεις εγκαταλείπονται, γίνονται δασικές και δεν υπάρχει καμία προοπτική ανάπτυξης των ορεινών και ημιορεινών περιοχών.

Επίσης, υπάρχει και το μείζον θέμα...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Εκεί είχαμε και μια αυτοκτονία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Να πάει στον εισαγγελέα και καλώς έχει πάει. Άλλο το ένα και άλλο το άλλο. Να μην υπάρχει ασάφεια και δυνατότητα αυθαιρεσίας του δασολόγου. Αυτό θέλουμε και εμείς. Διότι σήμερα υπάρχει αυτή η ασάφεια και η αυθαιρεσία.

Και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν μπορεί να είναι ευχαριστημένο από την κατάσταση την οποία μας κληροδότησε. Πέταξε προεκλογικά ένα νόμο για λόγους ψηφοθηρικούς, το Νοέμβριο του 2003, παραμονές των εκλογών, ο οποίος δεν εφαρμόστηκε. Και σήμερα δεν έχουμε θεσμικό πλαίσιο και ευλόγως μας εγκαλείτε γιατί δεν έχουμε δασικούς χάρτες και Δασολόγιο. Γι' αυτό δεν έχουμε, γιατί δεν υπάρχει ένας όρος, με βάση τον οποίο θα αποτιμωθεί ο δασικός πλούτος της χώρας και θα καθοριστεί τι είναι δάσος, ποια είναι η δασική έκταση και ποια δεν είναι.

Και για πέστε μου και για τον κοινοτικό κανονισμό που αναφέρει άλλα κριτήρια. Λέει 10% και έχει άλλες προϋποθέσεις, που και αυτές είναι δεσμευτικές για τη χώρα. Αυτά θέλουμε να προσδιορίσουμε, να εξειδικεύσουμε και να καθορίσουμε με σαφήνεια, αν θέλουμε να έχουμε ασφάλεια δικαίου και να έχουμε αυστηρότερη, αποτελεσματικότερη και διαφανέστερη προστασία των δασών.

Βέβαια υπάρχει και το θέμα του καθορισμού των ορίων των οικισμών των προ του 1923. Υπάρχουν σοβαρά θέματα αναπότρεπτων καταστάσεων. Ερχόμαστε και προστατεύουμε περιοχές που είναι αποπλημνές. Δηλαδή, σύμφωνα με τους δασολόγους, έχει φύγει τελείως το χώμα τους. Προστατεύουμε αυτές τις περιοχές και δεν προστατεύονται άλλες που πρέπει να προστατεύονται. Και φτάνουμε να λέμε ότι ένας οικισμός χρειάζεται δασική προστασία, δηλαδή λένε να τον γκρεμίσουμε και αφήνουμε να χάνονται αγροτικές εκτάσεις πολύτιμες για την εθνική οικονομία, επειδή προβλέπεται αυτό το περιβόητο «άπαξ δάσος πάντα δάσος», χωρίς να υπάρχει ένας σαφής χρονικός περιορισμός και προσδιορισμός.

Και βέβαια, μιλάμε για βιώσιμη ανάπτυξη, δηλαδή για ανάπτυξη που προβλέπει την προστασία του περιβάλλοντος και θα υπάρχει παρέμβαση, όπου είναι αναγκαίο, για λόγους δημοσίου συμφέροντος. Και το δημόσιο συμφέρον είναι και ο χωροταξικός σχεδιασμός, αν θέλουμε να αποτρέψουμε τη νέα γενιά αυθαιρέτων. Αλλά όταν βάζετε αυτούς τους περιορισμούς και αυτήν την αβεβαιότητα, δεν κινείται τίποτα. Όταν δεν κινείται τίποτα, δεν έχουμε καμιά λύση στο πρόβλημα, αλλά έχουμε τις προϋποθέσεις για να φτιάξουμε μια νέα γενιά αυθαιρέτων.

Και όλη η αγωνία μας ως Κυβέρνησης, που έχουμε την ευθύνη της διαχείρισης των δημόσιων πραγμάτων, είναι πώς θα προχωρήσει ο σχεδιασμός, πώς θα προστατέψουμε το δασικό περιβάλλον από την αβεβαιότητα που υπάρχει, η οποία δεν προκαλείται από εμάς. Υπάρχει σε εκκρεμότητα προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Ως τότε έχει ανασταλεί το άρθρο και δεν ισχύει τίποτα. Τι απάντηση έχετε να δώσετε, όταν ως υπεύθυνοι πολιτικοί καλούμαστε να πάρουμε αποφάσεις; Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο καλούμαστε να αναθεωρήσουμε το άρθρο 24.

Και βέβαια ως μετάσχει η Αντιπολίτευση, ως μετάσχει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σ' αυτόν τον διάλογο, για να προσδιορίσει ένα άλλο χρονικό πλαίσιο που θέλει με επιχειρήματα, ώστε να προχωρήσουμε στον κοινό στόχο, που καλόπιστα πιστεύω πως είναι η προστασία των δασών, των δασικών εκτάσεων και του φυσικού δασικού περιβάλλοντος.

Από εκεί και πέρα, όλοι μας εκτιμάμε τις ανάγκες που προβάλλει η κοινωνία και όλοι μας καλούμαστε να είμαστε συγκριμένοι, διότι και οι όροι αλλάζουν σε σχέση με την περίοδο που ψηφίστηκε το άρθρο 24, αλλά και φάνηκε στην πράξη ότι τόσο αυτή η διάταξη -όπως εφαρμόζεται- όσο και οι νομοθετικές πρωτοβουλίες και ρυθμίσεις που ψηφίστηκαν ενδιάμεσα, δεν δημιούργησαν ένα αποτελεσματικό πλαίσιο προστασίας, ώστε να έχουμε σήμερα σταθερότητα και να πούμε ότι προστατεύουμε με αξιοπιστία και αποτελεσματικότητα το δασικό περιβάλλον.

Πιστεύω ότι αργά ή γρήγορα οι συνάδελφοι θα καταλάβουν

ότι έχουμε οδηγηθεί σε αδιέξοδο σήμερα και πως αν δεν συμβάλλουν κι αυτοί με εποικοδομητικές προτάσεις στη διαμόρφωση μίας συναινετικής ρύθμισης, που να προστατεύει αποτελεσματικά το δάσος, να αποτρέπει τους εμπρησμούς, να αποτρέπει τις καταπατήσεις, να αποτρέπει όλα αυτά τα φαινόμενα που είναι καταδικαστέα από όλους μας, δεν θα έχουμε καλή εξέλιξη και δεν θα βρούμε ποτέ ούτε δασικούς χάρτες ούτε θα φτιάξουμε Δασολόγιο ή Δασικό Κτηματολόγιο. Δεν υπάρχει καμιά υστερόβουλη σκέψη πίσω από την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, παρά μόνο η προστασία των δασών με αποτελεσματικό τρόπο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Βεργίνης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ένα λεπτό ήθελα μόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Τζέκη, έχουν απαξιωθεί οι Βουλευτές εντελώς.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Έχετε απαξιωθεί από τον Κανονισμό, τον οποίο ψηφίσατε.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Εσείς δεν τον ψηφίσατε;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Όχι βέβαια, όχι βέβαια! Όποτε μας συμφέρει...

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν τον ψήφισα εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Ας δώσουμε τη δυνατότητα στον κ. Βεργίνη να μιλήσει.

Ορίστε, κύριε Βεργίνη.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι ερχόμαστε για δεύτερη φορά να κουβεντιάσουμε αυτά τα θέματα και, ειδικότερα, τα άρθρα στα οποία είχαν εκδηλωθεί κάποιες διαφωνίες στην Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος.

Έγινε πολλή συζήτηση για αρκετά άρθρα. Αλλά ειδικότερα για το άρθρο 24, υπήρξε πράγματι μία αναλυτική συζήτηση απ' όλες τις παρατάξεις, απ' όλα τα κόμματα. Και ενώ συμφωνήσαμε στα περισσότερα σημεία, διαφωνούμε στο αν θα πρέπει να αναθεωρηθεί το άρθρο 24 ή όχι. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι όλοι θα συμφωνούσαμε να μην αναθεωρηθεί. Και δεν υπάρχει κανένας λόγος να αναθεωρηθεί. Πώς όμως; Αν η πραγματικότητα, αν τα δεδομένα που έχουμε σήμερα, μετά από μία πορεία ετών, επιβεβαίωναν πράγματι αυτήν τη θέση, της μη αναθεώρησης.

Τι έχουμε, όμως, ως αποτέλεσμα από το Σύνταγμα του 1975, όπου ψηφίστηκε η σχετική διάταξη, το άρθρο 24; Έχουμε ως δεδομένο -και όλοι είμαστε μάρτυρες του γεγονότος, αυτού του φαινομένου- ότι η ίδια η πολιτεία, τα κυβερνητικά όργανα, αλλά και τα διοικητικά κυρίως όργανα, δεν σεβάστηκαν καθόλου το άρθρο 24. Επομένως, το άρθρο 24 δεν εφαρμόστηκε σχεδόν στο σύνολό του. Πρώτα, η κυβέρνηση που προέκυψε το 1981, δεν σεβάστηκε ούτε καν το ν. 998/79, ο οποίος ήταν εκτελεστικός νόμος που στηριζόταν στο άρθρο 24 του αναθεωρημένου Συντάγματος του 1975.

Άρα, λοιπόν, δεν έχουμε καμία συνέπεια νομοθετικής εφαρμογής του ν. 998/79 και όχι μόνο αυτό, αλλά και προεδρικά διατάγματα, κύριε Πρόεδρε, που προβλέπονταν με βάση το νόμο αυτό να εκδοθούν, επί είκοσι και πλέον χρόνια δεν εκδόθηκαν. Ακόμα και μέχρι σήμερα, δεν έχουν εκδοθεί τα σχετικά προεδρικά διατάγματα σε εφαρμογή του ν. 998/79.

Σαν να μην έφτανε αυτό, οι υπηρεσίες εν τη πράξει, όχι μονάχα δεν τα εφαρμόζαν, αλλά -αντιθέτως- στη βάση κάποιων -αν θέλετε- σκέψεων να ικανοποιηθούν όλα εκείνα τα άτομα αλλά και οι οικογένειές τους, είτε από πλευράς αστυφιλίας είτε από πλευράς κυρίως ζήτησης οικοδομικών συνεταιρισμών, παρέβαιναν ακόμα και τις βασικές διατάξεις του ν. 998/79, με αποτέλεσμα να έχουμε πλήρη αναρχία τελικά στην εφαρμογή του νόμου.

Αποτέλεσμα; Σωρεία αυθαιρέτων, χιλιάδες αυθαίρετα. Μόνο

στην περίπτωση της Αττικής, απαριθμούνται περίπου οκτώμισι χιλιάδες αυθαίρετα, όπου έχουμε τελεσίδικες αποφάσεις κατεδάφισης των κτισμάτων. Έχουμε οκτώμισι χιλιάδες αποφάσεις τελεσίδικες! Και διερωτάται κανείς: Πρέπει να γκρεμιστούν αυτά;

Πιστεύω ότι καμία από τις παρατάξεις, που σήμερα η Βουλή εκπροσωπεί, δεν θα ήθελε πράγματι να κατεδαφιστούν όλα αυτά τα σπίτια. Όχι μόνο αυτό, αλλά θα είχαμε πολύτεκνες και φτωχές οικογένειες, οι οποίες τελικά θα εστερούντο ακόμα και αυτής της πρωταρχικής -θα έλεγα- ανάγκης, της στέγης.

Συνεπώς, λοιπόν, ποιο είναι το αποτέλεσμα; Το αποτέλεσμα είναι ότι σήμερα υπάρχει μια αναρχία, διότι δεν εφαρμόστηκε ούτε ο νόμος ο βασικός ούτε κανένα από τα προεδρικά διατάγματα, διότι ποτέ δεν είχαν εκδοθεί και άρα έρχεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Αναθεώρηση του Συντάγματος του 2001 να κάνει τι; Όχι να αναθεωρήσει το άρθρο 24, αλλά να προσθέσει ερμηνευτική διάταξη. Στην ερμηνευτική διάταξη τι γίνεται; Δίνεται ο ορισμός του δάσους. Και, όμως, ο ορισμός αυτός, ο οποίος δίνεται τελικά αντί να δώσει μια λύση στο όλο θέμα, το περιπλέκει ακόμη περισσότερο, κύριοι συνάδελφοι -και αυτό το εννοώ- διότι περιλαμβάνει τη λέξη «δάσος», τον ορισμό «δάσος», αλλά παράλληλα και τις δασικές εκτάσεις, χωρίς να προσδιορίζει τι είναι δασικές εκτάσεις. Και έρχεται εκ των υστέρων...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Προσδιορίζει.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Δεν προσδιορίζει, κύριε συνάδελφε και το ξέρετε καλύτερα από μένα, διότι έχετε περισσότερα χρόνια μέσα στη Βουλή.

Δεν προσδιορίζει. Έρχονται, λοιπόν, οι υπηρεσίες να προσδιορίσουν τι είναι δασικές εκτάσεις, κατά το δοκούν, με αποτέλεσμα αλλού μιν να λέγεται «δασική έκταση», αλλού να μη λέγεται «δασική έκταση». Και όχι μόνο αυτό, κύριε Πρόεδρε, αλλά εμπλέκεται και το ιδιοκτησιακό μέσα, το οποίο κανείς δεν ανέφερε. Δηλαδή σήμερα, σχετικά με το αν λέμε «δασική έκταση-δάσος», αν μπορεί να χτίσει ή όχι, εμπλέκεται και το ιδιοκτησιακό και τελικά οι ίδιοι πλέον οι ιδιοκτήτες των κτημάτων έρχονται να αποδείξουν αν έχουν την ιδιοκτησία τους.

Συνεπώς, λοιπόν, όλα αυτά γεννούν και μια κατάσταση αυθαίρετη, δεν τη βλέπουμε και ερχόμαστε και λέμε ότι τελικά φταίει η σημερινή Κυβέρνηση, η οποία ζητάει την αναθεώρηση του άρθρου 24. Τι ζητάει στην ουσία, όπως είπε και ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης; Ζητάει να κάνει αυστηρότερη τη διάταξη σε ό,τι αφορά το δάσος. Άρα, λοιπόν, τι ερχόμαστε να κάνουμε; Να ορίσουμε κυρίως συνταγματικά τι είναι δάσος, να ορίσουμε ακριβώς τις περιπτώσεις εκείνες που πρέπει να τις διαφυλάξουμε με αυστηρότερες συνταγματικές διατάξεις, αλλά και να δώσουμε τη δυνατότητα σ' αυτές που δεν είναι δάσος, που τελικά σέρνονται δεξιά και αριστερά και οι οποίες οικοδομούνται παρανόμως, δημιουργώντας την πρώτη, δεύτερη και τέταρτη γενιά των αυθαιρέτων, να νομιμοποιηθούν και να κατοχυρώσουμε τελικά το δάσος και τη δασική έκταση.

Αλλά πώς μπορούν να γίνουν όλα αυτά, κύριοι συνάδελφοι, όταν λείπουν τα χωροταξικά σχέδια, λείπει το Κτηματολόγιο, λείπει το Δασολόγιο και ακόμη δεν έχει βγει το προεδρικό διάταγμα, βάσει του νόμου, για να γίνει το Δασολόγιο; Επιπλέον, ζώνες χρήσης γης δεν υπάρχουν. Πώς, λοιπόν, θα αφήσετε ως έχει το σημερινό άρθρο 24 -και σύμφωνα με την ερμηνευτική διάταξη- χωρίς να τα ορίσετε όλα αυτά; Θα μου πείτε ότι μπορεί να γίνει μ' έναν εκτελεστικό νόμο. Βεβαίως ναι, αλλά γιατί δεν το κάνατε τόσα χρόνια; Και αναφέρομαι βεβαίως στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Επί δεκαοχτώ χρόνια δεν βρέθηκε χρόνος να υπάρξει εκτελεστικός νόμος. Αλλά γιατί να κάνει νόμο, αφού και ο ήδη υπάρχων νόμος δεν εκτελέστηκε και αφού δεν εκδόθηκαν επί είκοσι χρόνια τα προεδρικά διατάγματα; Αυτό δεν ξέρουμε να τα πούμε, δεν τα βλέπουμε; Γιατί, λοιπόν, πρέπει να κατηγορούμε σήμερα την Κυβέρνηση, που έρχεται να κάνει έναν απόλυτο διαχωρισμό και να υποστηρίξει απόλυτα αυτό που λέμε «πρώτη και δεύτερη επιλογή δάσους», όπου έχουμε τελικά δύο κατηγορίες;

Η πρώτη κατηγορία είναι αυτή που αναφέρεται στη δασική ούσαση, κατά τον ορισμό ότι δάσος πλέον -δεν συζητείται-

είναι εκείνο που οι δασικές εκτάσεις χαρακτηρίζονται από μεγάλη βιοποικιλότητα και πυκνότητα και εκπληρώνουν όλες τις λειτουργίες του δάσους. Τι εννοούμε εδώ; Προστασία δάσους, ρύθμιση ροής επιφανειακών υδάτων, αντιπλημμυρική λειτουργία, αισθητική, αναψυχική λειτουργία και παραγωγική λειτουργία. Μπορούν δε να χαρακτηριστούν ως χαμηλά δάση και ως τέτοια, με κατάλληλα μέτρα, μπορούν να αναβαθμιστούν.

Η δεύτερη κατηγορία που μπορεί να χαρακτηριστεί ως δάσος, είναι η λεγόμενη ομοδολοπαγής ή υποβαθμισμένη θαμνώδης περιοχή, η οποία βεβαίως με κατάλληλα μέτρα μπορεί να αναβαθμιστεί σε δάσος. Δεν μπορούν όμως τα φρύγανα, οι φρυγανότοποι και οι χορτολιβαδικές εκτάσεις να χαρακτηριστούν απόλυτα, σύμφωνα με τον ορισμό αυτό, ως δάσος. Αυτές, αντίθετα, μπορούν πράγματι να χαρακτηριστούν ως δάσος, αν αναβαθμιστούν, ενώ οι άλλες μπορούν να χρησιμοποιηθούν, σύμφωνα με τον ορισμό, ως ζώνες χρήσης γης, ειδικότερα για ένα χωροταξικό σχεδιασμό και για οικιστική χρήση.

Αυτά δεν θέλουμε; Αν έτσι κάνουμε, μπορεί να έχουμε ανθρωπους που να αναζητούν πραγματικά μια στέγη, ιδιαίτερα οι φτωχότεροι και τους οποίους πρέπει να προστατέψουμε και να ικανοποιήσουμε.

Ειδικότερα σας λέω ότι στη Λευκάδα, αυτοί οι οποίοι δίνουν αγώνα για να γίνει αποδεκτό το ιδιοκτησιακό καθεστώς, αλλά και να μπορούν να κτίσουν, όταν δίπλα οι μεγάλοι κτίζουν, είναι αυτοί που τελικά υποφέρουν.

Κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι πρέπει να δώσουμε τέλος σ' αυτήν την κατάσταση και θα το δώσουμε, αν αναθεωρήσουμε το άρθρο 24 και όλοι γίνουμε συνυπεύθυνοι.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Βεργίνη.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Τζέκης έχει το λόγο για μια σύντομη παρέμβαση.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Θα είναι πολύ σύντομη η παρέμβασή μου, κύριε Πρόεδρε.

Ρώτησε ο κύριος Υπουργός, απευθυνόμενος τουλάχιστον στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, αν είμαστε ευχαριστημένοι με την υπάρχουσα κατάσταση. Μα, είναι δυνατόν; Είναι δυνατόν να απευθύνεται ο κύριος Υπουργός στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και να ρωτάει αν είμαστε ευχαριστημένοι, θέλοντας να αποσείσει τις σοβαρές ευθύνες που έχει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και από το 1975;

Ας αναρωτηθεί ο ίδιος και να δώσει και πειστική απάντηση προς τον ελληνικό λαό. Το Σύνταγμα του '75 έλεγε τι έπρεπε να γίνει. Πείτε μας εσείς για δεκατέσσερα χρόνια γιατί δεν τα κάνατε και γιατί για άλλα δεκαεπτά χρόνια δεν τα έκανε η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Δεύτερον, η επιχειρηματολογία σήμερα της Κυβέρνησης και ειδικά του Υπουργού, ήταν η επιχειρηματολογία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Αναθεώρηση του 2001 και η επιχειρηματολογία στον αναγκαστικό ν. 3208/1993, τον οποίο τότε η Νέα Δημοκρατία ως Αξιωματική Αντιπολίτευση τον είχε καταψηφίσει! Και τώρα βέβαια όχι μόνο δεν τον άλλαξε, αλλά έφερε, επί το χειρότερο, την Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Είναι συγκεκριμένα πράγματα. Μάλιστα λέτε ότι ευθύνεται το Συμβούλιο της Επικρατείας γιατί δεν έγιναν ακόμη οι δασικοί χάρτες, το Δασολόγιο, το κτηματολόγιο κ.λπ. Μα, είναι αυτά σοβαρά επιχειρήματα για να πείσετε τον ελληνικό λαό για το ποιες είναι οι πραγματικές προθέσεις που έχετε;

Όσον αφορά τα αυθαίρετα -και αναφέρομαι σ' εκείνους που πραγματικά είχαν ανάγκη ένα κομμάτι γης για να κάνουν το σπίτι τους- η έλλειψη πολιτικής για τη γη και η έλλειψη λαϊκής πολιτικής για την κατοικία, ήταν εκείνες που ανάγκαζαν τα φτωχά λαϊκά στρώματα, που δεν είχαν δουλειά στην περιφέρεια, να έρχονται γύρω-γύρω από τα μεγάλα αστικά κέντρα, για να παίρνουν ένα κομμάτι γης τέσσερα επί τέσσερα, να φτιάξουν εκεί μέσα κάτι και να βάλουν την οικογένειά τους. Η έλλειψη, δηλαδή, πολιτικής για τη γη και η έλλειψη λαϊκής στέγης ήταν τα προβλήματα που συσσωρεύτηκαν.

Και δεν μιλάμε βέβαια γι' αυτούς. Η πραγματική πρόθεση –και δεν μπορείτε να την κρύψετε πλέον– είναι ότι θέλετε να δώσετε τα δάση και τις δασικές εκτάσεις στα μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα. Είναι εκείνοι που αποσκοπούν σε μεγάλα κέρδη από την αξιοποίησή τους.

Ήδη η Ευρωπαϊκή Ένωση δίνει τις σχετικές κατευθύνσεις και το είπε και ο κύριος Υπουργός. Μίλησε για δασικά χωριά. Και αυτά τα δασικά χωριά δεν θα τα κτίσει κανείς μικρομεσαίος. Θα τα κτίσουν μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι, γιατί έχουν πραγματικά μεγάλα κέρδη να αποκομίσουν. Να σας πω και το άλλο: Πενήντα τέσσερις χιλιάδες στρέμματα διεκδικεί ο Βαρδινογιάννης στη Σιθωνιά! Πενήντα τέσσερις χιλιάδες στρέμματα ξέρετε τι σημαίνει;

Όσον αφορά την προστασία του δάσους, ποια μέτρα πήρατε; Μας είπατε ποτέ; Δηλαδή, η υποβάθμιση των δασικών υπηρεσιών, η κατάσταση που επικρατεί στην Πυροσβεστική Υπηρεσία, το ενιαίο της δασοπροστασίας και δασοπυρόσβεσης, που διασπάστηκε, δεν συντελούν στο να μην υπάρχει δασοπροστασία;

Τελικά, μιλάμε για τη δασοπροστασία. Κάνκε το δάσος της Κασσάνδρας. Εκεί δώσατε κάποια μικρά χρηματικά ποσά για να γίνουν και τα απαραίτητα φράγματα, για να μην έχουμε τις πλημμύρες. Σταμάτησαν, γιατί δεν έχουν πιστώσεις και μάλιστα οι δασεργάτες Σταυρού και Άνω Σταυρού είναι απλήρωτοι! Μιλάμε για ποσό 500.000 ευρώ.

Δηλαδή, βλέπουμε ότι και ο κρατικός προϋπολογισμός και τα κονδύλιά του για τα δάση αιτιολογούν αυτό που λέει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ότι και το περιβάλλον και ειδικά τα δάση τα θεωρείτε ως εμπόρευμα και τα παραδίδετε για εκμετάλλευση σε επιχειρηματικούς ομίλους. Είναι σαφέστατη και ξεκάθαρη η κατάσταση και μην κρύβεστε πίσω από το δάκτυλό σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούλας): Ευχαριστούμε τον κ. Τζέκη.

Η κ. Ξηροτύρη έχει το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, από τα άρθρα προς αναθεώρηση που συζητάμε σήμερα, θα επικεντρώσω και εγώ την ομιλία μου στο άρθρο 24.

Κύριοι συνάδελφοι, το έχουμε πει πάρα πολλές φορές εδώ, ιδιαίτερα τον τελευταίο καιρό, ότι τα προβλήματα των κλιματικών αλλαγών λόγω του φαινομένου του θερμοκηπίου αποτελούν τεκμηριωμένα πλέον την υπ' αριθμόν ένα απειλή του πλανήτη και ότι τα δασικά οικοσυστήματα αποτελούν κύριο παράγοντα αντιστροφής του φαινομένου και ρυθμιστή της οικολογικής ισορροπίας.

Έχει διαπιστωθεί από όλους, στην τελευταία σύσκεψη πολλών επιστημόνων, στη Διακυβερνητική Διάσκεψη του ΟΗΕ για το κλίμα, ότι η ανθρωπογενής δραστηριότητα είναι υπεύθυνη κατά 90% για το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Στο διεθνές, λοιπόν, επίπεδο έχει εδραιωθεί πλέον η πεποίθηση ότι βρισκόμαστε στο σημείο μηδέν για την προστασία του περιβάλλοντος.

Φοβάμαι, όμως, ότι στην Ελλάδα τα κριτήρια, οι επιλογές της Κυβέρνησης είναι σε αντίθετη κατεύθυνση, εκτός αν τελικά αποδεχθούμε αυτό που περίπου μας είπε ο κύριος Υπουργός ως δικαιολογία, ότι εκατόν ογδόντα χρόνια από τη σύστασή του, το ελληνικό κράτος δεν έχει στοιχειώδη χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό, δεν έχει καταγράψει τη δημόσια περιουσία του, δεν έχει Κτηματολόγιο, δεν μπορεί να προστατεύσει τα δάση του, τον αιγιαλό, το φυσικό και πολιτιστικό του πλούτο και ότι φταίνε τελικά οι χάρτες και οι αεροφωτογραφίες που κατοχύρωσε το 1975 το άρθρο 24 του Συντάγματος.

Έλεος, κύριοι συνάδελφοι! Υπάρχουν τεράστιες ευθύνες των κυβερνήσεων τα τελευταία χρόνια, που δεν μπόρεσαν πραγματικά να οργανώσουν χωροταξικά, πολεοδομικά αυτό το κράτος και να διαφυλάξουν τη δημόσια περιουσία του και τον φυσικό του πλούτο. Είναι τεράστιες οι ευθύνες και η διάταξη του άρθρου 24 ήταν αυτή που συγκράτησε τουλάχιστον και μπορεί να συγκρατεί ακόμα κάποια πράγματα.

Ξεχάσατε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι

είχατε αντιταχθεί και εσείς στην αναθεώρηση του άρθρου 24 κατά τη συζήτηση το 2001. Ξεχάσατε ότι τελικά η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ είχε αναγκαστεί από την πίεση και την πειθώ της κοινωνίας, όλων των φορέων τότε, όλου του κόσμου, να κάνει πίσω, να εγκαταλείψει τις προτάσεις της. Και αυτό, γιατί το άρθρο 24 αποτέλεσε μια συνταγματική διάταξη προωθημένη για την εποχή της στον ευρωπαϊκό χώρο, η οποία επί τριάντα χρόνια, με τη νομολογιακή της θωράκιση, είναι ένας πολύτιμος σύμμαχος όλων όσοι αγωνίζονται για τη διάσωση του φυσικού, του οικιστικού και του πολιτιστικού περιβάλλοντος της χώρας μας.

Έφερε και φέρνει όλους μας, κύριοι συνάδελφοι, απέναντι στη βασική αρχή, ότι τα έργα, οι δράσεις, οι ρυθμίσεις για την ανάπτυξη, για την εξασφάλιση της κατοικίας, για το χωροταξικό σχεδιασμό, πρέπει να διακρίνονται από την αρχή και τη μέριμνα της αειφορίας, της προστασίας του περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής των πολιτών. Τι συμπέρασμα βγάζει κανείς, όταν διαβάσει την αιτιολογική έκθεση της Νέας Δημοκρατίας για την πρόταση αναθεώρησης του άρθρου 24; Βγάζει το συμπέρασμα ότι θα κινηθεί σε πέντε άξονες:

Στον αποχαρκτηρισμό δασών και δασικών εκτάσεων που απώλεσαν το δασικό τους χαρακτήρα έως την έναρξη ισχύος του Συντάγματος, 11-6-1975.

Στη διάκριση μεταξύ δασών και δασικών εκτάσεων, έτσι ώστε οι τελευταίες να εντάσσονται με μεγαλύτερη ευκολία στο χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό. Με απλά λόγια, να είναι δυνατή η δόμησή τους.

Στην αντικατάσταση της αρχής της αειφορίας από τη σύνθετη αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης, όπου σημειώνεται χαρακτηριστικά, στην πρόταση, ότι ο δεύτερος όρος χρησιμοποιείται διεθνώς και πρέπει να προκριθεί έναντι του πρώτου.

Στην εξομείωση, από νομική άποψη, των ρυμοτομικών απαλλοτριώσεων με τις λοιπές απαλλοτριώσεις του άρθρου 17 του Συντάγματος.

Στη μετατροπή του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου στο Συνταγματικό Δικαστήριο, με σκοπό, παρά τον αδιευκρίνιστο ακόμα ρόλο του, την αποδυνάμωση της λειτουργίας του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Συνολικά κρινόμενες αυτές οι προτάσεις, δεν απέχουν πολύ από το να χαρακτηριστούν ως σαφής οπισθοδρόμηση, τη στιγμή μάλιστα που, όπως προανέφερα, η διεθνής και ευρωπαϊκή τάση είναι η περαιτέρω ενίσχυση της περιβαλλοντικής προστασίας.

Κύριοι συνάδελφοι, ποιες είναι οι δικές σας εκτιμήσεις για τις δασικές εκτάσεις που θα αποχαρκτηριστούν; Οι δικές μας είναι ότι θα ξεπεράσουν τα είκοσι εκατομμύρια στρέμματα. Και εσείς λέτε ότι έρχεστε με την Αναθεώρηση να προστατεύσετε το δάσος; Συζητάμε σήμερα, όταν κάναμε τόση συζήτηση και τα διεκρινίσαμε αυτά τα πράγματα το 2001, τι αποτελεί δάσος και τι δασική έκταση; Αυτό έχει καθοριστεί με πολύ κόπο και από το Σύνταγμά μας. Μας βοήθησε βέβαια σ' αυτό και η επισημείωση της δασικής οικολογίας. Τα είχαμε πει τότε, τα λέγατε και εσείς κατά τη συζήτηση το 2001. Δεν είναι δυνατόν να καθορίζεται το δάσος και η δασική έκταση με βάση κάποιο χρονικό ορίζοντα, είτε αυτός είναι το 1975 ή κάποια άλλη ημερομηνία, γιατί κάτι τέτοιο εξυπηρετεί μόνο τις αναπτυξιακές, οικιστικές πολιτικές. Αυτό εξυπηρετούσε –και δεν το λέω για κανένα άλλο λόγο, αλλά για την ιστορία– και πολιτικές της δικτατορίας, για μια επταετία.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να αποτυπώνουμε και να συζητάμε για πολύ σημαντικά θέματα με ημερομηνίες ή να παραποιούμε τους ορισμούς που έχει δώσει η επιστήμη και επιβάλλει η ζωή στον πλανήτη. Δεν είναι αόριστα, κύριε Μπασιάκο, αυτά τα πράγματα. Είναι πάρα πολύ καθορισμένα.

Στο άρθρο 24 ορίζεται ότι τα δημόσια δάση μπορεί να αλλάξουν προορισμό μόνο για λόγους εθνικής οικονομίας, δηλαδή σε επίπεδο εθνικού συμφέροντος και όχι για άλλο κατώτερο δημόσιο συμφέρον, ασαφές, όπως θέλετε εσείς τώρα να το κάνετε. Η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας ανάγει την οικιστική ανάπτυξη σε λόγο δημοσίου συμφέροντος, χάριν του οποίου επιτρέπεται η μεταβολή του χαρακτήρα των δασών και των

δασικών εκτάσεων. Τελικά, θα ανοίξουμε μια μεγάλη κερκό-πορτα, αν φτάσουμε στο σημείο να μπορούν, παρά τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, δάση και δασικές εκτάσεις να εντάσσονται στο σχέδιο πόλης.

Έγινε πολύ μεγάλη συζήτηση εδώ για το θέμα του χωροταξικού σχεδιασμού, του Κτηματολογίου, των δασικών χαρτών. Είπε κανείς ότι αυτά δεν είναι απαραίτητα; Όμως, εμείς δεν μπορούμε να σας δώσουμε κανένα άλλοθι. Δεν έχετε κανένα άλλοθι, δεν έχετε καμία δικαιολογία και δεν μπορείτε να ανατρέψετε τη διαδικασία, τη φυσική και επιστημονική σειρά των πραγμάτων που αφορούν τον περιφερειακό χωροταξικό σχεδιασμό, τον τομεακό και πολεοδομικό και τα εργαλεία που το άρθρο 24, αλλά και η επιστήμη, επιτάσσει να χρησιμοποιηθούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δύο λεπτά μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Τα εργαλεία αυτά είναι το Κτηματολόγιο και οι δασικοί χάρτες, που σκόπιμα μέχρι σήμερα καθυστερούν να συνταχθούν, για να μπορούν να διευκολύνονται οι κάθε μορφής καταπατητές, οικοδομικοί συνεταιρισμοί, μεγαλοεπενδυτές κ.λπ., οι οποίοι εξω από κάθε πλαίσιο θέλουν να καθορίζουν εκείνοι...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κυρία Ξηροτύρη, πείτε μας το ποσοστό της δασοκάλυψης.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Γιατί το κράτος δεν έχει μπορέσει μέχρι τώρα να ολοκληρώσει το χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό; Γιατί δεν έχει την πολιτική βούληση, γιατί θέλει να κρατάει όμηρο και να έχει πελατειακή σχέση με τον πολίτη, ο οποίος θέλει να διαβιώσει σ' ένα ρυθμισμένο και χωροταξικά οργανωμένο χώρο.

Και βέβαια δεν μπορεί κάποιος και ούτε έχει την απαίτηση να θέλει αυτός ο οικιστικός χώρος να δομηθεί μέσα στα δάση, μέσα στις περιοχές, οι οποίες είναι υπό προστασία. Αλίμονο! Εκεί θέλουν να είναι τα συμφέροντα, οι καταπατητές που τα κάνουν όλα αυτά σε βάρος του ελληνικού λαού. Όμως, το κράτος ακολουθεί αυτούς, δεν ακολουθεί μια δική του υπεύθυνη πολιτική.

Κύριε Μπασιάκο, βεβαίως έχετε εργαλεία. Και οι προηγούμενοι νόμοι, αλλά και το Σύνταγμα, κυρίως με το άρθρο 24, σας έχουν επιβάλει αυτά τα εργαλεία. Δεν είναι δυνατόν σε καμία περίπτωση να θεωρήσουμε και να δεχτούμε τη δικαιολογία που λέτε εσείς, ότι δεν υπάρχει εθνικός χωροταξικός σχεδιασμός, γιατί φταίει το άρθρο 24.

Τελικά, τι προτείνετε εσείς; Ο χωροταξικός σχεδιασμός να κρίνει την αποτύπωση και την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων; Ποια χωροταξία θα το κρίνει αυτό; Αυτή που μετρά τις γενιές των αυθαίρετων και αγνοεί τις τελεσίδικες αποφάσεις των δικαστηρίων;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε, κυρία Ξηροτύρη, σας παρακαλώ!

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Εγώ δεν έχω καταλάβει τελικά ούτε τα επιχειρήματά σας που αυτήν τη στιγμή πραγματικά φέρνουν κάθε φορά τον πολίτη σε σύγχυση. Φαίνεται τελικά ότι η χωροταξία, η ανάγκη για κατοικία, είναι ανταγωνιστής στην ανάγκη προστασίας του περιβάλλοντος. Οι αδυναμίες των κυβερνήσεων να παράσχουν ένα σωστό χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό μαζί με την προστασία του φυσικού και δασικού περιβάλλοντος, είναι! Τίποτα δεν σας δικαιολογεί για την κατάσταση όπου έχει φθάσει η χώρα. Και δεν σας δικαιολογεί, βέβαια, ούτε και η διεθνής συγκυρία, το κλίμα και οι επιβαρύνσεις που έχουμε, για να προχωρήσετε σε άλλη μία οικολογική καταστροφή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αν προσθέσω και τις διακοπές που κάνατε, κυρία Ξηροτύρη, έχετε μιλήσει διπλάσιο χρόνο από τους άλλους!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Για το ποσοστό δασοκάλυψης δεν μας έπιασε!

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Αυτό που επιβάλλε-

ται από το Σύνταγμα, δηλαδή το 10% που ήταν και δεν μπορεί ν' αλλάξει, όπως επιβάλλει το Σύνταγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι! Κυρία Ξηροτύρη, τελείωσε η ομιλία σας.

Το λόγο έχει ο κ. Καραγκούνης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και εγώ θα σταθώ σ' αυτήν την ενότητα, στην αναθεώρηση των άρθρων 24 και 117. Κρίνω ότι είναι το κομβικότερο σημείο της συζήτησης της συνταγματικής Αναθεώρησης. Πρόκειται για διατάξεις που η αναθεώρησή τους υπαγορεύεται όχι μόνο από λόγους προστασίας του πολίτη και προστασίας του εθνικού πλούτου, αλλά και για λόγους νομικής και πολιτικής τάξης.

Θα είμαι ευθύς και απροφάσιτος. Η κατάσταση αποτελεί στίγμα για τη νομική και πολιτική μας ζωή. Απόδειξη δε αυτού είναι ότι παρά τις επανειλημμένες νομοθετικές απόπειρες της Μεταπολίτευσης, τα προβλήματα έχουν πολλαπλασιαστεί.

Τα χωροταξικά σχέδια είτε μονίμως αναβάλλονται είτε πολύ χειρότερα, όταν εκπονούνται, ακυρώνονται. Δασικοί χάρτες δεν εκπονούνται και δεν μπορούν να εκπονηθούν. Για το Δασολόγιο, όπως ειπώθηκε από τον κύριο Υπουργό, σε συνάρτηση με το εθνικό Κτηματολόγιο, ούτε λόγος δεν μπορεί να γίνει. Και όλα αυτά, σημειώστε ότι εκκρεμούν για τα τριάντα χρόνια που τα άρθρα 24 και 117 δήθεν θα προστάτευαν το περιβάλλον.

Τελικά, με τις εν λόγω διατάξεις ως έχουν, ο καλός προθέσεων πολίτης έχει οδηγηθεί σε απόγνωση. Έτσι είναι, κύριε Υπουργέ. Τα ξέρετε πολύ καλά εσείς. Καλόπιστοι ιδιοκτήτες καθημερινά ανακαλύπτουν ότι οι κόποι μιας ζωής έχουν πάει χαμένοι, γιατί κάποιο δασαρχείο αναδρομικώς, με πράξεις τελείως αμφισβητήσιμες, κηρύσσει τα ακίνητά τους δασικά, επειδή λόγω χάρη αυτά βρίσκονται σε περιοχή που μπορεί να έχει κηρυχθεί αναδασωτέα, πολύ συχνά άνευ αποχρώντος λόγου, πριν από εξήντα χρόνια και κανείς δεν το γνώριζε.

Υπάρχουν κωμικοτραγικές αποφάσεις των δασαρχείων, αλλά και των επιτροπών επιλύσεως δασικών διαφορών που εκδίδονται καθημερινά, όπου όμορα ακίνητα, σε απόσταση λίγων μέτρων, κηρύσσονται το ένα μη δασικό, το άλλο δασικό και, βέβαια, δάσος δεν υφίσταται. Πολύτιμη αγροτική γη δασώνει και μετά χάνεται στα πλαίσια του «άπαξ δάσος, πάντα δάσος, με πέντε αγκάθια μέσα».

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά για μένα, αν και καθαυτά πολύ σημαντικά, θα έλεγα ότι είναι το λιγότερο απ' αυτά που θα έπρεπε να έχουμε επιλύσει. Για μένα, η αναθεώρηση των διατάξεων των άρθρων 24 και 117 υπαγορεύεται, πριν απ' όλα, για λόγους νομικής και πολιτικής τάξης, αλλά και για λόγους ιδεολογικής σοβαρότητας.

Να αρχίσω από το τελευταίο. Ξέρετε, με αφορμή αυτά, ότι είχε αναπτυχθεί μια απίστευτη μηχανή βιολογικής συντήρησης και –εγώ θα την έλεγα– τρομοκρατίας, ανάλογη μ' αυτήν του άρθρου 16. Όποιος τολμήσει να μιλήσει για τα αυτονόητα, όπως σας το επισημαίνω παραπάνω, βαπτίζεται δασοκτόνος.

Και βέβαια, όλα αυτά μόνο στην Ελλάδα λέγονται. Γιατί όποιος έχει μια εμπειρία του τι γίνεται στην Ευρώπη –και για να μην πω τι γίνεται στην Αμερική– γνωρίζει ότι δάσος και οικιστική ανάπτυξη πάνε χέρι-χέρι. Παντρεύονται αρμονικά ή παντρεύουν αρμονικά τη φύση με το κτήμα. Κι αυτό γίνεται παντού, σε όλες τις πολιτισμένες χώρες, εκτός από τις περιοχές των εθνικών δρυμών. Το πάντρεμα της φύσης και του κτίσματος κυριαρχεί σε όλη την Ευρώπη. Θα συμβόλευα πράγματι τους ιδεολογικούς εκφραστές της αντιδραστικής δασολαγνείας να επισκεφθούν την Κυανή Ακτή, για να αναφερθώ σ' ένα διάσημο παράδειγμα.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Πάντως εγώ δεν πρόκειται να πάω.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Τουλάχιστον οι περισσότεροι περνούν. Γιατί να το κρύψουμε;

Το δάσος στην Κυανή Ακτή φθάνει ως τη θάλασσα. Ξέρετε, δεν είναι παρθένο αυτό το δάσος. Είναι γεμάτο κτίσματα, πολυτελείς βίλες αλλά και οικισμούς. Δεν πρόκειται για αυθαίρετα κτίσματα, δεν πρόκειται για παράνομους οικισμούς. Μόνο στην Ελλάδα, στη χώρα του ανεκδιήγητου μπορώ να πω, «άπαξ δάσος, πάντα δάσος», συμβαίνει αυτό. Και δεν φαντάζομαι να μου πουν ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας της Γαλλίας δεν

ξέρει τι κάνει. Δεν φαντάζομαι να ισχυριστούν όλοι αυτοί ότι οι πολεοδομικές υπηρεσίες της Γαλλίας είναι διεφθαρμένες και κάνουν τα στραβά μάτια στην καταστροφή του περιβάλλοντος.

Στις σύγχρονες ευρωπαϊκές χώρες, όπου η κρατούσα αισθητική θέλει το περιβάλλον να συνυπάρχει αρμονικά και πετυχημένα, όπως είπα, μέσω της αρχιτεκτονικής, με την πολεοδομική ανάπτυξη, κανείς δεν διανοείται να διαχωρίσει την ανθρώπινη παρουσία και την αρχιτεκτονική δημιουργία. Μόνο στις αφρικανικές χώρες συμβαίνει αυτό και φυσικά για λόγους ανάγκης, καθώς στην αρχιτεκτονική, για να μην πω απλά ότι είναι ακριβή, είναι ανύπαρκτη.

Για μένα, λοιπόν, η αναθεώρηση, κύριε Υπουργέ, όπως πολύ σωστά είπατε, των άρθρων 24 και 117 συνιστά για τους λόγους αυτούς πράξη σοβαρότητας του κράτους. Συνιστά μια πράξη επιβολής της λογικής σε αντιδραστικές ιδεοληψίες, που μεταμφιέζονται σε οικολογικές ευαισθησίες. Και βέβαια η αναθεώρηση των άρθρων αυτών υπαγορεύεται -όπως είπα- και από λόγους νομικής και πολιτικής τάξης.

Είναι και θέμα δημοκρατικής τάξης, κύριοι συνάδελφοι. Στην πραγματικότητα, η αδυναμία μας ως πολιτικών να συνεννοηθούμε και να αναθεωρήσουμε τις εν λόγω διατάξεις και κατ' ουσία να παράσουμε, ως οφείλουμε, βιώσιμη και μακροπρόθεσμη περιβαλλοντική και πολεοδομική πολιτική, οδήγησε στο θεσμικό άτοπο, να αποδειχθεί να αναδειχθεί και να γεμίζει το κενό η δικαστική εξουσία, με τη γνωστή -όπως θα σας έλεγα- και περιβόητη νομολογία, που γνωρίζετε όλοι σας, του Ε' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Όμως, δεν είναι δυνατόν η περιβαλλοντική και πολεοδομική πολιτική, δηλαδή ένα θέμα που άπτεται του πυρήνα της κρατικής πολιτικής, δεδομένων των κοινωνικών του συνεπειών, να ασκείται κατά υποκατάσταση από ένα Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας. Στο δημοκρατικό μας πολίτευμα υπάρχει διάκριση των εξουσιών. Οι δικαστές εφαρμόζουν το νόμο. Δεν νομοθετούν, δεν υποκαθιστούν εμμέσως τις άλλες εξουσίες.

Κατά συνέπεια, το θέμα πρέπει να το επιλύσουμε εμείς, ως αντιπρόσωποι του ελληνικού λαού, προς όφελος των πολιτών. Και για τους λόγους αυτούς, θα ήθελα σήμερα να βρίσκεται το Π.Α.Σ.Ο.Κ. εδώ, για να ενώσουμε σε όλα αυτά τη φωνή μας και τον προβληματισμό μας, για να επιλύσουμε επιτέλους το θέμα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Καραγκούνη.

Το λόγο έχει ο κ. Γκατζής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Τι να πρωτοπεί κάποιος, κύριοι συνάδελφοι, όταν ακούει αυτά τα παράδοξα και μάλιστα από ανθρώπους που εν πάση περιπτώσει νομίζεις ότι θα πουν κάτι, που θα είναι έξω από την επήρεια τελικά της αντιδραστικής πολιτικής, που εξυπηρετεί ξένα συμφέροντα και το βαφτίζουμε «δημοκρατία», το βαφτίζουμε «παρέμβαση οικολογική», το βαφτίζουμε «συμφέρον του δημόσιου πλούτου» κ.λπ.. Είναι πραγματικά πρωτοφανή αυτά.

Αναφέρεται και λέτε ότι οι δικαστές κάνουν κουμάντο. Κύριε Καραγκούνη, πού ήταν οι κυβερνήσεις όλα αυτά τα χρόνια να κάνουν κουμάντο και να προστατεύσουν βάσει του Συντάγματος και του νόμου τα δάση; Πού ήταν το κράτος που είναι ντροπή πραγματικά να έχει την εξουσία της διαφύλαξης και της προστασίας του περιβάλλοντος η δικαστική εξουσία και μάλιστα ενάντια στο κράτος, ενάντια στην πολιτεία; Πού είναι, λοιπόν, το κράτος σας, πού είναι το αστικό σας κράτος; Να μη σταθώ περισσότερο σ' αυτό, γιατί δεν μπορεί να ακούει κανένας ότι είναι αντιδραστικές ιδεοληψίες όταν υπερασπίζεται κάποιος το φυσικό πλούτο απέναντι στα οικονομικά συμφέροντα, τα οποία εξυπηρετούν άλλοι, θα έλεγα, ξεδιάντροπα.

Κύριε Υπουργέ, για να ξεκαθαρίσω και ορισμένα ζητήματα σχετικά με το άρθρο 28, εμείς είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε, τελικά, διαδικασία που παραβιάζει την εθνική κυριαρχία και τα εθνικά μας σύνορα, ανεξάρτητα από το πόσους ψήφους θα πάρουν οι Βουλευτές μέσα στη Βουλή. Δεν παραχωρούμε τίποτα. Γι' αυτό είμαστε και ενάντια σε αυτό το άρθρο του Συντάγματος, στο άρθρο 28. Καμία παραχώρηση κυριαρχικών και εθνικών δικαιωμάτων σε ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, οι οποίες ξέρουμε τι ρόλο παίζουν και που υπηρετούν τελικά οι πολιτικές και της Νέας Δημοκρατίας και του Π.Α.Σ.Ο.Κ..

Είμαστε επίσης αντίθετοι με τις ανεξάρτητες αρχές. Τις βάφτισε και το Π.Α.Σ.Ο.Κ., τις βαφτίσατε και εσείς ανεξάρτητες αρχές, ξέροντας ότι υπηρετούν κυβερνητικές πολιτικές, χωρίς μάλιστα την παρέμβαση να αμφισβητήσει την πολιτική τους.

Επίσης, είμαστε αντίθετοι και το τεκμηρίωσαν οι προηγούμενοι σύντροφοί μου ομιλητές και εισηγητές, σε σχέση με τον έλεγχο των κομμάτων στα οικονομικά τους. Δεν θα το αναπτύξω ακόμη περισσότερο.

Κύριοι Βουλευτές, από την ίδρυση του κράτους πάνω από το 65% των δασικών εκτάσεων της χώρας ανήκε στο δημόσιο. Σήμερα τι γίνεται; Το 50% ανήκει στο δημόσιο -τόσο είναι καταγεγραμμένο- και το άλλο 50% είναι ή καταπατημένο ή διεκδικούμενο. Τι κάνουμε σ' αυτήν την περίπτωση; Τι κάνει η Κυβέρνηση; Τι έκανε προηγούμενα το Π.Α.Σ.Ο.Κ.; Και μάλιστα επειδή για τις αμφισβητούμενες εκτάσεις υπήρχε οπωσδήποτε το μαχητό υπέρ του δημόσιου, προσέξτε το, από το 1836, έρχεται το Π.Α.Σ.Ο.Κ. πρώτα και μετά η Νέα Δημοκρατία να το καταργήσει, ούτως ώστε οι αμφισβητούμενες εκτάσεις να περάσουν στους σφετεριστές, με το αιτιολογικό και η Νέα Δημοκρατία και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ότι «υπερασπιζόμαστε το περιβάλλον», «υπερασπιζόμαστε την ανάπτυξη». Έφυγε τελικά η αειφόρος ανάπτυξη και μπήκε η οικονομική, όπως λέγεται και στην εισήγηση.

Κύριοι Βουλευτές, το περιβάλλον σήμερα όσο ποτέ δέχεται μία τρομερή επίθεση από τα μεγάλα συμφέροντα. Για μας η αντιμετώπισή του είναι θέμα πολιτικό και βαθιά ταξικό. Αλλιώς υπερασπίζεται και αλλιώς καταλαβαίνει το θέμα του περιβάλλοντος, την έννοια του περιβάλλοντος ο εργάτης, ο αγρότης, αυτός που παλεύει τελικά στο μεροκάματο, στο μόχθο για την παραγωγή, ο πνευματικός άνθρωπος, η έννοια του πολιτισμού και αλλιώς αντιλαμβάνονται σήμερα τα μεγάλα συμφέροντα την έννοια του δάσους, την έννοια γενικότερα του περιβάλλοντος. Γι' αυτό λέμε ότι υπάρχουν δύο διαφορετικές πολιτικές αντιλήψεις που συγκρούονται μεταξύ τους. Εμείς είμαστε απ' αυτήν την πλευρά που ενδιαφερόμαστε για το περιβάλλον, ούτως ώστε αυτό να βρίσκεται μέσα στη διαδικασία όπου ο ευρύτερος χώρος, ο πλανητικός χώρος, εκεί που εργάζονται οι άνθρωποι δημιουργούν, ονειρεύονται, ξεκουράζονται, χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή και φροντίδα για την υπεράσπισή του για την προστασία του απ' αυτές τις επιβουλές που σήμερα χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση με το άρθρο 24, την αναθεώρηση, δηλαδή, όπως έκανε και η προηγούμενη κυβέρνηση.

Κύριοι Βουλευτές, σήμερα για το σύστημα η πηγή έγινε ουσιαστικά πηγή άντλησης και καταλήστευσης φυσικών πόρων, όλο το περιβάλλον, όλη τελικά η οικολογική υποδομή της χώρας. Δεν είναι τυχαίο ότι αυτό δεν γίνεται μόνο στη χώρα μας. Ο κ. Καραγκούνης ανέφερε πώς τελικά ο καπιταλισμός χρησιμοποιεί την ιδιοκτησία της γης και είπε ότι μέσα στα δάση είναι παντού βίλες, παντού στίβια κ.λπ. και τι γίνεται.

Δεν είναι μόνο αυτό. Τι γίνεται με τις βίλες που βρίσκονται σήμερα στα παραθαλάσσια; Τι γίνεται με τις βίλες που βρίσκονται στα καμένα; Τι γίνεται με τις βίλες όπου καίνε επίτηδες τα δάση και πάνε και χτίζουν και βγήκε εγκύκλιος τελικά από την προηγούμενη κυβέρνηση και τι λέει; «Όσα κήκαν, κήκαν, δεν θα γίνουν αναδασωτέα».

Ήθελα να σας ρωτήσω, κύριε Μπασιάκο, τι λέει η Δασική σας Υπηρεσία για το άρθρο 24. Ρωτήσατε τους δασολόγους σας; Πώς το χαρακτηρίζουν; Ήλθατε εδώ να μας πείτε ότι στερείται η οικονομία μας από την αγροτική ανάπτυξη γιατί αυτά έχουν γίνει δασωτέα; Υπάρχει ένας λόγος φυσικά που πρέπει να δούμε σε εξαιρετικές περιπτώσεις ποια είναι αυτά. Τρία εκατομμύρια και άνω έχουν καταπατηθεί. Έχετε να πείτε τίποτε άλλο; Τριάντισι εκατομμύρια στρέμματα έχετε πετάξει έξω από την παραγωγή και έχετε πετάξει έξω τους αγρότες με την ανταγροτική σας πολιτική και μας λέτε τώρα ότι σας λείπει η γη για να κάνετε αγροτική οικονομία; Μα, είναι αστεία πράγματα αυτά, κύριε Μπασιάκο. Πού τα λέτε; Νομίζετε ότι πάτε σε κανένα χωριό και μιλάτε;

Εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να φέρνεται τέτοια φθηνά

επιχειρήματα για να μας πείτε ότι γι' αυτό δεν έγινε το Δασολόγιο. Προχώρησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και έκανε το Κτηματολόγιο. Νοείται Εθνικό Κτηματολόγιο χωρίς Δασολόγιο; Πώς προχώρησε και έκανε το Δασολόγιο; Πώς προχώρησε σήμερα και έκανε και η νέα Κυβέρνηση το Κτηματολόγιο; Πώς προχώρησε μάλιστα μέσα από το Κτηματολόγιο που κάνει συμβάσεις για την οριοθέτηση των δασών κ.λπ. να πει ότι από τις φωτογραφίες του 1975 που έχετε θα αφαιρέσετε το 20% ή το 30% ανάλογα σε ποιες περιοχές βρίσκεται; Πώς το χαρίζεις αυτό το 20% και το 30%; Από πού και ως πού ο κύριος Υπουργός –η Κυβέρνηση, ποιος κύριος Υπουργός- τα χαρίζει αυτά;

Κύριοι Βουλευτές, όπως και να είναι, σήμερα από τις πολιτικές και τις πρακτικές γίνεται πραγματικά ένα «στριπτιζ», θα έλεγα, της υποκρισίας και των δύο κομμάτων και της Κυβέρνησης σήμερα. Αυτό βγαίνει από τις ίδιες τις πρακτικές σας.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τη βιώσιμη δήθεν ανάπτυξη «τισμεντοποίησης» τον αιγιαλό με το ν. 2971. Με το ν. 3105 χάρισε τα «Τουριστικά Ακίνητα» σε ιδιώτες. Για τη βιώσιμη ανάπτυξη της Αττικής έκανε όλη την Αττική μία βιομηχανική περιοχή εκτός του εμπορικού της κέντρου. Κατάργησε το π.δ. 84/84 που όριζε τελικά το πού θα γίνουν βιομηχανίες κ.λπ.. Κατάργησε το Ρυθμιστικό Σχέδιο.

Θέλετε τελικά να τα φτιάξετε και λέτε εσείς «από ποιο χρόνο να αρχίσουμε»; Αν προχωρήσετε το Δασολόγιο, με βάση τους χάρτες –έστω αυτούς τους λίγους που υπάρχουν και τις αεροφωτογραφίες που υπάρχουν όχι μόνο του '75 αλλά και από πιο πριν- προχωρήστε. Να λειτουργήσει το τεκμήριο υπέρ του δημοσίου που το έχετε αχρηστεύσει κι εσείς και το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Με ποιο δικαίωμα;

Κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα να πω επίσης ότι αυτή η πολιτική τελικά που ασκείται επίμονα και από τη Νέα Δημοκρατία και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι μία πολιτική που εμπορευματοποιεί παραπέρα τη γη και χαρίζει μεγάλες εκτάσεις. Αναφέρθηκαν οι προηγούμενοι ομιλητές μας και είπα κι εγώ ορισμένα παραδείγματα. Θέλει τελικά να εξυπηρετήσει συγκεκριμένες πολιτικές και δεν ενδιαφέρεται γι' αυτό που είπε και ο προηγούμενός μας ομιλητής για την εργατική τάξη, δηλαδή για το σπιτάκι. Ποιο σπιτάκι; Όταν πήγαιναν και γκρέμιζαν –η προηγούμενη κυβέρνηση, γιατί εσείς δεν γκρεμίσατε και κανένα- γκρέμιζαν χαμόσπιτα των εργατών. Για τις βίλες τι έχετε να μας πείτε; Για την προστασία του περιβάλλοντος τι έχετε να μας πείτε;

Κύριε Πρόεδρε, μ' αυτό το Σύνταγμα γίνεται ένας ευρύς αποχαρακτηρισμός δασικών εκτάσεων που δεν έχει προηγούμενο. Μη μας πείτε ότι σας λείπει ο όρος «τι σημαίνει δάσος», «τι σημαίνει δασική έκταση». Δεν μιλάμε τώρα εδώ στην πρώτη δημοτική. Έγινε στην προηγούμενη Βουλή με την προηγούμενη Αναθεώρηση ολόκληρος καβγάς, έγιναν δικαστήρια, βγήκε νόμος, τα προσδιορίζει σαφέστατα.

Δεν κάνετε το Δασολόγιο, δεν κάνετε το χωροταξικό σχέδιο. Αν θέλετε, προχωρήστε, κάντε το Εθνικό Κτηματολόγιο μαζί με το Δασολόγιο, προσαρμόστε τους δασικούς χάρτες, κάντε τα χωροταξικά σχέδια κ.λπ., βγάλτε τα πολεοδομικά σχέδια, για να δούμε εάν υπάρχει παραβάτης.

Μας ανέφερε ο κ. Καραγκούνης για τη Γαλλία. Μα, η Γαλλία έχει κτηματολόγιο εδώ και πέντε αιώνες και έρχεται να μας πει τώρα ότι δεν μπορούμε να συγκριθούμε με τη Γαλλία; Είναι παραδείγματα αυτά, κύριε Πρόεδρε;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Και την Κιανή Ακτή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Και την Κιανή Ακτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Γκατζή.

Θα σας απαντήσει ο κ. Βλάχος, ο οποίος έχει τώρα το λόγο και ως εκ της επιστήμης του και της περιφέρειας γνωρίζει πάρα πολύ καλά τα περί δασών και δασικών εκτάσεων, χορτολιβαδικών κ.λπ..

Ορίστε, κύριε Βλάχο, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Είναι αλήθεια ότι για την Κιανή Ακτή μειονεκτώ, αλλά έχω να σας πω πολλά για την Αττική.

Συνεχίζοντας, κύριοι συνάδελφοι, τις τοποθετήσεις των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας για τις τροποποιήσεις του Συντάγματος, θέλω στο λίγο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου να σταθώ πραγματικά στα άρθρα 24 και 117. Θέλω να σταθώ,

δηλαδή, στα άρθρα που κυρίως απασχολούν την περιφέρεια του Νομού Αττικής, όπου ζω και πολιτεύομαι. Πραγματικά, για εμάς οι τροποποιήσεις αυτών των άρθρων είναι μία αναγκαιότητα, διότι ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα που εμφανίζεται στην περιοχή μας. Είναι, δηλαδή, μία ρεαλιστική προσέγγιση του σήμερα που πολλοί συνάδελφοι άλλων κομμάτων που παρήλασαν απ' αυτό το Βήμα, αλλά και που αρθρογραφούν αυτές τις ημέρες, την αγνοούν.

Ακούμε όλες τις ημέρες εδώ πραγματικά ένα κήρυγμα για το άρθρο 24. Και ακούμε αυτό το κήρυγμα από εκείνους που ήταν απόντες, όταν ψηφίζονταν αυτό το άρθρο. Το θυμήθηκα με πολύ μεγάλη καθυστέρηση αρκετές δεκαετίες μετά, για να το υπερασπιστούν. Και πάλι, όμως, σύρονται πίσω από τα γεγονότα. Γιατί, όσοι σήμερα αρνούνται την αναθεώρηση του άρθρου 24, αρνούνται απλώς την πραγματικότητα.

Ακούσαμε πριν από λίγη ώρα απ' αυτό εδώ το Βήμα τον κ. Μάνο να λέει τις απόψεις του και να παρουσιάζει χάρτες. Ουσιαστικά - για όσους δεν γνωρίζετε ακριβώς το χάρτη που έδειξε- ξέρετε τι μας είπε ο κ. Μάνος; Μας είπε πως μέσα σε ένα βράδυ κατόρθωσε με μία μονοκονδυλιά να φτιάξει το προεδρικό διάταγμα για τη Ζώνη Προστασίας του Υμηττού. Και αυτό το θεώρησε μαγκιά, καμάρι, το ότι μπόρεσε μέσα σε ένα βράδυ να κλείσει τις Ζώνες Α' και Β' Προστασίας Υμηττού και μέσα σ' αυτές τις Ζώνες να κλείσει ολόκληρους οικισμούς και να ονομάσει τους οικισμούς αυτούς δάσος. Αυτό έγινε τη δεκαετία του '70 και ο κ. Μάνος, μετά από πολλά χρόνια, έρχεται σήμερα να καμαρώνει γι' αυτό το έργο. Ε, αυτήν την πολιτική εμείς δεν τη θέλουμε, την πολιτική, δηλαδή, στο τέλος-τέλος των αναντικατάστατων Υπουργών που έστειλαν τη Νέα Δημοκρατία είκοσι χρόνια στην αντιπολίτευση δεν τη θέλουμε. Εμείς θα δούμε την πραγματικότητα, εμείς συνομιλούμε με τους πολίτες.

Επειδή ακούστηκε λίγο νωρίτερα από τους συναδέλφους του Κομμουνιστικού Κόμματος οι οποίοι σχοινοβατούν μεταξύ του φτωχού κοσμάκη, αλλά και του περιβάλλοντος, μήπως θέλετε, αγαπητοί συνάδελφοι, να περπατήσουμε σε οικισμούς όχι μακριά, στο Προσέγγι της Παιανίας, και να μου δείξετε τις βίλες; Μιλάμε για φτωχόσπιτα, τα οποία είναι μέσα στη Ζώνη Προστασίας του Υμηττού, την οποία έφτιαξε ο κ. Μάνος και την οποία και εσείς χειροκροτήσατε. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Στο Διόνυσο και στην Πεντέλη χαμόσπιτα υπάρχουν, κύριε συνάδελφε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Μα, στο Διόνυσο και στην Πεντέλη, κύριοι συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος, συμβαίνει το εξής: Υπάρχει το περίφημο «πεντελικό κάλλος» με τη Ζώνη Προστασίας του Πεντελικού, όπου ισχύει η προστασία του «πεντελικού κάλλους» κάτω στην παραλία, δηλαδή, στη Νέα Μάκρη και στη Μαραθώνος, και η Πεντέλη και ο Διόνυσος φθείρονται και σε αυτό δεν δίνει κανείς απάντηση.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ποιος το κάνει αυτό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ποιος το κάνει αυτό; Αυτήν την πραγματικότητα εμείς καταγράφουμε και πάμε να αλλάξουμε, την οποία εσείς αρνείσθε συστηματικά.

Βεβαίως είδα και στα λόγια του κ. Κουβέλη μια υποτίμηση του Υπολοίπου Αττικής, που μίλησε για Βουλευτές του Υπολοίπου Αττικής. Οι Βουλευτές της Περιφέρειας Αττικής και όχι του Υπολοίπου έχουν άποψη.

Εγώ δεν ξέρω τι συμβαίνει σ' όλη την υπόλοιπη Ελλάδα και δεν θα πάρω θέση, ξέρω όμως πολύ καλά τι συμβαίνει στην Αττική και είμαι στην πρώτη γραμμή αναθεώρησης του άρθρου 24, γιατί αυτό ωφελεί τον τόπο μου, ωφελεί τους πολίτες, ωφελεί το περιβάλλον.

Κανείς δεν ισχυρίστηκε ότι τα μέχρι σήμερα ισχύοντα προस्ताύσαν το περιβάλλον. Η Αττική αλλάζει κάθε στιγμή –όχι κάθε μέρα, κάθε στιγμή- και εμείς λέμε να μην πειραξουμε τίποτα λες και –όπως μου έλεγαν νωρίτερα στη συνεδρίαση του νομαρχιακού συμβουλίου Ανατολικής Αττικής- κινδυνεύει ο πλανήτης. Εάν κινδυνεύει ο πλανήτης από την αλλαγή του άρθρου 24, προς Θεού να μην το κάνουμε. Νομίζω, όμως, ότι αυτές οι υπερβολές αντηχούν πολύ απόμακρες στα αυτιά των κατοίκων της Αττικής.

Εμείς δεν θα συνεχίσουμε να εθελουφλούμε. Εμείς λέμε όχι σ' αυτήν την πολιτική που μας οδήγησε έως εδώ, λέμε όχι στην ανευθυνότητα, λέμε όχι στην ομηρία των πολιτών, λέμε όχι στην αυθαιρεσία, λέμε όχι στην καταστροφή του περιβάλλοντος, διότι το περιβάλλον το καταστρέφει η αυθαιρεσία.

Βεβαίως θα πει κάποιος: Μα, είναι αρκετή αυτή η αναθεώρηση του άρθρου 24 να σώσει τα πράγματα; Ασφαλώς όχι. Να είμαστε σαφείς. Δεν φτάνει μόνο η αναθεώρηση. Αναθεώρηση χωρίς Δασολόγιο είναι γράμμα κενό. Θα είναι μία τρύπα στο νερό. Θα πρέπει να συνδυαστεί άμεσα με Δασολόγιο. Και, βεβαίως, επειδή ετοιμάζεστε να μου πείτε «γιατί δεν έγινε Δασολόγιο;», εσείς αναρωτηθήκατε ποτέ; Δεν υπήρχε μόνο πολιτική βούληση; Πολλές φορές και από κυβερνήσεις δεν υπήρχε πολιτική βούληση γιατί βόλευε να υπάρχει η αυθαιρεσία, βόλευε να υπάρχει αυτή η αναρχία, γιατί βόλευε διάφορα συμφέροντα. Γιατί, όμως, δεν έγινε το Δασολόγιο; Το Δασολόγιο δεν έγινε γιατί δεν μπορούσε να γίνει και δεν θα μπορέσει να γίνει ποτέ δασολόγιο όσο ισχύουν τα σημερινά πράγματα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Γιατί δεν θέλετε να συγκρουστείτε με τα συμφέροντα αυτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Εμείς λέμε, λοιπόν, με καταγραφή της πραγματικότητας του 1975. Διαφωνείτε στο 1975; Ελάτε να τα βρούμε. Λίγο δώθε, λίγο κείθε δεν χάλασε ο κόσμος. Εμείς είπαμε το 1975, που ψηφίστηκε το ισχύον Σύνταγμα και καθιερώθηκε το άρθρο 24. Αν διαφωνείτε πείτε μας την άποψή σας. Αυτό που θα καταγραφεί όμως, μέσα από την καταγραφή της πραγματικότητας του 1975, αυτό λέμε να γίνει Δασολόγιο. Δηλαδή να προασπίσουμε αυτό που θα καταγράψουμε, του 1975, μέσα στο Δασολόγιο, για να μην μπορεί καμία κυβέρνηση και κανένας ποτέ στο μέλλον κάθε πέντε-δέκα χρόνια να έρχεται να αλλάξει κάτι. Αυτή είναι η διασφάλιση. Επιτέλους πρέπει να πούμε όλοι τα πράγματα με το όνομά τους, επιτέλους πρέπει να συμφωνήσουμε.

Θα πω και πάλι το παράδειγμα που λέω τακτικά. Το παράδειγμα της Ανθούσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αφού επί είκοσι χρόνια επέμενε η πολιτεία ότι είναι δάσος και λειτουργούσε εκκλησία, και λειτουργούσε σχολείο, γίνονταν εκλογές στην κοινότητα, ερχόταν το Υπουργείο Γεωργίας και έλεγε ότι δεν υπάρχει ούτε ένα τετραγωνικό μέτρο νόμιμης γης. Και αφού αυτό συνεχίστηκε για είκοσι χρόνια και ουσιαστικά σε μεγάλο μέρος καταστράφηκε η περιοχή, ήρθε η πολιτεία και είπε «Ξέρετε, δεν είναι δασική περιοχή, είναι οικιστική».

Γιατί πρέπει να περάσουν είκοσι χρόνια από τη ζωή μας, γιατί πρέπει να χαλάσουμε την περιοχή μας για να δούμε την πραγματικότητα; Βεβαίως χάθηκαν πολλά πράγματα στην Αττική και θα χαθούν και άλλα όσο εμείς κλείνουμε τα μάτια στην πραγματικότητα. Λέμε, εδώ και τώρα καταγραφή της πραγματικότητας, όλοι μαζί κι αυτό που θα καταγράψουμε να το προασπίσουμε όλοι και η Κυβέρνηση και η Βουλή και οι νομαρχίες και οι δήμαρχοι. Να αναλάβουμε όλοι την ευθύνη προστασίας.

Εμείς, στο τέλος-τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπούμε τον τόπο που ζούμε και αυτό το δικαίωμα, το να αγαπούμε τον τόπο μας περισσότερο από τον καθένα, δεν το αναγνωρίζουμε σε κανέναν κύριο που έρχεται να προασπίσει τα συμφέροντα της Αττικής, αλλά και όλης της Ελλάδας.

Κυρίες Πρόεδρε, τελειώνοντας θέλω να πω ότι όσοι κρύβονται σήμερα από αυτήν τη μεγάλη, ουσιαστική συζήτηση που γίνεται για την Αναθεώρηση του Συντάγματος και ιδιαίτερα για το άρθρο 24, όσον αφορά την Αττική, θα έλεγα ότι δεν μπορούν να κρύβονται για πολύ καιρό, διότι στην πορεία προς τις εκλογές αναγκαστικά θα πρέπει να βγουν στο προσκήνιο, θα πρέπει να πάρουν θέση, θα πρέπει να εξηγήσουν στους πολίτες. Δεν μπορούν να κρύβονται. Η διγλωσσία δεν μπορεί να συνεχιστεί για πολύ καιρό. Θα πρέπει να πουν τα πράγματα με το όνομά τους, διότι οι συνάδελφοι στην Αττική γνωρίζουν την πραγματικότητα, την πραγματικότητα που κρύβουν όταν συζητάνε στα κομματικά τους όργανα, στις επιτροπές της Βουλής.

Εμείς, στην πορεία αυτή θα τους αναγκάσουμε να πάρουν θέση, να αφήσουν στην άκρη αυτές τις μικροκομματικές λογικές. Και θέλω να πιστεύω ότι στην επόμενη Βουλή, στην Αναθεωρητική Βουλή που θα προκύψει μετά τις επόμενες εκλογές,

μακριά από μικροκομματικές λογικές και σκοπιμότητες, μακριά από εκλογικές πρακτικές και μικροσυμφέροντα, όλοι θα ανταμώσουμε στο μεγάλο προσκλητήριο, το προσκλητήριο της πλειοψηφίας των εκατόν ογδόντα τουλάχιστον εδρών -εδώ ψήφων μέσα στη Βουλή- για να στηρίξουμε την αναθεώρηση του άρθρου 24.

Το απαιτούν οι συνθήκες, το απαιτεί το συμφέρον της Αττικής. Και πιστεύω ότι σ' αυτό το προσκλητήριο όλοι οι συνάδελφοι δεν μπορούν να κλείσουν τα μάτια στην πραγματικότητα. Εμείς σ' αυτήν τη φάση ψηφίζουμε, στηρίζουμε την τροποποίηση του άρθρου 24 και πάμε τη συζήτηση στην επόμενη Βουλή, όπου μπορεί να δημιουργηθεί πιστεύω μια πλατιά πλειοψηφία προς το συμφέρον και του περιβάλλοντος και των πολιτών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Βλάχο.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Τσιόγκας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Αν το συμφέρον της Αττικής είναι να μη μείνει ούτε ένα δένδρο όρθιο και να καούν όλα και να γίνουν τσιμέντο όλα, τότε ο στόχος σας είναι να μαζέψετε εκατόν ογδόντα έδρες για την επόμενη Βουλή, για να μην αφήσετε τίποτα όρθιο. Αυτή είναι η ουσία. Και το δίλημμα, έτσι όπως θα βάζετε και το έβαλαν πολλοί ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας, είναι: «Δώστε μας εκατόν ογδόντα έδρες στην επόμενη Βουλή και θα τα κάψουμε όλα, θα τα ισοπεδώσουμε όλα, θα οικοπεδοποιηθούν όλα και θα γίνουν όλα βίλες».

Θέλω γι' αυτό το ζήτημα να ξεκινήσω και να πω την ουσιαστική διαφορά που έχει το κόμμα μας με τα αστικά κόμματα σχετικά με την αναθεώρηση του άρθρου 24, όπου αναδεικνύεται η σύγκρουση και στον τομέα των δασών, αναδεικνύεται η σύγκρουση των πολιτικών και των ταξικών συμφερόντων της εργατικής τάξης για την οποία η χρήση γης είναι κοινωνικό αγαθό, είναι ανάγκη. Είναι άλλο πράγμα για τον ξεκληρισμένο, τον κυνηγημένο, ο οποίος δεν έχει οικόπεδο πάνω από εκατό τετραγωνικά και εκεί προσπαθεί να βάλει ένα κεραμίδι, για να βάλει το κεφάλι του από κάτω και είναι άλλο πράγμα τα χιλιάδες στρέμματα τα οποία εμπορεύονται οι καταπατητές και οι μεγαλοεργολάβοι. Η διαφορά, λοιπόν, είναι ότι η αστική τάξη θέλει τη γη ως εμπόρευμα, η ατομική ιδιοκτησία είναι σε αντίθεση με τη σοσιαλιστική ιδιοκτησία της γης. Αυτή είναι η ουσία. Η αστική τάξη θέλει τη γη για εμπόρευμα και η εργατική τάξη τη θέλει για τις ανάγκες της.

Και βέβαια, πρέπει να πούμε ότι η πολιτική αυτή της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εντείνει την εμπορευματοποίηση στο πλαίσιο της γενικότερης πολιτικής των ιδιωτικοποιήσεων, της ενίσχυσης της κερδοφορίας του κεφαλαίου γιατί έχει μεγάλη «μάσα», έχει μεγάλο «φαγοπότι», γιατί θα γίνουν χιλιάδες βίλες, διαμερίσματα στα καλύτερα δάση, στα καλύτερα μέρη φυσικού κάλους της χώρας μας.

Και βέβαια, σ' αυτήν την ιστορία για ό,τι δεν θέλουν να σταματήσει σχετικά με την εμπορευματοποίηση της γης, φτιάχνουν μη κυβερνητικές οργανώσεις τις οποίες χρηματοδοτούν και τις πουκάνουν και κάνουν αυτά που θέλει η εκάστοτε κυβέρνηση, φτιάχνουν διάφορους τους οποίους έχουν ως μεσολαβητές. Δείτε τις περίφημες τροπολογίες Πάχτα για τα δεκαεπτά χιλιάδες στρέμματα στο Στέγγο. Δείτε τα σαράντα δύο χιλιάδες στρέμματα στο Βαρδινογιάννη που θέλει να κτίσει δύομισι χιλιάδες κατοικίες. Δείτε το καμένο δάσος της Χαλκιδικής, όπου σε ολόκληρο το πόδι, αντί να ξαναφυτρώσουν δέντρα, θα φυτρώσουν βίλες, και μια σειρά άλλα τα οποία μπορούμε να αναφέρουμε χωρίς σταματημό.

Όλα αυτά είναι αποτέλεσμα της ανάγκης που έχει το κεφάλαιο να αυξήσει την κερδοφορία του στον τομέα της γης από τη συγκέντρωση του πλούτου που έχει στα χέρια του, τη συγκέντρωση των κερδών που θέλει να επενδύσει. Θέλουν να βρουν διέξοδο, για να επενδύσουν τα κέρδη τους, και ο τομέας αυτός της γης είναι τομέας με πολλή «μάσα» και πολύ υψηλή κερδοφορία.

Θέλω, όμως, πριν προχωρήσουμε στο άρθρο 24, να πούμε ορισμένα πράγματα -και θα επανέλθουμε σ' αυτό- επειδή

σήμερα δεν ξέρω ποια ανάγκη έκανε τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας κ. Αλογοσκούφη να έρθει σ' αυτό το Βήμα και να μιλήσει για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα.

Βέβαια μίλησαν και άλλοι. Και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Συνασπισμός έφερε πρόταση νόμου για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Ξέρετε πόσο είναι; Είναι 270 ευρώ το μήνα. Αυτοί, λοιπόν, που μιλούν για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα επανέρχονται ξανά και ξανά. Όμως, πρέπει να πάρουν μια απάντηση ότι αυτό το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα είναι μικρότερο και απ' αυτό το άθλιο επίδομα ανεργίας των 364 ευρώ που παίρνει ένας στους πέντε ανέργους και αυτό έως έναν χρόνο και βέβαια τέτοιο ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα θέλετε να δώσετε σ' αυτούς που το σύστημα έχει αποβάλλει και, βεβαίως, μ' αυτό θέλετε να προστατεύετε την κοινωνική συνοχή.

Για την κοινωνική συνοχή μίλησαν πολλοί και θέλω να πω: Για ποια κοινωνική συνοχή μιλάτε; Γι' αυτήν που δίνει 0,77 ευρώ μικτά αύξηση στους εργάτες; Αυτή που δίνει ψίχουλα αυξήσεων με τη νέα εισοδηματική πολιτική που ανακοίνωσε η Κυβέρνηση για το 2007; Κοινωνική συνοχή με το 22% του ελληνικού λαού να ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας; Κοινωνική συνοχή με την οδηγία Μπολκενστάιν, που την ψήφισαν οι Ευρωβουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Καρατζαφέρης; Κοινωνική συνοχή με τους εργαζόμενους να δουλεύουν εξήντα πέντε ώρες τη βδομάδα; Κοινωνική συνοχή με απελευθέρωση των απολύσεων; Κοινωνική συνοχή με την αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, με την κατάργηση των βαρέων και ανθυγιεινών, με την αύξηση των κρατήσεων των εργαζομένων και την απαλλαγή των εργοδοτών; Κοινωνική συνοχή με την κατάργηση του οκτώωρου και τη διάλυση του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος; Κοινωνική συνοχή με την ενοίκιαση εργαζομένων, με τη μερική απασχόληση; Τέτοια κοινωνική συνοχή δεν πρόκειται να περπατήσει, γιατί θα επαναστατήσει η εργατική τάξη. Τέτοια κοινωνική συνοχή το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας θα την αντιπαλέψει, θα την ανατρέψει.

Η αναθεώρηση, λοιπόν, του άρθρου 24 -για να επανέλθω σ' αυτό- έχει στόχο τις πελατειακές σχέσεις. Η Κυβέρνηση μετράει ψήφους για τις επόμενες εκλογές. Η Νέα Δημοκρατία φέρνει σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής, στη συζήτηση για την τροποποίηση του Συντάγματος, τα ίδια επιχειρήματα που έφερε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην τροποποίηση του Συντάγματος του 2001, γιατί και τα δύο κόμματα έχουν στο μυαλό τους πώς θα «αρμέξουν» ψήφους από το λαό, ο οποίος μπορεί να έχει και κάποια εκκρεμότητα, να έχει και κάποια αυθαιρεσία, κ.λπ.. Και βέβαια, για να γίνει αυτό, πρέπει να εκμεταλλευτεί την καταστροφή των δασών, να καταγραφεί η πραγματικότητα.

Σήμερα όλη η ανθρωπότητα ανησυχεί για το μέλλον της γης, για τη μόλυνση του περιβάλλοντος, την αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη, το φαινόμενο του θερμοκηπίου, την τρύπα του όζοντος, το λιώσιμο των παγετώνων, την αύξηση των ρύπων, τις ανεξέλεγκτες χωματερές, την τσιμεντοποίηση ολόκληρων περιοχών -θέλετε να κάνετε την Αττική ολόκληρη πεζόδρομο- την καταστροφή των ιστορικών πολιτιστικών μνημείων από την κερδοσκοπική manía, την εξαφάνιση πολλών ειδών ζώων και πτηνών, την καταστροφή βιοτόπων, την καταστροφή της πανίδας και της χλωρίδας, την μόλυνση των ποταμών. Ο πιο μολυσμένος ποταμός στην Ελλάδα είναι ο Πηνειός και είναι δεύτερος στην Ευρώπη μετά τον Πάδο. Τι άλλο, δηλαδή, πρέπει να κάνετε για να καταστραφεί το περιβάλλον; Και εν πάση περιπτώσει, δεν είναι μόνο αυτό. Δείχνει την πολιτική σας για την τροποποίηση στο άρθρο 24. Με την τροποποίηση του Συντάγματος θα γεμίσουν αγγελίες όλα τα πεύκα, όλα τα έλατα: «Εδώ χτίζεται», «Εδώ γκρεμίζεται», «Εδώ φυτρώνουν βίλες», ανακοινώσεις με τηλέφωνα από τους καταπατητές. Και βέβαια το κράτος δεν θα έχει πλέον την αποκλειστική ευθύνη προστασίας των δασών και ό,τι δεν θα ελέγχεται το καταστρέφετε.

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Η αναθεώρηση του άρθρου 24 είναι μπουρλότο για την καταστροφή των δασών. Είναι η κορυφαία πράξη για τα κερδοσκοπικά συμφέροντα, τα οποία έχουν στόχο να κερδοσκοπήσουν καταστρέφοντας εκατομμύρια στρέμματα δάσους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Τσιόγκα.

Το λόγο έχει ο κ. Μπούγας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, λόγω του ανεπαρκούς χρόνου θα περιοριστώ σε λίγες παρατηρήσεις στα άρθρα 24 και 57. Θα ξεκινήσω σε ό,τι αφορά το άρθρο 24 με μια παρατήρηση. Είναι γεγονός ότι η προηγούμενη αναθεώρηση του άρθρου 24 εκτός των άλλων ανέδειξε και τον ρόλο του Ε' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας. Πρέπει το Συμβούλιο της Επικρατείας να έχει ευρεία δικαιοδοτική αρμοδιότητα ή να περιορίζεται στα αυστηρά ακυρωτικά του καθήκοντα και να μην υπεισέρχεται σε ουσιαστικές κρίσεις που αφορούν στην ακολουθούμενη από το κράτος σφαιρική θεώρηση και αντιμετώπιση του συνόλου των προβλημάτων της χώρας;

Από τη μέχρι σήμερα ερμηνευτική εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 24 γίνεται φανερό ότι και η προηγούμενη Αναθεώρηση του 2001 δεν πέτυχε να διαγράψει με σαφήνεια τα όρια του ελέγχου από το Ανώτατο Δικαστήριο. Ωστόσο είναι γεγονός, που πρέπει να ομολογήσουμε, ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας επέτυχε στις περισσότερες των περιπτώσεων να ελέγξει εάν υπήρξε η αναγκαία επιστημονική προετοιμασία από το νομοθέτη για την αντιμετώπιση ζητημάτων που ελέγχονται από άποψη συνταγματικότητας με βάση τη διάταξη του άρθρου 24, καθώς επίσης και αν ακολουθήθηκε επιστημονικώς αποδεκτή μέθοδος.

Και επειδή πρέπει κάποιος να αναφέρει στη συζήτηση τι θετικό επέτυχε η προηγούμενη Αναθεώρηση, πρέπει να πω ότι με τη συνταγματική Αναθεώρηση του 2001 η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αναγνωρίστηκε ρητά ως δικαίωμα του καθενός, γεγονός το οποίο νομιμοποιεί τον κάθε πολίτη να ζητήσει την προστασία του με τη λήψη θετικών μέτρων από την πολιτεία και διευρύνει τις περιπτώσεις, όπου υπάρχει έννομο συμφέρον του κάθε πολίτη να προσφύγει στα δικαστήρια για την προστασία του περιβάλλοντος.

Όμως η λήψη των αναγκαίων μέτρων πρέπει να γίνεται στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας ή της αρχής της βιώσιμης ανάπτυξης, που επιβάλλει μεν τη διαφύλαξη του φυσικού περιβάλλοντος και για τις επερχόμενες γενεές, χωρίς ωστόσο να αποκλείει τη συνετή αξιοποίησή του με τις απαραίτητες και αυστηρά περιορισμένες παρεμβάσεις, οι οποίες είναι αναγκαίες για την οικονομική ανάπτυξη και συνεισφέρουν στην επιβίωση της παρούσας γενεάς. Η αόριστη νομική έννοια της βιώσιμης ανάπτυξης υπηρετείται καλύτερα με τις εισηγούμενες τροποποιήσεις του άρθρου 24, ώστε με τις θεμιτές παρεμβάσεις, οι οποίες αυστηρώς καθορίζονται στο κείμενο της συνταγματικής διάταξης, εκτάσεις οι οποίες σήμερα είναι δασικές να μπορούν να χρησιμοποιηθούν, για να επιτευχθούν όροι καλύτερης διαβίωσης.

Επιπλέον, είναι αναγκαία η αναθεώρηση της διάταξης του άρθρου 24 για να καταστεί εφικτή η διεκδίκηση και η απόδειξη πραγματικών δικαιωμάτων των πολιτών σε εκτάσεις, οι οποίες σήμερα χαρακτηρίζονται ως δασικές. Η κάλυψη μιας έκτασης με δασική βλάστηση έχει δύο βασικές συνέπειες. Η πρώτη συνέπεια είναι η δημιουργία τεκμηρίου κυριότητας και νομής του δημοσίου επ' αυτής. Η δεύτερη συνέπεια είναι η απαγόρευση μεταβολής του σκοπού αυτής της εκτάσεως, εκτός εάν η μεταβολή αυτή υπαγορεύεται από λόγους δημοσίου συμφέροντος. Έτσι, εάν σήμερα λόγω της εγκατάλειψης από τους ιδιοκτήτες έχουν καλυφθεί με δασική βλάστηση ιδιόκτητες εκτάσεις, όπως συμβαίνει σε πολλές περιοχές, ιδιαίτερα σε αγροτικές παλαιότερα που σήμερα οι ιδιοκτήτες τους έχουν εγκαταλείψει την καλλιέργεια, οι πραγματικοί ιδιοκτήτες καταταλιπωρούνται σε δικαστικούς αγώνες και ουσιαστικά αδυνατούν να διεκδικήσουν επαρκά δικαιώματά τους, υποχρεούμενοι με βάση την κείμενη νομοθεσία να αποδείξουν νομική επί της εκτάσεως που πρέπει να ανατρέχει στο 1885.

Αυτά, λοιπόν, είναι μερικές από τις δυσλειτουργίες που επιχειρεί να ανατρέψει η εισηγούμενη Αναθεώρηση. Επιχειρούμε να τερματίσουμε αυτήν την κατάσταση, που οδηγεί τους πολίτες να μισήσουν το δάσος, θέτοντας ως βάση το καθεστώς που επικρατούσε στις 11/6/1975. Με αυτόν τον τρόπο και την προ-

στασία των δασών ενισχύουμε και ακραίες και ανεπιεικείς καθ' όλα, για τους πολίτες, καταστάσεις αντιμετωπίζουμε.

Και λίγα λόγια για το άρθρο 57. Η καθιέρωση με την Αναθεώρηση του 2001 της απόλυτης απαγόρευσης άσκησης κάθε επαγγελματικής δραστηριότητας από τους Βουλευτές, καθ' όλη τη διάρκεια της βουλευτικής τους θητείας, υπήρξε κατά γενική ομολογία ανεπιτυχής.

Με τη ρύθμιση αυτή επιδιώχθηκε η πλήρης και απεριόριστη αφοσίωση των Βουλευτών στα καθήκοντα που απορρέουν από τη θέση τους και η αφιέρωση του χρόνου τους σε υποχρεώσεις που συνδέονται με τη βουλευτική τους ιδιότητα. Σήμερα έξι χρόνια περίπου μετά τη θέσπιση της διατάξεως αυτής, ελάχιστα μπορούν πειστικά να επιχειρηματολογήσουν ότι επέτυχε του σκοπού της.

Η αφοσίωση των Βουλευτών στα κύρια καθήκοντά τους δεν επιτυγχάνεται με την απαγόρευση να ασκούν επαγγελματική δραστηριότητα αλλά εφόσον αναβαθμιστεί η νομοθετική λειτουργία. Οι Βουλευτές θα συμμετέχουν ενεργά στη λειτουργία του Κοινοβουλίου όχι επειδή δεν βρίσκουν ή δεν έχουν άλλη εργασία να κάνουν αλλά μόνο εάν γνωρίζουν ότι η παρουσία τους θα τους δίνει το δικαίωμα συνδιαμόρφωσης των αποφάσεων και δεν θα είναι απλώς επικυρωτική αποφάσεων που έχουν ήδη ληφθεί. Ο ρόλος του Βουλευτή αναβαθμίζεται εφόσον οριοθετηθούν σαφώς και γίνουν ευκρινώς γνωστά στους πολίτες τα καθήκοντα και οι αρμοδιότητές του και απαλλαγεί από καθήκοντα ξένα προς το έργο του.

Η επιβολή στους Βουλευτές της υποχρέωσης να εγκαταλείψουν πλήρως την επαγγελματική τους σταδιοδρομία που στηρίζεται σε πολυετείς κόπους σαφώς προσβάλλει το δικαίωμα ανάπτυξης της προσωπικότητάς τους, θεμελιώδες στοιχείο της οποίας είναι η επιλογή και η άσκηση εργασίας. Κατά συνέπεια, η διάταξη του άρθρου 57 του Συντάγματος που καθιερώνει πλήρως και απόλυτο ασυμβίβαστο είναι αντίθετη προς τη θεμελιώδη διάταξη του άρθρου 5 που εγγυάται την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου.

Ο Βουλευτής, για να είναι πράγματι ανεξάρτητος, πρέπει να νιώθει ασφάλεια την οποία του προσφέρει μόνο η εργασία του. Η εργασία του, επίσης, κατά κύριο λόγο, τον καθιερώνει και τον καθεξής μεταξύ των πολιτών που τον τιμούν με την ψήφο τους. Η πολιτική δεν πρέπει και δεν μπορεί να είναι επάγγελμα αλλά ούτε και λόγος για να εγκαταλείπεται η άσκηση του επαγγέλματος. Εάν μετατρέψουμε την πολιτική σε επάγγελμα, η επανεκλογή πέραν των άλλων και για λόγους επιβίωσης θα καθίσταται αυτοσκοπός. Εάν εμμείνουμε στο επαγγελματικό ασυμβίβαστο αφαιρούμε ουσιαστικά το δικαίωμα σε όσους αναμείχθηκαν με την πολιτική να επιστρέψουν στο επάγγελμά τους και εξαναγκάζουμε νέους ανθρώπους, που θέλουν να διαγράψουν την πορεία τους στην πολιτική, να προσφέρουν και στη συνέχεια να επιστρέψουν στην εργασία τους, να μετατραπούν σε επαγγελματίες της πολιτικής, σε επαγγελματίες πολιτικούς.

Η αναθεώρηση της διάταξης του άρθρου 57 είναι κατά την άποψή μου απολύτως επιβεβλημένη. Η δυνατότητα άσκησης της επαγγελματικής δραστηριότητας των Βουλευτών πρέπει να αποτελεί τον κανόνα και εκτελεστικός νόμος να θεσπίζει τις ασυμβίβαστες δραστηριότητες, όπως άλλωστε συμβαίνει και με τα συντάγματα των περισσότερων ευρωπαϊκών χωρών.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνοντας θέλω να πω ότι κατά τη διάρκεια της συζήτησης για την αναθεώρηση των επιμέρους διατάξεων δόθηκε η ευκαιρία σε όλους τους συναδέλφους να εκθέσουν τις απόψεις τους. Πρέπει όμως να παρατηρήσω ότι δεν έγινε όπως ανέμενα η έκθεση αυτή των απόψεων με επιχειρηματολογία στέρεη, πολιτική και νομική διότι αυτό επιβάλλεται από μια τόσο σοβαρή διαδικασία όπως είναι αυτή της Αναθεώρησης του Καταστατικού Χάρτη της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Λέγκας με την αγόρευση του οποίου ολοκληρώνεται και η συνεδρίασή μας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ μόνο στο άρθρο 24 το οποίο αναμφισβήτητα απε-

τέλεσε την πρωτοποριακή διάσταση του οικολογικού Συντάγματος του 1975, διάσταση μάλιστα αναγνωρίσιμη όχι μόνο σε περιφερειακό και εθνικό επίπεδο αλλά και σε διεθνές επίπεδο. Υπήρξαν, ωστόσο, σοβαρά προβλήματα. Ωστόσο αναμφισβήτητα –και αυτό ειπώθηκε αρκετές φορές σ' αυτήν την Αίθουσα– υπήρξαν σοβαρά προβλήματα και γι' αυτό υπεύθυνο θα ήταν να βλέπαμε τις αντιφάσεις μας, να τις επισημαίναμε και, βεβαίως, να τις επισημαίναμε και με γενναιότητα και με ευθυκρισία.

Θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ σε δυο απ' αυτές. Η πρώτη που αναφέρεται στην ισχύουσα ρύθμιση που θέλει το κράτος να έχει την υποχρέωση για τη σύνταξη του Δασολογίου. Ακούστηκε αρκετές φορές σ' αυτήν την Αίθουσα, όλοι μίλησαν για το Δασολόγιο, όλοι μίλησαν για την αναγκαιότητα του Δασολογίου. Ρωτώ: Ποιος είναι ο ορισμός του και ποιος είναι ο προορισμός του; Μιλάμε, όταν λέμε Δασολόγιο, για μια καινούργια διαδικασία αντίστοιχη μ' αυτήν του ν. 248/76 περί φύλλων καταγραφής και μητρώου ιδιοκτησίας;

Μιλάμε για το Δασολόγιο του ν.998/79, το οποίο στην ουσία και στην πράξη καταργήθηκε από τη νομοθεσία του Εθνικού Κτηματολογίου; Αν με τον όρο «Δασολόγιο» εννοείτε μία καινούργια διαδικασία, θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τι έρχεται να προσφέρει και τι έρχεται να προσθέσει στη διαδικασία του Εθνικού Κτηματολογίου.

Αν από την άλλη εννοείτε το κομμάτι του Εθνικού Κτηματολογίου που αναφέρεται στους δασικούς χάρτες, στα δάση και τις δασικές εκτάσεις, η διαδικασία αυτή είναι γνωστή, έχει ονοματεπώνυμο, έχει νομικό πλαίσιο, ονομάζεται Εθνικό Κτηματολόγιο. Κρίνω τουλάχιστον συνεπές να ξεκαθαρίσουμε αυτό το ζήτημα για να μην κουβαλάμε έναν όρο χωρίς περιεχόμενο, έναν όρο καινοφανή και για τη δασική επιστήμη αλλά και για τη δασική νομοθεσία.

Η δεύτερη αντίφαση, κύριοι συνάδελφοι, αφορά τη στάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που θέλει να εμφανίζεται σήμερα με ιδιαίτερες φιλοπεριβαλλοντικές ευαισθησίες. Θυμίζω, λοιπόν, και καταθέτω στα Πρακτικά την προτεινόμενη ρύθμιση που προετοίμαζε το 2003 η τότε κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το απαράγραπτο των δικαιωμάτων του δημοσίου για τις αμφισβητούμενες και μη δασικές εκτάσεις.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Λέγκας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θίγω αυτό το θέμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί το ζήτημα του χαρακτηρισμού των εκτάσεων κατά την άποψή μου υπολείπεται σε σημασία του ιδιοκτησιακού ζητήματος, το οποίο σαφώς και πρέπει να αντιμετωπισθεί με ρεαλισμό, αν θέλουμε να προχωρήσουμε το Εθνικό Κτηματολόγιο.

Γι' αυτό και πιστεύω ότι οι ημερομηνίες που τίθενται σ' αυτές τις ρυθμίσεις, είτε αυτές αφορούν στο χαρακτηρισμό των εκτάσεων είτε αφορούν στα ιδιοκτησιακά ζητήματα, θα πρέπει αφ' ενός να απέχουν αισθητά από τις αμφιλεγόμενες περιόδους των συστηματικών καταπατήσεων και των εκχερσώσεων, αφ' ετέρου να μη δημιουργούν προβλήματα στους καλόπιστους νομείς οι οποίοι για μεγάλα διαστήματα φρόντιζαν, καλλιεργούσαν, περιποιούνταν τη γη.

Οι ημερομηνίες αυτές, αλλά και οι τεχνικές προϋποθέσεις μπορούν να προσεγγισθούν και πολιτικά, αλλά και με επιστημονικά δεδομένα και με ρεαλισμό και να υιοθετηθούν με συναίνεση απ' όλες τις πλευρές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ομολογουμένως θεωρώ ότι διαθέτουμε ένα καλό άρθρο που δεν μας έχει δώσει ωστόσο μέχρι σήμερα τα προσδοκώμενα αποτελέσματα. Δεν παραβλέπω τη σωρεία των προβλημάτων που έχουν προκύψει κατά καιρούς.

Αναγνωρίζω ακόμη ότι ο πολίτης σε αρκετές περιπτώσεις έχει να αντιμετωπίσει και την αυθαίρετη κρίση και αδιαλλαξία του δασικού, είτε όταν αυτός αποχαρκτηρίζει το δάσος είτε όταν το δασώνει με πουρνάρια ή με φρύγανα. Εκτιμώ όμως πως είναι υπερβολικό και άδικο να κυριαρχούν αναποτελεσματικές λογικές –ειπώθηκε πολλές φορές σ' αυτήν την Αίθουσα– στη λογική «άπαξ δάσος, πάντα δάσος».

Δεν εφησυχάζω επίσης επειδή κάθε τι που δεν ανήκει στον άλλον, ανήκει στο δημόσιο ή επειδή το βάρος για την απόδειξη της κυριότητας των ακινήτων το έχουν οι ιδιώτες και όχι το δημόσιο. Δεν είμαι ευχαριστημένος με το υποτιθέμενο αυστηρό πλαίσιο προστασίας, το οποίο λόγω αυστηρότητας οδήγησε στον ευνουχισμό της Δημόσιας Διοίκησης, καθ' όσον σήμερα κανένας δεν ασχολείται με την προστασία της.

Είμαι σίγουρος ωστόσο ότι υπάρχουν περιθώρια, όπως έγινε στην προηγούμενη Αναθεώρηση, για να βρεθεί η συνισταμένη που θα δώσει μια λύση, η οποία θα προστατεύει καλύτερα τα δασικά οικοσυστήματα αλλά και θα δίνει ρεαλιστικές λύσεις στα προβλήματα που προκύπτουν.

Συμπερασματικά δεν μπορεί να έχουμε ένα τόσο καλό άρθρο, μια τόσο καλή ρύθμιση και από την άλλη να έχουμε τόσα πολλά προβλήματα. Δεν μπορεί να λέμε ότι δεν χρειάζονται αλλαγές, γιατί είναι σαν να λέμε ότι είμαστε ικανοποιημένοι με τις περιβαλλοντικές μας επιδόσεις. Δεν μπορεί να αδυνατούμε να διασφαλίσουμε τις απαραίτητες αλλαγές και με φοβικότητα να λέμε ότι δεν πρέπει ν' αλλάξει τίποτα.

Δεν μπορεί, βεβαίως, να χρεώνουμε όλα τα περιβαλλοντικά προβλήματα στο άρθρο 24, όπως δεν μπορεί να λέμε ότι δεν έχει και τις αδυναμίες του. Και γι' αυτές τις αδυναμίες –το λέω για μια ακόμη φορά– μπορούμε να συνεννοηθούμε, να συγκλίνουμε, να συμφωνήσουμε στην κατεύθυνση της προστασίας των δασικών οικοσυστημάτων, με τόλμη αλλά και με ρεαλισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα όσα υποστήριξα μέχρι τώρα είναι αυτά που υποστήριξα και στην Επιτροπή Αναθεώρησης. Είναι επίσης τα ίδια που υποστήριξα δημόσια το 2001, κατά την προηγούμενη αναθεωρητική διαδικασία. Είναι αυτά που πίστευα, αλλά και αυτά που πιστεύω και θεωρώ πως θα είναι αυτά που ίσως θα πιστεύω και στο μέλλον.

Αυτό που μπορώ να πω με σιγουριά σήμερα είναι ότι κρατώ τις απόψεις μου, όπως και ότι περιμένω μέσα από διάλογο να πείσω ή να πεισθώ. Δεν θα χαρίσω ωστόσο την άλλη άποψή μου να γίνει βορά στο παιχνίδι των εντυπώσεων και των τακτικισμών μιας ανεύθυνης Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δεν θα επιτρέψω με όποιες δυνάμεις διαθέτω να βρουν έδαφος οι ακρότητες, ο φανατισμός, η πόλωση που επιδιώκει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για να βάλει το μικροκομματικό συμφέρον πάνω από το συμφέρον των πολιτών.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γι' αυτό και πιστεύω πως σήμερα έχουμε χρέος, μετά μάλιστα και την ανεύθυνη στάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να κρατήσουμε το συνταγματικό διάλογο όσο το δυνατόν πιο ζωντανό, όσο το δυνατόν πιο ευρύ, όσο το δυνατόν πιο ανοικτό στέλλοντας όσο το δυνατόν περισσότερες αναθεωρητέες διατάξεις στην επόμενη Βουλή.

Η αναθεωρητική διαδικασία παρά την κακοποίηση που υπέστη από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι μια δυναμική και εξελισσόμενη διαδικασία που αυτονοήτως επιδιώκει την κατάθεση και τη ζύμωση των απόψεων, ώστε η τελική πρόταση να συνιστά τη σύνθεση και το βέλτιστο.

Και όπως τόνισε στην ομιλία του ο Πρωθυπουργός μας, είμαστε έτοιμοι να κάνουμε τις όποιες βελτιωτικές κινήσεις που απαιτούνται για τα αναθεωρητέα άρθρα του Συντάγματος. Με άλλα λόγια, είμαστε έτοιμοι να δώσουμε τη μάχη των ιδεών και των απόψεων.

Και μ' αυτό κλείνω και σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριοι συνάδελφοι, σας έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Δευτέρας 8 Ιανουαρίου 2007 και της Τρίτης 9 Ιανουαρίου 2007 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Δευτέρας 8 Ιανουαρίου 2007 και της Τρίτης 9 Ιανουαρίου 2007 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.03' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 21 Φεβρουαρίου 2007 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος Αποφάσεις Βουλής: ολοκλήρωση της συζήτησης επί των προτάσεων για αναθεώρηση διατάξεων του Συντάγματος σύμφωνα με τα άρθρα 110 του Συντάγματος και 119 του Κανονισμού της Βουλής της δεύτερης ενότητας, δηλαδή, τα άρθρα 24 ως και 79 και 117 καθώς και συνέχιση της συζήτησης επί των προτάσεων για αναθεώρηση διατάξεων του Συντάγματος σύμφωνα με τα άρθρα 110 του Συντάγματος και 119 του Κανονισμού της Βουλής, της τρίτης ενότητας, δηλαδή, τα άρθρα 88 έως και 118, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

